

ประกาศสถาบันวิชาชีพปัญชี

ที่ ๔๘/๒๕๖๓

เรื่อง ครอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพปัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สถาบันวิชาชีพปัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีเพื่อใช้เป็น มาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชีนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพปัญชี และประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สถาบันวิชาชีพปัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพปัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๖๓ (๔/๒๕๖๓) เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ใช้ครอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

รรวิทย์ เจนธนากรุ

นายกสถาบันวิชาชีพปัญชี

กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงินฉบับนี้ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ เรื่อง กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงของคณะกรรมการมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศที่ลั่นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2562 (The Conceptual Framework for Financial Reporting (Bound volume 2020 Consolidated without early application))

กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ให้อธิบายติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2564 เป็นต้นไป ทั้งนี้ อนุญาตให้กิจการนำไปใช้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย

สารบัญ

	จากย่อหน้าที่
สถานะและวัตถุประสงค์ของกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน	ส่วน 1.1
บทที่ 1 วัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป	1.1
บทนำ	1.1
วัตถุประสงค์ ประโยชน์ และข้อจำกัดของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป	1.2
ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน สิทธิเรียกร้องต่อกิจการและการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรและสิทธิเรียกร้อง	1.12
ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้อง	1.13
การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้อง	1.15
ผลการดำเนินงานการเงินที่สะท้อนจากการบัญชีคงค้าง	1.17
ผลการดำเนินงานการเงินที่ถูกสะท้อนด้วยกระแสเงินสดในอดีต	1.20
การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องที่ไม่ได้เป็นผลจากผลการดำเนินงานการเงิน	1.21
ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการใช้ทรัพยากรของกิจการ	1.22
บทที่ 2 ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์	2.1
บทนำ	2.1
ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์	2.4
ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน	2.5
ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม	2.23
ข้อจำกัดด้านต้นทุนต่อการรายงานทางการเงินที่มีประโยชน์	2.39
บทที่ 3 งบการเงินและกิจการที่เสนอรายงาน	
งบการเงิน	3.1
วัตถุประสงค์และขอบเขตของงบการเงิน	3.2
รอบระยะเวลารายงาน	3.4
มุ่งมองที่ปรับใช้ในงบการเงิน	3.8
ข้อสมมติการดำเนินงานต่อเนื่อง	3.9
กิจการที่เสนอรายงาน	3.10
งบการเงินรวมและงบการเงินเดี่ยว	3.15

บทที่ 4 องค์ประกอบของงบการเงิน	
บทนำ	4.1
คำนิยามของสินทรัพย์	4.3
สิทธิ	4.6
ศักยภาพในการสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ	4.14
การควบคุม	4.19
คำนิยามของหนี้สิน	4.26
ภาระผูกพัน	4.28
การโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ	4.36
ภาระผูกพันปัจจุบันที่เป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต	4.42
สินทรัพย์และหนี้สิน	4.48
หน่วยบัญชี	4.48
สัญญาที่ยังจะต้องปฏิบัติตาม	4.56
สาระของสิทธิตามสัญญาและภาระผูกพันตามสัญญา	4.59
คำนิยามส่วนของเจ้าของ	4.63
คำนิยามของรายได้และค่าใช้จ่าย	4.68
บทที่ 5 การรับรู้รายการและการเลิกรับรู้รายการ	
กระบวนการรับรู้รายการ	5.1
เกณฑ์การรับรู้รายการ	5.6
ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	5.12
ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	5.18
การเลิกรับรู้รายการ	5.26
บทที่ 6 การวัดค่า	
บทนำ	6.1
หลักการวัดค่า	6.4
ต้นทุนเดิม	6.4
มูลค่าสภาพปัจจุบัน	6.10
ข้อมูลที่ให้โดยหลักการวัดค่า	6.23
ต้นทุนเดิม	6.24
มูลค่าสภาพปัจจุบัน	6.32
ปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการเลือกหลักการวัดค่า	6.43
ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	6.49

ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	6.58
ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมและข้อจำกัดด้านต้นทุน	6.63
ปัจจัยเฉพาะการวัดค่าเมื่อเริ่มแรก	6.77
หลักการวัดค่ามากกว่าหนึ่งหลัก	6.83
การวัดค่าส่วนของเจ้าของ	6.87
เทคนิคการวัดค่าอิงกระแสเงินสด	6.91
บทที่ 7 การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล	
การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในฐานะเครื่องมือสื่อสาร	7.1
วัตถุประสงค์และหลักการการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล	7.4
การจัดประเภท	7.7
การจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สิน	7.9
การจัดประเภทส่วนของเจ้าของ	7.12
การจัดประเภทรายได้และค่าใช้จ่าย	7.14
การสรุปรวม	7.20
บทที่ 8 แนวคิดเกี่ยวกับเงินทุนและการรักษาระดับเงินทุน	
แนวคิดเกี่ยวกับเงินทุน	8.1
แนวคิดเกี่ยวกับการรักษาระดับเงินทุนและการคำนวณกำไร	8.3
การปรับปรุงการรักษาระดับเงินทุน	8.10
ภาคผนวก	
คำนิยาม	

สถานะและวัตถุประสงค์ของกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

- ส่วน 1.1 กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (กรอบแนวคิด) อธิบาย วัตถุประสงค์และแนวคิด สำหรับการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป วัตถุประสงค์ของกรอบแนวคิดดังนี้
- 1) ช่วยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (คณะกรรมการฯ) พัฒนา มาตรฐานการรายงานทางการเงิน (มาตรฐาน) ที่อยู่บนแนวคิดที่สอดคล้องกัน
 - 2) ช่วยผู้จัดทำพัฒนานโยบายการบัญชีที่สอดคล้องกันเมื่อไม่มีมาตรฐานใช้กับ รายการนั้นหรือเหตุการณ์อื่นหรือเมื่อมีมาตรฐานอนุญาตให้มีทางเลือกของนโยบาย การบัญชี และ
 - 3) ช่วยผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดในการทำความเข้าใจและตีความมาตรฐานฉบับต่างๆ
- ส่วน 1.2 กรอบแนวคิดไม่ใช่มาตรฐาน ไม่มีประเด็นใดของกรอบแนวคิดที่จะแทนที่มาตรฐานหรือ ข้อกำหนดใดในมาตรฐาน
- ส่วน 1.3 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป บางครั้งคณะกรรมการฯ อาจจะระบุข้อกำหนดที่แตกต่างจากแนวทางของกรอบแนวคิด หากคณะกรรมการฯ ปฏิบัติเช่นนั้น คณะกรรมการฯ จะอธิบายความแตกต่างไว้ในสรุปหลักการและเหตุผลประกอบมาตรฐานนั้น อาจมีการแก้ไขกรอบแนวคิดเป็นครั้งคราวตามประสบการณ์ของคณะกรรมการฯ ที่ทำหน้าที่ การแก้ไขกรอบแนวคิดไม่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงมาตรฐานโดยอัตโนมัติ การตัดสินใจปรับปรุง มาตรฐานจะกำหนดให้คณะกรรมการฯ ต้องผ่านขั้นตอนการจัดทำมาตรฐานโดยเพิ่มโครงการ ในวาระและพัฒนาการปรับปรุงมาตรฐานนั้น
- ส่วน 1.5 กรอบแนวคิดสนับสนุนพันธกิจของ IFRS Foundation และคณะกรรมการฯ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง ของ IFRS Foundation พันธกิจดังกล่าวคือ การพัฒนามาตรฐานที่นำมาซึ่งความโปร่งใส ความรับผิดชอบตามหน้าที่และความมีประสิทธิภาพมาสู่ตลาดการเงินทั่วโลก งานของ คณะกรรมการฯ สนองประโยชน์สาธารณะในเศรษฐกิจโลก โดยการเสริมสร้างความไว้วางใจ การเติบโตและเสถียรภาพทางการเงินระยะยาว กรอบแนวคิดปูพื้นฐานเพื่อให้มาตรฐาน
- 1) สนับสนุนความโปร่งใสโดยเพิ่มความสามารถในการเปรียบเทียบกันได้ระหว่าง ประเทศและเพิ่มคุณภาพของข้อมูลการเงิน ช่วยนักลงทุนและผู้ร่วมตลาดอื่นให้ ตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจอย่างมีข้อมูลประกอบ
 - 2) เสริมความรับผิดชอบตามหน้าที่โดยลดช่องว่างของข้อมูลระหว่างผู้ให้เงินทุน กับผู้ดูแลเงิน มาตรฐานที่อิงจากการบัญชีจะให้ข้อมูลที่จำเป็นเพื่อให้ฝ่ายบริหาร มีความรับผิดชอบตามหน้าที่ ในฐานะแหล่งข้อมูลที่เปรียบเทียบกันได้ระดับโลก มาตรฐานเหล่านี้มีความสำคัญต่อหน่วยงานกำกับดูแลทั่วโลก
 - 3) สนับสนุนความมีประสิทธิภาพเชิงเศรษฐกิจโดยช่วยนักลงทุนให้ระบุโอกาสและ ความเสี่ยงทั่วโลก จึงเป็นการปรับปรุงการจัดสรรเงินทุนให้ดีขึ้น สำหรับการประกอบ ธุรกิจ การใช้ภาษาบัญชีเดียวที่เชื่อถือได้เพื่อมาจากการมาตรฐานที่อิงจากการบัญชี ทำให้ต้นทุนเงินทุนต่ำลงและลดต้นทุนการรายงานระหว่างประเทศ

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

บทที่ 1 วัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป

บทนำ	1.1
วัตถุประสงค์ ประโยชน์ และข้อจำกัดของการรายงานทางการเงินเพื่อ วัตถุประสงค์ทั่วไป	1.2
ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน สิทธิ เรียกร้องต่อกิจการและการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรและสิทธิเรียกร้อง	1.12
ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้อง	1.13
การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้อง	1.15
ผลการดำเนินงานการเงินที่สะท้อนจากการบัญชีคงค้าง	1.17
ผลการดำเนินงานการเงินที่ถูกสะท้อนด้วยกระแสเงินสดในอดีต	1.20
การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องที่ไม่ได้เป็นผลจากผล การดำเนินงานการเงิน	1.21
ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการใช้ทรัพยากรของ กิจการ	1.22

บทนำ

- 1.1 วัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ที่ว่าไปของรายงานกรอบแนวคิด ส่วนอื่นของกรอบแนวคิด กำหนดขึ้นอย่างมีเหตุผลจากวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทั้งลักษณะ เชิงคุณภาพและข้อจำกัดด้านต้นทุนของข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์ แนวคิดกิจการที่เสนอ รายงาน องค์ประกอบของงบการเงิน การรับรู้รายการและการเลิกรับรู้รายการ การวัดค่า การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล

วัตถุประสงค์ ประโยชน์ และข้อจำกัดของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ที่ว่าไป

- 1.2 วัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ที่ว่าไป¹ คือ การให้ข้อมูลการเงิน เกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานที่มีประโยชน์ต่อนักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและ ที่อาจจะเป็นในอนาคต ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดทำทรัพยากรให้แก่กิจการนั้น² การตัดสินใจ เหล่านั้นเกี่ยวกับ
- 1.2.1 การซื้อขาย หรือถือตราสารทุนและตราสารหนี้
 - 1.2.2 การให้หรือชำระเงินกู้และสินเชื่อในรูปแบบอื่น หรือ
 - 1.2.3 การใช้สิทธิออกเสียงหรือมีสิทธิผลต่อการดำเนินการของฝ่ายบริหารที่กระทบ การใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ
- 1.3 การตัดสินใจที่อธิบายในย่อหน้าที่ 1.2 ขึ้นอยู่กับผลตอบแทนที่นักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่น ทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นในอนาคตคาดหวัง เช่น ปันผล การจ่ายคืนเงินต้นและการจ่าย ดอกเบี้ยหรือการเพิ่มขึ้นของราคากลาง ความคาดหวังเกี่ยวกับผลตอบแทนของนักลงทุน ผู้ให้กู้ และเจ้าหนี้อื่น ขึ้นอยู่กับการประเมินจำนวนเงิน จังหวะเวลาและความไม่แน่นอน (การคาดการณ์) ของกระแสเงินสดรับสุทธิอนาคตที่จะเข้าสู่กิจการและการประเมินหน้าที่และความรับผิดชอบของ ฝ่ายบริหารต่อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ นักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบัน และที่อาจจะเป็นในอนาคตต้องการข้อมูลเพื่อช่วยในการประเมิน
- 1.4 ใน การประเมินเรื่องต่างๆ ตามย่อหน้าที่ 1.3 นักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและ ที่อาจจะเป็นในอนาคตต้องการข้อมูลเกี่ยวกับ
- 1.4.1 ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ สิทธิเรียกร้องต่อกิจการ และการเปลี่ยนแปลง ทรัพยากรและสิทธิเรียกร้องเหล่านั้น (ดูย่อหน้าที่ 1.12 ถึง 1.21) และ

¹ ในกรอบแนวคิดฉบับนี้ คำว่า รายงานการเงิน และการรายงานทางการเงิน หมายถึง รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ ที่ว่าไปและการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ที่ว่าไปถ้าไม่ระบุจะเป็นอื่น

² ในกรอบแนวคิดฉบับนี้ คำว่า กิจการ หมายถึงกิจการที่เสนอรายงานถ้าไม่ระบุจะเป็นอื่น

- 1.4.2 ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของผู้บริหารและคณะกรรมการกำกับดูแล³ของกิจการในการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจกรรมตามความรับผิดชอบ (ดูย่อหน้าที่ 1.22 ถึง 1.23)
- 1.5 นักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นในอนาคตจำนวนมากไม่สามารถกำหนดให้กิจการที่เสนอรายงานเสนอข้อมูลโดยตรงต่อพวกรเข้าได้และต้องใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อให้ได้ข้อมูลการเงินส่วนใหญ่ที่พวกรเข้าต้องการ ดังนั้น บุคคลเหล่านี้จึงเป็นผู้ใช้หลักของรายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป⁴
- 1.6 อย่างไรก็ตาม รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปไม่ให้และไม่สามารถให้ข้อมูลทั้งหมดที่นักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นในอนาคตต้องการ ผู้ใช้เหล่านี้ต้องพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากแหล่งอื่น เช่น สภาพเศรษฐกิจและความคาดหวังเกี่ยวกับเศรษฐกิจโดยทั่วไป เหตุการณ์ทางการเมืองและบรรยายกาศการเมือง สภาพการณ์เกี่ยวกับอุตสาหกรรมและบริษัท
- 1.7 รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปไม่ได้ถูกออกแบบเพื่อแสดงมูลค่าของกิจการที่เสนอรายงาน แต่รายงานทางการเงินนี้ให้ข้อมูลเพื่อช่วยนักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นในอนาคตประมาณมูลค่าของกิจการที่เสนอรายงาน
- 1.8 ผู้ใช้หลักแต่ละรายมีความต้องการข้อมูลที่แตกต่างกันและอาจขัดแย้งกัน ในการพัฒนามาตรฐานการรายงานทางการเงิน คณะกรรมการฯ จะหาวิธีที่จะให้ชุดข้อมูลซึ่งตรงกับความต้องการของผู้ใช้หลักจำนวนสูงที่สุด แต่การเน้นความต้องการข้อมูลของผู้ใช้ส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นการเกิดกับกิจการที่เสนอรายงานในการให้ข้อมูลเพิ่มเติมที่มีประโยชน์ที่สุดต่อกลุ่มย่อยกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งของผู้ใช้หลักดังกล่าว
- 1.9 ฝ่ายบริหารของกิจการที่เสนอรายงานมีความสนใจข้อมูลการเงินเกี่ยวกับกิจการ เช่นกัน อย่างไรก็ตาม ฝ่ายบริหารไม่จำเป็นต้องอาศัยรายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเพราฝ่ายบริหารสามารถได้รับข้อมูลการเงินที่ต้องการจากภายนอกกิจการ
- 1.10 ผู้เกี่ยวข้องอื่น เช่น หน่วยงานกำกับดูแลและสาธารณะชนนอกจากนักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่น อาจพบว่ารายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปมีประโยชน์ อย่างไรก็ตาม รายงานเหล่านี้ไม่ได้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อประโยชน์ของผู้ใช้กลุ่มนี้
- 1.11 รายงานการเงินในหลายส่วนมีการใช้การประมาณการ ดุลยพินิจและแบบจำลองมากกว่าการแสดงภาพที่ถูกต้องแม่นยำ กรอบแนวคิดนี้กำหนดแนวคิดเบื้องหลังการประมาณการ ดุลยพินิจและแบบจำลองเหล่านี้ แนวคิดตั้งกล่าวต่อไปนี้เป้าหมายที่คณะกรรมการฯ และผู้จัดทำรายงานการเงิน มุ่งจะไปให้ถึง แต่เช่นเดียวกับเป้าหมายส่วนใหญ่ วิสัยทัศน์ของกรอบแนวคิดของการรายงานการเงินในอุดมคติไม่มีทางที่จะสำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ อย่างน้อยที่สุดภายในระยะเวลาสั้น เพราะต้องใช้เวลาทำความเข้าใจ ยอมรับ และใช้วิธีการใหม่ในการวิเคราะห์รายการและเหตุการณ์อื่น

³ ในกรอบแนวคิดฉบับนี้ คำว่า ฝ่ายบริหารหมายถึง ฝ่ายบริหารและคณะกรรมการกำกับกิจการหากไม่ระบุจะเป็นอื่น

⁴ ในกรอบแนวคิดฉบับนี้ คำว่า ผู้ใช้หลักและผู้ใช้หมายถึง นักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นในอนาคตซึ่งตนเชื่อถือรายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปสำหรับข้อมูลการเงินส่วนใหญ่ที่ผู้ใช้ต้องการ

แต่กระนั้น การกำหนดเป้าหมายที่ต้องมุ่งไปให้อิงเป็นลิสต์เป็นหากการรายงานทางการเงิน จะต้องมีการพัฒนาต่อไปเพื่อปรับปรุงการรายงานทางการเงินให้มีประโยชน์มากยิ่งขึ้น

ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน สิทธิเรียกร้องต่อกิจการ และการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรและสิทธิเรียกร้อง

- 1.12 รายงานการเงินเพื่อวัดคุณประสิทธิภาพที่นำไปใช้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินของกิจการที่เสนอรายงาน ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการและสิทธิเรียกร้องต่อกิจการที่เสนอรายงาน รายงานการเงินยังให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของรายการและเหตุการณ์อื่นที่เปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงานและสิทธิเรียกร้องต่อกิจการ ข้อมูลทั้งสองประเภทให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดทำทรัพยากรให้แก่กิจการหนึ่ง ๆ

ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้อง

- 1.13 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและจำนวนเงินของทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงานและสิทธิเรียกร้องต่อกิจการซ่วยผู้ใช้ในการระบุจุดแข็งและจุดอ่อนทางการเงินของกิจการที่เสนอรายงาน ข้อมูลนี้ช่วยผู้ใช้ในการประเมินสภาพคล่องและความสามารถในการชำระหนี้ของกิจการที่เสนอรายงาน ความจำเป็นที่ต้องใช้เงินทุนเพิ่มเติมและความเป็นไปได้ที่จะได้รับเงินทุนนี้ ข้อมูลนี้ยังช่วยผู้ใช้ในการประเมินหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารต่อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ ข้อมูลเกี่ยวกับลำดับความสำคัญและข้อกำหนดการจ่ายชำระของสิทธิเรียกร้องที่มีอยู่ช่วยผู้ใช้ในการคาดการณ์ว่าจะจัดสรรกระแสเงินสดอนาคตให้บุคคลต่าง ๆ ที่มีสิทธิเรียกร้องต่อกิจการที่เสนอรายงานอย่างไร

- 1.14 ประเภทของทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่แตกต่างกันส่งผลที่แตกต่างกันต่อการประเมินของผู้ใช้เกี่ยวกับการคาดการณ์กระแสเงินสดอนาคตของกิจการที่เสนอรายงาน กระแสเงินสดอนาคตบางรายการเป็นผลโดยตรงจากทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่มีอยู่ เช่น ลูกหนี้การค้า กระแสเงินสดอื่นเป็นผลจากการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ร่วมกันเพื่อผลิตและจำหน่ายสินค้าหรือบริการให้ลูกค้า แม้ว่ากระแสเงินสดเหล่านี้ไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นผลจากทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ (หรือสิทธิเรียกร้อง) รายการใดเป็นการเฉพาะ ผู้ใช้รายงานการเงินจำเป็นต้องทราบลักษณะและจำนวนเงินของทรัพยากรที่มีไว้เพื่อใช้ในการดำเนินงานของกิจการที่เสนอรายงาน

การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้อง

- 1.15 การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงานและสิทธิเรียกร้องต่อกิจการ เป็นผลมาจากการดำเนินงานการเงินของกิจการนั้น (ดูย่อหน้าที่ 1.17 ถึง 1.20) และจากเหตุการณ์อื่นหรือรายการ เช่น การออกตราสารหนี้หรือตราสารทุน (ดูย่อหน้าที่ 1.21) ในกรณี

- ประเมินอย่างเหมาะสมถึงความเป็นไปได้สำหรับกระแสเงินสดรับสุทธิอนาคตของกิจการที่เสนอรายงานและหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารต่อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการได้ผู้ใช้ต้องสามารถระบุการเปลี่ยนแปลงทั้งสองประเภทนี้ได้
- 1.16 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการที่เสนอรายงานช่วยผู้ใช้ให้เข้าใจผลตอบแทนที่กิจการได้มาจากการเชิงเศรษฐกิจของกิจการ ข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนที่กิจการได้มานี้สามารถช่วยผู้ใช้ในการประเมินหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารต่อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน ข้อมูลเกี่ยวกับความผันแปรและส่วนประกอบของผลตอบแทนนั้นมีความสำคัญเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประเมินความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดอนาคต ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินในอดีตของกิจการที่เสนอรายงาน และวิธีการที่ฝ่ายบริหารยุติความรับผิดชอบในหน้าที่และความรับผิดชอบต่อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ มักมีประโยชน์ในการคาดการณ์ผลตอบแทนในอนาคตของกิจการจากทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ
- ผลการดำเนินงานการเงินที่สะท้อนจากการบัญชีคงค้าง**
- 1.17 การบัญชีคงค้างแสดงภาพผลกระทบของการและเหตุการณ์และสภาพแวดล้อมอื่นต่อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงานและสิทธิเรียกร้องต่อ กิจการในรอบระยะเวลาที่ผลกระทบเหล่านั้นเกิดขึ้น แม้ว่าการรับและจ่ายเงินสดจะเกิดขึ้นในรอบระยะเวลาอื่น ประเด็นนี้สำคัญเนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงานและสิทธิเรียกร้องต่อ กิจการและการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องในระหว่างรอบระยะเวลาเป็นเกณฑ์ที่ดีกว่าข้อมูลการรับและจ่ายเงินในระหว่างรอบระยะเวลาสำหรับการประเมินผลการดำเนินงานในอดีตและอนาคตของกิจการ
- 1.18 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินในระหว่างรอบระยะเวลาของกิจการที่เสนอรายงาน ซึ่งสะท้อนจากการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องนอกเหนือจากการได้รับทรัพยากรเพิ่มเติมโดยตรงจากนักลงทุนและเจ้าหนี้ (ดูย่อหน้าที่ 1.21) เป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ ต่อการประเมินความสามารถในการเดินงานในอดีตและอนาคตของกิจการในการสร้างกระแสเงินสดรับสุทธิ ข้อมูลนั้นบ่งชี้ว่ากิจการที่เสนอรายงานได้เพิ่มทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่มีอยู่ได้มากขึ้นเพียงใด และยังบ่งบอกถึงศักยภาพในการสร้างกระแสเงินสดรับสุทธิจากการดำเนินงานของกิจการที่ไม่ใช่การได้รับทรัพยากรเพิ่มเติมโดยตรงจากนักลงทุนและเจ้าหนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินในระหว่างรอบระยะเวลาของกิจการที่เสนอรายงานยังช่วยผู้ใช้ในการประเมินหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารต่อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงานด้วย
- 1.19 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการที่เสนอรายงานในระหว่างรอบระยะเวลาอาจบ่งชี้ว่าเหตุการณ์ เช่น การเปลี่ยนแปลงราคาน้ำดื่มหรืออัตราดอกเบี้ยทำให้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการและสิทธิเรียกร้องต่อ กิจการเพิ่มขึ้นหรือลดลงมากน้อยเพียงใด ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสามารถของกิจการในการสร้างกระแสเงินสดรับสุทธิ

ผลการดำเนินงานการเงินที่สะท้อนจากการและเงินสดดือดีต

- 1.20 ข้อมูลเกี่ยวกับกระแสเงินสดในระหว่างรอบระยะเวลาของกิจการที่เสนอรายงาน ยังช่วยให้ผู้ใช้ประเมินความสามารถของกิจการในการสร้างกระแสเงินสดรับสุทธิอนาคตและประเมินหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารต่อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ ข้อมูลดังกล่าวบ่งชี้ว่า กิจการที่เสนอรายงานได้รับเงินสดและจ่ายเงินสดอย่างไร รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับการกู้ยืมและการจ่ายคืนหนี้สิน เงินปันผลหรือการจัดสรรคืนเงินสดอื่นให้นักลงทุน และปัจจัยอื่นที่อาจกระทบสภาพคล่องและความสามารถในการชำระหนี้ของกิจการ ข้อมูลเกี่ยวกับกระแสเงินสดช่วยให้ผู้ใช้เข้าใจการดำเนินงานของกิจการ ประเมินกิจกรรมการจัดหาเงินและกิจกรรมการลงทุน ประเมินสภาพคล่องหรือความสามารถในการชำระหนี้ และตีความข้อมูลอื่นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงิน

การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องที่ไม่ได้เป็นผลจากผลการดำเนินงานการเงิน

- 1.21 ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงานและสิทธิเรียกร้องต่อกิจการอาจยังเปลี่ยนแปลงด้วยเหตุผลอื่นนอกจากผลการดำเนินงานการเงิน เช่น การออกตราสารหนี้หรือตราสารทุน ข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงประเภทนี้มีความจำเป็น เพื่อให้ผู้ใช้มีความเข้าใจอย่างครบถ้วน ถึงสาเหตุที่ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงานและสิทธิเรียกร้องต่อกิจการได้เปลี่ยนแปลงและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นต่อผลการดำเนินงานการเงินอนาคตของกิจการ

ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ

- 1.22 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปลดปล่อยความรับผิดชอบของฝ่ายบริหาร ของกิจการที่เสนอรายงานในการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ ช่วยผู้ใช้ประเมินหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารต่อทรัพยากรเหล่านั้น ข้อมูลดังกล่าวยังมีประโยชน์สำหรับการพยากรณ์ว่า ฝ่ายบริหารจะใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างไรในรอบระยะเวลาอนาคต ดังนั้นข้อมูลนี้จึงมีประโยชน์สำหรับการประเมินความเป็นไปได้สำหรับกระแสเงินสดรับสุทธิอนาคตของกิจการ
- 1.23 ตัวอย่างของความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารในการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการรวมถึง การปกป้องทรัพยากรของกิจการจากผลกระทบที่ไม่น่าพอใจของปัจจัยเชิงเศรษฐกิจ เช่น การเปลี่ยนแปลงราคาและการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี และทำให้มั่นใจว่า กิจการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบและข้อกำหนดตามสัญญาที่เกี่ยวข้อง

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

บทที่ 2 ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์	
บทนำ	2.1
ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์	2.4
ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน	2.5
ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	2.6
ความมีสาระสำคัญ	2.11
ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	2.12
การประยุกต์ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน	2.20
ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม	2.23
การเปรียบเทียบกันได้	2.24
การพิสูจน์ยืนยันได้	2.30
ความทันเวลา	2.33
ความเข้าใจได้	2.34
การประยุกต์ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม	2.37
ข้อจำกัดด้านต้นทุนต่อการรายงานทางการเงินที่มีประโยชน์	2.39

บทนำ

- 2.1 ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์ซึ่งอภิปรายในบทนี้ระบุประเภทของข้อมูลที่น่าจะมีประโยชน์มากที่สุดสำหรับนักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นในอนาคต เพื่อใช้ตัดสินใจเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานโดยพิจารณาจากข้อมูลในรายงานการเงิน (ข้อมูลการเงิน)
- 2.2 รายงานการเงินให้ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน ลิทธิอิเรียกร้องต่อ กิจการที่เสนอรายงาน และผลกระทบของรายการและเหตุการณ์และเงื่อนไขอื่นที่เปลี่ยนแปลง ทรัพยากรและสิทธิอิเรียกร้องเหล่านั้น (กรอบแนวคิดกล่าวถึงข้อมูลนี้ ว่าเป็นข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์ เชิงเศรษฐกิจ) รายงานการเงินยังรวมเอกสารเชิงอรรถอธิบายเกี่ยวกับความคาดหวังและกลยุทธ์ของฝ่ายบริหารสำหรับกิจการที่เสนอรายงานและข้อมูลคาดการณ์อนาคตประเภทอื่นด้วย
- 2.3 ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์⁵ ให้ประยุกต์กับข้อมูลการเงินที่ให้ในงบการเงินตลอดจนข้อมูลการเงินที่ให้ในรูปแบบอื่น ต้นทุนซึ่งเป็นข้อจำกัดในวงกว้างของความสามารถของ กิจการที่เสนอรายงานในการให้ข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์ก็ประยุกต์ได้ในทำนองเดียวกัน อย่างไรก็ตาม การพิจารณาในการประยุกต์ลักษณะเชิงคุณภาพและข้อจำกัดด้านต้นทุนอาจ แตกต่างกันตามประเภทของข้อมูลที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น การประยุกต์ลักษณะเชิงคุณภาพ และข้อจำกัดด้านต้นทุนกับข้อมูลคาดการณ์อนาคตอาจแตกต่างจากการประยุกต์กับข้อมูล เกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิอิเรียกร้องที่มีอยู่และการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรและสิทธิ อิเรียกร้องเหล่านั้น

ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์

- 2.4 ข้อมูลการเงินจะมีประโยชน์ ข้อมูลนั้นต้องเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ถึงสิ่งที่ตั้งใจจะสืบ ประโยชน์ของข้อมูลการเงินจะเพิ่มขึ้นถ้าข้อมูลนั้นเปรียบเทียบกันได้ พิสูจน์ ยืนยันได้ ทันเวลาและเข้าใจได้

ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน

- 2.5 ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐานคือความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

⁵ ในกรอบแนวคิดฉบับนี้ คำว่า ลักษณะเชิงคุณภาพและข้อจำกัดด้านต้นทุน หมายถึง ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูล ทางการเงินที่มีประโยชน์และข้อจำกัดด้านต้นทุนต่อข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์

ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

- 2.6 ข้อมูลการเงินที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจสามารถทำให้ผู้ใช้ตัดสินใจแตกต่างกัน ข้อมูลอาจสามารถทำให้เกิดการตัดสินใจที่แตกต่างกันแม้ว่าผู้ใช้งานรายเลือกที่จะไม่ใช้ประโยชน์จากข้อมูล หรือได้รับรู้ข้อมูลดังกล่าวจากแหล่งอื่นแล้ว
- 2.7 ข้อมูลการเงินสามารถทำให้เกิดการตัดสินใจที่แตกต่างกัน ถ้าข้อมูลนั้นมีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์ คุณค่าเพื่อการยืนยันหรือทั้งสองอย่าง
- 2.8 ข้อมูลการเงินมีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์ ถ้าข้อมูลนั้นสามารถใช้เป็นข้อมูลนำเข้าสู่กระบวนการที่ผู้ใช้ในการพยากรณ์ผลลัพธ์ในอนาคต ข้อมูลการเงินไม่จำเป็นต้องเป็นค่าพยากรณ์หรือค่าคาดการณ์จึงจะถือว่ามีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์ ผู้ใช้ข้อมูลการเงินที่มีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์ในการได้มาซึ่งค่าพยากรณ์ของตนเอง
- 2.9 ข้อมูลการเงินมีคุณค่าเพื่อการยืนยัน ถ้าข้อมูลนั้นให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับ (ยืนยันหรือเปลี่ยนแปลง) การประเมินก่อนหน้า
- 2.10 คุณค่าเพื่อการพยากรณ์และคุณค่าเพื่อการยืนยันของข้อมูลการเงินมีความล้มเหลวชั่วคราวและกันข้อมูลที่มีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์มักจะมีคุณค่าเพื่อการยืนยันด้วย เช่น ข้อมูลรายได้สำหรับปีปัจจุบันชี้ว่าสามารถใช้เป็นเกณฑ์สำหรับการพยากรณ์รายได้ในปีต่อๆ ไป สามารถเปรียบเทียบกับข้อมูลรายได้สำหรับปีปัจจุบันที่ได้พยากรณ์ไว้ในปีก่อนๆ ด้วย ผลของการเปรียบเทียบดังกล่าวสามารถช่วยให้ผู้ใช้แก้ไขและปรับปรุงกระบวนการต่างๆ ที่เคยใช้ในการได้มาซึ่งค่าพยากรณ์ก่อนหน้า

ความมีสาระสำคัญ

- 2.11 ข้อมูลมีสาระสำคัญ หากการละเว้นการแสดงข้อมูล การแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริง หรือการแสดงข้อมูลแบบไม่ชัดเจนนั้น สามารถคาดได้อย่างสมเหตุสมผลว่ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ บนข้อมูลของงบการเงินของผู้ใช้หลักของงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป (ดูย่อหน้าที่ 1.5) ซึ่งให้ข้อมูลการเงินเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงาน กล่าวอีกนัยหนึ่ง ความมีสาระสำคัญเป็นแง่มุมหนึ่ง ของความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจอันมีความจำเพาะกับกิจการที่อิงกับลักษณะหรือขนาดของรายการหรือทั้งสองอย่างซึ่งมีความล้มเหลวข้อมูลนั้นในบริบทของรายงานการเงินของกิจการได้ กิจการหนึ่ง ดังนั้น คณะกรรมการฯ ไม่สามารถกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำเชิงปริมาณเพียงเกณฑ์เดียว สำหรับความมีสาระสำคัญหรือไม่สามารถกำหนดได้ว่าจำนวนเงินเท่าใดถือว่ามีสาระสำคัญในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง

ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

- 2.12 รายงานการเงินสื่อความถึงปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจในรูปของข้อความและตัวเลข ข้อมูลการเงิน ที่มีประโยชน์ต้องไม่เพียงแต่สื่อความถึงปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเท่านั้น แต่ยังต้องเป็น

- ตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสาระของประกาศการณ์ที่ตั้งใจจะสื่อความ ในหมายสภาพแวดล้อมสาระ ของประกาศการณ์เชิงเศรษฐกิจและรูปแบบตามกฎหมายมีความเหมือนกัน แต่ถ้าไม่เหมือนกัน การให้ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบตามกฎหมายเท่านั้นจะไม่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงประกาศการณ์ เชิงเศรษฐกิจ (ดูย่อหน้าที่ 4.59 ถึง 4.62)
- 2.13 เพื่อให้เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมอย่างสมบูรณ์แบบ การแสดงภาพเชิงเศรษฐกิจจะมีสามลักษณะ ได้แก่ ความครบถ้วน ความเป็นกลาง และการปราศจากข้อผิดพลาด แน่นอนที่ความสมบูรณ์แบบ หากจะเกิดขึ้นก็เป็นไปได้ยาก วัตถุประสงค์ของคณะกรรมการฯ จึงเป็นการทำให้ข้อมูลมีลักษณะ ดังกล่าวมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
- 2.14 การแสดงภาพที่ครบถ้วนจะรวมข้อมูลทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับผู้ใช้ เพื่อให้เข้าใจประกาศการณ์ ที่ต้องการแสดงภาพ รวมทั้งคำบรรยายและคำอธิบายที่จำเป็นทั้งหมด เช่น การแสดงภาพ ที่ครบถ้วนของกลุ่มสินทรัพย์ อย่างน้อยที่สุดจะรวมคำบรรยายของลักษณะของสินทรัพย์ในกลุ่ม การแสดงภาพที่เป็นตัวเลขของสินทรัพย์ทั้งหมดในกลุ่มและคำบรรยายถึงลักษณะของการแสดงภาพ ที่เป็นตัวเลขจะสื่อความ (ตัวอย่างเช่น ต้นทุนเดิมหรือมูลค่าดั้งเดิม) ในบางรายการ การแสดง ภาพที่ครบถ้วนอาจนำไปสู่คำอธิบายของข้อเท็จจริงที่มีนัยสำคัญเกี่ยวกับคุณภาพและลักษณะ ของรายการนั้น ปัจจัยและสภาพแวดล้อมที่อาจกระทบคุณภาพและลักษณะของรายการเหล่านั้น และกระบวนการที่ใช้ในการกำหนดการแสดงภาพที่เป็นตัวเลข
- 2.15 การแสดงภาพที่เป็นกลางคือการเลือกหรือนำเสนอข้อมูลการเงินที่ปราศจากอคติ การแสดงภาพ ที่เป็นกลางจะไม่เออนเอียง ไม่ถ่วงน้ำหนักไปข้างใดข้างหนึ่ง ไม่ย้ำเน้น หรือย้ำเน้น หรือมิฉะนั้น ไม่ปวงแต่งเพื่อเพิ่มความน่าจะเป็นไปที่ทำให้ข้อมูลการเงินเป็นคุณหรือไม่เป็นคุณต่อผู้ใช้ ข้อมูล ที่เป็นกลางมิได้หมายความถึงข้อมูลที่ไม่มีวัตถุประสงค์หรือไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ในทาง ตรงข้าม ข้อมูลการเงินที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจโดยคำนิยามแล้วสามารถทำให้ผู้ใช้ตัดสินใจ แตกต่างกันได้
- 2.16 ความเป็นกลางจะต้องมีการใช้ความรอบคอบ ความรอบคอบเป็นการใช้ดุลยพินิจภายใต้เงื่อนไข ของความไม่แน่นอนอย่างระดับระหว่าง การใช้ความรอบคอบหมายความว่าสินทรัพย์และรายได้ไม่แสดง สูงเกินไป และหนี้สินและค่าใช้จ่ายไม่แสดงต่ำเกินไป⁶ และการใช้ความรอบคอบก็ไม่ยอมให้ แสดงสินทรัพย์หรือรายได้ต่ำเกินไป หรือแสดงหนี้สินหรือค่าใช้จ่ายสูงเกินไป การแสดงรายการ ที่ขัดต่อข้อเท็จจริงดังกล่าว naïve ไปสู่การแสดงรายได้สูงเกินไปหรือค่าใช้จ่ายต่ำเกินไปในรอบระยะเวลา อนาคต
- 2.17 การใช้ความรอบคอบไม่ได้มีนัยถึงความจำเป็นต้องมีความอสมมาตร ตัวอย่างเช่น ระบบที่ การรับรู้สินทรัพย์หรือรายได้ต้องมีหลักฐานที่ชัดเจนให้เชื่อมากกว่าการรับรู้หนี้สินหรือค่าใช้จ่าย ความอสมมาตรดังกล่าวมิใช่ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์ แม้กระนั้นก็ตาม มาตรฐานบางฉบับอาจมีข้อกำหนดที่อสมมาตร หากเป็นผลที่ตามมาของ การตัดสินใจที่ตั้งใจ เลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุดเพื่อเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงลักษณะที่ตั้งใจจะสื่อ

⁶ สินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ ค่าใช้จ่ายนิยามในตารางที่ 4.1 รายการเหล่านี้เป็นองค์ประกอบของงบการเงิน

- 2.18 ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมมิได้หมายถึงความแม่นยำในทุกแห่ง มุ่ง การปราศจากข้อผิดพลาด หมายความว่า ไม่มีข้อผิดพลาดหรือไม่มีการละเว้นในคำบรรยายของปรากฏการณ์ และ กระบวนการที่ใช้ในการสร้างข้อมูลที่รายงานได้เลือกและประยุกต์โดยไม่มีข้อผิดพลาด ในบริบทนี้ การปราศจากข้อผิดพลาดมิได้หมายถึง ความแม่นยำอย่างสมบูรณ์แบบในทุกแห่ง มุ่ง เช่น ประมาณการราคาหรือมูลค่าที่ไม่สามารถสังเกตได้ ไม่สามารถบอกได้ว่าแม่นยำหรือไม่แม่นยำ อย่างไรก็ตาม ค่าประมาณการนั้นสามารถเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมหากจำนวนเงินได้บรรยายไว้อย่างชัดเจนและถูกต้องว่าเป็นค่าประมาณการ มีการอธิบายถึงลักษณะและข้อจำกัดของกระบวนการในการประมาณการ และไม่มีข้อผิดพลาดในการเลือกและประยุกต์กระบวนการที่เหมาะสมเพื่อการได้มาซึ่งค่าประมาณการนั้น
- 2.19 เมื่อจำนวนที่เป็นตัวเงินในรายงานการเงินไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงและต้องใช้การประมาณการแทนความไม่แน่นอนของการวัดค่าจะเกิดขึ้น การใช้ค่าประมาณการที่สมเหตุสมผลเป็นส่วนสำคัญของการจัดทำข้อมูลการเงินและไม่ทำให้ประโยชน์ของข้อมูลลดลง หากค่าประมาณการ มีการบรรยายและอธิบายอย่างชัดเจนและถูกต้อง การมีความไม่แน่นอนของการวัดค่าในระดับสูง ไม่เกิดกันค่าประมาณการนั้นในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ (ดูย่อหน้าที่ 2.22)

การประยุกต์ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน

- 2.20 ข้อมูลต้องมีทั้งความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและต้องสามารถเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงลิ่งที่ตั้งใจจะลี่จึงจะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของปรากฏการณ์ที่ไม่เกี่ยวข้อง กับการตัดสินใจหรือการไม่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ไม่ช่วยให้ผู้ใช้มีการตัดสินใจที่ดี
- 2.21 กระบวนการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุดสำหรับการประยุกต์ลักษณะเชิงคุณภาพ พื้นฐานมักจะเป็นดังนี้ (ข้ออยู่กับผลกระทบของลักษณะเสริมและข้อจำกัดด้านต้นทุนที่ไม่นำมาพิจารณาในตัวอย่างนี้) ลำดับแรก ระบุปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้ ข้อมูลการเงินของกิจการที่เสนอรายงาน ลำดับที่สอง ระบุประเภทของข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์นั้น ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุด ลำดับที่สาม พิจารณาว่าข้อมูลมีพร้อมหรือไม่และ สามารถเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจนั้นหรือไม่ หากเป็นเช่นนั้น กระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐานล้วนสุด ณ จุดนั้น หากไม่เป็นเช่นนั้น ต้องปฏิบัติตามกระบวนการอีกครั้งกับประเภทข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุดของลงใน ใบงานกรณี การได้มาซึ่งลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐานลักษณะหนึ่งแลกกับการสูญเสียลักษณะ เชิงคุณภาพอีกอย่างหนึ่งอาจเป็นเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงิน ซึ่งคือ การให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจ ตัวอย่างเช่น ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับการตัดสินใจมากที่สุดเกี่ยวกับปรากฏการณ์หนึ่งอาจเป็นค่าประมาณการที่มีความไม่แน่นอนสูง ในใบงานกรณี ระดับความไม่แน่นอนของการวัดค่าที่เกี่ยวข้องกับการประมาณการอาจสูงมาก จนเกิดข้อสงสัยว่าค่าประมาณการจะเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมอย่างเพียงพอถึงปรากฏการณ์นั้นหรือไม่ ในกรณีดังกล่าว ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากที่สุดอาจเป็นค่าประมาณการที่มีความไม่แน่นอนสูง

ซึ่งมาพร้อมกับคำบรรยายของค่าประมาณการและคำอธิบายของความไม่แน่นอนที่ส่งผลกระทบต่อค่าประมาณการนั้น ในกรณีอื่น หากข้อมูลนั้นไม่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมอย่างเพียงพอถึง pragmatism ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากที่สุดอาจรวมค่าประมาณการอิกเพร์เกทนี้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจลดลงเพียงเล็กน้อยแต่มีความไม่แน่นอนของการวัดค่าต่ำกว่าในสภาพแวดล้อมที่ไม่บอยนัก อาจไม่มีค่าประมาณการใดที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์จึงอาจจำเป็นที่ต้องให้ข้อมูลที่ไม่สำคัญค่าประมาณการ

ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม

- 2.23 การเปรียบเทียบกันได้ การพิสูจน์ยืนยันได้ ความทันเวลาและความเข้าใจได้ เป็นลักษณะเชิงคุณภาพที่เสริมความมีประโยชน์ของข้อมูลที่ทั้งเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสิ่งที่ตั้งใจจะสื่อ ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมอาจช่วยในการพิจารณาระหว่างสองแนวทางว่าควรใช้แนวทางใดเพื่อแสดงภาพประภากลาง หากทั้งสองแนวทางนั้นให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเท่ากันและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมเท่ากันถึงประภากลางนี้

การเปรียบเทียบกันได้

- 2.24 การตัดสินใจของผู้ใช้เกี่ยวข้องกับการเลือกระหว่างทางเลือกต่างๆ เช่น การขายหรือถือครองเงินลงทุนหรือการลงทุนในกิจการแห่งหนึ่งหรืออีกแห่ง ดังนั้น ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานจะมีประโยชน์มากขึ้น หากข้อมูลนั้นสามารถเปรียบเทียบกันได้กับข้อมูลที่คล้ายกันเกี่ยวกับกิจการอื่นและกับข้อมูลที่คล้ายกันเกี่ยวกับกิจการเดียวกันนั้นสำหรับรอบระยะเวลาอื่นหรือณวันที่อื่น
- 2.25 การเปรียบเทียบกันได้เป็นลักษณะเชิงคุณภาพที่ทำให้ผู้ใช้สามารถระบุและเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างของรายการต่างๆ การเปรียบเทียบกันได้ไม่เหมือนลักษณะเชิงคุณภาพอื่นคือไม่เกี่ยวกับรายการเพียงรายการเดียว การเปรียบเทียบต้องมีอย่างน้อยสองรายการ
- 2.26 แม้ความสมำเสมอจะเกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบกันได้แต่ไม่เหมือนกัน ความสมำเสมอหมายถึงการใช้วิธีเดียวกันกับรายการที่เหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นจากรอบระยะเวลาหนึ่งสู่รอบระยะเวลาหนึ่งในกิจการที่เสนอรายงานเดียวกันและในรอบระยะเวลาเดียวกันระหว่างกิจการต่างๆ การเปรียบเทียบกันได้เป็นเป้าหมายในขณะที่ความสมำเสมอช่วยให้บรรลุเป้าหมายนั้น
- 2.27 การเปรียบเทียบกันได้ไม่ใช้การมีรูปแบบเดียวกัน การที่ข้อมูลจะเปรียบเทียบกันได้ สิ่งที่เหมือนกันต้องดูเหมือนกันและสิ่งที่แตกต่างกันต้องดูแตกต่างกัน การเปรียบเทียบกันได้ของข้อมูลการเงินจะไม่เพิ่มขึ้นด้วยการทำให้ลิ่งที่ไม่เหมือนกันดูเหมือนกันหรือการทำให้ลิ่งที่เหมือนกันดูแตกต่างกัน
- 2.28 การเปรียบเทียบกันได้ในระดับหนึ่งน่าจะได้มาโดยการทำให้เป็นไปตามลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงประภากลางที่ใช้เศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจโดยธรรมชาติแล้วควรเปรียบเทียบกันได้ในระดับหนึ่งกับความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึง

- ปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่คล้ายคลึงกันของกิจกรรมที่เสนอรายงาน
อีกแห่งหนึ่ง
- 2.29 แม้ว่าปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจสามารถเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมได้ในหลายวิธี การอนุญาตให้
เลือกใช้วิธีการบัญชีต่าง ๆ สำหรับปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจเดียวกันจะทำให้การเปรียบเทียบกัน
ได้ลดลง

การพิสูจน์ยืนยันได้

- 2.30 การพิสูจน์ยืนยันได้ช่วยให้ความเชื่อมั่นแก่ผู้ใช้ข้อมูลเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงปรากฏการณ์
เชิงเศรษฐกิจถึงสิ่งที่ตั้งใจจะสื่อ การพิสูจน์ยืนยันได้หมายความว่า ผู้สังเกตการณ์รายต่าง ๆ ที่มี
ความรอบรู้และมีความเป็นอิสระมีฉันทามติ แต่ไม่จำเป็นต้องเป็นเอกฉันท์ว่าการแสดงภาพนั้น
คือความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ข้อมูลเชิงปริมาณที่พิสูจน์ยืนยันได้ไม่จำเป็นต้องเป็น
ค่าประมาณการค่าเดียว ซึ่งของจำนวนเงินที่เป็นไปได้และความน่าจะเป็นที่เกี่ยวข้องสามารถ
พิสูจน์ยืนยันได้ เช่นกัน
- 2.31 การพิสูจน์ยืนยันได้สามารถทำได้โดยตรงหรือโดยอ้อม การพิสูจน์ยืนยันโดยตรงหมายถึง
การพิสูจน์ยืนยันจำนวนเงินหรือการสื่อความอื่นด้วยการล้างเกตโดยตรง เช่น การนับเงินสด
การพิสูจน์ยืนยันโดยอ้อมหมายถึงการตรวจสอบปัจจัยนำเข้าแบบจำลอง สูตร หรือเทคนิคอื่น
และการคำนวณผลลัพธ์อีกครั้งด้วยวิธีเดียวกัน เช่น การพิสูจน์ยืนยันมูลค่าตามบัญชีของสินค้า
คงเหลือด้วยการตรวจสอบปัจจัยนำเข้า (ปริมาณและต้นทุน) และคำนวณสินค้าคงเหลือสิ้นวด
อีกครั้งด้วยข้อมูลติดการให้ผลลัพธ์ของต้นทุนเดียวกัน (เช่น การใช้วิธีเข้าก่อน ออกก่อน)
- 2.32 การพิสูจน์ยืนยันคำอธิบายและข้อมูลการเงินคาดการณ์อนาคตบางอย่างอาจเป็นไปไม่ได้จนกว่า
อนาคตจะมาถึง ซึ่งบางครั้งอาจพิสูจน์ยืนยันไม่ได้เลย เพื่อช่วยผู้ใช้ในการตัดสินใจว่าจะใช้ข้อมูลนั้น
หรือไม่ โดยปกติแล้วจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลติดที่ใช้ในการจัดทำข้อมูลนั้น วิธีรวมรวมข้อมูล
และปัจจัยและสภาพแวดล้อมอื่นที่สนับสนุนข้อมูลนั้น

ความทันเวลา

- 2.33 ความทันเวลา หมายถึง การมีข้อมูลพร้อมให้ผู้ตัดสินใจในเวลาที่ข้อมูลสามารถมีอิทธิพลต่อ
การตัดสินใจ โดยทั่วไป ข้อมูลยังย้อนอดีตนานขึ้นข้อมูลยังมีประโยชน์น้อยลง แต่ข้อมูลบางอย่าง
อาจยังถือว่ามีความทันเวลาไปอีกนานหลังสิ่นรับระยะเวลารายงาน ด้วยเหตุผลเช่น ผู้ใช้งานราย
อาจจำเป็นต้องระบุและประเมินแนวโน้ม

ความเข้าใจได้

- 2.34 การจัดประเภท การกำหนดลักษณะ และการนำเสนอข้อมูลอย่างชัดเจนและกระชับทำให้ข้อมูลนี้
เป็นที่เข้าใจได้

- 2.35 ปรากฏการณ์บางอย่างโดยตัวเองแล้วมีความซับซ้อนและไม่สามารถทำให้ง่ายต่อความเข้าใจ การไม่รวมข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์นั้นในรายงานการเงินอาจทำให้ข้อมูลในรายงานการเงินง่ายขึ้นต่อความเข้าใจ แต่รายงานการเงินนั้นจะไม่สมบูรณ์และอาจเป็นไปได้ที่จะทำให้เกิดความเข้าใจผิด
- 2.36 รายงานการเงินจัดทำเพื่อผู้ใช้ที่มีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางธุรกิจและเศรษฐกิจอย่างสมเหตุสมผล และเป็นผู้ที่ทบทวนและวิเคราะห์ข้อมูลนั้นด้วยความอุตสาหะ บางครั้ง แม้ผู้ใช้ที่มีความอุตสาหะและรับทราบข้อมูลเป็นอย่างดียังอาจจำเป็นต้องแสวงหาความช่วยเหลือจากที่ปรึกษาเพื่อให้เข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจที่ซับซ้อน

การประยุกต์ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม

- 2.37 ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมควรนำมาประยุกต์ให้ครอบคลุมมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ อย่างไรก็ตาม ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม ไม่ว่าจะนำมาประยุกต์โดยลำพังหรือเป็นกลุ่มไม่สามารถทำให้ข้อมูลมีประโยชน์ได้หากข้อมูลนั้นไม่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจหรือไม่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสิ่งที่ตั้งใจจะสื่อ
- 2.38 การประยุกต์ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมเป็นกระบวนการที่ต้องทบทวนเป็นประจำโดยไม่มีการกำหนดลำดับไว้ ในบางครั้งอาจต้องลดลักษณะเชิงคุณภาพเสริมหนึ่งเพื่อเพิ่มลักษณะเชิงคุณภาพเสริมอีกอย่างหนึ่งให้มากที่สุด เช่น การลดการเปรียบเทียบกันได้เป็นการชั่วคราว ซึ่งเป็นผลของการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับใหม่แบบเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไปอาจคุ้มค่าเพื่อเพิ่มความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจหรือความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมในระยะยาว การเปิดเผยข้อมูลที่เหมาะสมอาจชดเชยการเปรียบเทียบกันไม่ได้ในบางส่วน

ข้อจำกัดด้านต้นทุนต่อการรายงานทางการเงินที่มีประโยชน์

- 2.39 ต้นทุนเป็นข้อจำกัดในวงกว้างของข้อมูลที่ได้จากการรายงานทางการเงิน การรายงานข้อมูลการเงินมีต้นทุน จึงมีความสำคัญที่ต้นทุนนั้นต้องคุ้มกับผลประโยชน์ของการรายงานข้อมูลนั้น ต้นทุนและผลประโยชน์ที่จะนำมาพิจารณา มีหลายประเภท
- 2.40 ผู้ให้ข้อมูลการเงินใช้ความพยายามส่วนใหญ่ไปกับการรวบรวม การประมวลผล การพิสูจน์ยืนยัน และการเผยแพร่ข้อมูลการเงิน แต่ในท้ายที่สุด ผู้ใช้เป็นผู้แบกรับต้นทุนนั้นในรูปของผลตอบแทน ที่ลดลง ผู้ใช้ข้อมูลการเงินยังมีต้นทุนการวิเคราะห์และการตีความข้อมูลที่ได้ด้วย หากไม่ได้รับข้อมูลที่ต้องใช้ ผู้ใช้จะมีต้นทุนส่วนเพิ่มเพื่อให้ได้รับข้อมูลนั้นจากแหล่งอื่นหรือประมาณการข้อมูลนั้นขึ้นเอง
- 2.41 การรายงานข้อมูลการเงินที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสิ่งที่ตั้งใจจะสื่อช่วยให้ผู้ใช้ตัดสินใจด้วยความเชื่อมั่นยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลให้การทำหน้าที่ของตลาดทุนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและต้นทุนเงินทุนต่ำลงสำหรับเศรษฐกิจในภาพรวม นักลงทุน ผู้ให้กู้ หรือเจ้าหนี้อื่นแต่ละรายยังได้รับผลประโยชน์จากการตัดสินใจด้วยการรับทราบข้อมูลที่มากขึ้น

อย่างไรก็ตาม เป็นไปไม่ได้ที่รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปจะให้ข้อมูลทั้งหมดที่ผู้ใช้ทุกคนเห็นว่ามีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

- 2.42 ในการประยุกต์ข้อจำกัดด้านต้นทุน คณะกรรมการฯ ประเมินว่าผลประโยชน์ของการรายงานข้อมูลเรื่องใดเรื่องหนึ่งน่าจะคุ้มกับต้นทุนที่เกิดขึ้นเพื่อให้และใช้ข้อมูลนั้นหรือไม่ เมื่อคณะกรรมการฯ ประยุกต์ข้อจำกัดด้านต้นทุนในการพัฒนาข้อเสนอมาตรฐานการรายงานทางการเงิน คณะกรรมการฯ จะแสวงหาข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลการเงิน ผู้ใช้ ผู้สอบบัญชี นักวิชาการและบุคคลอื่นเกี่ยวกับลักษณะและปริมาณของผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับและต้นทุนที่คาดว่าจะเกิดของข้อเสนอมาตรฐานการรายงานทางการเงินนั้น ในสถานการณ์ส่วนใหญ่ การประเมินจะอิงกับข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพรวมกัน
- 2.43 ด้วยอัตวิสัยเอง การประเมินต้นทุนและผลประโยชน์ของการรายงานข้อมูลการเงินรายการได้รายการหนึ่งโดยผู้ประเมินคนละคนกันจะได้ผลที่แตกต่างกัน ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงพยายามที่จะพิจารณาต้นทุนและผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับการรายงานทางการเงินโดยทั่วไปและไม่เพียงเกี่ยวข้องกับกิจการที่เสนอรายงานแต่ละกิจการ ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าการประเมินต้นทุนและผลประโยชน์จะสนับสนุนว่าการใช้ข้อกำหนดการรายงานที่เหมือนกันสำหรับทุกกิจการ มีความเหมาะสมสมเสมอไป การใช้ข้อกำหนดที่แตกต่างกันอาจหมายความเพราะขนาดที่แตกต่างกันของกิจการ แนวทางที่แตกต่างกันในการระดมทุน (ผ่านสาธารณะหรือเอกชน) ความต้องการของผู้ใช้ที่แตกต่างกันหรือปัจจัยอื่น

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

บทที่ 3 งบการเงินและกิจการที่เสนอรายงาน

งบการเงิน	3.1
วัตถุประสงค์และขอบเขตของงบการเงิน	3.2
รอบระยะเวลารายงาน	3.4
มุมมองที่ปรับใช้ในงบการเงิน	3.8
ข้อสมมติการดำเนินงานต่อเนื่อง	3.9
กิจการที่เสนอรายงาน	3.10
งบการเงินรวมและงบการเงินเดียว	3.15

งบการเงิน

3.1 บทที่ 1 และ 2 อภิรายข้อมูลที่ให้ไว้ในรายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป และบทที่ 3 ถึง 8 อภิรายข้อมูลที่ให้ไว้ในงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ซึ่งเป็นรูปแบบเฉพาะของรายงาน การเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป งบการเงิน⁷ให้ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่ เสนอรายงาน สิทธิเรียกร้องต่อ กิจการ และการเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรและสิทธิเรียกร้อง เหล่านั้นที่เป็นไปตามนิยามขององค์ประกอบของงบการเงิน (ดูตารางที่ 4.1)

วัตถุประสงค์และขอบเขตของงบการเงิน

- 3.2 วัตถุประสงค์ของงบการเงินคือการให้ข้อมูลการเงินเกี่ยวกับ สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่าย⁸ของกิจการที่เสนอรายงาน ซึ่งมีประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินในการประเมิน ความเป็นไปได้สำหรับกระแสเงินสดรับสุทธิอนาคตของกิจการที่เสนอรายงานและการประเมิน หน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารต่อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ 1.3)
- 3.3 ข้อมูลดังกล่าวจะปรากฏใน
- 3.3.1 งบฐานะการเงินโดยการรับรู้สินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของเจ้าของ
 - 3.3.2 งบผลการดำเนินงานการเงิน⁹ โดยการรับรู้รายได้และค่าใช้จ่าย และ
 - 3.3.3 ในงบอื่นและหมายเหตุประกอบงบการเงินโดยการนำเสนอและเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ
 - 3.3.3.1 สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายที่ได้รับรู้ (ดูย่อหน้าที่ 5.1) รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากสินทรัพย์และ หนี้สินที่ได้รับรู้นั้น
 - 3.3.3.2 สินทรัพย์และหนี้สินที่ยังไม่รับรู้ (ดูย่อหน้าที่ 5.6) รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับ ลักษณะและความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากสินทรัพย์และหนี้สินนี้
 - 3.3.3.3 กระแสเงินสด
 - 3.3.3.4 เงินทุนที่ได้รับจากผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของและการจัดสรรคืน ให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ และ
 - 3.3.3.5 วิธี ข้อสมมติ และดุลยพินิจที่ใช้ในการประมาณการจำนวนเงินที่นำเสนอหรือ เปิดเผย และการเปลี่ยนแปลงวิธี ข้อสมมติ และดุลยพินิจเหล่านั้น

⁷ ในกรอบแนวคิดฉบับนี้ คำว่า งบการเงินหมายถึง งบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป

⁸ สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายนิยามในตารางที่ 4.1 รายการเหล่านี้เป็นองค์ประกอบของ งบการเงิน

⁹ กรอบแนวคิดไม่ระบุว่างบผลการดำเนินงานการเงินประกอบด้วยงบเดียวหรือสองงบ

รอบระยะเวลารายงาน

- 3.4 งบการเงินให้จัดทำสำหรับรอบระยะเวลาที่ระบุ (รอบระยะเวลารายงาน) และให้ข้อมูลเกี่ยวกับ
- 3.4.1 สินทรัพย์และหนี้สินซึ่งรวมถึงสินทรัพย์และหนี้สินที่ยังไม่รับรู้ และส่วนของเจ้าของที่มีอยู่ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงานหรือระหว่างรอบระยะเวลารายงาน และ
- 3.4.2 รายได้และค่าใช้จ่ายสำหรับรอบระยะเวลารายงาน
- 3.5 งบการเงินยังให้ข้อมูลเปรียบเทียบอย่างน้อยหนึ่งรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้าเพื่อช่วยผู้ใช้งบการเงินในการระบุและประเมินการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้ม
- 3.6 ข้อมูลเกี่ยวกับรายการในอนาคตที่เป็นไปได้และเหตุการณ์ในอนาคตที่เป็นไปได้อื่น (ข้อมูลคาดการณ์อนาคต) จะรวมอยู่ในงบการเงิน หากข้อมูลนั้น
- 3.6.1 เกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สินของกิจการซึ่งรวมถึงสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ยังไม่รับรู้ หรือส่วนของเจ้าของที่มีอยู่ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงานหรือระหว่างรอบระยะเวลารายงาน หรือรายได้หรือค่าใช้สำหรับรอบระยะเวลารายงาน และ
- 3.6.2 เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน
- ตัวอย่างเช่น หากสินทรัพย์หรือหนี้สินวัดค่าโดยการประมาณการกระแสเงินสดอนาคต ข้อมูลเกี่ยวกับกระแสเงินสดอนาคตที่ประมาณการอาจช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจค่าวัสดุที่รายงานไว้ งบการเงินมักจะไม่ให้ข้อมูลคาดการณ์อนาคตประเภทอื่น ตัวอย่างเช่น เอกสารเชิงอรรถอธิบายเกี่ยวกับความคาดหวังและกลยุทธ์ของฝ่ายบริหารสำหรับกิจการที่เสนอรายงาน
- 3.7 งบการเงินยังรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับรายการและเหตุการณ์อื่นที่ได้เกิดขึ้นหลังจากสิ้นรอบระยะเวลารายงาน หากการให้ข้อมูลนั้นมีความจำเป็นเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของงบการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 3.2)

มุ่งมองที่ปรับใช้ในงบการเงิน

- 3.8 งบการเงินให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายการและเหตุการณ์อื่นที่พิจารณาจากมุ่งมองของกิจการที่เสนอรายงานในภาพรวม ไม่ใช่จากมุ่งมองของกลุ่มไดกัลุ่มนั่งของนักลงทุน ผู้ให้กู้หรือเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นในอนาคต

ข้อสมมติการดำเนินงานต่อเนื่อง

- 3.9 โดยปกติ งบการเงินจะจัดทำตามข้อสมมติว่ากิจการที่เสนอรายงานมีการดำเนินงานต่อเนื่องและจะดำเนินงานต่อไปในอนาคตที่คาดการณ์ได้ ดังนั้นจึงสมมติได้ว่ากิจการไม่มีความตั้งใจและไม่มีความจำเป็นที่จะเข้าสู่การชำระบัญชีหรือหยุดดำเนินการ หากความตั้งใจหรือความจำเป็นนั้นมีอยู่จริง งบการเงินอาจจัดทำด้วยหลักที่แตกต่าง เมื่อเป็นเช่นนั้น ให้เปิดเผยหลักดังกล่าวในงบการเงิน

กิจการที่เสนอรายงาน

- 3.10 กิจการที่เสนอรายงานคือกิจการที่ต้องหรือที่เลือกจัดทำงบการเงิน กิจการที่เสนอรายงานสามารถเป็นกิจการหนึ่งเดียวหรือเป็นส่วนหนึ่งของกิจการ หรือสามารถประกอบด้วยกิจการมากกว่าหนึ่ง กิจการ กิจการที่เสนอรายงานไม่จำเป็นต้องเป็นนิติบุคคล
- 3.11 บางครั้งกิจการหนึ่ง (บริษัทใหญ่) มีอำนาจควบคุมกิจการอีกแห่งหนึ่ง (บริษัทย่อย) หากกิจการที่เสนอรายงานประกอบด้วยบริษัทใหญ่และบริษัทย่อยต่าง ๆ งบการเงินของกิจการที่เสนอรายงานนี้จึงเรียกว่างบการเงินรวม (ดูย่อหน้าที่ 3.15 ถึง 3.16) หากกิจการที่เสนอรายงานเป็นบริษัทใหญ่เพียงลำพังงบการเงินของกิจการที่เสนอรายงานนี้จึงเรียกว่างบการเงินเดียว (ดูย่อหน้าที่ 3.17 ถึง 3.18)
- 3.12 หากกิจการที่เสนอรายงานประกอบด้วยกิจการสองแห่งขึ้นไปที่ไม่เกี่ยวข้องด้วยความสัมพันธ์ เชิงบริษัทใหญ่-บริษัทย่อย งบการเงินของกิจการที่เสนอรายงานนี้จึงเรียกว่างบการเงินผนวกรวม
- 3.13 การกำหนดขอบเขตที่เหมาะสมของกิจการที่เสนอรายงานอาจทำได้ยาก หากกิจการที่เสนอรายงาน
- 3.13.1 ไม่ใช่นิติบุคคล และ
 - 3.13.2 ไม่ได้ประกอบด้วยเพียงแค่นิติบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วยความสัมพันธ์เชิงบริษัทใหญ่-บริษัทย่อย
- 3.14 ในกรณีดังกล่าว การกำหนดขอบเขตของกิจการที่เสนอรายงานจะขึ้นอยู่กับความต้องการข้อมูลของผู้ใช้งบการเงินหลักของกิจการที่เสนอรายงาน ผู้ใช้ดังกล่าวต้องการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงลิ่งลี่ที่ตั้งใจจะสื่อ ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมกำหนดว่า
- 3.14.1 ขอบเขตของกิจการที่เสนอรายงานไม่มีกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจที่กำหนดขึ้นเองหรือที่ไม่สมบูรณ์
 - 3.14.2 การรวมกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจดังกล่าวภายในขอบเขตของกิจการที่เสนอรายงานทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นกลาง และ
 - 3.14.3 คำอธิบายว่าขอบเขตของกิจการที่เสนอรายงานกำหนดอย่างไรและกิจการที่เสนอรายงานประกอบด้วยหน่วยงานใดบ้าง

งบการเงินรวมและงบการเงินเดียว

- 3.15 งบการเงินรวมให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายของทั้งบริษัทใหญ่และบริษัทย่อยเสมือนว่าเป็นกิจการที่เสนอรายงานหนึ่งเดียว ข้อมูลนี้เป็นประโยชน์ ต่อนักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อันทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นอนาคตของบริษัทใหญ่ ในการประเมินความเป็นไปได้สำหรับกระแสเงินสดรับสุทธิอนาคตของบริษัทใหญ่ เพราะกระแสเงินสดรับสุทธิของบริษัทใหญ่ได้รวมถึงเงินที่บริษัทย่อยจัดสรรให้บริษัทใหญ่และเงินที่จัดสรรนี้ขึ้นอยู่กับกระแสเงินสดรับสุทธิของบริษัทย่อย

- 3.16 งบการเงินรวมไม่ได้ออกแบบเพื่อให้ข้อมูลแยกต่างหากเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของรายได้ และค่าใช้จ่ายของบริษัทย่อยรายได้รายหนึ่ง งบการเงินของบริษัทย่อยเองที่ออกแบบมาเพื่อให้ข้อมูลนั้น
- 3.17 งบการเงินเดี่ยวออกแบบเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายของบริษัทใหญ่และไม่ใช่ของบริษัทย่อย ข้อมูลนี้เป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นในอนาคตของบริษัทใหญ่ เพราะ
- 3.17.1 โดยปกติสิทธิเรียกร้องต่อบริษัทใหญ่ไม่ได้ให้สิทธิแก่ผู้ถือสิทธิใน การเรียกร้องต่อ บริษัทย่อย และ
- 3.17.2 ในบางประเทศ จำนวนเงินที่สามารถจัดสรรคืนได้ตามกฎหมายให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้อง ส่วนของเจ้าของบริษัทใหญ่ขึ้นอยู่กับลำดองที่จัดสรรได้ของบริษัทใหญ่
- แนวทางอีกแนวทางหนึ่งในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่ายบางส่วนหรือทั้งหมดของบริษัทใหญ่เพียงลำพังในงบการเงินรวมคือในหมายเหตุ
- 3.18 โดยปกติข้อมูลที่ให้ในงบการเงินเดี่ยวจะไม่เพียงพอเพื่อตอบสนองความต้องการข้อมูลของนักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นในอนาคตของบริษัทใหญ่ ดังนั้น เมื่อต้องจัดทำงบการเงินรวม งบการเงินเดี่ยวไม่สามารถทดแทนงบการเงินรวมได้ แต่กรณีนั้น บริษัทใหญ่อาจถูกกำหนดหรือเลือกที่จะจัดทำงบการเงินเดี่ยวเพิ่มเติมจากงบการเงินรวม

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

บทที่ 4 องค์ประกอบของงบการเงิน

บทนำ	4.1
คำนิยามของสินทรัพย์	4.3
สิทธิ	4.6
ศักยภาพในการสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ	4.14
การควบคุม	4.19
คำนิยามของหนี้สิน	4.26
ภาระผูกพัน	4.28
การโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ	4.36
ภาระผูกพันปัจจุบันที่เป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต	4.42
สินทรัพย์และหนี้สิน	4.48
หน่วยบัญชี	4.48
สัญญาที่ยังจะต้องปฏิบัติตาม	4.56
สาระของสิทธิตามสัญญาและภาระผูกพันตามสัญญา	4.59
คำนิยามส่วนของเจ้าของ	4.63
คำนิยามของรายได้และค่าใช้จ่าย	4.68

บทนำ

- 4.1 องค์ประกอบของงบการเงินที่นิยามไว้ในกรอบแนวคิด ได้แก่
- 4.1.1 สินทรัพย์ หนี้สินและส่วนของเจ้าของ ที่เกี่ยวข้องกับฐานะการเงินของกิจการที่เสนอรายงาน และ
 - 4.1.2 รายได้และค่าใช้จ่าย ที่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการที่เสนอรายงาน
- 4.2 องค์ประกอบเหล่านี้เชื่อมโยงกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ สิทธิเรียกร้องและการเปลี่ยนแปลง ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจกับสิทธิเรียกร้องที่อภิป্রายในบทที่ 1 และองค์ประกอบเหล่านี้ได้นิยามไว้ในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 องค์ประกอบของงบการเงิน

รายการที่อภิป্রายใน บทที่ 1	องค์ประกอบ	คำนิยามหรือคำอธิบาย
ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ	สินทรัพย์	ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจในปัจจุบันที่อยู่ในความควบคุม ของกิจการอันเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ คือ สิทธิที่มีคักยภาพในการ สร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ
สิทธิเรียกร้อง	หนี้สิน	ภาระผูกพันในปัจจุบันของกิจการที่จะโอนทรัพยากร เชิงเศรษฐกิจอันเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต
	ส่วนของเจ้าของ	ส่วนได้เสียคงเหลือในลินทรัพย์ของกิจการหลังจาก หักหนี้สินของกิจการทั้งหมด
การเปลี่ยนแปลงทรัพยากร เชิงเศรษฐกิจและสิทธิ เรียกร้องที่สะท้อนผลการ ดำเนินงานการเงิน	รายได้	การเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์หรือการลดลงของหนี้สิน ส่งผลให้เกิดการเพิ่มขึ้นของส่วนของเจ้าของ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเงินทุนที่ได้รับจากผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของ เจ้าของ
	ค่าใช้จ่าย	การลดลงของสินทรัพย์หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สิน ส่งผลให้เกิดการลดลงของส่วนของเจ้าของ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการจัดสรรคืนให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของ เจ้าของ
การเปลี่ยนแปลงอื่นของ ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ และสิทธิเรียกร้อง	-	เงินทุนที่ได้รับจากผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ และการจัดสรรคืนให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของ เจ้าของ
	-	การแลกเปลี่ยนลินทรัพย์หรือหนี้สินที่ไม่ส่งผลให้ส่วน ของเจ้าของเพิ่มขึ้นหรือลดลง

คำนิยามของสินทรัพย์

- 4.3 สินทรัพย์คือทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจในปัจจุบันที่อยู่ภายใต้การควบคุมของกิจการซึ่งเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต
- 4.4 ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ คือ สิทธิที่มีศักยภาพในการสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ
- 4.5 ส่วนนี้อภิปรายคำนิยามในสามแง่มุมต่อไปนี้
- 4.5.1 สิทธิ (ดูย่อหน้าที่ 4.6 ถึง 4.13)
 - 4.5.2 ศักยภาพในการสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ (ดูย่อหน้าที่ 4.14 ถึง 4.18) และ
 - 4.5.3 การควบคุม (ดูย่อหน้าที่ 4.19 ถึง 4.25)

สิทธิ

- 4.6 สิทธิที่มีศักยภาพในการสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจมีหลายรูปแบบรวมถึง
- 4.6.1 สิทธิที่มาคู่กับภาระผูกพันของอีกฝ่าย (ดูย่อหน้าที่ 4.39) เช่น
 - 4.6.1.1 สิทธิที่จะได้รับเงิน
 - 4.6.1.2 สิทธิที่จะได้รับสินค้าหรือบริการ
 - 4.6.1.3 สิทธิที่จะแลกเปลี่ยนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจกับอีกฝ่ายด้วยเงื่อนไขที่เป็นผลดี เช่น สัญญาฟอร์เวิร์ดที่จะซื้อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจด้วยเงื่อนไขที่เป็นผลดี ณ เวลาหนึ่ง หรือสิทธิเลือกที่จะซื้อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ
 - 4.6.1.4 สิทธิที่จะได้รับผลประโยชน์จากการภาระผูกพันของกิจการอีกฝ่าย ที่จะถอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจเมื่อเหตุการณ์ในอนาคตที่ระบุไว้มีความไม่แน่นอนได้เกิดขึ้น (ดูย่อหน้าที่ 4.37)
 - 4.6.2 สิทธิที่ไม่ได้มาคู่กับภาระผูกพันของอีกฝ่าย เช่น
 - 4.6.2.1 สิทธิเหนือลิ่งที่มีตัวตน เช่น ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ หรือสินค้าคงเหลือ ตัวอย่างของสิทธิดังกล่าว เช่น สิทธิที่จะใช้ลิ่งที่มีตัวตนหรือสิทธิที่จะได้รับผลประโยชน์จากมูลค่าคงเหลือของลิ่งที่เช่า
 - 4.6.2.2 สิทธิที่จะใช้ทรัพย์สินทางปัญญา
- 4.7 สิทธิจำนวนมากเกิดจากสัญญา ข้อกฎหมายหรือวิธีอื่นที่คล้ายกัน เช่น กิจการอาจได้รับสิทธิจากการเป็นเจ้าของหรือการเช่าลิ่งที่มีตัวตน หรือจากการเป็นเจ้าของตราสารหนี้หรือตราสารทุน หรือจากการเป็นเจ้าของสิทธิบัตรที่จดทะเบียน อย่างไรก็ตาม กิจการอาจได้รับสิทธิจากวิธีอื่น เช่น
- 4.7.1 จากการได้มาหรือการสร้างความรู้จัดเจนที่ไม่ใช่องค์ความรู้สาธารณะ (ดูย่อหน้าที่ 4.22) หรือ
 - 4.7.2 ผ่านภาระผูกพันของอีกฝ่ายที่เกิดขึ้นเพราอีกฝ่ายไม่สามารถในทางปฏิบัติที่จะกระทำการที่ไม่เป็นไปตามประเพณีปฏิบัติ หรือนโยบายที่เผยแพร่ หรือข้อความที่ระบุ (ดูย่อหน้าที่ 4.31)

- 4.8 สินค้าหรือบริการบางประเภทที่ได้รับและใช้หมดในทันที เช่น การให้บริการของพนักงาน สิทธิของกิจการที่จะรับผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจากสินค้าหรือบริการจะมีอยู่เพียงชั่วขณะจนกระทั่งกิจการใช้สินค้าหรือบริการนั้นหมด
- 4.9 ไม่ใช้สิทธิทุกประเภทของกิจการจะเป็นสินทรัพย์ของกิจการนั้น สิทธิที่จะเป็นสินทรัพย์ของกิจการต้องมีทั้งคักภัยภาพในการสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจให้กิจการที่เกินกว่าผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่ผู้อื่นได้รับ (ดูย่อหน้าที่ 4.14 ถึง 4.18) และอยู่ภายใต้การควบคุมของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ 4.19 ถึง 4.25) ตัวอย่าง สิทธิที่หากันทุกกิจการโดยไม่มีต้นทุนที่มีนัยสำคัญ เช่น สิทธิในการเข้าถึงสินค้าสาธารณะ เช่น สิทธิสาธารณะในการใช้ทางผ่านบนที่ดิน หรือความรู้จัดเจนที่เป็นองค์ความรู้สาธารณะ โดยปกติแล้วไม่ถือเป็นสินทรัพย์ของกิจการที่ถือครองสิทธิเหล่านั้น กิจการไม่สามารถมีสิทธิในการได้รับผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจากตนเอง ดังนี้
- 4.10.1 ตราสารหนี้หรือตราสารทุนที่กิจการออกและซื้อคืนและถือโดยกิจการเอง (เช่น หุ้นทุนซื้อคืน) ไม่ใช่ทรัพย์การเชิงเศรษฐกิจของกิจการ และ
 - 4.10.2 ในกรณีที่กิจการที่เสนอรายงานประกอบด้วยนิติบุคคลมากกว่าหนึ่งราย ตราสารหนี้หรือตราสารทุนที่ออกโดยนิติบุคคลหนึ่งและถือโดยนิติบุคคลอื่นไม่ใช่ทรัพย์การเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน
- 4.11 โดยหลักการแล้ว สิทธิแต่ละสิทธิของกิจการเป็นสินทรัพย์ที่แยกต่างหาก อย่างไรก็ตาม เพื่อวัตถุประสงค์ทางการบัญชี สิทธิที่เกี่ยวข้องกันมักจะถือปฏิบัติเป็นหน่วยบัญชีเดียวที่ถือเป็นสินทรัพย์เดียว (ดูย่อหน้าที่ 4.48 ถึง 4.55) ตัวอย่าง ความเป็นเจ้าของตามกฎหมายของสิ่งที่มีตัวตนรายการหนึ่งอาจก่อให้เกิดสิทธิหลายประการ ได้แก่
- 4.11.1 สิทธิการใช้สิ่งนั้น
 - 4.11.2 สิทธิในการขายสิทธิเหนือสิ่งนั้น
 - 4.11.3 สิทธิในการนำสิทธิเหนือสิ่งนั้นไปค้ำประกัน และ
 - 4.11.4 สิทธิอื่นที่ไม่กล่าวในย่อหน้าที่ 4.11.1 ถึง 4.11.3
- 4.12 ในหลายกรณี กลุ่มของสิทธิที่เกิดจากความเป็นเจ้าของตามกฎหมายของสิ่งที่มีตัวตนรายการหนึ่ง ให้ถือปฏิบัติเป็นสินทรัพย์เดียว โดยหลักการแล้ว ทรัพย์การเชิงเศรษฐกิจคือกลุ่มของสิทธิไม่ใช่สิ่งที่มีตัวตน ลิงแม้ว่า การอธิบายกลุ่มของสิทธิตัวย่อสิ่งที่มีตัวตนมักให้ความเป็นตัวแทน อันเที่ยงธรรมถึงสิทธิเหล่านั้นที่กระซับและเข้าใจได้มากที่สุด
- 4.13 ในบางกรณี มีความไม่แน่นอนว่าสิทธิมีอยู่จริงหรือไม่ ตัวอย่าง กิจการและอีกฝ่ายอาจโต้แย้งว่า กิจการมีสิทธิที่จะได้รับทรัพย์การเชิงเศรษฐกิจจากอีกฝ่ายหรือไม่ จนกว่าความไม่แน่นอนว่าสิทธิมีอยู่หรือไม่จะคลี่คลาย เช่น ตามคำสั่งศาล ยังมีความไม่แน่นอนว่ากิจการมีสิทธิหรือไม่และสินทรัพย์มีอยู่หรือไม่ (ย่อหน้าที่ 5.14 อภิปรายการรับรู้สินทรัพย์ซึ่งการมีอยู่มีความไม่แน่นอน)

ศักยภาพในการสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ

- 4.14 ทรัพย์การเชิงเศรษฐกิจคือสิทธิที่มีศักยภาพในการสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ การมีอยู่ของศักยภาพนี้ไม่จำเป็นที่ว่าสิทธิในการสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจต้องมีความแน่นอนหรือ

- คาดว่าจะเกิดขึ้น ขอเพียงแค่สิทธินั้นที่กิจการมีอยู่ช่วงภายใต้สถานการณ์อย่างน้อยหนึ่งสถานการณ์ จะก่อให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจแก่กิจการนั้นมากกว่ากิจการอื่น
- 4.15 เมื่อสิทธิเป็นไปตามนิยามของทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ สิทธินั้นถือเป็นสินทรัพย์แม้ว่าจะมีความน่าจะเป็นต่ำที่จะสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ แต่终究 ความน่าจะเป็นที่ต่ำอาจกระทบ การตัดสินใจว่าจะให้ข้อมูลใดบ้างและให้อย่างไรเกี่ยวกับสินทรัพย์ รวมถึงการตัดสินใจว่าจะรับรู้ สินทรัพย์นี้หรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ 5.15 ถึง 5.17) และวัดค่าอย่างไร
- 4.16 ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจสามารถสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจเพื่อกิจการโดยการให้สิทธิกิจการ หรือทำให้กิจการสามารถดำเนินการต่าง ๆ อย่างน้อยหนึ่งอย่าง ตัวอย่างเช่น
- 4.16.1 รับกระแสเงินสดตามลัญญาหรือทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่น
 - 4.16.2 แลกเปลี่ยนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจนั้นกับอีกฝ่ายหนึ่งด้วยเงื่อนไขที่เป็นผลดีต่อกิจการ
 - 4.16.3 ดำเนินการใด ๆ ที่สร้างกระแสเงินสดรับหรือหลีกเลี่ยงกระแสเงินสดจ่าย เช่น
 - 4.16.3.1 ใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิjinนตามลำพังหรือใช้ร่วมกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่น เพื่อผลิตสินค้าหรือให้บริการ
 - 4.16.3.2 ใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิjinนเพื่อเพิ่มมูลค่าทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่น หรือ
 - 4.16.3.3 ให้อีกฝ่ายหนึ่งเช่าทรัพยากรเชิงเศรษฐกิjinน
 - 4.16.4 รับเงินสดหรือทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่นจากการขายทรัพยากรเชิงเศรษฐกิjinน หรือ
 - 4.16.5 ชำระหนี้สินโดยการโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิjinน
- 4.17 แม้ว่ามูลค่าของทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจเกิดมาจากการศักยภาพปัจจุบันในการสร้างผลประโยชน์ เชิงเศรษฐกิจอนาคต ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจเป็นสิทธิปัจจุบันที่มีศักยภาพอยู่ แต่ไม่ใช่ ผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอนาคตที่สิทธินั้นอาจสร้างขึ้น ตัวอย่างเช่น มูลค่าสิทธิเลือกที่ซื้อมาแล้ว เกิดจากศักยภาพในการสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจผ่านการใช้สิทธิเลือกในวันใดวันหนึ่ง ในอนาคต อย่างไรก็ตาม ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจนี้เป็นสิทธิปัจจุบันซึ่งหมายถึงสิทธิในการใช้ สิทธิเลือกนั้นในวันใดวันหนึ่งในอนาคต ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจนี้ไม่ใช่ผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ อนาคตที่ผู้ถือสิทธิเลือกจะได้รับหากมีการใช้สิทธิเลือก
- 4.18 การเกิดรายจ่ายและการได้มาซึ่งสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน แต่รายการทั้งสอง ไม่จำเป็นต้องเกิดคู่กันเสมอไป ดังนั้น รายจ่ายของกิจการที่เกิดขึ้นอาจเป็นหลักฐานว่ากิจการเสียหา ผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอนาคต แต่ไม่ใช้ข้อพิสูจน์ที่น่าไปปล้ำข้อสรุปว่ากิจการได้รับสินทรัพย์แล้ว ในทำนองเดียวกัน การไม่มีรายจ่ายที่เกี่ยวข้องไม่ได้ตัดโอกาสของรายการไดจากการเป็นไปตาม นิยามของสินทรัพย์ ตัวอย่างเช่น สินทรัพย์สามารถรวมถึงสิทธิที่รัฐบาลให้กับกิจการโดยไม่เรียก เก็บสิ่งตอบแทนหรือสิทธิที่อีกฝ่ายบริจาคให้กิจการ

การควบคุม

- 4.19 การควบคุมเชื่อมโยงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจกับกิจการ การประเมินว่าการควบคุมมีอยู่หรือไม่ ช่วยในการระบุทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่กิจการดำเนินถึง ตัวอย่างเช่น กิจการอาจควบคุมสัดส่วน หนึ่งของอสังหาริมทรัพย์โดยปราศจากการควบคุมกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ทั้งรายการ

- ในกรณีเหล่านี้ สินทรัพย์ของกิจการคือสัดส่วนในอสังหาริมทรัพย์อันเกิดจากการควบคุมของ กิจการ มิใช่เกิดจากการลิทธิซึ่งกิจการไม่ได้ควบคุมในอสังหาริมทรัพย์ทั้งรายการ
- 4.20 กิจการควบคุมทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจเมื่อกิจการมีความสามารถปัจจุบันในการกำกับการใช้ ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและได้รับผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอันอาจมาจากการนั้น การควบคุมรวมถึงความสามารถปัจจุบันในการเก็บกันไม่ให้ฝ่ายอื่นกำกับการใช้ทรัพยากร เชิงเศรษฐกิจและไม่ให้ได้รับผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่อาจมาจากการนั้น ผลที่ตามมา คือหากฝ่ายหนึ่งควบคุมทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจนั้นแล้ว จะไม่มีฝ่ายอื่นควบคุมทรัพยากรนั้นอีก กิจการมีความสามารถปัจจุบันในการกำกับการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจหากกิจการมีลิทธิระดม ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจมาใช้ในกิจกรรมของกิจการหรืออนุญาตให้อีกฝ่ายระดมทรัพยากร เชิงเศรษฐกิจไปใช้ในกิจกรรมของฝ่ายอื่น
- 4.21 การควบคุมทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจมักเกิดขึ้นจากความสามารถบังคับสิทธิตามกฎหมาย แต่การควบคุมยังสามารถเกิดขึ้นได้หากกิจการมีวิธีอื่นที่ทำให้มั่นใจว่ากิจการเท่านั้นไม่ใช้ฝ่ายอื่น ที่มีความสามารถปัจจุบันในการกำกับการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและได้รับผลประโยชน์อัน อาจเกิดจากทรัพยากรนั้น ตัวอย่างเช่น กิจการสามารถควบคุมสิทธิการใช้ความรู้จัดเจนที่ไม่ใช่ องค์ความรู้สาธารณะ ถ้ากิจการมีลิทธิเข้าถึงความรู้จัดเจนและมีความสามารถปัจจุบันในการเก็บ ความรู้จัดเจนเป็นความลับแม้ว่าความรู้จัดเจนนั้นไม่ได้รับการปกป้องด้วยลิทธิบัตรจดทะเบียน
- 4.22 กิจการควบคุมทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจเมื่อผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอนาคตจากทรัพยากรนั้น ต้องเข้าสู่กิจกรรมแทนที่จะเป็นอีกฝ่ายไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม การควบคุมลักษณะนี้ไม่ได้สืบ โดยนัยว่า กิจการสามารถมั่นใจว่าทรัพยากรนั้นจะสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจได้ทุก สภาพแวดล้อม แต่หมายถึงว่า หากทรัพยากรนั้นสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ กิจการเป็นผู้ที่ จะได้รับประโยชน์นั้นไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม
- 4.23 การเปิดรับต่อความหลากหลายที่มีนัยสำคัญของจำนวนผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่สร้างจาก ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอาจชี้ว่ากิจการควบคุมทรัพยากรนั้น อย่างไรก็ตาม การเปิดรับนี้เป็น เพียงปัจจัยหนึ่งเท่านั้นในการพิจารณาประเมินภาพรวมว่าการควบคุมมีอยู่หรือไม่
- 4.24 บางครั้งฝ่ายหนึ่ง (ตัวการ) ให้อีกฝ่าย (ตัวแทน) กระทำการในนามของตัวการและเพื่อประโยชน์ ของตัวการ เช่น ตัวการอาจให้ตัวแทนจัดการขายสินค้าที่ควบคุมโดยตัวการ แม้ว่าทรัพยากร เชิงเศรษฐกิจที่ตัวการควบคุมจะอยู่ในความดูแลของตัวแทน ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจนั้นก็ไม่ใช่ สินทรัพย์ของตัวแทน นอกจากนี้ แม้ว่าตัวแทนจะมีภาระผูกพันในการโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ ที่ตัวการควบคุมให้กับบุคคลที่สามภาระผูกพันนั้นก็มิใช่หนึ่งสินของตัวแทน เพราะทรัพยากร เชิงเศรษฐกิจที่จะโอนไปเป็นทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของตัวการไม่ใช่ของตัวแทน

คำนิยามของหนี้สิน

- 4.26 หนี้สินคือภาระผูกพันปัจจุบันของกิจการในการโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจซึ่งเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต
- 4.27 หนี้สินจะมีอยู่ได้ต้องเป็นไปตามเกณฑ์ทั้งสามข้อต่อไปนี้
- 4.27.1 กิจการมีภาระผูกพัน (ดูย่อหน้าที่ 4.28 ถึง 4.35)
 - 4.27.2 เป็นภาระผูกพันที่ต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ (ดูย่อหน้าที่ 4.36 ถึง 4.41) และ
 - 4.27.3 เป็นภาระผูกพันที่เป็นภาระผูกพันปัจจุบันที่มีอยู่อันเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต (ดูย่อหน้าที่ 4.42 ถึง 4.47)

ภาระผูกพัน

- 4.28 เกณฑ์แรกของหนี้สินคือ กิจการมีภาระผูกพัน
- 4.29 ภาระผูกพันเป็นหน้าที่หรือความรับผิดชอบที่กิจการไม่มีความสามารถทางปฏิบัติที่จะหลีกเลี่ยงภาระผูกพันเป็นหนี้ต่ออีกฝ่าย (หรือหลายฝ่าย) เสมอ ฝ่ายอื่น (หรือหลายฝ่าย) อาจเป็นบุคคลหรือกิจการอีกแห่ง กลุ่มบุคคลหรือกลุ่มกิจการ หรือสังคมในวงกว้าง จึงไม่จำเป็นต้องทราบว่าภาระผูกพันนี้เป็นหนี้ต่อผู้ใด
- 4.30 หากฝ่ายหนึ่งมีภาระผูกพันให้โอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ ผลที่ตามมาคือ อีกฝ่าย (หรือหลายฝ่าย) มีลิขิตรับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม ข้อกำหนดให้ฝ่ายหนึ่งรับหนี้สินและวัดค่าหนี้สิน ณ จำนวนที่ระบุได้ ไม่ได้สื่อโดยนัยว่า อีกฝ่าย (หรือหลายฝ่าย) ต้องรับผู้สินทรัพย์หรือวัดค่าด้วยจำนวนเงินเท่ากัน เช่น มาตรฐานการรายงานทางการเงินหนึ่งอาจมีเกณฑ์การรับรู้รายการหรือข้อกำหนดการวัดค่าที่แตกต่างกันสำหรับหนี้สินของฝ่ายหนึ่งและสินทรัพย์คู่กันของอีกฝ่ายหนึ่ง หากเกณฑ์หรือข้อกำหนดที่แตกต่างกันนั้นเป็นผลของการตัดสินใจที่ตั้งใจเลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องมากที่สุดที่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสิ่งที่ตั้งใจจะสื่อถึง
- 4.31 ภาระผูกพันต่างๆ เกิดขึ้นจากสัญญา ข้อกฎหมายหรือวิธีที่คล้ายคลึงและบังคับได้ตามกฎหมายโดยฝ่ายหนึ่ง (หรือหลายฝ่าย) ที่มีหนี้ต่อกัน อย่างไรก็ตาม ภาระผูกพันสามารถเกิดขึ้นจากประเพณีปฏิบัติ นโยบายที่เผยแพร่หรือคำແດลงการณ์ของกิจการที่กิจการไม่มีความสามารถในทางปฏิบัติที่จะปฏิบัติผิดไปจากประเพณีปฏิบัติ นโยบายที่เผยแพร่หรือคำແດลงการณ์ดังกล่าว ภาระผูกพันที่เกิดในสถานการณ์เหล่านี้บางครั้งเรียกว่า “ภาระผูกพันโดยปริยาย”
- 4.32 ในบางสถานการณ์ กิจการมีหน้าที่หรือความรับผิดชอบในการโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ เมื่อเกิดการกระทำในอนาคตอย่างหนึ่งที่กิจการอาจเป็นผู้ทำ การกระทำดังกล่าวรวมถึงการดำเนินธุรกิจอย่างหนึ่งหรือดำเนินงานในตลาดแห่งหนึ่งในวันที่ระบุในอนาคต หรือใช้สิทธิเลือกอย่างหนึ่งตามสัญญา ในสถานการณ์เหล่านั้น กิจการมีภาระผูกพันถ้าไม่มีความสามารถในทางปฏิบัติที่จะหลีกเลี่ยงการกระทำการดังกล่าว

- 4.33 ข้อสรุปที่ว่าการทำบการเงินของกิจกรรมเกณฑ์การดำเนินงานต่อเนื่องมีความเหมาะสมยังสืบต่อไปนี้ที่สรุปได้ว่ากิจการไม่มีความสามารถในการปฏิบัติที่จะหลีกเลี่ยงการโอนที่หลีกเลี่ยงได้จากการชำระบัญชีของกิจการหรือจากการยุติการค้าเท่านั้น
- 4.34 ปัจจัยที่ใช้ประเมินว่ากิจการมีความสามารถในการปฏิบัติที่จะหลีกเลี่ยงการโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอาจขึ้นอยู่กับลักษณะของหน้าที่หรือความสามารถรับผิดชอบของกิจการ เช่น ในบางกรณี กิจการอาจไม่มีความสามารถในการปฏิบัติที่จะหลีกเลี่ยงการโอนหากการกระทำใด ๆ ที่กิจการสามารถทำเพื่อเลี่ยงการโอนจะเกิดผลที่ตามมาเชิงเศรษฐกิจในทางลบมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อเทียบกับการโอน อย่างไรก็ตาม ทั้งความตั้งใจโอนและความเป็นไปได้สูงในการโอนไม่เป็นเหตุผลเพียงพอให้สรุปว่ากิจการไม่มีความสามารถในการปฏิบัติที่จะเลี่ยงการโอน
- 4.35 ในบางกรณี มีความไม่แนนอนว่าภาระผูกพันมีอยู่หรือไม่ ตัวอย่างเช่น หากฝ่ายหนึ่งอยู่ระหว่างการเรียกค่าสินใหม่ทดแทนสำหรับการกระทำการที่ผิดของกิจกรรมตามข้อกล่าวหาจึงอาจมีความไม่แนนอนว่ามีการกระทำการที่ผิดหรือไม่ กิจการเป็นผู้กระทำการที่ผิดหรือไม่ หรือกฎหมายจะบังคับใช้อย่างไร มีความไม่แนนอนว่ากิจการมีภาระผูกพันต่อฝ่ายที่เรียกร้องค่าสินใหม่ทดแทนหรือไม่ และผลที่ตามมาดีอีกหนึ่งสิ่นมีอยู่หรือไม่ จนกว่าความไม่แนนอนที่มีอยู่นั้นจะคลี่คลายลง เช่น จากคำตัดสินของศาล (ย่อหน้าที่ 5.14 อภิปรายการรับรู้หนี้สินที่การเกิดขึ้นยังไม่แนนอน)

การโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ

- 4.36 เกณฑ์ที่สองของหนี้สินคือ ภาระผูกพันที่ต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์นี้ ภาระผูกพันต้องมีศักยภาพในการทำให้กิจการต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจให้ออกฝ่าย (หรือหลายฝ่าย) การมีอยู่ของศักยภาพดังกล่าวไม่จำเป็นต้องมีความแนนอนหรือคาดว่าจะเกิดขึ้นที่กิจการจะต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ เช่น การโอนอาจจะมีขึ้นเมื่อเกิดเหตุการณ์อนาคตที่ระบุไว้ซึ่งมีความไม่แนนอนว่าจะเกิดขึ้นเท่านั้น การเข้าเงื่อนไขดังกล่าวขอเพียงแค่ ภาระผูกพันมีอยู่แล้วและมีอย่างน้อยหนึ่งสถานการณ์ที่กำหนดให้กิจการต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ
- 4.37 ภาระผูกพันจะเป็นไปตามคำนิยามของหนี้สินแม้ว่ามีความน่าจะเป็นต่ำที่จะโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจให้ออกฝ่าย (หรือหลายฝ่าย) การมีอยู่ของศักยภาพดังกล่าวไม่จำเป็นต้องมีความแนนอนหรือคาดว่าจะเกิดขึ้นที่กิจการจะต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ เช่น การโอนอาจจะมีขึ้นเมื่อเกิดเหตุการณ์อนาคตที่ระบุไว้ซึ่งมีความไม่แนนอนว่าจะเกิดขึ้นเท่านั้น การเข้าเงื่อนไขดังกล่าวขอเพียงแค่ ภาระผูกพันมีอยู่แล้วและมีอย่างน้อยหนึ่งสถานการณ์ที่กำหนดให้กิจการต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ
- 4.38 ภาระผูกพันจะเป็นไปตามคำนิยามของหนี้สินแม้ว่ามีความน่าจะเป็นต่ำที่จะโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ แต่กรณีนี้ ความน่าจะเป็นที่ต่ำอาจกระทบการตัดสินใจว่าจะให้ข้อมูลใดบ้างและให้อย่างไรเกี่ยวกับหนี้สิน รวมถึงการตัดสินใจว่าจะรับรู้หนี้สินหรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ 5.15 ถึง 5.17) และวัดค่าอย่างไร
- 4.39 ภาระผูกพันที่จะโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ ให้รวมถึง ตัวอย่างต่อไปนี้
- 4.39.1 ภาระผูกพันที่จะจ่ายเงินสด
 - 4.39.2 ภาระผูกพันที่จะส่งมอบสินค้าหรือให้บริการ
 - 4.39.3 ภาระผูกพันที่จะแลกเปลี่ยนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจกับอีกฝ่ายด้วยเงื่อนไขที่เป็นผลเสียต่อกิจการ ตัวอย่างของภาระผูกพันดังกล่าวรวมถึงสัญญาฟอร์เวิร์ดที่จะขายทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจด้วยเงื่อนไขที่เป็นผลเสียในปัจจุบันหรือสิทธิเลือกที่ให้สิทธิอีกฝ่ายที่จะซื้อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจจากกิจการ

- 4.39.4 ภาระผูกพันที่จะโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจหากเกิดเหตุการณ์อนาคตที่ระบุไว้ซึ่งมีความไม่แน่นอนว่าจะเกิดขึ้น
- 4.39.5 ภาระผูกพันที่จะออกเครื่องมือทางการเงินหากเครื่องมือทางการเงินนั้นจะผูกพันกิจการให้โอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ
- 4.40 แทนที่กิจการจะปฏิบัติตามภาระผูกพันด้วยการโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจให้อีกกิจการหนึ่งที่มีสิทธิรับทรัพยารนั้น บางครั้งกิจการอาจตัดสินใจดำเนินการอื่นแทน ตัวอย่างเช่น
 - 4.40.1 ชำระภาระผูกพันโดยเจรจาการปลดจากภาระผูกพัน
 - 4.40.2 โอนภาระผูกพันให้บุคคลที่สาม หรือ
 - 4.40.3 ทดแทนภาระผูกพันที่จะโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจด้วยภาระผูกพันอื่นที่เกิดจาก การเข้าทำรายการใหม่
- 4.41 ในสถานการณ์ตามที่อธิบายในย่อหน้าที่ 4.40 กิจการมีภาระผูกพันที่จะโอนทรัพยากร เชิงเศรษฐกิจจนกว่ากิจการได้ชำระ โอนหรือทดแทนภาระผูกพันนั้น

ภาระผูกพันปัจจุบันที่เป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต

- 4.42 เกณฑ์ที่สามของหนี้สินคือ ภาระผูกพันที่เป็นภาระผูกพันปัจจุบันที่มีอยู่อันเป็นผลของเหตุการณ์ ในอดีต
- 4.43 ภาระผูกพันปัจจุบันอันเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีตจะมีอยู่ เนพาะเมื่อ
 - 4.43.1 กิจการได้รับผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจแล้วหรือได้กระทำการแล้ว และ
 - 4.43.2 อันส่งผลให้กิจการจะหรืออาจจะต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่มีฉะนั้นกิจการ ไม่ต้องโอน
- 4.44 ผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่ได้รับแล้ว เช่น สินค้าหรือบริการ การดำเนินการที่ได้กระทำการแล้ว อาจรวม เช่น การดำเนินธุรกิจอย่างหนึ่งหรือดำเนินงานในตลาดแห่งหนึ่ง หากผลประโยชน์ เชิงเศรษฐกิจที่ได้รับหรือการกระทำที่ดำเนินการเกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง ภาระผูกพันปัจจุบัน ที่เกิดขึ้นอาจสะสมในช่วงเวลาหนึ่ง
- 4.45 หากข้อกฎหมายใหม่เริ่มมีผลบังคับ ภาระผูกพันปัจจุบันเกิดขึ้นตามที่กฎหมายใหม่กำหนด เนพาะเมื่อกิจการจะหรืออาจจะต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอันเป็นผลจากการได้รับ ผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจหรือได้กระทำการแล้ว มิฉะนั้นแล้วกิจการไม่ต้องโอน การบังคับใช้ กฎหมายด้วยตัวของมันเองไม่เพียงพอจะสร้างภาระผูกพันปัจจุบันให้กิจการ เช่นเดียวกันกับ ประเพณีปฏิบัติ นโยบายที่เผยแพร่หรือคำແດลงการณ์ที่ระบุตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 4.31 ทำให้ภาระผูกพันปัจจุบันเกิดขึ้นตามประเพณีปฏิบัติ นโยบายที่เผยแพร่หรือคำແດลงการณ์ เนพาะเมื่อกิจการจะหรืออาจจะต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอันเป็นผลจากการได้รับ ผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจหรือได้กระทำการแล้ว มิฉะนั้นแล้วกิจการไม่ต้องโอน
- 4.46 ภาระผูกพันปัจจุบันสามารถมีอยู่ได้แม้ว่าการโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจยังไม่สามารถบังคับได้ จนกว่าจะถึงวันหนึ่งในอนาคต เช่น หนี้สินตามสัญญาที่จะจ่ายเงินสดอาจมีอยู่ ณ ตอนนี้แม้ว่า สัญญายังไม่กำหนดให้จ่ายชำระจนกว่าจะถึงวันหนึ่งในอนาคต เช่นเดียวกัน ภาระผูกพันตามสัญญา

ที่ให้กิจการปฏิบัติงาน ในวันหนึ่งในอนาคตอาจมีอยู่ ณ ตอนนี้ แม้ว่าคู่สัญญาไม่สามารถบังคับให้กิจการปฏิบัติงานดังกล่าวจนกว่าจะถึงวันนั้นในอนาคต

- 4.47 กิจการยังไม่มีภาระผูกพันปัจจุบันที่จะโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจหากยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ในย่อหน้าที่ 4.43 กล่าวคือ หากกิจการยังไม่ได้รับผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจหรือกระทำการที่จะหรืออาจทำให้กิจการต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่มิฉะนั้นกิจการไม่ต้องโอน เช่น หากกิจการเข้าทำสัญญาที่จะจ่ายเงินเดือนให้พนักงานเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนกับการรับบริการของพนักงาน กิจการยังไม่มีภาระผูกพันปัจจุบันที่จะจ่ายเงินเดือนจนกว่าจะได้รับบริการจากพนักงาน ก่อนหน้านั้นถือว่าเป็นสัญญาที่จะต้องปฏิบัติตาม กล่าวคือกิจการมีทั้งสิทธิและภาระผูกพันที่จะแลกเปลี่ยนเงินเดือนในอนาคตสำหรับบริการในอนาคตของพนักงาน (ดูย่อหน้าที่ 4.56 ถึง 4.58)

สินทรัพย์และหนี้สิน

หน่วยบัญชี

- 4.48 หน่วยบัญชีคือสิทธิหรือกลุ่มของสิทธิ ภาระผูกพันหรือกลุ่มของภาระผูกพัน หรือกลุ่มของสิทธิและภาระผูกพันที่จะใช้เกณฑ์การรับรู้รายการและแนวคิดการวัดค่า
- 4.49 ให้เลือกหน่วยบัญชีสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินเมื่อพิจารณาว่าจะใช้เกณฑ์การรับรู้รายการและแนวคิดการวัดค่าอย่างไรกับสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้นและกับรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในบางสภาพแวดล้อม อาจจะเป็นการเหมาะสมที่จะเลือกหน่วยบัญชีนี้เพื่อการรับรู้รายการและอีกหน่วยบัญชีหนึ่งที่แตกต่างกันเพื่อการวัดค่า ตัวอย่างเช่น ในบางครั้งอาจจะรับรู้รายการที่คลัสเตอร์แต่ตัวค่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มของสัญญา ในการนำเสนอและการเปิดเผยข้อมูลสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้และค่าใช้จ่ายอาจจำเป็นต้องแสดงเป็นยอดรวมหรือแสดงแยกกันเป็นส่วนประกอบต่างๆ
- 4.50 หากกิจการโอนส่วนหนึ่งของสินทรัพย์หรือส่วนหนึ่งของหนี้สิน หน่วยบัญชีอาจเปลี่ยนแปลง ณ เวลาเดียวกัน เพื่อที่ว่าส่วนประกอบที่โอนไปกับส่วนประกอบที่คงไว้เป็นหน่วยบัญชีที่แยกจากกัน (ดูย่อหน้าที่ 5.26 ถึง 5.33)
- 4.51 ให้เลือกหน่วยบัญชีเพื่อให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ซึ่งสืบโดยนัยว่า
- 4.51.1 ข้อมูลที่ให้เกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สินและเกี่ยวกับรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องต้องเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ การปฏิบัติกับกลุ่มสิทธิและภาระผูกพันเป็นหน่วยบัญชีเดียวกันอาจให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจดีกว่าการปฏิบัติกับสิทธิหรือภาระผูกพันแต่ละรายการเป็นหน่วยบัญชีแยกจากกัน เช่น หากสิทธิและภาระผูกพันเหล่านี้
- 4.51.1.1 ไม่สามารถเป็นหรือไม่น่าจะเป็นไปได้ที่จะเป็นสิ่งที่เกิดจากการรายการที่แยกกัน
- 4.51.1.2 ไม่สามารถหรือไม่น่าจะเป็นไปได้ที่จะหมวดอายุด้วยรูปแบบที่แตกต่างกัน

- 4.51.1.3 มีลักษณะและความเสี่ยงเชิงเศรษฐกิจคล้ายคลึงกันและน่าจะทำให้มีความหมายโดยนัยที่คล้ายกันเกี่ยวกับความเป็นไปได้สำหรับกระแสเงินสดรับสุทธิอนาคตของกิจการหรือกระแสเงินสดจ่ายสุทธิของกิจการหรือ
- 4.51.1.4 ใช้ด้วยกันในกิจกรรมทางธุรกิจที่กิจการทำเพื่อสร้างกระแสเงินสดและวัดค่าโดยอ้างอิงประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตที่พึงพิจารณา
- 4.51.2 ข้อมูลที่ให้เกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สินและเกี่ยวกับรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องต้องเป็นตัวแทนเที่ยงธรรมถึงสาระของรายการหรือเหตุการณ์อื่นที่ทำให้สินทรัพย์หรือหนี้สินและรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเกิดขึ้น ดังนั้น จึงอาจจำเป็นที่จะปฏิบัติกับสิทธิหรือภาระผูกพันที่เกิดขึ้นจากแหล่งที่มาที่แตกต่างกันเป็นหน่วยบัญชีหน่วยเดียวกันหรือแยกสิทธิหรือภาระผูกพันที่เกิดขึ้นจากแหล่งที่มาเดียวกัน (ดูย่อหน้าที่ 4.62) ในทำนองเดียวกัน ความเป็นตัวแทนเที่ยงธรรมของสิทธิและภาระผูกพันที่ไม่เกี่ยวข้องกันอาจจำเป็นต้องรับรู้รายการและวัดค่าแยกจากกัน
- 4.52 ต้นทุนสร้างข้อจำกัดสำหรับการตัดสินใจการรายงานทางการเงินเช่นใด ต้นทุนก็สร้างข้อจำกัดสำหรับการเลือกหน่วยบัญชี เช่นนั้น ดังนั้น ในการเลือกหน่วยบัญชีจึงมีความสำคัญที่จะพิจารณา ว่าผลประโยชน์ของข้อมูลที่ให้แก่ผู้ใช้งบการเงินด้วยการเลือกหน่วยบัญชีนั้นน่าจะอธิบายถึงต้นทุนในการให้และใช้ข้อมูลนั้นหรือไม่ โดยทั่วไป ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้และวัดค่าสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้และค่าใช้จ่ายจะเพิ่มขึ้นเมื่อหน่วยบัญชีมีขนาดเล็กลง ดังนั้น โดยทั่วไป สิทธิหรือภาระผูกพันที่เกิดขึ้นจากแหล่งที่มาเดียวกันจะแยกกันเฉพาะเมื่อข้อมูลที่เป็นผลจากการแยกกันมีผลประโยชน์มากกว่าและผลประโยชน์เกินกว่าต้นทุน
- 4.53 ทั้งสิทธิและภาระผูกพันมักเกิดขึ้นจากแหล่งที่มาเดียวกัน ตัวอย่างเช่น บางสัญญา ก่อให้เกิดทั้งสิทธิและภาระผูกพันสำหรับแต่ละคู่สัญญา เมื่อสิทธิและภาระผูกพันเหล่านั้นพึงพิจารณาและไม่สามารถแยกกันได้ จึงประกอบกันขึ้นเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินหนึ่งเดียวกันและไม่สามารถแยกกันได้ดังนั้นจึงก่อให้เกิดหน่วยบัญชีเดียว เช่น สัญญาที่ยังจะต้องปฏิบัติตาม (ดูย่อหน้าที่ 4.57) ในทางตรงข้าม หากสิทธิแยกออกจากภาระผูกพันได้ ในบางครั้งอาจเหมาะสมที่จะจัดกลุ่มสิทธิแยกออกจากภาระผูกพัน ส่งผลให้เกิดการระบุสินทรัพย์แยกต่างหากรายการเดียวหรือหลายรายการ และหนี้สินแยกต่างหากรายการเดียวหรือหลายรายการ สำหรับกรณีอื่นๆ อาจจะเหมาะสมกว่าที่จะจัดกลุ่มสิทธิและภาระผูกพันที่แยกกันได้เป็นหน่วยบัญชีเดียว ซึ่งจะถือเป็นสินทรัพย์เดียวหรือหนี้สินเดียว
- 4.54 การปฏิบัติกับชุดของสิทธิและภาระผูกพันเป็นหน่วยบัญชีเดียวแตกต่างจากการหักกลบทั้งสินทรัพย์และหนี้สิน (ดูย่อหน้าที่ 7.10)
- 4.55 หน่วยบัญชีที่เป็นไปได้ รวมถึง
- 4.55.1 สิทธิหรือภาระผูกพันแต่ละรายการ
 - 4.55.2 สิทธิทั้งหมด ภาระผูกพันทั้งหมด หรือสิทธิทั้งหมดและภาระผูกพันทั้งหมดที่เกิดจากแหล่งเดียวกัน เช่น สัญญา

- 4.55.3 กลุ่มย่อยของสิทธิและ/หรือภาระผูกพัน เช่น กลุ่มย่อยของสิทธิเหนือรายการหนึ่งของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ซึ่งอายุการใช้ประโยชน์และรูปแบบการใช้งานแตกต่างจากสิทธิอื่นเหนือรายการนั้น
- 4.55.4 กลุ่มของสิทธิและ/หรือภาระผูกพันที่เกิดจากกลุ่มของรายการที่มีลักษณะคล้ายกัน
- 4.55.5 กลุ่มของสิทธิและ/หรือภาระผูกพันที่เกิดจากกลุ่มของรายการที่มีลักษณะไม่คล้ายกัน เช่น กลุ่มของสินทรัพย์และหนี้สินที่จะจำหน่ายเป็นรายการเดียว และ
- 4.55.6 ฐานะเปิดความเสี่ยงภัยในกลุ่มของรายการ หากกลุ่มของรายการขึ้นอยู่กับความเสี่ยงร่วมลักษณะทางการบัญชีบางอย่างสำหรับกลุ่มนี้สามารถนับฐานะเปิดรวมต่อความเสี่ยงภัยในกลุ่มรายการนั้น

สัญญาที่ยังจะต้องปฏิบัติตาม

- 4.56 สัญญาที่ยังจะต้องปฏิบัติตามเป็นสัญญาหรือส่วนของสัญญาที่ยังไม่ได้ปฏิบัติจากทั้งสองฝ่ายอย่างเท่ากัน กล่าวคือ ยังไม่มีฝ่ายใดปฏิบัติตามภาระผูกพันหรือทั้งสองฝ่ายปฏิบัติตามภาระผูกพันบางส่วนในขอบเขตที่เท่ากัน
- 4.57 สัญญาที่ยังจะต้องปฏิบัติตามกำหนดสิทธิและภาระผูกพันรวมกันในการแลกเปลี่ยนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ สิทธิและภาระผูกพันดังกล่าวมีการพึงพา กันและไม่สามารถแยกกันได้ ดังนั้น สิทธิและภาระผูกพันรวมกันจึงประกอบเป็นสินทรัพย์เดียวหรือหนี้สินเดียว กิจการจะมีสินทรัพย์หากเงื่อนไขการแลกเปลี่ยนเป็นผลดี ณ เวลานี้ ในขณะที่กิจการจะมีหนี้สินหากเงื่อนไขการแลกเปลี่ยนเป็นผลเสีย ณ เวลานี้ สินทรัพย์หรือหนี้สินดังกล่าววนั้นจะรวมในงบการเงินหรือไม่ขึ้นอยู่กับเกณฑ์การรับรู้รายการ (ดูบทที่ 5) และหลักการวัดค่า (ดูบทที่ 6) ที่เลือกสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สิน หรือในบางกรณีให้รวมถึงการทดสอบว่าเป็นสัญญาที่สร้างภาระหรือไม่เมื่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดปฏิบัติตามภาระผูกพันตามสัญญาอย่างครบถ้วน สัญญานี้จะไม่ต้องปฏิบัติตามอีกต่อไป หากกิจการที่เสนอรายงานทำงานตามสัญญา ก่อน และผลงานดังกล่าวเป็นเหตุการณ์ที่เปลี่ยนสิทธิและภาระผูกพันของกิจการที่เสนอรายงานในการแลกเปลี่ยนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจเป็นสิทธิที่จะได้รับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ สิทธินี้ถือเป็นสินทรัพย์ หากอีกฝ่ายหนึ่งทำงานก่อน และผลงานดังกล่าวเป็นเหตุการณ์ที่เปลี่ยนสิทธิและภาระผูกพันของกิจการที่เสนอรายงานในการแลกเปลี่ยนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ เป็นภาระผูกพันในการโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ ภาระผูกพันนั้นถือเป็นหนี้สิน
- 4.58

สาระของสิทธิตามสัญญาและภาระผูกพันตามสัญญา

- 4.59 เงื่อนไขของสัญญาทำให้เกิดสิทธิและภาระผูกพันสำหรับกิจการที่เป็นฝ่ายหนึ่งในสัญญานั้น งบการเงินจะรายงานสาระในฐานะเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสิทธิและภาระผูกพัน (ดูย่อหน้าที่ 2.12) ในบางกรณี สาระของสิทธิและภาระผูกพันมีความชัดเจนจากรูปแบบ

- ตามกฎหมายของสัญญา ในกรณีอื่น เงื่อนไขของสัญญาเดียว หรือกลุ่มหรือชุดของสัญญาต้องมี การวิเคราะห์เพื่อรับบุสระของสิทธิและภาระผูกพัน
- 4.60 เงื่อนไขทั้งหมดในสัญญา ไม่ว่าจะกล่าวโดยชัดแจ้งหรือโดยนัย จะได้รับการพิจารณาเว้นแต่ เงื่อนไขดังกล่าวไม่มีสาระ เงื่อนไขโดยนัยอาจรวม ตัวอย่างเช่น ภาระผูกพันที่กำหนดโดย กฎหมาย เช่น ภาระผูกพันการรับประกันตามกฎหมายที่บังคับกิจการที่เข้าทำสัญญาขายสินค้าให้ ลูกค้า
- 4.61 เงื่อนไขที่ไม่มีสาระไม่ต้องพิจารณา เงื่อนไขไม่มีสาระถ้าเป็นเงื่อนไขไม่มีผลกระทบที่สังเกตได้ ต่อผลทางเศรษฐกิจของสัญญา เงื่อนไขที่ไม่มีสาระอาจรวม เช่น
- 4.61.1 เงื่อนไขที่ไม่ผูกพันคู่สัญญา หรือ
 - 4.61.2 สิทธิรวมถึงสิทธิเลือกที่ผู้ถือครองไม่มีความสามารถในทางปฏิบัติที่จะใช้สิทธิไม่ว่าจะ อุปนัยในสภาพแวดล้อมใด
- 4.62 กลุ่มหรือชุดของสัญญาอาจบรรลุหรือออกแบบให้บรรลุผลกระทบเชิงพาณิชย์ในภาพรวม ในการรายงานสาระของสัญญาดังกล่าว อาจถือว่าสิทธิและภาระผูกพันที่เกิดจากกลุ่มหรือชุดของ สัญญาเป็นหน่วยบัญชีเดียว ตัวอย่างเช่น หากสิทธิหรือภาระผูกพันในสัญญานั้นมีขั้นเพียงเพื่อ ทำให้สิทธิหรือภาระผูกพันในอีกสัญญาหนึ่งที่ทำในเวลาเดียวกันกับคู่สัญญาเดียวกันเป็นโน้ม Payne ท่านนี้ ผลกระทบร่วมคือ ทั้งสองสัญญาไม่สร้างทั้งสิทธิหรือภาระผูกพัน ในทางตรงข้ามถ้าสัญญา ฉบับเดียวทำให้เกิดสิทธิหรือภาระผูกพันตั้งแต่สองชุดขึ้นไป ที่อาจเกิดจากสัญญาที่แยกกันตั้งแต่สอง สัญญาขึ้นไป กิจการอาจจำเป็นต้องรับรู้สิทธิหรือภาระผูกพันแยกกันเสมือนว่าเกิดจากสัญญาแยก เพื่อเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสิทธิและภาระผูกพัน (ดูย่อหน้าที่ 4.48 ถึง 4.55)

คำนิยามส่วนของเจ้าของ

- 4.63 ส่วนของเจ้าของคือส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์ของกิจการหลังจากหักหนี้สินทั้งหมดแล้ว
- 4.64 สิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของคือสิทธิเรียกร้องต่อส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์ของกิจการ หลังจากหักหนี้สินทั้งหมดแล้ว กล่าวอีกนัยหนึ่ง ส่วนของเจ้าของเป็นสิทธิเรียกร้องต่อการ ที่ไม่เป็นไปตามคำนิยามของหนี้สิน สิทธิเรียกร้องนั้นอาจกำหนดตามสัญญา ข้อกฎหมายหรือ วิธีการที่คล้ายกันและรวมรายการดังต่อไปนี้หากไม่เป็นไปตามคำนิยามของหนี้สิน
- 4.64.1 หุ้นประเภทต่างๆ ที่กิจการออก และ
 - 4.64.2 ภาระผูกพันบางอย่างของกิจการที่ต้องออกสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของอีกสิทธิ
- 4.65 สิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของที่แตกต่างกัน เช่น หุ้นสามัญและหุ้นบุริมสิทธิ อาจให้สิทธิที่ แตกต่างกันกับผู้ถือ ตัวอย่างเช่น สิทธิในการได้รับบางรายการหรือทุกรายการจากการกิจการดังนี้
- 4.65.1 ปันผลหากกิจการตัดสินใจจ่ายปันผลให้ผู้ถือที่มีสิทธิ
 - 4.65.2 เงินที่ได้รับจากสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของในการชำระบัญชีทั้งหมด หรือในการ ชำระบัญชีบางส่วนในเวลาอื่น หรือ
 - 4.65.3 สิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของอื่น

- 4.66 ข้อกำหนดตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อกำหนดอื่นบางครั้งกระทบส่วนประกอบของส่วนของเจ้าของบางรายการ เช่น ส่วนทุนหรือกำไรสะสม ยกตัวอย่างเช่น ข้อกำหนดบางอย่างอนุญาตให้กิจการจัดสรรคืนให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของเฉพาะกรณีกิจการมีสำรองตามข้อกำหนดที่ระบุให้สามารถจัดสรรคืนได้เพียงพอ
- 4.67 กิจกรรมธุรกิจมักดำเนินการโดยกิจการ เช่น เจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน ทรัสต์หรือการดำเนินธุรกิจภาครัฐประเทอน ๆ กรอบของกฎหมายและระเบียบของกิจการตั้งกล่าวมักแตกต่างจากการที่ใช้กับกิจการบริษัท เช่น ถ้ามีข้อจำกัดในการจัดสรรคืนให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของก็อาจมีจำนวนน้อย แต่กรณีนี้ คำนวณของส่วนของเจ้าของในย่อหน้าที่ 4.63 ของกรอบแนวคิดใช้กับทุกกิจการที่เสนอรายงาน

คำนิยามของรายได้และค่าใช้จ่าย

- 4.68 รายได้คือการเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์หรือการลดลงของหนี้สินที่ส่งผลให้เกิดการเพิ่มขึ้นของส่วนของเจ้าของ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเงินทุนที่ได้รับจากผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ
- 4.69 ค่าใช้จ่ายคือการลดลงของสินทรัพย์หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สินที่ส่งผลให้เกิดการลดลงของส่วนของเจ้าของ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการจัดสรรคืนให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ
- 4.70 จากคำนิยามของรายได้และค่าใช้จ่าย เงินทุนที่ได้รับจากผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของไม่ใช้รายได้และการจัดสรรคืนให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของไม่ใช้ค่าใช้จ่าย
- 4.71 รายได้และค่าใช้จ่ายเป็นองค์ประกอบของงบการเงินที่เกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ ผู้ใช้งบการเงินต้องการข้อมูลเกี่ยวกับฐานการเงินและผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ ดังนั้น แม้รายได้และค่าใช้จ่ายนิยามในรูปของการเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์และหนี้สิน ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้และค่าใช้จ่ายยังคงสำคัญเท่ากับข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์และหนี้สิน รายการและเหตุการณ์อื่นที่แตกต่างกันก่อให้เกิดรายได้และค่าใช้จ่ายด้วยลักษณะที่แตกต่างกัน การให้ข้อมูลแยกเกี่ยวกับรายได้และค่าใช้จ่ายด้วยลักษณะที่แตกต่างกันสามารถช่วยผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ 7.14 ถึง 7.19)

สารบัญ

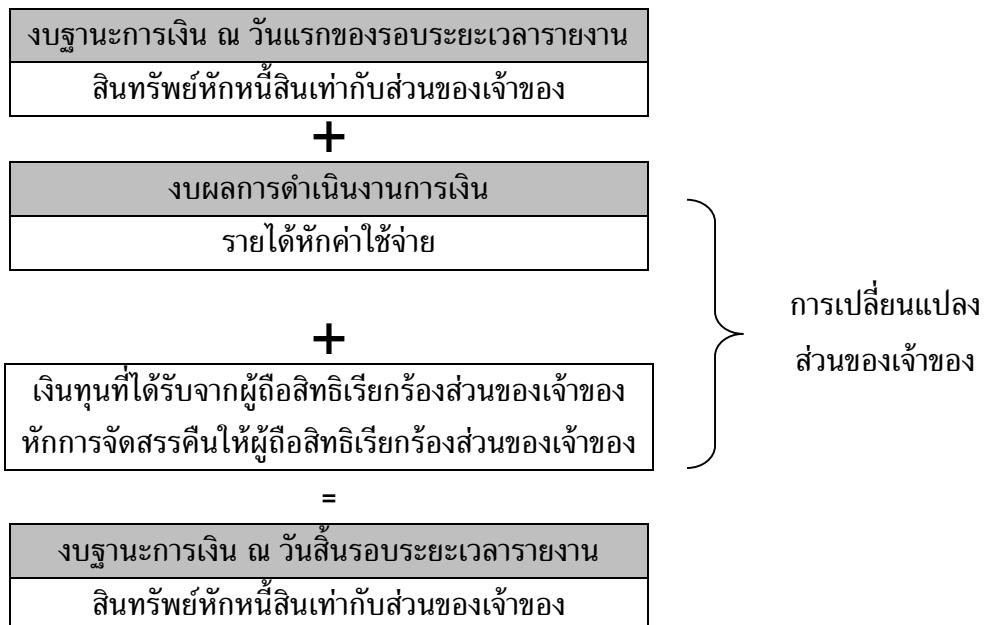
จากย่อหน้าที่

บทที่ 5 การรับรู้รายการและการเลิกรับรู้รายการ	
กระบวนการรับรู้รายการ	5.1
เกณฑ์การรับรู้รายการ	5.6
ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	5.12
ความไม่แน่นอนของการมีอยู่	5.14
ความน่าจะเป็นในระดับต่ำของกระแสรับหรือจ่ายของผลประโยชน์เชิง	
เศรษฐกิจ	5.15
ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	5.18
ความไม่แน่นอนของการวัดค่า	5.19
ปัจจัยอื่น	5.24
การเลิกรับรู้รายการ	5.26

กระบวนการรับรู้รายการ

- 5.1 การรับรู้รายการเป็นกระบวนการของการนำรายการที่เป็นไปตามคำนิยามขององค์ประกอบของงบการเงิน ได้แก่ สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้หรือค่าใช้จ่าย มารวมไว้ในงบฐานะการเงินหรือผลการดำเนินงานการเงิน การรับรู้รายการเป็นการแสดงภาพรายการนั้นในงบการเงินโดยการเงินนี้ เป็นรายการเดียวหรือสรุปรวมกับรายการอื่น เป็นข้อความและจำนวนเงิน และรวมจำนวนเงินนั้นในยอดรวมหนี้ของดหรือulatory อดในงบการเงินนั้น จำนวนเงินที่รับรู้เป็นสินทรัพย์ หนี้สิน หรือส่วนของเจ้าของในงบฐานะการเงินเรียกว่า มูลค่าตามบัญชีงบฐานะการเงินและงบผลการดำเนินงานการเงินแสดงภาพสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของรายได้และค่าใช้จ่ายที่กิจการรับรู้เป็นการสรุปที่มีแบบแผนซึ่งออกแบบเพื่อให้ข้อมูลการเงินเปรียบเทียบกันได้และเข้าใจได้ ลักษณะสำคัญของแบบแผนของการสรุปเหล่านั้นคือ ให้รวมจำนวนเงินที่รับรู้ในยอดรวมในงบการเงินและในงบกำไรให้รวมในยอดรวมอย่างที่เชื่อมโยงกับรายการต่าง ๆ ที่รับรู้ในงบการเงินนั้น
- 5.2 การรับรู้รายการเชื่อมโยงองค์ประกอบต่าง ๆ งบฐานะการเงินและงบผลการดำเนินงานการเงินดังนี้ (ดูแผนภาพ 5.1)
- 5.3.1 ในงบฐานะการเงิน ณ วันแรกของรอบระยะเวลารายงาน และวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน สินทรัพย์รวมหักหนี้สินรวมเท่ากับส่วนของเจ้าของรวม และ
 - 5.3.2 การเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของที่รับรู้ระหว่างรอบระยะเวลารายงานประกอบด้วย
 - 5.3.2.1 รายได้หักค่าใช้จ่ายที่รับรู้ในงบผลการดำเนินงานการเงิน บาง
 - 5.3.2.2 เงินทุนที่ได้รับจากผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ หักการจัดสรรคืนให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ
- 5.4 งบการเงินต่าง ๆ เชื่อมโยงกับรายการรับรู้รายการหนึ่งรายการ (หรือการเปลี่ยนแปลงมูลค่าตามบัญชี) ต้องมีการรับรู้รายการหรือการเลิกรับรู้รายการของรายการหนึ่งหรือหลายรายการ (หรือการเปลี่ยนแปลงมูลค่าตามบัญชีของรายการอื่นหนึ่งหรือหลายรายการ) ตัวอย่าง
- 5.4.1 การรับรู้รายได้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันกับ
 - 5.4.1.1 การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์หรือการเพิ่มขึ้นของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ หรือ
 - 5.4.1.2 การเลิกรับรู้รายการของหนี้สินหรือการลดลงของมูลค่าตามบัญชีของหนี้สิน
 - 5.4.2 การรับรู้ค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันกับ
 - 5.4.2.1 การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของหนี้สินหรือการเพิ่มขึ้นของมูลค่าตามบัญชีของหนี้สิน หรือ
 - 5.4.2.2 การเลิกรับรู้รายการของสินทรัพย์หรือการลดลงของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์

แผนภาพ 5.1 การรับรู้รายการเชื่อมโยงองค์ประกอบต่าง ๆ ของงบการเงินอย่างไร

- 5.5 การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่เกิดขึ้นจากรายการหรือเหตุการณ์อื่นอาจส่งผลให้มีการรับรู้ทั้งรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องพร้อมกัน ตัวอย่าง การขายสินค้าเป็นเงินสดล่วงผลให้มีการรับรู้ทั้งรายได้ (จากการรับรู้รายการของสินทรัพย์รายการหนึ่ง ได้แก่ เงินสด) และค่าใช้จ่าย (จากการเลิกรับรู้รายการของสินค้าที่ขายไป) การรับรู้ทั้งรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกันบางครั้งเรียกว่า การจับคู่ต้นทุนกับรายได้ การประยุกต์แนวคิดในกรอบแนวคิดนำไปสู่การจับคู่ดังกล่าวเมื่อเกิดจากการรับรู้การเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์และหนี้สิน อย่างไรก็ตาม การจับคู่ของต้นทุนกับรายได้มิใช้วัตถุประสงค์ของกรอบแนวคิด กรอบแนวคิดไม่อนุญาตให้มีการรับรู้รายการที่ไม่เป็นไปตามคำนิยามของสินทรัพย์ หนี้สิน หรือส่วนของเจ้าของ ในงบฐานะการเงิน

เกณฑ์การรับรายการ

- 5.6 รายการที่เป็นไปตามคำนิยามของสินทรัพย์ หนี้สิน หรือส่วนของเจ้าของเท่านั้นที่จะสามารถรับรู้ในงบฐานะการเงิน ในทำนองเดียวกัน รายการที่เป็นไปตามคำนิยามของรายได้และค่าใช้จ่ายเท่านั้นที่จะสามารถรับรู้ในงบผลการดำเนินงานการเงิน อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกรายการที่เป็นไปตามคำนิยามขององค์ประกอบของงบการเงินจะสามารถรับรู้รายการได้

5.7 การไม่รับรู้รายการที่เป็นไปตามคำนิยามขององค์ประกอบของงบการเงินทำให้งบฐานะการเงิน และงบผลการดำเนินงานการเงินมีความสมบูรณ์น้อยลงและไม่รวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ไว้ในงบการเงิน ในทางตรงข้าม ในบางสภาพแวดล้อม การรับรู้บางรายการที่เป็นไปตามคำนิยามขององค์ประกอบของงบการเงินจะไม่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ สินทรัพย์หรือหนี้สินจะรับรู้ก็ต่อเมื่อ

- การรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น และการรับรู้รายได้ ค่าใช้จ่าย หรือการเปลี่ยนแปลงของส่วนของเจ้าของที่เป็นผลตามมาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับผู้ใช้งบการเงิน ด้วยคุณลักษณะต่อไปนี้
- 5.7.1 เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สินและเกี่ยวกับรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือการเปลี่ยนแปลงของส่วนของเจ้าของที่เป็นผลตามมา (ดูย่อหน้าที่ 5.12 ถึง 5.17) และ
- 5.7.2 มีความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินและรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือ การเปลี่ยนแปลงของส่วนของเจ้าของที่เป็นผลตามมา (ดูย่อหน้าที่ 5.18 ถึง 5.25)
- 5.8 ต้นทุนสร้างข้อจำกัดสำหรับการตัดสินใจการรายงานทางการเงินเช่นใด ต้นทุนก็สร้างข้อจำกัดสำหรับการตัดสินใจการรับรู้รายการเรchnn การรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินมีต้นทุน ผู้จัดทำงบการเงินมีต้นทุนในการได้มาซึ่งตัววัดที่เกี่ยวข้องของสินทรัพย์หรือหนี้สิน ผู้ใช้งบการเงินก็มีต้นทุนในการวิเคราะห์และตีความข้อมูลที่ให้เช่นกัน สินทรัพย์หรือหนี้สินจะรับรู้ได้เมื่อประโยชน์ของข้อมูลที่ให้ผู้ใช้งบการเงินที่เกิดจากการรับรู้รายการการนำจะอิบยาถึงความสมเหตุสมผลของ การเกิดต้นทุนในการให้และการใช้ข้อมูลนั้น ในบางกรณี ต้นทุนการรับรู้รายการอาจมากกว่าประโยชน์ที่ได้รับ
- 5.9 เป็นไปไม่ได้ที่จะกำหนดอย่างแน่นอนว่าเมื่อใดการรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินจะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินด้วยต้นทุนที่ไม่มากกว่าประโยชน์ที่ได้รับ ข้อมูลใดมีประโยชน์ต่อผู้ใช้ขึ้นอยู่กับรายการและข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อม ดังนั้น การใช้ดุลยพินิจึงจำเป็นในการตัดสินใจว่าจะรับรู้รายการหรือไม่ ซึ่งส่งผลข้อกำหนดเกี่ยวกับการรับรู้รายการอาจต่างกันทั้งในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับเดียวกันและหลายฉบับ
- 5.10 สิ่งที่สำคัญในการตัดสินใจเกี่ยวกับการรับรู้รายการคือการพิจารณาข้อมูลที่จะมีให้ถ้าไม่มีการรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สิน ตัวอย่าง เมื่อรายจ่ายเกิดขึ้นหากไม่มีการรับรู้สินทรัพย์ก็ต้องรับรู้เป็นค่าใช้จ่าย ในช่วงระยะเวลาหนึ่งการรับรู้ค่าใช้จ่ายในบางกรณีอาจให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ เช่น ข้อมูลที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินระบุแนวโน้มได้
- 5.11 แม้ว่าจะไม่ได้รับรู้รายการที่เป็นไปตามคำนิยามของสินทรัพย์หรือหนี้สิน กิจการอาจให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายการนั้นในหมายเหตุประกอบงบการเงิน จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องพิจารณาว่าจะทำอย่างไรให้ข้อมูลนั้นปรากฏชัดเจนอย่างเพียงพอเพื่อชดเชยกับการที่ไม่มีรายการนั้นในการสรุปอย่างมีแบบแผนในบัญชีการเงินและในบางกรณีในงบผลการดำเนินงานการเงิน

ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

- 5.12 ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน อย่างไรก็ตาม การรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินรายการโดยรายการหนึ่งและรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือการเปลี่ยนแปลงของส่วนของเจ้าของที่เป็นผลตามมาอาจไม่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสมอไป ตัวอย่างเช่น
- 5.12.1 เมื่อมีความไม่แน่นอนว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินมีอยู่หรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ 5.14) หรือ

- 5.12.2 แม้ว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินจะมีอยู่ แต่ความน่าจะเป็นของกระแสรับหรือกระแสจ่ายของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำ (ดูย่อหน้าที่ 5.15 ถึง 5.17)
- 5.13 การมีปัจจัยเพียงหนึ่งข้อหรือทั้งสองข้อที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.12 ไม่นำไปสู่ข้อสรุปโดยอัตโนมัติว่าข้อมูลที่ให้จากการรับรู้รายการขาดความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ยังไปกว่านั้น ปัจจัยอื่นนอกเหนือจากที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.12 อาจส่งผลต่อข้อสรุปข้างต้นด้วย การพิจารณาว่าการรับรู้รายการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจหรือไม่อาจเป็นผลของการพิจารณาหลายปัจจัยรวมกันและไม่ใช่เพียงปัจจัยเดียว

ความไม่แน่นอนของการมีอยู่

- 5.14 ย่อหน้าที่ 4.13 และ 4.35 อภิปรายกรณีต่างๆ ที่มีความไม่แน่นอนว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินมีอยู่หรือไม่ ในบางกรณี ความไม่แน่นอนของการมีอยู่ก่อปรับความน่าจะเป็นในระดับต่ำของกระแสรับหรือกระแสจ่ายของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและซ่วงกว้างเป็นพิเศษของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ อาจหมายความว่าการรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินที่จำต้องวัดด้วยค่าเดียวจะไม่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ไม่ว่าจะรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินหรือไม่ อาจต้องมีข้อมูลเชิงอրรถາอธิบายเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของการมีอยู่ในงบการเงิน

ความน่าจะเป็นในระดับต่ำของกระแสรับหรือจ่ายของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ

- 5.15 สินทรัพย์หรือหนี้สินสามารถมีอยู่แม้ความน่าจะเป็นของกระแสรับหรือกระแสจ่ายของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำ (ดูย่อหน้าที่ 4.15 และ 4.38)
- 5.16 หากความน่าจะเป็นของกระแสรับหรือกระแสจ่ายของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุดเกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สินอาจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับขนาดของกระแสรับหรือกระแสจ่ายที่เป็นไปได้ จังหวะเวลาที่เป็นไปได้และปัจจัยที่กระทบความน่าจะเป็นของการเกิดกระแสรับหรือจ่ายนั้น โดยปกติข้อมูลดังกล่าวจะแสดงในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 5.17 แม้ว่าความน่าจะเป็นของกระแสรับหรือกระแสจ่ายของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำ การรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินอาจให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจนอกเหนือจากข้อมูลที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.16 ประเด็นดังกล่าวขึ้นอยู่กับปัจจัยที่หลากหลาย เช่น
- 5.17.1 ถ้าการได้มาซึ่งสินทรัพย์หรือการเกิดขึ้นของหนี้สินเกิดจากการแลกเปลี่ยนด้วยเงื่อนไขตลาด โดยทั่วไปต้นทุนของสินทรัพย์หรือหนี้สินดังกล่าวจะท่อนความน่าจะเป็นของกระแสรับหรือกระแสจ่ายของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ต้นทุนดังกล่าวจึงอาจเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและมีพร้อมทุกเมื่อ ยังไปกว่านั้น การไม่รับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินจะส่งผลให้เกิดการรับรู้ค่าใช้จ่ายหรือรายได้ ณ เวลาที่มีการแลกเปลี่ยนซึ่งอาจไม่เป็นความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของรายการ (ดูย่อหน้าที่ 5.25.1)

- 5.17.2 ถ้าสินทรัพย์หรือหนี้สินเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ที่ไม่ใช่รายการแลกเปลี่ยน การรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินมักจะส่งผลให้เกิดการรับรู้รายได้หรือค่าใช้จ่าย หากมีความน่าจะเป็นในระดับต่ำที่สินทรัพย์หรือหนี้สินจะก่อให้เกิดกระแสรับหรือกระแสจ่ายของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ผู้ใช้งบการเงินอาจไม่ถือว่าการรับรู้สินทรัพย์และรายได้ หรือการรับรู้หนี้สินและค่าใช้จ่ายเป็นการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

- 5.18 การรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินรายการโดยรายการหนึ่งถือว่าเหมาะสม หากไม่เพียงแต่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจแต่ยังมีความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สิน และรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือการเปลี่ยนแปลงของส่วนของเจ้าของที่เป็นผลตามมา การรับรู้รายการจะมีความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมหรือไม่อาจถูกกระทบจากระดับของความไม่แน่นอนของการวัดค่าที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์หรือหนี้สินหรือจากปัจจัยอื่น

ความไม่แน่นอนของการวัดค่า

- 5.19 สินทรัพย์หรือหนี้สินจะรับรู้ได้ต้องมีการวัดค่า ในหลายกรณี การวัดค่าดังกล่าวต้องมีการประมาณ จึงมีความไม่แน่นอนของการวัดค่า ตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 2.19 การใช้ประมาณการที่สมเหตุสมผลเป็นส่วนสำคัญของการจัดทำข้อมูลการเงินและไม่ลดประโยชน์ของข้อมูลหากประมาณการได้อธิบายไว้อย่างชัดเจนและถูกต้อง ความไม่แน่นอนของการวัดค่าในระดับสูงไม่เกิดกับประมาณการนั้นจากการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เสมอไป

- 5.20 ในบางกรณี ระดับของความไม่แน่นอนเกี่ยวกับการประมาณมาตรฐานการวัดของสินทรัพย์หรือหนี้สินอาจอยู่ในระดับสูงมากจนกระทั่งอาจเกิดคำถามว่าประมาณการดังกล่าวให้ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมอย่างเพียงพอหรือไม่ของสินทรัพย์หรือหนี้สิน และรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือการเปลี่ยนแปลงของส่วนของเจ้าของที่เป็นผลตามมา ตัวอย่างเช่น ระดับของความไม่แน่นอนของการวัดค่าอาจสูงมาก ถ้ามีเพียงวิธีการเดียวในการประมาณมาตรฐานการวัดของสินทรัพย์หรือหนี้สินคือ การใช้เทคนิคการวัดค่าอิงกระแสเงินสดและมีสภาพแวดล้อมต่อไปนี้อย่างน้อยหนึ่งข้อ

- 5.20.1 ช่วงของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้มีความกว้างมากเป็นพิเศษและความน่าจะเป็นของแต่ละผลลัพธ์มีความยากมากเป็นพิเศษในการประมาณ

- 5.20.2 มาตรวัดมีความอ่อนไหวมากเป็นพิเศษต่อการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยของประมาณการของความน่าจะเป็นของผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน เช่น ถ้าความน่าจะเป็นของกระแสเงินสดรับหรือจ่ายอนาคตที่จะเกิดขึ้นอยู่ในระดับต่ำมากเป็นพิเศษ แต่ขนาดของกระแสเงินสดรับหรือจ่ายหากเกิดขึ้นจะสูงมากเป็นพิเศษ

- 5.20.3 การวัดค่าสินทรัพย์หรือหนี้สินต้องใช้การบันทุณส่วนกระแสเงินสดที่มีความยากมากเป็นพิเศษหรือขึ้นอยู่กับปัจจัยมากเป็นพิเศษ โดยไม่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์หรือหนี้สินที่กำลังวัดค่าแต่ประการใด

- 5.21 ในบางกรณีที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.20 ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากที่สุดอาจเป็นมาตรวัดที่ใช้ประมาณการที่มีความไม่แน่นอนสูงมากพร้อมด้วยคำบรรยายเกี่ยวกับประมาณการและคำอธิบายเกี่ยวกับความไม่แน่นอนที่ระบบประมาณการนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่มาตรวัดนั้นเป็นมาตรวัดของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุดในกรณีอื่นหากข้อมูลนั้นไม่ให้ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมอย่างเพียงพอของสินทรัพย์หรือหนี้สิน และรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือการเปลี่ยนแปลงของส่วนของเจ้าของที่เป็นผลตามมา ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากที่สุดอาจเป็นมาตรวัดที่อาจต่างออกไป (พร้อมด้วยคำบรรยายและคำอธิบายที่จำเป็นอื่นใด) ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจอยกว่าเล็กน้อยแต่อยู่ภายใต้ความไม่แน่นอนของการวัดค่าที่ต่ำกว่า
- 5.22 ในบางสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ไม่มากนัก มาตรวัดที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจทั้งหมดของสินทรัพย์ หรือหนี้สินที่มี (หรือจะได้มา) อาจอยู่ภายใต้ความไม่แน่นอนของการวัดค่าในระดับสูงมาก จนกระทั่งไม่มามาตรวัดใดจะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สิน (และรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือการเปลี่ยนแปลงของส่วนของเจ้าของที่เป็นผลตามมา) แม้ว่ามาตรวัดนั้นจะมาพร้อมด้วยคำบรรยายเกี่ยวกับประมาณการที่ใช้ในการจัดทำมาตรวัดและคำอธิบายเกี่ยวกับความไม่แน่นอนที่ระบบประมาณการนั้น ในสภาพแวดล้อมเหล่านั้นจะไม่รับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สิน
- 5.23 ไม่ว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินจะรับรู้หรือไม่ ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สิน อาจจำเป็นต้องรวมข้อมูลเชิงօรรถາธิบายเกี่ยวกับความไม่แน่นอนที่เกี่ยวข้องกับการมีอยู่หรือ การวัดค่าของสินทรัพย์หรือหนี้สิน หรือผลลัพธ์ ได้แก่ จำนวนเงินหรือจังหวะเวลาของกระแส หรือกระแสจ่ายของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่จะเป็นผลที่ตามมาในที่สุด (ดูย่อหน้าที่ 6.60 ถึง 6.62)

ปัจจัยอื่น

- 5.24 ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่รับรู้ เกี่ยวข้องกับทั้งการรับรู้รายการนั้นและการวัดค่าตลาดด้วยการแสดงรายการและการเปิดเผย ข้อมูลเกี่ยวกับรายการนั้น (ดูบทที่ 6 ถึง 7)
- 5.25 ดังนั้น ในการประเมินว่าการรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินให้ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของ สินทรัพย์หรือหนี้สินหรือไม่ มีความจำเป็นต้องพิจารณาไม่เพียงแต่คำอธิบายและการวัดค่าใน งบฐานะการเงิน แต่ยังต้อง
- 5.25.1 พิจารณาการแสดงภาพของรายได้ ค่าใช้จ่ายและการเปลี่ยนแปลงของส่วนของเจ้าของ ที่เป็นผลตามมา ตัวอย่างเช่น หากกิจการได้มาซึ่งสินทรัพย์โดยการแลกเปลี่ยนกับ สิ่งตอบแทน การไม่รับรู้สินทรัพย์จะทำให้เกิดค่าใช้จ่ายและลดกำไรและส่วนของ เจ้าของของกิจการ ในบางกรณี เช่น ถ้ากิจการไม่ใช้สินทรัพย์ให้หมวดไปในทันที ผลของการไม่รับรู้สินทรัพย์จะเป็นตัวแทนที่บิดเบือนว่าฐานะการเงินของกิจการแย่ลง
 - 5.25.2 พิจารณาว่ามีการรับรู้สินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องหรือไม่ ถ้าไม่มีการรับรู้สินทรัพย์ และหนี้สินที่เกี่ยวข้อง การรับรู้รายการอาจสร้างความไม่สม่ำเสมอของการรับรู้รายการ

(การจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชี) ซึ่งอาจไม่ให้ข้อมูลที่เข้าใจได้หรือความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของผลกระทบภาพรวมที่ทำให้เกิดสินทรัพย์หรือหนี้สิน แม้ว่าจะมีข้อมูลเชิงօรรถาธิบายในหมายเหตุประกอบการเงินแล้วก็ตาม

- 5.25.3 พิจารณาการนำเสนอและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน และรายได้ค่าใช้จ่ายหรือการเปลี่ยนแปลงของส่วนของเจ้าของที่เป็นผลตามมา การแสดงภาพที่สมบูรณ์รวมข้อมูลทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับผู้ใช้งบการเงินในการทำความเข้าใจ ปรากฏการณ์ทางเศรษฐศาสตร์ที่แสดงภาพไว้ รวมถึงคำบรรยายและคำอธิบายที่จำเป็นทั้งหมด ดังนั้น การนำเสนอและการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องทำให้จำนวนเงินที่รับรู้สามารถประกอบเป็นส่วนหนึ่งของความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้หรือค่าใช้จ่าย

การเลิกรับรู้รายการ

- 5.26 การเลิกรับรู้รายการคือการเอาสินทรัพย์หรือหนี้สินส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดที่เคยรับรู้ออกจากงบฐานะการเงินของกิจการ โดยปกติ การเลิกรับรู้รายการเกิดขึ้นเมื่อรายการนั้นไม่เป็นไปตามคำนิยามของสินทรัพย์หรือหนี้สินอีกต่อไป
- 5.26.1 สำหรับสินทรัพย์ โดยปกติ การเลิกรับรู้รายการเกิดขึ้นเมื่อกิจการสูญเสียการควบคุมสินทรัพย์ส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดที่เคยรับรู้ และ
 - 5.26.2 สำหรับหนี้สิน โดยปกติ การเลิกรับรู้รายการเกิดขึ้นเมื่อกิจการไม่มีภาระผูกพันปัจจุบันอีกต่อไปสำหรับหนี้สินส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดที่เคยรับรู้
- 5.27 ข้อกำหนดทางบัญชีสำหรับการเลิกรับรู้รายการมุ่งเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึง
- 5.27.1 สินทรัพย์และหนี้สินที่เหลือหลังจากการหรือเหตุการณ์อื่นที่นำไปสู่การเลิกรับรู้รายการ (รวมถึงสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ได้มา เกิดขึ้น หรือสร้างขึ้นอันเป็นส่วนหนึ่งของรายการหรือเหตุการณ์อื่น) และ
 - 5.27.2 การเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์และหนี้สินของกิจการอันเป็นผลของรายการหรือเหตุการณ์อื่นนั้น
- 5.28 โดยปกติ จุดมุ่งหมายในย่อหน้าที่ 5.27 จะบรรลุโดย
- 5.28.1 การเลิกรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินได้ฯ ที่หมดอายุ ใช้ไป รับชำระ ปฏิบัติครบถ้วน หรือโอน และการรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายได้ฯ ที่เป็นผลตามมา ในส่วนที่เหลือของบทนี้ คำว่าส่วนประกอบที่โอนจะใช้แทนสินทรัพย์และหนี้สินนั้นทั้งหมด
 - 5.28.2 การยังคงรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินที่คงไว้ หรือเรียกว่า ส่วนประกอบที่คงไว้ (ถ้ามี) ส่วนประกอบที่คงไว้จะกล่าวเป็นหน่วยบัญชีที่แยกต่างหากจากส่วนประกอบที่โอน ดังนั้น จะไม่มีการรับรู้รายได้หรือค่าใช้จ่ายจากส่วนประกอบที่คงไว้ซึ่งเป็นผลของการเลิกรับรู้รายการของส่วนประกอบที่โอน เว้นแต่การเลิกรับรู้รายการทำให้เกิด การเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดของการวัดค่าที่ใช้กับส่วนประกอบที่คงไว้ และ

- 5.28.3 การนำกระบวนการอย่างน้อยหนึ่งข้อต่อไปนี้ไปประยุกต์ หากการนำไปประยุกต์ เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายหนึ่งข้อที่หรือทั้งสองข้อที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.27
- 5.28.3.1 การแสดงส่วนประกอบที่คงไว้แยกต่างหากในงบฐานะการเงิน
 - 5.28.3.2 การแสดงรายได้และค่าใช้จ่ายที่รับรู้อันเป็นผลจากการเลิกรับรู้รายการ ส่วนประกอบที่โอนแยกต่างหากในงบผลการดำเนินงานการเงิน หรือ
 - 5.28.3.3 การให้ข้อมูลเชิงอรรถอธิบาย
- 5.29 ในบางกรณี กิจการอาจดูเหมือนว่าโอนสินทรัพย์หรือหนี้สิน แต่ทว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น ยังคงเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินของกิจการ เช่น
- 5.29.1 หากกิจการได้โอนสินทรัพย์อย่างชัดเจน แต่ยังมีฐานะเปิดต่อความผันแปรทั้งทางบวก หรือลบอย่างมีนัยสำคัญในจำนวนเงินของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่อาจเกิดจาก สินทรัพย์ ในบางครั้งเหตุการณ์นี้บ่งชี้ว่า กิจการอาจยังคงควบคุมสินทรัพย์นั้น (ดูย่อหน้าที่ 4.24) หรือ
 - 5.29.2 หากกิจการได้โอนสินทรัพย์ให้ฝ่ายหนึ่งที่ถือครองสินทรัพย์นั้นในฐานะตัวแทนของ กิจการ ผู้โอนยังคงควบคุมสินทรัพย์ (ดูย่อหน้าที่ 4.25)
- 5.30 สำหรับกรณีที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.29 การเลิกรับรู้รายการของสินทรัพย์หรือหนี้สินจะไม่เหมาะสม เพราะไม่บรรลุจุดมุ่งหมายข้อใดข้อหนึ่งในสองข้อที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 5.27
- 5.31 เมื่อกิจการไม่มีส่วนประกอบที่โอนอีกต่อไป การเลิกรับรู้รายการของส่วนประกอบที่โอนเป็น ตัวแทนอันเที่ยงธรรมลิงข้อเท็จจริงนั้น อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีการเลิกรับรู้รายการอาจไม่เป็น ตัวแทนอันเที่ยงธรรมว่ารายการหรือเหตุการณ์อื่นได้เปลี่ยนแปลงสินทรัพย์หรือหนี้สินของกิจการ มากน้อยเพียงใด แม้ว่าจะสนับสนุนโดยกระบวนการที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.28.3 อย่างน้อยหนึ่งข้อ สำหรับกรณีเหล่านั้น การเลิกรับรู้รายการของส่วนประกอบที่โอนอาจมีนัยว่าฐานะการเงินของ กิจการเปลี่ยนแปลงมากกว่าที่เป็นอย่างมีนัยสำคัญ ตัวอย่างอาจเป็นดังนี้
- 5.31.1 หากกิจการโอนสินทรัพย์และขณะเดียวกัน กิจการเข้าทำรายการอีกรายการที่เป็นผล ให้มีสิทธิปัจจุบันหรือภาระผูกพันปัจจุบันที่จะได้สินทรัพย์นั้นกลับคืนมา สิทธิปัจจุบัน หรือภาระผูกพันปัจจุบันดังกล่าวอาจเกิดจากสัญญาฟอร์เวิร์ด สิทธิเลือกขายที่กิจการออก หรือสิทธิเลือกซื้อที่กิจการซื้อ เป็นต้น
 - 5.31.2 หากกิจการยังมีฐานะเปิดต่อความผันแปรทั้งทางบวกหรือลบอย่างมีนัยสำคัญในจำนวนเงิน ของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่อาจเกิดจากส่วนประกอบที่โอนซึ่งกิจการไม่ได้ควบคุม ส่วนประกอบที่โอนอีกต่อไป
- 5.32 หากการเลิกรับรู้รายการไม่เพียงพอที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายทั้งสองประการที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.27 แม้ว่าจะสนับสนุนโดยกระบวนการที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.28.3 อย่างน้อยหนึ่งข้อ ในบางครั้งจุดมุ่งหมายทั้งสองประการอาจบรรลุได้โดยการยังคงรับรู้ส่วนประกอบที่โอนต่อไป ซึ่งส่งผลดังต่อไปนี้
- 5.32.1 ไม่รับรู้รายได้หรือค่าใช้จ่ายจากส่วนประกอบที่คงไว้หรือส่วนประกอบที่โอนซึ่งเป็นผล ของรายการหรือเหตุการณ์อื่น

- 5.32.2 เงินที่ได้รับ (หรือจ่าย) จากการโอนลินทรัพย์ (หรือหนี้สิน) ถือเป็นเงินกู้ยืม (หรือเงินให้กู้ยืม) และ
- 5.32.3 การแสดงรายการแยกต่างหากของส่วนประกอบที่โอนในงบฐานะการเงินหรือการให้ข้อมูลเชิงอรรถอธิบายเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อแสดงภาพว่า กิจกรรมไม่มีสิทธิหรือภาระผูกพันที่เกิดขึ้นจากส่วนประกอบที่โอนอีกต่อไป ในทำนองเดียวกัน อาจจำเป็นที่จะต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากส่วนประกอบที่โอนหลังการโอน
- 5.33 กรณีหนึ่งที่อาจมีคำตามเกี่ยวกับการเลิกรับรู้รายการคือ เมื่อสัญญาการเปลี่ยนแปลงที่ลดหรือกำจัดสิทธิหรือภาระผูกพันที่มีอยู่ ในการตัดสินใจว่าจะปฏิบัติกับการเปลี่ยนแปลงในสัญญาอย่างไร เป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องพิจารณาว่าหน่วยบัญชีใดจะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากที่สุดต่อผู้ใช้งานการเงิน เกี่ยวกับสินทรัพย์และหนี้สินที่คงไว้หลังการเปลี่ยนแปลงและเกี่ยวกับว่าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้สินทรัพย์และหนี้สินของกิจการเปลี่ยนแปลงอย่างไร
- 5.33.1 หากการเปลี่ยนแปลงสัญญาเพียงแต่กำจัดสิทธิหรือภาระผูกพันที่มีอยู่เท่านั้น ให้พิจารณา คำอภิปรายในย่อหน้าที่ 5.26 ถึง 5.32 ในการตัดสินใจว่าจะเลิกรับรู้สิทธิหรือภาระผูกพันนั้นหรือไม่
- 5.33.2 หากการเปลี่ยนแปลงสัญญาเพิ่มสิทธิหรือภาระผูกพันใหม่ ก็จำเป็นต้องตัดสินใจว่า สิทธิหรือภาระผูกพันที่เพิ่มเติมจะถือเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินแยกต่างหากหรือเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยบัญชีเดียวกันกับสิทธิหรือภาระผูกพันที่มีอยู่ (ดูย่อหน้าที่ 4.48 ถึง 4.55) และ
- 5.33.3 หากการเปลี่ยนแปลงสัญญาทั้งกำจัดสิทธิหรือภาระผูกพันที่มีอยู่และเพิ่มสิทธิหรือภาระผูกพันใหม่ ก็จำเป็นต้องพิจารณาทั้งผลกระทบเฉพาะและผลกระทบรวมของ การเปลี่ยนแปลงนั้น ในบางกรณี สัญญาการเปลี่ยนแปลงในสาระจនกระที่ การเปลี่ยนแปลงทดแทนสินทรัพย์หรือหนี้สินเดิมด้วยสินทรัพย์หรือหนี้สินใหม่ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงสัญญาอย่างกว้างขวาง กิจการอาจจำเป็นต้องเลิกรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินเดิมและรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินใหม่

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

บทที่ 6 การวัดค่า	
บทนำ	6.1
หลักการวัดค่า	6.4
ต้นทุนเดิม	6.4
มูลค่าสภาพปัจจุบัน	6.10
มูลค่าดูติธรรม	6.12
มูลค่าจากการใช้และมูลค่าปฏิบัติตามภาระ	6.17
ต้นทุนปัจจุบัน	6.21
ข้อมูลที่ให้โดยหลักการวัดค่า	6.23
ต้นทุนเดิม	6.24
มูลค่าสภาพปัจจุบัน	6.32
มูลค่าดูติธรรม	6.32
มูลค่าจากการใช้และมูลค่าปฏิบัติตามภาระ	6.37
ต้นทุนปัจจุบัน	6.40
ปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการเลือกหลักการวัดค่า	6.43
ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	6.49
ลักษณะของสินทรัพย์หรือหนี้สิน	6.50
การก่อให้เกิดกระแสเงินสดอนาคต	6.54
ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	6.58
ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมและข้อจำกัดด้านต้นทุน	6.63
ต้นทุนเดิม	6.69
มูลค่าสภาพปัจจุบัน	6.72
ปัจจัยเฉพาะการวัดค่าเมื่อเริ่มแรก	6.77
หลักการวัดค่ามากกว่าหนึ่งหลัก	6.83
การวัดค่าส่วนของเจ้าของ	6.87
เทคนิคการวัดค่าอิงกระแสเงินสด	6.91

บทนำ

- 6.1 องค์ประกอบที่รับรู้ในงบการเงินกำหนดเป็นเชิงปริมาณในรูปตัวเงิน ซึ่งต้องเลือกหลักการวัดค่า หลักการวัดค่าเป็นเกณฑ์ที่ระบุไว้เพื่อวัดค่าของรายการ เช่น ต้นทุนเดิม มูลค่าอยู่ต่อรวมหรือมูลค่า ปฏิบัติตามภาระ การนำหลักการวัดค่าไปใช้กับสินทรัพย์หรือนี่ลินทำให้ได้ค่าสำหรับสินทรัพย์ หรือนี่ลินและสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง
- 6.2 การพิจารณาลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์และของข้อจำกัดด้านต้นทุน นักจะส่งผลให้การเลือกหลักการวัดค่าที่แตกต่างกันสำหรับสินทรัพย์ หนี้ลิน รายได้และค่าใช้จ่าย ที่แตกต่างกัน
- 6.3 มาตรฐานการรายงานทางการเงินอาจจำเป็นต้องบรรยายวิธีการนำหลักการวัดค่าที่มาตรฐาน การรายงานทางการเงินฉบับนี้เลือกมาปฏิบัติ คำบรรยายอาจรวมถึง
- 6.3.1 การระบุเทคนิคที่อาจหรือต้องใช้ในการประมาณค่าที่ได้จากการประยุกต์หลักการวัดค่า หนึ่ง ๆ
 - 6.3.2 การระบุวิธีการวัดค่าอย่างง่ายที่น่าจะให้ข้อมูลใกล้เคียงกับที่ได้จากการวัดค่าที่ ดีกว่า หรือ
 - 6.3.3 การอธิบายวิธีการปรับหลักการวัดค่า เช่น การไม่รวมผลกระทบของความเป็นไปได้ ที่กิจการอาจไม่สามารถปฏิบัติตามภาระหนี้ลินให้แล้วเสร็จ (ความเสี่ยงด้านเครดิต ของตนเอง) ในมูลค่าปฏิบัติตามภาระของหนี้ลิน

หลักการวัดค่า

ต้นทุนเดิม

- 6.4 ต้นทุนเดิมให้ข้อมูลที่เป็นตัวเงินเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้ลิน รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยใช้ ข้อมูลทั้งหมดหรือบางส่วนที่ได้มาจากราคาของรายการหรือเหตุการณ์อื่นที่ทำให้เกิดรายการ เหล่านั้น ต้นทุนเดิมแตกต่างจากมูลค่าสภาพปัจจุบันตรงที่ต้นทุนเดิมไม่สะท้อนการเปลี่ยนแปลง มูลค่า ยกเว้นการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวกับการตัดยอดคงเหลือสินทรัพย์หรือการที่หนี้ลินสร้างภาระมากขึ้น (ดูย่อหน้าที่ 6.7.3 และ 6.8.2)
- 6.5 ต้นทุนเดิมของสินทรัพย์เมื่อได้มาหรือสร้างขึ้นคือมูลค่าของต้นทุนทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการได้มา หรือสร้างสินทรัพย์ ซึ่งประกอบด้วยสิ่งตอบแทนที่จ่ายไปเพื่อให้ได้มาหรือเพื่อสร้างสินทรัพย์ บวกด้วยต้นทุนการทำรายการ ต้นทุนเดิมของหนี้ลินเมื่อเกิดขึ้นหรือเข้ารับภาระคือมูลค่าของ สิ่งตอบแทนที่ได้รับจากการเกิดหรือเข้ารับภาระหนี้ลินหักด้วยต้นทุนการทำรายการ
- 6.6 เมื่อได้สินทรัพย์มาหรือสร้างสินทรัพย์ขึ้นหรือเมื่อเกิดหนี้ลินหรือเข้ารับภาระหนี้ลินอันเป็น ผลของเหตุการณ์ที่ไม่ใช่รายการตามเงื่อนไขตลาด (ดูย่อหน้าที่ 6.80) การระบุต้นทุนอาจ เป็นไปไม่ได้หรือต้นทุนอาจไม่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้ลิน ในบางกรณีดังกล่าว ให้ใช้มูลค่าสภาพปัจจุบันของสินทรัพย์หรือหนี้ลินเป็นต้นทุนเสมอเมื่อ

- รับรู้รายการเริ่มแรกและใช้ต้นทุนเสื่อมนั้นเป็นต้นทุนเดิมซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการวัดค่าภาษีหลัง
- 6.7 ต้นทุนเดิมของสินทรัพย์ต้องปรับให้เป็นปัจจุบันตลอดช่วงเวลาเพื่อแสดงให้เห็นภาพถึง
- 6.7.1 การใช้ไปบางส่วนหรือทั้งหมดซึ่งทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่ประกอบเป็นสินทรัพย์ (ค่าเสื่อม ราคาหรือค่าตัดจำหน่าย)
 - 6.7.2 การรับชำระที่ทำให้สินทรัพย์ทั้งหมดหรือบางส่วนหมดไป
 - 6.7.3 ผลกระทบของเหตุการณ์ที่ทำให้บางส่วนหรือทั้งหมดของต้นทุนเดิมของสินทรัพย์ ไม่ได้คืนอีกต่อไป (การต้อຍค่า) และ
 - 6.7.4 ดอกเบี้ยค้างรับที่สะท้อนส่วนประกอบทางการเงินของสินทรัพย์
- 6.8 ต้นทุนเดิมของหนี้สินต้องปรับให้เป็นปัจจุบันตลอดช่วงเวลาเพื่อแสดงให้เห็นภาพถึง
- 6.8.1 การปฏิบัติตามภาระบางส่วนหรือทั้งหมดของหนี้สิน เช่น การจ่ายชำระเพื่อทำให้หนี้สิน ทั้งหมดหรือบางส่วนหมดไปหรือการล่งมอบลินค้าตามภาระผูกพันที่ต้องปฏิบัติตัว
 - 6.8.2 ผลกระทบของเหตุการณ์ที่เพิ่มนูลค่าของภาระผูกพันในการโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ ที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามภาระหนี้สินจนทำให้หนี้สินสร้างภาระเพิ่มมากขึ้น หนี้สินจะ สร้างภาระเพิ่มมากขึ้นหากต้นทุนเดิมไม่เพียงพอที่จะแสดงให้เห็นภาพถึงภาระผูกพัน ที่ต้องปฏิบัติตามภาระหนี้สินอีกต่อไป และ
 - 6.8.3 ดอกเบี้ยค้างจ่ายที่สะท้อนส่วนประกอบทางการเงินของหนี้สิน
- 6.9 แนวทางหนึ่งในการนำหลักการวัดค่าตามต้นทุนเดิมไปประยุกต์กับสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สิน ทางการเงินคือการวัดค่าด้วยราคาน้ำดี ราคาน้ำดีคือราคาน้ำดีที่ตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ทางการเงิน หรือหนี้สินทางการเงินสะท้อนประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตซึ่งคิดลดด้วยอัตราที่ กำหนด ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก สำหรับตราสารที่มีอัตราผันแปร ให้ปรับอัตราคิดลดให้ เป็นปัจจุบันเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของอัตราผันแปร นอกจากนี้ให้ปรับปรุงราคาน้ำดี ตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินให้เป็นปัจจุบันตลอดช่วงเวลาเพื่อ แสดงภาพถึงการเปลี่ยนแปลงภาษีหลัง เช่น ดอกเบี้ยคงค้าง การต้อຍค่าของสินทรัพย์ทางการเงิน และการรับหรือจ่ายชำระ

มูลค่าสภาพปัจจุบัน

- 6.10 มูลค่าสภาพปัจจุบันให้ข้อมูลที่เป็นตัวเงินเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่ายที่ เกี่ยวข้องโดยใช้ข้อมูลที่ปรับให้เป็นปัจจุบันเพื่อสะท้อนสภาพ ณ วันที่วัดค่า การปรับให้เป็น ปัจจุบันทำให้มูลค่าสภาพปัจจุบันของสินทรัพย์และหนี้สินสะท้อนการเปลี่ยนแปลงในประมาณ การกระแสเงินสดและปัจจัยอื่นที่สะท้อนไว้ในมูลค่าสภาพปัจจุบันเหล่านั้นนับแต่วันที่วัดค่า ครั้งก่อน (ดูย่อหน้าที่ 6.14 ถึง 6.15 และ 6.20) มูลค่าสภาพปัจจุบันของสินทรัพย์หรือหนี้สิน ต่างจากต้นทุนเดิมตรงที่มูลค่าสภาพปัจจุบันไม่ได้มาจากการคำนวณการหรือเหตุการณ์อื่นที่ ก่อให้เกิดสินทรัพย์หรือหนี้สินแม้แต่น้อย

- 6.11 หลักการวัดค่าตามมูลค่าสภาพปัจจุบัน ได้แก่

 - 6.11.1 มูลค่าที่ต้องชำระ (ดูย่อหน้าที่ 6.12 ถึง 6.16)
 - 6.11.2 มูลค่าจากการใช้สำหรับสินทรัพย์และมูลค่าปฏิบัติตามภาระสำหรับหนี้สิน (ดูย่อหน้าที่ 6.17 ถึง 6.20) และ
 - 6.11.3 ต้นทุนปัจจุบัน (ดูย่อหน้าที่ 6.21 ถึง 6.22)

ມູລຄ່າຢຸດທີອຣມ

มูลค่าจากการใช้และมูลค่าปัจจุบันตามภาระ

- 6.17 มูลค่าจากการใช้คือมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดหรือผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอื่นที่กิจการคาดว่าจะได้มาจากการใช้สินทรัพย์และการจำหน่ายสินทรัพย์ในที่สุด มูลค่าปัจจุบันตามภาระคือ มูลค่าปัจจุบันของเงินสดหรือทรัพย์สินเชิงเศรษฐกิจอื่นที่กิจการคาดว่าจะต้องโอนเพื่อปฏิบัติตามภาระหนี้สิน จำนวนเงินของเงินสดหรือทรัพย์สินเชิงเศรษฐกิจอื่นไม่เพียงรวมจำนวนเงินที่จะโอนให้คู่สัญญาที่กิจการมีหนี้สินด้วยแต่ยังรวมจำนวนเงินที่กิจการคาดว่าจะต้องโอนให้ผู้อื่นเพื่อให้กิจการสามารถปฏิบัติตามภาระหนี้สิน
- 6.18 เนื่องจากมูลค่าจากการใช้และมูลค่าปัจจุบันตามภาระจะอิงกระแสเงินสดอนาคต จึงไม่รวมต้นทุนการทำการที่เกิดจากการได้มาซึ่งสินทรัพย์หรือเข้ารับภาระหนี้สิน อย่างไรก็ตาม มูลค่าจากการใช้และมูลค่าปัจจุบันตามภาระรวมมูลค่าปัจจุบันของต้นทุนการทำรายการที่กิจการคาดว่าจะเกิดขึ้นจากการจำหน่ายสินทรัพย์หรือปัจจุบันตามภาระหนี้สินในที่สุด
- 6.19 มูลค่าจากการใช้และมูลค่าปัจจุบันตามภาระจะสะท้อนข้อสมมติเฉพาะกิจกรรมแทนที่จะเป็นข้อสมมติของผู้ร่วมตลาด ในทางปฏิบัติ บางครั้งข้อสมมติที่ผู้ร่วมตลาดจะใช้อ้างแตกต่างจากข้อสมมติที่กิจการใช้เล็กน้อย
- 6.20 มูลค่าจากการใช้และมูลค่าปัจจุบันตามภาระไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงและให้กำหนดด้วยเทคนิคการวัดค่าอิงกระแสเงินสด (ดูย่อหน้าที่ 6.91 ถึง 6.95) มูลค่าจากการใช้และมูลค่าปัจจุบันตามภาระจะสะท้อนปัจจัยเดียว กันกับที่อธิบายสำหรับมูลค่าดั้งนี้ แต่จะสะท้อนมุมมองเฉพาะกิจกรรมแทนที่จะเป็นมุมมองผู้ร่วมตลาด

ต้นทุนปัจจุบัน

- 6.21 ต้นทุนปัจจุบันของสินทรัพย์คือต้นทุนของสินทรัพย์เทียบเท่า ณ วันที่วัดค่าซึ่งประกอบด้วย สิ่งตอบแทนที่จะจ่าย ณ วันที่วัดค่า บวกด้วยต้นทุนการทำรายการที่จะเกิดขึ้น ณ วันนั้น ต้นทุนปัจจุบันของหนี้สินคือสิ่งตอบแทนที่จะได้รับสำหรับหนี้สินเทียบเท่า ณ วันที่วัดค่าหักต้นทุนการทำรายการที่จะเกิดขึ้น ณ วันที่วัดค่า ต้นทุนปัจจุบันเหมือนต้นทุนเดิมคือเป็นมูลค่าขาเข้าซึ่งสะท้อนราคาในตลาดที่กิจการจะได้มาซึ่งสินทรัพย์หรือจะมีหนี้สิน ดังนั้น ต้นทุนปัจจุบันจึงแตกต่างกับมูลค่าดั้งนี้ แต่จะแต่งต่างจากมูลค่าปัจจุบันตามภาระซึ่งเป็นมูลค่าขาด扣 อย่างไรก็ตาม ต้นทุนปัจจุบันต่างจากต้นทุนเดิมตรงที่ต้นทุนปัจจุบันสะท้อนสภาพ ณ วันที่วัดค่า ในบางกรณี ต้นทุนปัจจุบันไม่สามารถกำหนดโดยตรงด้วยการสังเกตราคาในตลาดที่ซื้อขาย คล่องแคล่ว ต้องกำหนดโดยอ้อมด้วยวิธีอื่น เช่น หากหาได้เฉพาะราคาของสินทรัพย์ใหม่เท่านั้น ต้นทุนปัจจุบันของสินทรัพย์ที่ผ่านการใช้งานมาแล้วอาจจำเป็นต้องประมาณด้วยการปรับปรุง ราคาปัจจุบันของสินทรัพย์ใหม่ให้สะท้อนอายุและสภาพปัจจุบันของสินทรัพย์ที่กิจการถือครอง
- 6.22

ข้อมูลที่ให้โดยหลักการวัดค่า

- 6.23 ในการเลือกหลักการวัดค่า เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณาธรรมชาติของข้อมูลที่หลักการวัดค่าจะให้ทั้งในงบฐานะการเงินและงบผลการดำเนินงานการเงิน ข้อมูลดังกล่าวสรุปไว้ในตารางที่ 6.1 และอภิปรายเพิ่มเติมในย่อหน้าที่ 6.24 ถึง 6.42

ต้นทุนเดิม

- 6.24 ข้อมูลที่ได้จากการวัดค่าสินทรัพย์หรือหนี้สินด้วยต้นทุนเดิมอาจเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน เพราะต้นทุนเดิมใช้ข้อมูลทั้งหมดหรือบางส่วนที่มาจากราคาของรายการหรือเหตุการณ์อื่นที่ทำให้เกิดสินทรัพย์หรือหนี้สิน
- 6.25 โดยปกติ หากกิจการได้มาซึ่งสินทรัพย์จากการรายรับไม่นานนี้ตามเงื่อนไขตลาด กิจการคาดว่าสินทรัพย์จะให้ผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอย่างเพียงพอที่กิจการจะได้คืนอย่างน้อยเท่ากับต้นทุนของสินทรัพย์นั้น ในทำนองเดียวกัน หากมีหนี้สินเกิดขึ้นหรือมีการเข้ารับภาระหนี้สินอันเป็นผลจากรายการไม่นานนี้ตามเงื่อนไขตลาด กิจการคาดว่ามูลค่าของภาระผูกพันที่จะโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจเพื่อปฏิบัติตามภาระหนี้สินโดยปกติจะไม่เกินมูลค่าสิ่งตอบแทนที่ได้รับหักด้วยต้นทุนการทำรายการ ดังนั้น การวัดค่าสินทรัพย์หรือหนี้สินด้วยต้นทุนเดิมในกรณีดังกล่าวจะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเกี่ยวกับทั้งสินทรัพย์หรือหนี้สินและราคาของรายการที่ทำให้เกิดสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น
- 6.26 เนื่องจากต้นทุนเดิมจะลดลงเพื่อสะท้อนการใช้ไปของสินทรัพย์และการต่อยอดค่าของสินทรัพย์จำนวนเงินที่คาดว่าจะได้คืนจากสินทรัพย์ที่วัดค่าด้วยต้นทุนเดิม อย่างน้อยที่สุดต้องเท่ากับมูลค่าตามบัญชี ในทำนองเดียวกัน เนื่องจากต้นทุนเดิมของหนี้สินเพิ่มเมื่อหนี้สินมีภาระเพิ่มมากขึ้น มูลค่าของภาระผูกพันที่จะโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่จำเป็นในการปฏิบัติตามภาระหนี้สินจะไม่สูงกว่ามูลค่าตามบัญชีของหนี้สิน
- 6.27 หากสินทรัพย์นอกเหนือจากสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดค่าด้วยต้นทุนเดิม การใช้ไปหรือการขายสินทรัพย์หรือส่วนหนึ่งของสินทรัพย์จะก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายที่วัดค่าด้วยต้นทุนเดิมของสินทรัพย์ หรือส่วนหนึ่งของสินทรัพย์ที่ใช้ไปหรือขาย
- 6.28 ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการขายสินทรัพย์ให้รับรู้ ณ เวลาเดียวกันกับการรับรู้สิ่งตอบแทนจาก การขายเป็นรายได้ ผลต่างระหว่างรายได้และค่าใช้จ่ายคือส่วนต่างราคากลางการขาย ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการใช้ไปของสินทรัพย์สามารถเปรียบเทียบกับรายได้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับส่วนต่างราคา
- 6.29 ในทำนองเดียวกัน หากหนี้สินนอกเหนือจากหนี้สินทางการเงินที่เกิดขึ้นหรือมีการเข้ารับภาระเพื่อแลกเปลี่ยนกับสิ่งตอบแทนและวัดค่าด้วยต้นทุนเดิม การปฏิบัติตามภาระหนี้สินทั้งหมดหรือบางส่วนก่อให้เกิดรายได้ที่วัดค่าด้วยมูลค่าของสิ่งตอบแทนที่ได้รับสำหรับส่วนที่ได้ปฏิบัติตามภาระแล้ว ผลต่างระหว่างรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการปฏิบัติตามภาระหนี้สินคือส่วนต่างราคากลางที่เกิดจากการปฏิบัติตามภาระ

- 6.30 ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนของสินทรัพย์ที่ขายหรือใช้ไป ซึ่งรวมถึงสินค้าและบริการที่ใช้ไปทันที (ดูย่อหน้าที่ 4.8) และข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งตอบแทนที่ได้รับอาจมีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์ ข้อมูลนั้นสามารถใช้เป็นปัจจัยนำเข้าในการพยากรณ์ส่วนต่างราคาในอนาคตจากการขายสินค้า (รวมถึงสินค้าที่กิจการไม่ถือครองในปัจจุบัน) และบริการในอนาคต และใช้ในการประเมินความเป็นไปได้ของกระแสเงินสดรับสุทธิอนาคตของกิจการ ในการประเมินความเป็นไปได้สำหรับกระแสเงินสดรับสุทธิอนาคตของกิจการ ผู้ใช้งบการเงินมักจะเน้นที่ความเป็นไปได้ในการสร้างส่วนต่างราคากลางที่ถือครองอยู่แล้ว รายได้และค่าใช้จ่ายที่วัดค่าด้วยต้นทุนเดิมอาจมีคุณค่าเพื่อการยืนยันด้วย เพราะให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้ใช้งบการเงินเกี่ยวกับการพยากรณ์ก่อนหน้าของกระแสเงินสดหรือส่วนต่างราคาข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนสินทรัพย์ที่ขายหรือใช้ไปอาจช่วยในการประเมินประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการปลดเปลี่ยนความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารของกิจการในการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ
- 6.31 ด้วยเหตุผลที่คล้ายคลึงกัน ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนสินทรัพย์หรือหนี้สินที่วัดค่าด้วยต้นทุนตัดจำหน่ายอาจมีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์และคุณค่าเพื่อการยืนยัน

มูลค่าสภาพปัจจุบัน

มูลค่าดุลิตธรรม

- 6.32 ข้อมูลที่ได้จากการวัดค่าสินทรัพย์และหนี้สินด้วยมูลค่าดุลิตธรรมอาจมีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์ เพราะมูลค่าดุลิตธรรมสะท้อนความคาดหวังในปัจจุบันของผู้ร่วมตลาดเกี่ยวกับจำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดอนาคต ความคาดหวังส่งผลต่อราคาที่สะท้อนทัศนะต่อความเสี่ยงในปัจจุบันของผู้ร่วมตลาด ข้อมูลนั้นยังอาจมีคุณค่าเพื่อการยืนยันโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับความคาดหวังในอดีตอีกด้วย
- 6.33 รายได้และค่าใช้จ่ายที่สะท้อนความคาดหวังในปัจจุบันของผู้ร่วมตลาดอาจมีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์อยู่บ้าง เพราะรายได้และค่าใช้จ่ายสามารถใช้เป็นข้อมูลนำเข้าในการพยากรณ์รายได้และค่าใช้จ่ายในอนาคต รายได้และค่าใช้จ่ายเหล่านั้นยังอาจช่วยในการประเมินประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการปลดเปลี่ยนความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารของกิจการในการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ
- 6.34 การเปลี่ยนแปลงมูลค่าดุลิตธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินสามารถเกิดจากปัจจัยที่ระบุในย่อหน้าที่ 6.14 เมื่อปัจจัยเหล่านี้มีลักษณะแตกต่างกัน การระบุรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากปัจจัยเหล่านี้แยกกันอาจให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 7.14.2)
- 6.35 หากกิจการได้มาซึ่งสินทรัพย์จากตลาดหนึ่งและกำหนดมูลค่าดุลิตธรรมด้วยราคาในตลาดที่แตกต่างกัน (ตลาดที่กิจการจะขายสินทรัพย์) ผลต่างของราคาทั้งสองตลาดให้รับรู้เป็นรายได้เมื่อใช้มูลค่าดุลิตธรรมเป็นครั้งแรก

- 6.36 การขายสินทรัพย์หรือการโอนหนี้สินโดยปกติมีเพื่อสิ่งตอบแทนที่มีจำนวนเงินใกล้เคียงกับมูลค่า ยุติธรรม หากรายการดังกล่าวเกิดขึ้นในตลาดที่เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับการทำราคา ที่ใช้ในการวัดมูลค่า ยุติธรรมนั้น ในกรณีดังกล่าว หากสินทรัพย์หรือหนี้สินวัดค่าด้วยมูลค่า ยุติธรรม รายได้สุทธิหรือค่าใช้จ่ายสุทธิที่เกิดขึ้น ณ เวลาที่มีการขายหรือการโอนมักจะน้อยเว้น แต่ผลกระทบของต้นทุนการทำรายการมีนัยสำคัญ

มูลค่าจากการใช้และมูลค่าปฏิบัติตามภาระ

- 6.37 มูลค่าจากการใช้จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่าปัจจุบันของประมาณการกระแสเงินสดจากการใช้ สินทรัพย์และจากการจำหน่ายในที่สุด ข้อมูลนี้อาจมีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์ เพราะสามารถ ใช้ในการประเมินความเป็นไปได้สำหรับกระแสเงินสดรับสุทธิอนาคต
- 6.38 มูลค่าปฏิบัติตามภาระจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่าปัจจุบันของประมาณการกระแสเงินสดที่จำเป็น ต่อการปฏิบัติตามภาระหนี้สิน ดังนั้น มูลค่าปฏิบัติตามภาระอาจมีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์ โดยเฉพาะในกรณีที่จะต้องปฏิบัติตามภาระหนี้สินแทนที่จะโอนหรือยุติด้วยการเจรจาต่อรอง
- 6.39 ประมาณการมูลค่าจากการใช้หรือมูลค่าปฏิบัติตามภาระที่ปรับให้เป็นปัจจุบันร่วมกับข้อมูล ประมาณการของจำนวนเงิน จังหวะเวลาและความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดอนาคตอาจมี คุณค่าเพื่อการยืนยันด้วย เพราะให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับประมาณการในอดีตของมูลค่า จากการใช้หรือมูลค่าปฏิบัติตามภาระ

ต้นทุนปัจจุบัน

- 6.40 ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์และหนี้สินที่วัดค่าด้วยต้นทุนปัจจุบันอาจเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ เพราะ ต้นทุนปัจจุบันสะท้อนต้นทุนของการได้มาหรือสร้างขึ้นของสินทรัพย์เทียบเท่า ณ วันที่วัดค่า หรือสะท้อนลิ่งตอบแทนที่จะได้รับจากการเกิดหนี้สินเทียบเท่าหรือการเข้ารับภาระหนี้สิน เทียบเท่า
- 6.41 ต้นทุนปัจจุบันเหมือนต้นทุนเดิมตรงที่ต้นทุนปัจจุบันให้ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนของสินทรัพย์ ที่ใช้ไปหรือรายได้จากการปฏิบัติตามภาระหนี้สิน ข้อมูลนั้นสามารถใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งส่วนต่าง ราคainปัจจุบันและสามารถใช้เป็นข้อมูลนำเข้าในการพยากรณ์ส่วนต่างราคainอนาคต ต้นทุน ปัจจุบันแตกต่างจากต้นทุนเดิมตรงที่ต้นทุนปัจจุบันสะท้อนราคาน้ำท่าได้ทั่วไป ณ เวลาที่มีการใช้ไป ซึ่งสินทรัพย์หรือการปฏิบัติตามภาระหนี้สิน เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงราคาย่างมีนัยสำคัญ ส่วนต่างราคาน้ำท่าที่อิงกับต้นทุนปัจจุบันอาจมีประโยชน์มากกว่าส่วนต่างราคาน้ำท่าที่อิงกับต้นทุนเดิม ใน การพยากรณ์ส่วนต่างราคainอนาคต
- 6.42 ในการรายงานต้นทุนปัจจุบันของการใช้ไปซึ่งสินทรัพย์ (หรือรายได้ปัจจุบันจากการปฏิบัติตามภาระ) จำเป็นต้องแยกการเปลี่ยนแปลงมูลค่าตามบัญชีในรอบระยะเวลารายงานออกเป็น ต้นทุนปัจจุบันของการใช้ไปซึ่งสินทรัพย์ (หรือรายได้ปัจจุบันจากการปฏิบัติตามภาระ) และ

กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงราคา ผลกระทบการเปลี่ยนแปลงราคางานครั้งเรียกว่า ผลกำไรจากการถือครองหรือผลขาดทุนจากการถือครอง

ตารางที่ 6.1 สรุปข้อมูลที่ได้จากการวัดค่าต่าง ๆ

สินทรัพย์

งบฐานะการเงิน				
	ต้นทุนเดิม	มูลค่ายุติธรรม (ข้อสมมติของผู้ร่วม ตลาด)	มูลค่าจากการใช้ (ข้อสมมติเฉพาะ กิจการ) ⁽¹⁾	ต้นทุนปัจจุบัน
มูลค่าตามบัญชี	ต้นทุนเดิม (รวมต้นทุน การทำรายการ) ที่ยังไม่ใช้ ไป ที่ยังไม่เรียกเก็บและที่ จะได้รับคืน ⁽²⁾ (รวมดอกเบี้ยค้างรับของ ส่วนประกอบที่เกี่ยวข้อง กับการจัดทำเงิน)	ราคาที่จะได้รับจากการ ขายสินทรัพย์ (ไม่หักต้นทุนการทำ รายการในการจำหน่าย) ราคานี้จะต้องหัก มูลค่าปัจจุบันของ ต้นทุนการทำรายการ ในการจำหน่าย)	มูลค่าปัจจุบันของ กระแสเงินสดอนาคต จากการใช้สินทรัพย์ และการจำหน่าย ในที่สุด (หลังจากหัก มูลค่าปัจจุบันของ ต้นทุนการทำรายการ ในการจำหน่าย)	ต้นทุนปัจจุบัน (รวม ต้นทุนการทำรายการ) ที่ยังไม่ใช้ไป ที่ยังไม่ เรียกเก็บและที่จะได้รับ คืน
งบผลการดำเนินงานการเงิน				
เหตุการณ์	ต้นทุนเดิม	มูลค่ายุติธรรม (ข้อสมมติของผู้ร่วม ตลาด)	มูลค่าจากการใช้ (ข้อสมมติเฉพาะ กิจการ)	ต้นทุนปัจจุบัน
การรับรู้ รายการเมื่อ ⁽²⁾ เริ่มแรก	-	ผลต่างระหว่างลิงตอบ แทนที่จ่ายกับมูลค่า ⁽³⁾ ยุติธรรมของสินทรัพย์ที่ ได้มา ⁽³⁾ ต้นทุนการทำรายการ จากการได้มาซึ่ง สินทรัพย์	ผลต่างระหว่างลิงตอบ แทนที่จ่ายและมูลค่า ⁽³⁾ จากการใช้ของ สินทรัพย์ที่ได้มา ⁽³⁾ ต้นทุนการทำรายการ จากการได้มาซึ่ง สินทรัพย์	-

กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

งบผลการดำเนินงานการเงิน				
เหตุการณ์	ต้นทุนเดิม	มูลค่าข้อมูลธรรม (ข้อสมมติของผู้ร่วม ตลาด)	มูลค่าจากการใช้ (ข้อสมมติเฉพาะ กิจการ)	ต้นทุนปัจจุบัน
การขายหรือใช้ ไปของ สินทรัพย์ ^{(4), (5)}	ค่าใช้จ่ายเท่ากับต้นทุน เดิมของสินทรัพย์ที่ขาย หรือใช้ไป รายได้ที่ได้รับ ^{(สามารถนำเสนอด้วย รายได้หักต้นทุนหรือ^{นำเสนอด้วยยอดสุทธิ)}} ค่าใช้จ่ายสำหรับต้นทุน การทำรายการจากการขาย สินทรัพย์	ค่าใช้จ่ายเท่ากับมูลค่า ^{ยุติธรรมของสินทรัพย์ ที่ขายหรือใช้ไป} รายได้ที่ได้รับ ^{(สามารถนำเสนอด้วย รายได้หักต้นทุนหรือ^{นำเสนอด้วยยอดสุทธิ)}} ค่าใช้จ่ายสำหรับต้นทุน การทำรายการจากการขาย สินทรัพย์	ค่าใช้จ่ายเท่ากับมูลค่า ^{จากการใช้ของสินทรัพย์ ที่ขายหรือใช้ไป} รายได้ที่ได้รับ ^{(สามารถนำเสนอด้วย รายได้หักต้นทุนหรือ^{นำเสนอด้วยยอดสุทธิ)}}	ค่าใช้จ่ายเท่ากับต้นทุน ปัจจุบันของสินทรัพย์ ที่ขายหรือใช้ไป รายได้ที่ได้รับ ^{(สามารถนำเสนอด้วย รายได้หักต้นทุนหรือ^{นำเสนอด้วยยอดสุทธิ)}} ค่าใช้จ่ายสำหรับต้นทุน การทำรายการจากการ ขายสินทรัพย์
รายได้ดอกเบี้ย	รายได้ดอกเบี้ยคำนวณ ด้วยอัตราเดิมและปรับให้ เป็นปัจจุบันหากสินทรัพย์ มีดอกเบี้ยผันแปร	สะท้อนอยู่ในรายได้และ ค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ^{ยุติธรรม} (สามารถระบุแยก ต่างหากได้)	สะท้อนอยู่ในรายได้ และค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ^{จากการใช้} (สามารถระบุแยก ต่างหากได้)	รายได้ดอกเบี้ยคำนวณ ด้วยอัตราปัจจุบัน
การด้อยค่า	ค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นเพราะต้น ทุนเดิมจะไม่ได้คืนอีก ต่อไป	สะท้อนอยู่ในรายได้และ ค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ^{ยุติธรรม} (สามารถระบุแยก ต่างหากได้)	สะท้อนอยู่ในรายได้ และค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ^{จากการใช้} (สามารถระบุแยก ต่างหากได้)	ค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นเพราะ ต้นทุนปัจจุบันจะไม่ได้ คืนอีกต่อไป
การ เปลี่ยนแปลง มูลค่า	ไม่รับรู้เว้นแต่จะสะท้อน การด้อยค่า	สะท้อนอยู่ในรายได้และ ค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ^{ยุติธรรม}	สะท้อนอยู่ในรายได้ และค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ^{จากการใช้}	รายได้และค่าใช้จ่าย สะท้อนผลกระทบของ การเปลี่ยนแปลงราคา (ผลกำไรจากการถือ)

กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

	<p>สำหรับสินทรัพย์ทาง การเงินให้รับรู้เป็นรายได้ และค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงประมาณ กระแสเงินสด</p>			ครองและผลขาดทุน การถือครอง)
⁽¹⁾	columnn นี้สรุปข้อมูลที่ได้จากการวัดค่าด้วยมูลค่าจากการใช้ อย่างไรก็ตาม ตามที่ปรากฏในยอดหน้าที่ 6.75 มูลค่า จากการใช้อาจไม่ใช่หลักการวัดค่าในทางปฏิบัติสำหรับการวัดค่าใหม่ตามปกติ			
⁽²⁾	รายได้หรือค่าใช้จ่ายอาจเกิดขึ้นเมื่อมีการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ที่ไม่ได้มาด้วยเงื่อนไขตลาด			
⁽³⁾	รายได้หรือค่าใช้จ่ายอาจเกิดขึ้นหากตลาดที่ได้มาซึ่งสินทรัพย์แตกต่างจากตลาดที่เป็นแหล่งที่มาของราคานั้นที่ใช้ในการวัดมูลค่าดูติธรรมของสินทรัพย์			
⁽⁴⁾	การใช้ไปซึ่งสินทรัพย์มักจะรายงานในรูปของต้นทุนขาย ค่าเสื่อมราคา หรือค่าตัดจำหน่าย			
⁽⁵⁾	รายได้ที่ได้รับมักจะเท่ากับสิ่งตอบแทนที่ได้รับแต่ขึ้นอยู่กับหลักการวัดค่าที่ใช้สำหรับหนี้สินที่เกี่ยวข้อง			

หนี้สิน

งบฐานะการเงิน				
	ต้นทุนเดิม	มูลค่าด้วยตัวอธิบาย (ข้อสมมติของผู้ร่วม ตลาด)	มูลค่าปัจจุบัน ตามภาระ (ข้อสมมติ เฉพาะกิจการ)	ต้นทุนปัจจุบัน
มูลค่าตามบัญชี	ลิ่งตอบแทนที่ได้รับ (สุทธิจากต้นทุนการทำรายการ) สำหรับการเข้ารับภาระ ส่วนที่ยังไม่ได้ปฏิบัติตามภาระ บวกด้วยส่วนเกินของประมาณการกระแสเงินสดจ่ายที่สูงกว่าลิ่งตอบแทนที่ได้รับ ⁽¹⁾ (รวมดอกเบี้ยค้างจ่ายของส่วนประกอบที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำเงิน)	ราคาที่จะจ่ายเพื่อโอนหนี้สินส่วนที่ยังไม่ได้ปฏิบัติตามภาระ (ไม่รวมต้นทุนการทำรายการที่จะเกิดขึ้นเมื่อโอน)	มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตที่จะเกิดขึ้นในการปฏิบัติตามภาระหนี้สินส่วนที่ยังไม่ได้ปฏิบัติตามภาระ (รวมมูลค่าปัจจุบันของต้นทุนการทำรายการที่จะเกิดขึ้นในการปฏิบัติตามภาระหรือใน การโอน)	ลิ่งตอบแทน (สุทธิจากต้นทุนการทำรายการ) ที่จะได้รับในปัจจุบันสำหรับการเข้ารับภาระหนี้สินส่วนที่ยังปฏิบัติไม่ปฏิบัติตามภาระ บวกเพิ่มด้วยส่วนเกินของประมาณการกระแสเงินสดจ่ายที่สูงกว่าลิ่งตอบแทนนั้น

งบผลการดำเนินงานการเงิน

เหตุการณ์	ต้นทุนเดิม	มูลค่าด้วยตัวอธิบาย (ข้อสมมติของผู้ร่วม ตลาด)	มูลค่าปัจจุบัน ตามภาระ (ข้อสมมติ เฉพาะกิจการ)	ต้นทุนปัจจุบัน
การรับรู้ รายการเมื่อ ⁽¹⁾ เริ่มแรก	-	ผลต่างระหว่างลิ่งตอบแทนที่ได้รับและมูลค่าด้วยตัวอธิบายของหนี้สิน ⁽²⁾ ต้นทุนการทำรายการจากการเกิดขึ้นของหนี้สินหรือการเข้ารับภาระหนี้สิน	ผลต่างระหว่างลิ่งตอบแทนที่ได้รับและมูลค่าปฏิบัติตามภาระของหนี้สิน ต้นทุนการทำรายการจากการเกิดขึ้นของหนี้สินหรือการเข้ารับภาระหนี้สิน	-

กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

งบผลการดำเนินงานการเงิน				
เหตุการณ์	ต้นทุนเดิม	มูลค่าอยู่ต่อรอม (ข้อสมมติของผู้ร่วม ตลาด)	มูลค่าปฏิบัติ ตามภาระ (ข้อสมมติ เฉพาะกิจการ)	ต้นทุนปัจจุบัน
การปฏิบัติตาม ภาระหนี้สิน	<p>รายได้เท่ากับต้นทุนเดิม ของหนี้สินที่ได้ปฏิบัติตาม ภาระแล้ว (สะท้อนลิ่งตอบ แทนเดิม)</p> <p>ค่าใช้จ่ายสำหรับต้นทุนที่ เกิดขึ้นในการปฏิบัติตาม ภาระหนี้สิน</p> <p>(สามารถนำเสนอด้วยยอด สุทธิหรือนำเสนอด้วย รายได้หักต้นทุน)</p>	<p>รายได้เท่ากับมูลค่า อยู่ต่อรอมของหนี้สินที่ได้ ปฏิบัติตามภาระแล้ว</p> <p>ค่าใช้จ่ายสำหรับต้นทุนที่ เกิดขึ้นในการปฏิบัติตาม ภาระหนี้สิน</p> <p>(สามารถนำเสนอด้วย ยอดสุทธิหรือนำเสนอ ด้วยรายได้หักต้นทุน หากนำเสนอด้วยรายได้ หักต้นทุนสามารถ นำเสนอลิ่งตอบแทนเดิม แยกต่างหากได้)</p>	<p>รายได้เท่ากับมูลค่า ปฏิบัติตามภาระของ หนี้สินที่ได้ปฏิบัติตาม ภาระแล้ว</p> <p>ค่าใช้จ่ายสำหรับ ต้นทุนที่เกิดขึ้นในการ ปฏิบัติตามภาระ หนี้สิน</p> <p>(สามารถนำเสนอด้วย ยอดสุทธิหรือนำเสนอ ด้วยรายได้หักต้นทุน หากนำเสนอด้วย รายได้หักต้นทุน สามารถนำเสนอสิ่ง ตอบแทนเดิมแยก ต่างหากได้)</p>	<p>รายได้เท่ากับต้นทุน ปัจจุบันของหนี้สินที่ได้ ปฏิบัติตามภาระแล้ว (สะท้อนลิ่งตอบแทน ปัจจุบัน)</p> <p>ค่าใช้จ่ายสำหรับ ต้นทุนที่เกิดขึ้นในการ ปฏิบัติตามภาระ หนี้สิน</p> <p>(สามารถนำเสนอด้วย ยอดสุทธิหรือนำเสนอ ด้วยรายได้หักต้นทุน หากนำเสนอสิ่ง ตอบแทนเดิมแยก ต่างหากได้)</p>
การโอนหนี้สิน	<p>รายได้เท่ากับต้นทุนเดิม ของหนี้สินที่โอน(สะท้อน ลิ่งตอบแทนเดิม)</p> <p>ค่าใช้จ่ายสำหรับต้นทุนที่ จ่าย (รวมต้นทุนการทำ รายการ) ในการโอน หนี้สิน</p> <p>(สามารถนำเสนอด้วยยอด สุทธิหรือยอดรายได้ก่อน หักต้นทุน)</p>	<p>รายได้เท่ากับมูลค่า อยู่ต่อรอมของหนี้สินที่ โอน</p> <p>ค่าใช้จ่ายสำหรับต้นทุนที่ จ่าย (รวมต้นทุนการทำ รายการ) ในการโอน หนี้สิน</p> <p>(สามารถนำเสนอด้วย ยอดสุทธิหรือยอด รายได้ก่อนหักต้นทุน)</p>	<p>รายได้เท่ากับมูลค่า ปฏิบัติตามภาระของ หนี้สินที่โอน</p> <p>ค่าใช้จ่ายสำหรับ ต้นทุนที่จ่าย (รวม ต้นทุนการทำรายการ) ในการโอนหนี้สิน</p> <p>(สามารถนำเสนอด้วย ยอดสุทธิหรือยอด รายได้ก่อนหักต้นทุน)</p>	<p>รายได้เท่ากับต้นทุน ปัจจุบันของหนี้สินที่ โอน (สะท้อนลิ่งตอบ แทนปัจจุบัน)</p> <p>ค่าใช้จ่ายสำหรับ ต้นทุนที่จ่าย (รวม ต้นทุนการทำรายการ) ในการโอนหนี้สิน</p> <p>(สามารถนำเสนอด้วย ยอดสุทธิหรือยอด รายได้ก่อนหักต้นทุน)</p>

กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

งบผลการดำเนินงานการเงิน				
เหตุการณ์	ต้นทุนเดิม	มูลค่าขุติธรรม (ข้อสมมติของผู้ร่วม ตลาด)	มูลค่าปฏิบัติ ตามภาระ (ข้อสมมติ เฉพาะกิจการ)	ต้นทุนปัจจุบัน
ค่าใช้จ่าย ดอกเบี้ย	ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยคำนวณ ด้วยอัตราเดิม และปรับให้ เป็นปัจจุบันหากหนี้สินมี ดอกเบี้ยผันแปร	สะท้อนอยู่ในรายได้และ ค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ⁽¹⁾ ขุติธรรม (สามารถระบุแยก ต่างหากได้)	สะท้อนอยู่ในรายได้ และค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ⁽²⁾ ปฏิบัติตามภาระ (สามารถระบุแยก ต่างหากได้)	ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย คำนวณด้วยอัตรา ปัจจุบัน
ผลกระทบของ เหตุการณ์ที่ทำ ให้หนี้สินเป็น ⁽²⁾ ภาระเพิ่มมาก ขึ้น	ค่าใช้จ่ายเท่ากับส่วนเกิน ของประมาณการและเงินสด จ่ายที่สูงกว่าต้นทุนเดิมของ หนี้สินหรือการ เปลี่ยนแปลงภายหลังของ ส่วนเกินดังกล่าว	สะท้อนอยู่ในรายได้และ ค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ⁽¹⁾ ขุติธรรม (สามารถระบุแยก ต่างหากได้)	สะท้อนอยู่ในรายได้ และค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ⁽²⁾ ปฏิบัติตามภาระ (สามารถระบุแยก ต่างหากได้)	ค่าใช้จ่ายเท่ากับ ส่วนเกินของประมาณ การและเงินสดจ่ายที่สูง กว่าต้นทุนปัจจุบันของ หนี้สินหรือการ เปลี่ยนแปลงภายหลัง ของส่วนเกินดังกล่าว
การ เปลี่ยนแปลง มูลค่า	ไม่รับรู้ เว้นแต่หนี้สินจะ ⁽²⁾ เป็นภาระเพิ่มมากขึ้น สำหรับหนี้สินทางการเงิน ⁽¹⁾ ให้รับรู้รายได้และค่าใช้จ่าย จากการเปลี่ยนประมาณ การและเงินสด	สะท้อนอยู่ในรายได้และ ค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ⁽¹⁾ ขุติธรรม	สะท้อนอยู่ในรายได้ และค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ⁽²⁾ ปฏิบัติตามภาระ	รายได้และค่าใช้จ่าย สะท้อนผลกระทบของ การเปลี่ยนแปลงราคา ⁽²⁾ (ผลกำไรจากการถือ ครองและผลขาดทุน การถือครอง)

⁽¹⁾ รายได้หรือค่าใช้จ่ายอาจเกิดขึ้นเมื่อรายการเมื่อเริ่มแรกของหนี้สินที่เกิดขึ้นหรือเข้ารับภาระที่ไม่ได้เกิดจากเงื่อนไขตลาด

⁽²⁾ รายได้หรือค่าใช้จ่ายอาจเกิดขึ้นหากตลาดที่ก่อให้เกิดหนี้สินหรือเข้ารับภาระหนี้สินต่างจากตลาดที่เป็นแหล่งที่มาของ
ราคาที่ใช้ในการวัดมูลค่าขุติธรรมของหนี้สิน

ปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการเลือกหลักการวัดค่า

- 6.43 ในการเลือกหลักการวัดค่าของสินทรัพย์หรือหนี้สินและรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง จำเป็นต้องพิจารณาธรรมชาติของข้อมูลที่หลักการวัดค่านั้นจะให้ทั้งในงบฐานะการเงินและงบผลการดำเนินงาน การเงิน (ดูย่อหน้าที่ 6.23 ถึง 6.42 และตารางที่ 6.1) และปัจจัยอื่น (ดูย่อหน้าที่ 6.44 ถึง 6.86)
- 6.44 โดยส่วนใหญ่แล้วไม่มีปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเพียงปัจจัยเดียวที่จะกำหนดได้ว่าต้องเลือกหลักการวัดค่าใด ความสำคัญเชิงเปรียบเทียบของแต่ละปัจจัยขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อม
- 6.45 ข้อมูลที่ให้จากหลักการวัดค่าต้องเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งานการเงิน กล่าวคือ ข้อมูลต้องเกี่ยวข้อง กับการตัดสินใจและต้องเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงลิ่งที่ตั้งใจจะสื่อ นอกจากนี้ข้อมูลที่ให้ควรเปรียบเทียบกันได้ พิสูจน์ยืนยันได้ ทันเวลาและเข้าใจได้เท่าที่จะเป็นไปได้
- 6.46 ตามที่อธิบายในย่อหน้าที่ 2.21 กระบวนการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการประยุกต์หลักณะเชิงคุณภาพพื้นฐานมักจะระบุข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุด เกี่ยวกับปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจ หากไม่มีข้อมูลนั้นหรือไม่สามารถให้ข้อมูลที่สามารถเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจ ให้พิจารณาใช้ข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจมากที่สุดรองลงมา ย่อหน้าที่ 6.49 ถึง 6.76 อภิปรายเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของ หลักณะเชิงคุณภาพในการเลือกหลักการวัดค่า
- 6.47 การอภิปรายในย่อหน้าที่ 6.49 ถึง 6.76 นี้ เน้นปัจจัยที่ต้องพิจารณาในการเลือกหลักการวัดค่า ของสินทรัพย์ที่รับรู้และของหนี้สินที่รับรู้ การอภิปรายบางส่วนอาจนำไปใช้ในการเลือกหลักการวัดค่าสำหรับข้อมูลของรายการที่รับรู้หรือยังไม่รับรู้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 6.48 ย่อหน้าที่ 6.77 ถึง 6.82 อภิปรายปัจจัยเพิ่มเติมในการพิจารณาเลือกหลักการวัดค่าในการรับรู้ รายการเมื่อเริ่มแรก หากหลักการวัดค่าเมื่อเริ่มแรกไม่สอดคล้องกับหลักการวัดค่าภายหลัง อาจรับรู้รายได้และค่าใช้จ่าย ณ เวลาที่มีการวัดค่าภายหลังในครั้งแรกเพียงเพระมีการเปลี่ยนแปลง หลักการวัดค่า การรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายนั้นอาจดูเหมือนเพื่อแสดงภาพรวมหรือเหตุการณ์อื่น เมื่อในความเป็นจริงแล้วไม่มีรายการหรือเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น ดังนั้น ทางเลือกของหลักการวัดค่าสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สิน และสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องจะกำหนดโดยการพิจารณาทั้งการวัดค่าเมื่อเริ่มแรกและการวัดค่าภายหลัง

ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

- 6.49 ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของข้อมูลที่ได้จากหลักการวัดค่าสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินและ สำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องจะได้รับผลกระทบจาก
- 6.49.1 ลักษณะของสินทรัพย์หรือหนี้สิน (ดูย่อหน้าที่ 6.50 ถึง 6.53) และ
 - 6.49.2 การที่สินทรัพย์หรือหนี้สินจะนำมาซึ่งกระแสเงินสดอนาคตอย่างไร (ดูย่อหน้าที่ 6.54 ถึง 6.57)

ลักษณะของสินทรัพย์หรือหนี้สิน

- 6.50 ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของข้อมูลที่ได้จากหลักการวัดค่าส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของสินทรัพย์หรือหนี้สิน โดยเฉพาะความผันแปรของกระแสเงินสดและขึ้นอยู่กับว่ามูลค่าของสินทรัพย์หรือหนี้สินอ่อนไหวต่อปัจจัยตลาดหรือความเสี่ยงอื่นหรือไม่
- 6.51 หากมูลค่าของสินทรัพย์หรือหนี้สินอ่อนไหวต่อปัจจัยตลาดหรือความเสี่ยงอื่น ต้นทุนเดิมของสินทรัพย์หรือหนี้สินอาจแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากมูลค่าสภาพปัจจุบัน ดังนั้น ต้นทุนเดิมอาจไม่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจหากข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงมูลค่ามีความสำคัญต่อผู้ใช้งบการเงิน ตัวอย่าง ต้นทุนตัดจำหน่ายไม่สามารถให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเกี่ยวกับสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่เป็นอนุพันธ์
- 6.52 นอกจากนี้ หากใช้ต้นทุนเดิม การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าจะรายงานไม่ใช่มูลค่าเปลี่ยนแปลงแต่รายงานเมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้น เช่น การจำหน่าย การด้อยค่า หรือการปฏิบัติตามภาระ ซึ่งถือว่าการตีความไม่ถูกต้องหากมีนัยว่า รายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่รับรู้เมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้นแทนที่จะรับรู้ตลอดช่วงเวลาที่ถือครองสินทรัพย์หรือหนี้สิน นอกจากนี้ เนื่องจากการวัดค่าด้วยต้นทุนเดิมไม่ให้ข้อมูลอย่างทันเวลาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงมูลค่า รายได้และค่าใช้จ่ายที่รายงานตามหลักนี้อาจขาดคุณค่าเพื่อการพยากรณ์และคุณค่าเพื่อการยืนยันโดยไม่แสดงภาพผลกระทบทั้งหมดของฐานะเปิดต่อความเสี่ยงของกิจการที่เกิดขึ้นจากการถือครองสินทรัพย์หรือหนี้สินระหว่างรอบระยะเวลารายงาน
- 6.53 การเปลี่ยนแปลงมูลค่าด้วยตัวอธิบายของสินทรัพย์หรือหนี้สินจะท่อนการเปลี่ยนแปลงความคาดหวังของผู้ร่วมตลาดและการเปลี่ยนแปลงทัศนะต่อความเสี่ยง ข้อมูลที่ลงทะเบียนความเปลี่ยนแปลงมูลค่าด้วยตัวอธิบายอาจไม่ให้คุณค่าเพื่อการพยากรณ์หรือคุณค่าเพื่อการยืนยันแก่ผู้ใช้งบการเงินเสมอไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่วัดค่าและลักษณะกิจกรรมทางธุรกิจของกิจการ ดังเช่นในกรณีที่กิจกรรมทางธุรกิจของกิจการไม่เกี่ยวข้องกับการขายสินทรัพย์หรือการโอนหนี้สิน เช่น หากกิจการถือครองสินทรัพย์เพียงเพื่อการใช้งานเท่านั้นหรือเพียงเพื่อรับชำระกระแสเงินสดตามสัญญาหรือหากกิจการปฏิบัติตามภาระหนี้สินด้วยตนเอง

การก่อให้เกิดกระแสเงินสดอนาคต

- 6.54 ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 1.14 ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจบางรายการก่อให้เกิดกระแสเงินสดโดยตรง ในขณะที่ ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจบางรายการเมื่อใช้ร่วมกันจะสร้างกระแสเงินสดโดยอ้อม วิธีการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและวิธีการที่สินทรัพย์และหนี้สินสร้างกระแสเงินสดบางส่วนขึ้นอยู่กับลักษณะกิจกรรมทางธุรกิจที่ดำเนินการโดยกิจการ
- 6.55 เมื่อกิจกรรมทางธุรกิจของกิจการเกี่ยวข้องการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจหลายรายการ เพื่อสร้างกระแสเงินสดโดยอ้อม โดยการใช้ร่วมกันเพื่อผลิตและทำการตลาดสินค้าหรือบริการให้ลูกค้า ต้นทุนเดิมหรือต้นทุนปัจจุบันน่าจะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมนั้น ตัวอย่างเช่น ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์โดยปกติแล้วจะใช้ร่วมกันกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่น

- ของกิจการ ในทำนองเดียวกัน สินค้าคงเหลือโดยปกติไม่สามารถขายให้ลูกค้าได้เอง เว้นแต่ จะใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่นของกิจการอย่างกว้างขวาง (เช่น ในกิจกรรมการผลิตและ กิจกรรมการตลาด) ย่อหน้าที่ 6.24 ถึง 6.31 และ 6.40 ถึง 6.42 อธิบายว่า การวัดค่าสินทรัพย์ ด้วยต้นทุนเดิมหรือต้นทุนปัจจุบันให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่สามารถใช้คำนวณกำไร ระหว่างรอบระยะเวลาได้อย่างไร
- 6.56 สำหรับสินทรัพย์และหนี้สินที่สร้างกระแสเงินสดโดยตรง เช่น สินทรัพย์ที่สามารถขายได้อิสระ และไม่มีความเสี่ยงทางเศรษฐกิจที่มีนัยสำคัญ (เช่น ไม่มีการหยุดชะงักทางธุรกิจที่มีนัยสำคัญ) หลักการวัดค่าที่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุดน่าจะเป็นมูลค่าสภาพปัจจุบันที่ได้รวม ประมาณการปัจจุบันของจำนวนเงิน จังหวะเวลาและความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดอนาคตไว้แล้ว เมื่อกิจกรรมทางธุรกิจของกิจการเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อการรับชำระกระแสเงินสดตามสัญญา ต้นทุนตัดจำหน่ายอาจให้ข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจซึ่งสามารถใช้คำนวณส่วนต่างระหว่างดอกเบี้ยที่เกิดจากสินทรัพย์และ ดอกเบี้ยที่เกิดจากหนี้สิน อย่างไรก็ตาม ในการประเมินว่าต้นทุนตัดจำหน่ายจะให้ข้อมูลที่เป็น ประโยชน์หรือไม่ จำเป็นต้องพิจารณาลักษณะสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน ต้นทุนตัดจำหน่ายไม่น่าจะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดที่ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นนอกเหนือจาก เงินต้นและดอกเบี้ย
- 6.57

ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

- 6.58 เมื่อสินทรัพย์และหนี้สินสัมพันธ์กันในบางลักษณะ การใช้หลักการวัดค่าสินทรัพย์และหนี้สิน แตกต่างกันอาจเกิดความไม่สอดคล้องในการวัดค่า (การจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชี) หากงบการเงินมีความไม่สอดคล้องของการวัดค่า งบการเงินอาจไม่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ในบางแห่งของฐานะการเงินและผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ ดังนั้น ในบางสภาพแวดล้อม การใช้หลักการวัดค่าเดียวกันกับสินทรัพย์และหนี้สินที่สัมพันธ์กันอาจให้ข้อมูลที่มีประโยชน์แก่ ผู้ใช้งบการเงินมากกว่าข้อมูลที่ได้จากหลักการวัดค่าที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะในกรณีที่กระแส เงินสดจากสินทรัพย์หรือหนี้สินรายการหนึ่งเชื่อมโยงโดยตรงกับกระแสเงินสดจากสินทรัพย์หรือ หนี้สินอีกรายการหนึ่ง
- 6.59 ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 2.13 และ 2.19 ถึงแม้ว่าความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมอย่างสมบูรณ์ แบบคือ การปราศจากข้อผิดพลาด แต่เมื่อได้หมายความว่า ค่าที่ได้จากการวัดค่าต้องแม่นยำอย่าง สมบูรณ์แบบในทุกแห่งมุ่ง
- 6.60 เมื่อค่าวัดไม่สามารถกำหนดได้โดยตรงด้วยการสังเกตราคาในตลาดซื้อขายคล่องและต้อง ประมาณการแทน ความไม่แน่นอนของการวัดค่าจึงเกิดขึ้น ระดับความไม่แน่นอนของการวัดค่า ที่เกี่ยวกับหลักการวัดค่าหลักใดหลักหนึ่งอาจส่งผลว่าข้อมูลจากหลักการวัดค่านั้นให้ข้อมูลที่เป็น ตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงฐานะการเงินและผลการดำเนินงานการเงินของกิจการหรือไม่ ระดับความไม่แน่นอนของการวัดค่าที่สูงไม่จำเป็นต้องกีดกันการใช้หลักการวัดค่าที่ให้ข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ อย่างไรก็ตาม ในบางกรณี ระดับความไม่แน่นอนของการวัดค่าสูงมาก

- งานทำให้ข้อมูลที่ได้จากหลักการวัดค่าไม่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมอย่างเพียงพอ (ดูย่อหน้าที่ 2.22) ในกรณีนั้น จึงมีความเหมาะสมที่จะพิจารณาเลือกหลักการวัดค่าที่แตกต่างออกไปซึ่งจะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเช่นกัน
- 6.61 ความไม่แน่นอนของการวัดค่าแตกต่างจากทั้งความไม่แน่นอนของผลลัพธ์และความไม่แน่นอนของมืออยู่
- 6.61.1 ความไม่แน่นอนของผลลัพธ์เกิดขึ้นเมื่อมีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงินหรือ จังหวะเวลาของกระแสรับหรือกระแสจ่ายได ๆ ของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่เป็นผล มาจากสินทรัพย์หรือหนี้สิน
 - 6.61.2 ความไม่แน่นอนของการมืออยู่เกิดขึ้นเมื่อมีความไม่แน่นอนว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินมืออยู่ หรือไม่ ย่อหน้าที่ 5.12 – 5.14 อภิปรายว่า ความไม่แน่นอนของการมืออยู่อาจกระทบ อย่างไรต่อการตัดสินใจว่า กิจการรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินหรือไม่ เมื่อมีความไม่แน่นอนว่า สินทรัพย์หรือหนี้สินมืออยู่หรือไม่
- 6.62 การมีความไม่แน่นอนของผลลัพธ์หรือความไม่แน่นอนของการมืออยู่บางครั้งอาจเป็นการนำมาซึ่ง ความไม่แน่นอนของการวัดค่า อย่างไรก็ตาม ความไม่แน่นอนของผลลัพธ์หรือความไม่แน่นอน ของการมืออยู่ไม่จำเป็นต้องทำให้เกิดความไม่แน่นอนของการวัดค่า ตัวอย่างเช่น หากมูลค่าอยู่ติด ของสินทรัพย์สามารถกำหนดได้โดยตรงจากการสังเกตราคาในตลาดซื้อขายคล่อง จึงไม่มีความ ไม่แน่นอนของการวัดค่าที่เกี่ยวข้องกับการวัดค่าของมูลค่าอยู่ติด แม้ว่าจะมีความไม่แน่นอนว่า สินทรัพย์นั้นจะสร้างเงินสดเป็นจำนวนเงินเท่าใดซึ่งแสดงถึงการมีความไม่แน่นอนของผลลัพธ์
- ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมและข้อจำกัดด้านต้นทุน**
- 6.63 ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมของการเปรียบเทียบกันได้ ความเข้าใจได้ การพิสูจน์ยืนยันได้ และข้อจำกัด ด้านต้นทุนมีความหมายโดยนัยต่อการเลือกหลักการวัดค่าด้วย ย่อหน้าต่อ ๆ ไปอภิปราย ความหมายโดยนัยนี้ ย่อหน้าที่ 6.69 ถึง 6.76 อภิปรายความหมายโดยนัยเฉพาะหลักการวัดค่าได ๆ ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม เรื่องของความทันเวลาไม่มีความหมายโดยนัยเฉพาะเจาะจงต่อการวัดค่า
 - 6.64 ต้นทุนสร้างข้อจำกัดสำหรับการตัดสินใจการรายงานทางการเงิน เช่น ต้นทุนกีสร้างข้อจำกัด สำหรับการเลือกหลักการวัดค่า เช่นนั้น ดังนั้น ในการเลือกหลักการวัดค่าจึงมีความสำคัญที่จะ พิจารณาว่าผลประโยชน์ของข้อมูลที่ให้แก่ผู้ใช้งบการเงินด้วยหลักการวัดค่านั้นน่าจะอธิบายถึง ต้นทุนในการให้และใช้ข้อมูลนั้นหรือไม่
 - 6.65 การใช้หลักการวัดค่าเหมือนกันสำหรับรายการที่เหมือนกันอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่ากรอบระยะเวลาหนึ่ง สู่รอบระยะเวลาหนึ่งในกิจการที่เสนอรายงานเดียวกันและในรอบระยะเวลาเดียวกันระหว่าง กิจการต่าง ๆ สามารถช่วยให้งบการเงินเปรียบเทียบกันได้ดีขึ้น
 - 6.66 การเปลี่ยนหลักการวัดค่าทำให้งบการเงินมีความเข้าใจได้ลดลง อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลง อาจอธิบายได้หากปัจจัยอื่นสำคัญกว่าการลดลงของความเข้าใจได้ เช่น หากการเปลี่ยนแปลง

- ทำให้ข้อมูลมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากขึ้น หากมีการเปลี่ยนแปลง ผู้ใช้งบการเงินอาจต้องการข้อมูลเชิงอรรถाओิบายที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงนั้น
- 6.67 ความเข้าใจได้ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับว่ามีการใช้หลักการวัดค่าที่แตกต่างกันมากน้อยเพียงใดและมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่เมื่อเวลาผ่านไป โดยทั่วไปแล้ว ยังมีการใช้หลักการวัดค่าหลายหลักในการจัดทำงบการเงินหนึ่งชุดจะยิ่งทำให้ข้อมูลที่ได้มีความซับซ้อนมากขึ้น และทำให้ความเข้าใจได้น้อยลง และทำให้ยอดรวมหรือยอดรวมย่อยในงบฐานะการเงินและงบผลการดำเนินงาน การเงินเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์น้อยลง อย่างไรก็ตาม การใช้หลักการวัดค่าหลายหลักยังเหมาะสมหากมีความจำเป็นในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์
- 6.68 การพิสูจน์ยืนยันได้เพิ่มขึ้นได้โดยการใช้หลักการวัดค่าที่ทำให้คำวัดสามารถยืนยันได้โดยอิสระไม่ว่าจะโดยตรง เช่น การสังเกตราคา หรือทางอ้อม เช่น โดยตรวจสอบข้อมูลนำเข้าในแบบจำลอง หากคำวัดพิสูจน์ยืนยันไม่ได้ ผู้ใช้งบการเงินอาจต้องการข้อมูลเชิงอรรถाओิบายเพื่อช่วยให้เข้าใจว่าคำวัดถูกกำหนดอย่างไร ในบางกรณีดังกล่าว อาจมีความจำเป็นในการระบุการใช้หลักการวัดค่าที่แตกต่างกัน

ต้นทุนเดิม

- 6.69 ในหลายสถานการณ์ การวัดค่าด้วยต้นทุนเดิมง่ายกว่าและเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการวัดค่าด้วยมูลค่าสภาพปัจจุบัน นอกจากนี้ คำวัดที่กำหนดด้วยหลักการวัดค่าด้วยต้นทุนเดิมโดยทั่วไปแล้วเข้าใจได้ง่าย และในหลายกรณีพิสูจน์ยืนยันได้
- 6.70 อย่างไรก็ตาม การประมาณการการใช้ไปและการระบุและการวัดค่าผลขาดทุนจากการด้อยค่า หรือหนี้สินที่สร้างภาระขึ้นอยู่กับดุลยพินิจ ดังนั้น ต้นทุนเดิมของลินทรัพย์หรือหนี้สินบางครั้งจึงยากที่จะวัดค่าหรือพิสูจน์ยืนยันไม่ต่างจากมูลค่าสภาพปัจจุบัน
- 6.71 สำหรับการใช้หลักการวัดค่าด้วยต้นทุนเดิม สินทรัพย์ที่ได้มาหรือหนี้สินที่เกิดขึ้นที่เหมือนกันในเวลาที่ต่างกันสามารถรายงานในงบการเงินด้วยจำนวนเงินที่แตกต่างกัน กรณีลดการเปรียบเทียบกันได้จากการอบรมระยะเวลาหนึ่งสู่อ;brะยะเวลาหนึ่งในกิจการที่เสนอรายงานเดียวกันและในรอบระยะเวลาเดียวกันระหว่างกิจการต่าง ๆ

มูลค่าสภาพปัจจุบัน

- 6.72 เนื่องจากมูลค่าอยู่ติดธรรมกำหนดจากมุมมองของผู้ร่วมตลาดไม่ใช่มุมมองเฉพาะกิจการและเป็นอิสระจากเวลาที่ได้ลินทรัพย์มาหรือหนี้สินเกิดขึ้น ในหลักการลินทรัพย์หรือหนี้สินที่เหมือนกันที่วัดด้วยมูลค่าอยู่ติดธรรมจะถูกวัดค่าด้วยจำนวนเงินเดียวกันโดยกิจการที่เข้าถึงตลาดเดียวกันได้กรณีเพิ่มการเปรียบเทียบกันได้ทั้งจากการอบรมระยะเวลาหนึ่งสู่อ;brะยะเวลาหนึ่งในกิจการที่เสนอรายงานเดียวกันและในรอบระยะเวลาเดียวกันระหว่างกิจการต่าง ๆ ในทางตรงข้าม เนื่องจากมูลค่าจากการใช้และมูลค่าปฏิบัติตามภาระสะท้อนมุมมองเฉพาะกิจการ คำวัดเหล่านี้สามารถแตกต่างกันได้สำหรับลินทรัพย์หรือหนี้สินที่เหมือนกันในกิจการที่ต่างกัน ความแตกต่างนี้อาจ

- ผลการเปรียบเทียบกันได้โดยเฉพาะหากสินทรัพย์หรือหนี้สินก่อให้เกิดกระแสเงินสดในลักษณะใดลักษณะใด
- 6.73 หากมูลค่าดูติธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินสามารถกำหนดได้โดยตรงโดยการสังเกตราคาในตลาดซื้อขายคล่อง กระบวนการของการวัดค่าด้วยมูลค่าดูติธรรมมีต้นทุนต่ำ ง่าย และเข้าใจง่าย มูลค่าดูติธรรมจึงพิสูจน์ยืนยันผ่านการสังเกตโดยตรง
- 6.74 เทคนิคการประเมินมูลค่า ซึ่งบางครั้งรวมถึงการใช้เทคนิคการวัดค่าอิงกระแสเงินสดอาจจำเป็นต้องใช้ในการประมาณมูลค่าดูติธรรมเมื่อไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงในตลาดซื้อขายคล่องและโดยทั่วไปแล้วจำเป็นต้องใช้ในการกำหนดมูลค่าจากการใช้และมูลค่าปฏิบัติตามภาระ กรณีต่อไปนี้เกิดขึ้นได้ขึ้นอยู่กับเทคนิคที่ใช้
- 6.74.1 การประมาณการปัจจัยนำเข้าในการประเมินมูลค่าและการประยุกต์ใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าอาจมีต้นทุนสูงและซับซ้อน
 - 6.74.2 ปัจจัยนำเข้าในกระบวนการอาจต้องใช้ดุลยพินิจและจากยกที่จะพิสูจน์ยืนยันทั้งปัจจัยนำเข้าและความถูกต้องของกระบวนการที่ใช้ ดังนั้น ค่าวัดของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่เหมือนกันอาจแตกต่างกันซึ่งลดการเปรียบเทียบกันได้
- 6.75 ในรายกรณี มูลค่าจากการใช้ไม่สามารถกำหนดได้อย่างมีความหมายสำหรับสินทรัพย์แต่ละรายการที่ใช้ร่วมกับสินทรัพย์อื่น แต่มูลค่าจากการใช้กำหนดสำหรับกลุ่มสินทรัพย์และผลลัพธ์ซึ่งอาจจำเป็นต้องบันลุณให้สินทรัพย์แต่ละรายการ กระบวนการนี้เป็นอัตโนมัติและเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเอง นอกจากนี้ ประมาณการมูลค่าจากการใช้สินทรัพย์อาจสะท้อนผลกระทบของผลผนวกกับสินทรัพย์อื่นในกลุ่มสินทรัพย์โดยไม่ได้เจาะจง ดังนั้น การกำหนดมูลค่าจากการใช้สินทรัพย์ที่ใช้ร่วมกับสินทรัพย์อื่นเป็นกระบวนการที่มีต้นทุนสูง และความซับซ้อน และอัตโนมัติลดการพิสูจน์ยืนยันได้ ด้วยเหตุผลเหล่านี้ มูลค่าจากการใช้อาจไม่ใช่หลักการวัดค่าในทางปฏิบัติสำหรับการวัดค่าใหม่ตามปกติของสินทรัพย์ อย่างไรก็ตาม มูลค่าจากการใช้อาจมีประโยชน์กับการวัดค่าใหม่เป็นครั้งคราวของสินทรัพย์ เช่น เมื่อใช้มูลค่าจากการใช้ในการทดสอบการตัดสินใจเพื่อกำหนดว่าต้นทุนเดิมจะได้รับคืนทั้งจำนวนหรือไม่
- 6.76 สำหรับการใช้หลักการวัดค่าด้วยต้นทุนปัจจุบัน สินทรัพย์ที่ได้มาหรือหนี้สินที่เกิดขึ้นที่เหมือนกัน เวลาที่ต่างกันจะรายงานในงบการเงินด้วยจำนวนเงินเดียวกัน ดังนั้น จึงเพิ่มการเปรียบเทียบกันให้ทั้งจากการอบรมระยะเวลาหนึ่งสู่อบรมระยะเวลาหนึ่งในกิจการที่เสนอรายงานเดียวกันและในรอบระยะเวลาเดียวกันระหว่างกิจการต่างๆ แต่การกำหนดต้นทุนปัจจุบันมีความซับซ้อน ต้องใช้ดุลยพินิจและมีต้นทุนสูง เช่น ในยุคหน้าที่ 6.22 การประมาณการต้นทุนปัจจุบันของสินทรัพย์อาจจำเป็นต้องปรับราคา ณ ปัจจุบันของสินทรัพย์ใหม่ให้สะท้อนอัตราดอกเบี้ยและสภาพ ณ ปัจจุบัน ของสินทรัพย์ที่กิจการต้องการ นอกเหนือนี้ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงแนวปฏิบัติทางธุรกิจ สินทรัพย์หลายรายการจะไม่ถูกเปลี่ยนแทนด้วยสินทรัพย์ที่เหมือนกัน การปรับปรุงราคา ณ ปัจจุบันของสินทรัพย์ใหม่ซึ่งใช้ดุลยพินิจมากขึ้นจึงต้องทำเพื่อประมาณต้นทุนปัจจุบันของสินทรัพย์เทียบเท่ากับสินทรัพย์ที่มีอยู่ นอกจากนี้ การแยกการเปลี่ยนแปลงมูลค่าตามบัญชีตามต้นทุนปัจจุบันระหว่างต้นทุนปัจจุบันของการใช้ไปและผลกระทบการ

เปลี่ยนแปลงราคา (ดูย่อหน้าที่ 6.42) อาจซับซ้อนและต้องใช้ข้อสมมติที่กำหนดขึ้นเอง เนื่องจากความยากเหล่านี้ ค่าวัดตามต้นทุนปัจจุบันอาจขาดการพิสูจน์ยืนยันได้และความเข้าใจได้

ปัจจัยเฉพาะการวัดค่าเมื่อเริ่มแรก

- 6.77 ย่อหน้าที่ 6.43 ถึง 6.76 อภิปรายปัจจัยที่พิจารณาเมื่อเลือกหลักการวัดค่าไม่ว่าการรับรู้รายการ เมื่อเริ่มแรกหรือการวัดค่าภายหลัง ย่อหน้าที่ 6.78 ถึง 6.82 อภิปรายปัจจัยเพิ่มเติมบางปัจจัย ที่พิจารณาเมื่อรับรู้รายการ เมื่อเริ่มแรก
- 6.78 ใน การรับรู้รายการ เมื่อเริ่มแรก ต้นทุนของสินทรัพย์ที่ได้มาหรือหนี้สินที่เกิดขึ้นอันเป็นผลของเหตุการณ์ซึ่งเป็นรายการตามเงื่อนไขตลาดโดยปกติแล้วจะใกล้เคียงกับมูลค่าถูกต้องรวม ณ วันนั้น เว้นแต่ต้นทุนการทำรายการมีนัยสำคัญ แต่กระนั้น ถึงแม้ว่าจำนวนเงินทั้งคู่ใกล้เคียงกัน ก็ยังจำเป็นที่ต้องอธิบายหลักการวัดค่าที่ใช้เมื่อรับรู้รายการ เมื่อเริ่มแรก หากจะใช้ต้นทุนเดิมในภายหลัง หลักการวัดค่าที่ใช้เมื่อรับรู้รายการ เมื่อเริ่มแรกมักจะมีความเหมาะสม ในทำนองเดียวกัน หากจะใช้มูลค่าสภาพปัจจุบันในภายหลัง หลักการวัดค่าที่ใช้เมื่อรับรู้รายการ เมื่อเริ่มแรกมักจะมีความเหมาะสมเช่นกัน การใช้หลักการวัดค่าเดียวกันทั้งการรับรู้รายการ เมื่อเริ่มแรกและการวัดค่าภายหลังจะหลีกเลี่ยงการรับรู้รายได้หรือค่าใช้จ่าย เมื่อมีการวัดค่าภายหลังเป็นครั้งแรกอันเกิดจาก การเปลี่ยนแปลงหลักการวัดค่าเพียงประการเดียว (ดูย่อหน้าที่ 6.48)
- 6.79 เมื่อกิจการได้มาซึ่งสินทรัพย์หรือก่อหนี้สินเพื่อแลกเปลี่ยนกับการโอนสินทรัพย์หรือหนี้สินอีกรายการอันเป็นผลของการตามเงื่อนไขตลาด ค่าวัดเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ที่ได้มาหรือหนี้สินที่เกิดขึ้นจะกำหนดว่ารายได้หรือค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นจากการนั้นหรือไม่ เมื่อสินทรัพย์หรือหนี้สินถูกวัดค่าด้วยต้นทุน จะไม่มีรายได้หรือค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นเมื่อรับรู้รายการ เมื่อเริ่มแรกเว้นแต่รายได้หรือค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นจากการเลิกรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินที่โอน หรือเว้นแต่สินทรัพย์มีการด้อยค่าหรือหนี้สินมีภาวะเพิ่มมากขึ้น
- 6.80 สินทรัพย์อาจได้มาหรือหนี้สินอาจเกิดขึ้นอันเป็นผลจากเหตุการณ์ที่ไม่ใช้รายการตามเงื่อนไขตลาด ตัวอย่างเช่น
- 6.80.1 ราคากลางของรายการอาจได้รับผลกระทบจากความสัมพันธ์ระหว่างคู่สัญญาหรือบัญหาทางการเงินหรือการบีบบังคับของคู่สัญญา
 - 6.80.2 สินทรัพย์อาจได้รับมอบจากรัฐบาลโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายหรืออาจได้รับบริจาคจากกิจการอื่น
 - 6.80.3 หนี้สินอาจเกิดขึ้นตามข้อบังคับของกฎหมายหรือระเบียบ หรือ
 - 6.80.4 หนี้สินการจ่ายค่าชดเชยหรือค่าปรับอาจเกิดจากการกระทำความผิด
- 6.81 ในกรณีดังกล่าว การวัดค่าสินทรัพย์ที่ได้มาหรือหนี้สินที่เกิดขึ้นด้วยต้นทุนเดิมอาจเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสินทรัพย์หรือหนี้สินและรายได้หรือค่าใช้จ่ายใดๆ ที่เกิดขึ้นจากการนั้นหรือเหตุการณ์อื่น ดังนั้น จึงเหมาะสมที่จะวัดค่าสินทรัพย์ที่ได้มาหรือหนี้สินที่เกิดขึ้นด้วยต้นทุน เสมือนที่อธิบายในย่อหน้าที่ 6.6 ผลต่างใดๆ ระหว่างต้นทุนเสมือนกับสิ่งตอบแทนที่ให้ไปหรือได้รับจะรับรู้เป็นรายได้หรือค่าใช้จ่ายเมื่อรับรู้รายการ เมื่อเริ่มแรก

- 6.82 เมื่อมีการได้มาซึ่งสินทรัพย์หรือมีการเกิดขึ้นของหนี้สินจากเหตุการณ์ที่ไม่ใช่รายการตามเงื่อนไขตลาด จำเป็นต้องระบุและพิจารณาลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจทั้งหมดของรายการนั้นหรือ เหตุการณ์อื่น ตัวอย่างเช่น อาจจำเป็นต้องรับรู้สินทรัพย์อื่น หนี้สินอื่น เงินทุนที่ได้รับจากผู้ถือสิทธิ เรียกร้องส่วนของเจ้าของและการจัดสรรคืนให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของเพื่อให้เป็นตัวแทน อันเที่ยงธรรมถึงสาระของผลกระทบของรายการนั้นหรือเหตุการณ์อื่นต่อฐานะการเงินของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ 4.59 ถึง 4.62) และผลกระทบที่เกี่ยวข้องใด ๆ ต่อผลการดำเนินงานการเงินของ กิจการ

หลักการวัดค่ามากกว่าหนึ่งหลัก

- 6.83 ในบางครั้ง การพิจารณาปัจจัยที่อธิบายในย่อหน้าที่ 6.43 ถึง 6.76 อาจนำไปสู่ข้อสรุปว่ามีความจำเป็น ต้องใช้หลักการวัดค่ามากกว่าหนึ่งหลัก สำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินและรายได้และค่าใช้จ่ายที่ เกี่ยวข้องเพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงทั้งฐานะการเงิน และผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ
- 6.84 ในกรณีส่วนใหญ่ วิธีการให้ข้อมูลที่เข้าใจได้มากที่สุด คือ
- 6.84.1 การใช้หลักการวัดค่าเดียวทั้งสินทรัพย์หรือหนี้สินในงบฐานะการเงินและรายได้ ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในงบผลการดำเนินงานการเงิน และ
 - 6.84.2 การเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมในหมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับหลักการวัดค่าที่ต่างไป อย่างไรก็ตาม ในบางกรณี ข้อมูลจะเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากกว่าหรือความเป็นตัวแทน อันเที่ยงธรรมได้ดีกว่าของทั้งฐานะการเงินและผลการดำเนินงานการเงินของกิจการผ่านการใช้
- 6.85.1 หลักการวัดค่าที่เป็นมูลค่าสภาพปัจจุบันสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินในงบฐานะการเงิน และ
- 6.85.2 หลักการวัดค่าที่แตกต่างสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในงบกำไรขาดทุน¹⁰ (ดูย่อหน้าที่ 7.17 ถึง 7.18)
- ในการเลือกหลักการวัดค่าเหล่านี้มีความจำเป็นต้องพิจารณาถึงปัจจัยที่อภิปรายในย่อหน้าที่ 6.43 ถึง 6.76
- 6.86 ในกรณีดังกล่าว รายได้รวมหรือค่าใช้จ่ายรวมที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลง มูลค่าสภาพปัจจุบันของสินทรัพย์หรือหนี้สินให้แยกแสดงและจัดประเภท (ดูย่อหน้าที่ 7.14 ถึง 7.19) เพื่อที่ว่า
- 6.86.1 งบกำไรขาดทุนจะรวมรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่วัดค่าด้วยหลักการวัดค่าที่เลือกสำหรับ งบนั้น และ
 - 6.86.2 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นจะรวมรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เหลืออยู่ ดังนั้น กำไรขาดทุน เบ็ดเสร็จอื่นจะสมทบกับสินทรัพย์หรือหนี้สินเท่ากับผลต่างระหว่าง

¹⁰ กรอบแนวคิดไม่ระบุว่างบผลการดำเนินงานการเงินประกอบด้วยงบเดียวหรือ 2 งบ กรอบแนวคิดใช้คำว่า งบกำไรขาดทุน เพื่อหมายถึง งบแยกและส่วนแยกภายในงบผลการดำเนินงานการเงินงบเดียว

- 6.86.2.1 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์หรือหนี้สินในงบฐานะการเงิน และ
- 6.86.2.2 มูลค่าตามบัญชีที่ควรจะถูกกำหนดหากประยุกต์หลักการวัดค่าที่เลือกสำหรับงบกำไรขาดทุน

การวัดค่าส่วนของเจ้าของ

- 6.87 ยอดรวมของมูลค่าตามบัญชีของส่วนของเจ้าของ (ส่วนของเจ้าของรวม) จะไม่วัดค่าโดยตรงแต่จะเท่ากับยอดรวมของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่รับรู้ทั้งหมดหักด้วยยอดรวมของมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินที่รับรู้ทั้งหมด
- 6.88 เนื่องด้วยงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ที่นำไปไม่ได้ออกแบบเพื่อแสดงมูลค่าของกิจการ โดยทั่วไปแล้วยอดรวมของมูลค่าตามบัญชีของส่วนของเจ้าของจึงไม่เท่ากับ
 - 6.88.1 มูลค่าตลาดโดยรวมของสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของต่อ กิจการ
 - 6.88.2 จำนวนเงินที่สามารถระดมได้จากการขายกิจการทั้งหมดตามเกณฑ์การดำเนินงานต่อเนื่อง หรือ
 - 6.88.3 จำนวนเงินที่สามารถระดมได้จากการขายสินทรัพย์ทั้งหมดหลังจากชำระหนี้สินทั้งหมดของกิจการ
- 6.89 ถึงแม้ว่าส่วนของเจ้าของรวมจะไม่ได้วัดค่าโดยตรง แต่อาจเหมาะสมที่จะวัดค่าโดยตรงสำหรับมูลค่าตามบัญชีของส่วนของเจ้าของแต่ละประเภท (ดูย่อหน้าที่ 4.65) หรือส่วนประกอบของส่วนของเจ้าของบางส่วน (ดูย่อหน้าที่ 4.66) อย่างไรก็ตาม เนื่องจากส่วนของเจ้าของรวมจะวัดค่าด้วยจำนวนเงินที่เหลือ ดังนั้นส่วนของเจ้าของอย่างน้อยหนึ่งประเภทจะไม่สามารถวัดค่าได้โดยตรง ในทำนองเดียวกัน ส่วนประกอบของส่วนของเจ้าของอย่างน้อยหนึ่งประเภทไม่สามารถวัดค่าได้โดยตรง
- 6.90 ยอดรวมของมูลค่าตามบัญชีของส่วนของเจ้าของหรือส่วนประกอบของส่วนของเจ้าของแต่ละประเภทมักจะมีค่าเป็นบวกแต่ก็สามารถเป็นลบได้ในบางสภาพแวดล้อม ในทำนองเดียวกันส่วนของเจ้าของรวมมักจะมีค่าเป็นบวก แต่ก็สามารถเป็นลบได้ขึ้นอยู่กับว่าสินทรัพย์ใดและหนี้สินใดที่มีการรับรู้ และสินทรัพย์และหนี้สินนั้นวัดค่าอย่างไร

เทคนิคการวัดค่าอิงกระแสเงินสด

- 6.91 ในบางครั้ง ค่าวัดไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง ในบางกรณีดังกล่าว วิธีหนึ่งในการประมาณค่าวัดคือการใช้เทคนิคการวัดค่าอิงกระแสเงินสด เทคนิคดังกล่าวไม่ใช่หลักการวัดค่า แต่เป็นเพียงเทคนิคที่ใช้ในการประยุกต์หลักการวัดค่า ดังนั้น เมื่อนำเทคนิคนั้นมาประยุกต์ จึงจำเป็นต้องระบุถึงหลักการวัดค่าที่ใช้และขอบเขตที่เทคนิคนั้นจะท้อนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการวัดค่านั้น ตัวอย่างเช่น หากใช้มูลค่าอยุติธรรมเป็นหลักการวัดค่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องคือปัจจัยที่อธิบายในย่อหน้าที่ 6.14
- 6.92 เทคนิคการวัดค่าอิงกระแสเงินสดสามารถใช้ในการประยุกต์ใช้หลักการวัดค่าดัดแปลง ตัวอย่างเช่น มูลค่าปัจจุบันตามภาระที่ดัดแปลงให้ไม่รวมผลกระทบของความเป็นไปได้ที่กิจการ

อาจจะไม่สามารถปฏิบัติตามภาระหนี้สินได้ (ความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการเอง) การดัดแปลงหลักการวัดค่าในบางครั้งอาจทำให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงินได้ดีกว่าหรืออาจมีค่าใช้จ่ายน้อยกว่าในการจัดทำหรือทำความเข้าใจ อย่างไรก็ตาม หลักการวัดค่าดัดแปลงอาจทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจได้ยากกว่า

- 6.93 ความไม่แน่นอนของผลลัพธ์ (ดูย่อหน้าที่ 6.61.1) จะเกิดจากความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงินหรือจังหวะเวลาของกระแสเงินสดอนาคต ความไม่แน่นอนดังกล่าวเป็นลักษณะสำคัญของสินทรัพย์และหนี้สิน เมื่อวัดค่าสินทรัพย์หรือหนี้สินโดยอ้างอิงประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตที่มีความไม่แน่นอน ปัจจัยหนึ่งที่ต้องพิจารณาคือความผันแปรที่เป็นไปได้ของจำนวนเงินหรือจังหวะเวลาที่ประมาณการของกระแสเงินสด (ดูย่อหน้าที่ 6.14.2) ให้พิจารณาความผันแปรเหล่านี้ในการเลือกจำนวนเงินเพียงหนึ่งเดียวจากช่วงกระแสเงินสดที่เป็นไปได้ จำนวนเงินที่เลือกนี้ในบางครั้งเป็นจำนวนเงินของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ แต่ก็ไม่เสมอไป จำนวนเงินที่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุดมักจะเป็นค่ากลางของช่วง (ประมาณการค่ากลาง) ประมาณการค่ากลางที่แตกต่างกันให้ข้อมูลที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น
- 6.93.1 มูลค่าที่คาดหวัง (ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักตามความน่าจะเป็น หรือที่รู้จักกันว่า ค่าเฉลี่ยทางสถิติ) สะท้อนผลลัพธ์ทั้งช่วงและให้น้ำหนักมากกว่ากับผลลัพธ์ที่เป็นไปได้มากกว่า มูลค่าที่คาดหวังไม่ได้มีไว้เพื่อคาดการณ์กระแสเงินสดรับหรือจ่ายที่จะเกิดขึ้นในที่สุด หรือผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอื่นที่เกิดขึ้นจากสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น
 - 6.93.2 จำนวนเงินสูงสุดที่มีโอกาสเกิดขึ้นมากกว่าไม่เกิด (คล้ายค่ามอร์ยฐานทางสถิติ) ซึ่งว่าความน่าจะเป็นของผลขาดทุนที่จะเกิดขึ้นภายหลังไม่มากกว่าร้อยละ 50 และความน่าจะเป็นของผลกำไรที่จะเกิดขึ้นภายหลังไม่มากกว่าร้อยละ 50
 - 6.93.3 ผลลัพธ์ที่เป็นไปได้มากที่สุด (ค่าฐานนิยมทางสถิติ) คือกระแสรับหรือจ่ายเพียงค่าเดียวที่มีโอกาสมากที่สุดที่จะเกิดขึ้นในที่สุดจากสินทรัพย์หรือหนี้สิน
- 6.94 ประมาณการค่ากลางจะขึ้นอยู่กับประมาณการกระแสเงินสดอนาคตและความผันแปรที่เป็นไปได้ของจำนวนเงินหรือจังหวะเวลา แต่ไม่สะท้อนราคาสำหรับการแบกรับความไม่แน่นอนที่ผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นในที่สุดอาจแตกต่างจากประมาณการค่ากลาง (กล่าวคือ ปัจจัยที่อธิบายในย่อหน้าที่ 6.14.4)
- 6.95 ไม่มีประมาณการค่ากลางใดที่ให้ข้อมูลที่ครบถ้วนเกี่ยวกับช่วงของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ ทั้งนั้นผู้ใช้งานอาจต้องการข้อมูลเกี่ยวกับช่วงของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

บทที่ 7 การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล

การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในฐานะเครื่องมือสื่อสาร	7.1
วัตถุประสงค์และหลักการการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล	7.4
การจัดประเภท	7.7
การจัดประเภทลินทรัพย์และหนี้สิน	7.9
การหักกลบ	7.10
การจัดประเภทล้วนของเจ้าของ	7.12
การจัดประเภทรายได้และค่าใช้จ่าย	7.14
กำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเต็มๆ	7.15
การสรุปรวม	7.20

การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในฐานะเครื่องมือสื่อสาร

- 7.1 กิจการที่เสนอรายงานสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายโดยการแสดงข้อมูลและเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินของกิจการ
- 7.2 การสื่อสารข้อมูลในงบการเงินอย่างมีประสิทธิผลทำให้ข้อมูลนั้นมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากขึ้นและทำให้มีความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของรายการสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของรายได้ และค่าใช้จ่ายของกิจการ การสื่อสารนั้นยังเสริมความสามารถเข้าใจได้และการเปรียบเทียบกันได้ของข้อมูลในงบการเงิน การสื่อสารข้อมูลในงบการเงินอย่างมีประสิทธิผล ต้อง
- 7.2.1 เน้นที่วัตถุประสงค์และหลักการการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลไม่ใช่นั่นที่กฎ
 - 7.2.2 จัดประเภทข้อมูลในลักษณะที่รวมกลุ่มรายการที่คล้ายกันและแยกกลุ่มรายการที่ไม่คล้ายกัน และ
 - 7.2.3 รวมข้อมูลในลักษณะที่ไม่คลุมเครือ ไม่ว่าจะเป็นการให้รายละเอียดที่ไม่จำเป็นหรือการรวมข้อมูลไว้มากเกินไป
- 7.3 ต้นทุนสร้างข้อจำกัดสำหรับการตัดสินใจการรายงานทางการเงินเช่นใด ต้นทุนก็สร้างข้อจำกัดสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล เช่นนั้น ดังนั้น ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลจึงมีความสำคัญที่จะพิจารณาว่าผลประโยชน์ของข้อมูลที่ให้แก่ผู้ใช้งบการเงินด้วยการแสดงรายการหรือการเปิดเผยข้อมูลรายการหนึ่งนั้น น่าจะอธิบายถึงต้นทุนในการให้และใช้ข้อมูลนั้นหรือไม่

วัตถุประสงค์และหลักการการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล

- 7.4 ในการช่วยการสื่อสารข้อมูลในงบการเงินอย่างมีประสิทธิพล เมื่อพัฒนาข้อกำหนดการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ต้องสร้างความสมดุลระหว่าง
- 7.4.1 การให้กิจการมีความยืดหยุ่นเพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจซึ่งเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของรายการสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายของกิจการ และ
 - 7.4.2 การกำหนดข้อมูลที่เปรียบเทียบกันได้ ทั้งจกรอบระยะเวลาหนึ่งสู่รอบระยะเวลาหนึ่งของกิจการที่เสนอรายงาน และในรอบระยะเวลารายงานเดียวกันระหว่างกิจการต่าง ๆ
- 7.5 การรวมวัตถุประสงค์การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสนับสนุนการสื่อสารในงบการเงินอย่างมีประสิทธิผล เพราเวตถุประสงค์ดังกล่าวช่วยให้กิจการระบุข้อมูลที่เป็นประโยชน์และตัดสินใจว่าจะสื่อสารข้อมูลนั้นอย่างไรให้มีประสิทธิผลมากที่สุด
- 7.6 การพิจารณาหลักการดังต่อไปนี้ยังสนับสนุนการสื่อสารในงบการเงินอย่างมีประสิทธิผลด้วย
- 7.6.1 ข้อมูลเฉพาะกิจการมีประโยชน์มากกว่าคำอธิบายที่เป็นมาตรฐาน ซึ่งบางครั้งเรียกว่าแบบสำเร็จรูป และ

7.6.2 การทำซ้ำของข้อมูลในส่วนต่างๆ ของงบการเงินมักไม่จำเป็นและสามารถทำให้เข้าใจงบการเงินได้น้อยลง

การจัดประเภท

- 7.7 การจัดประเภทเป็นการเรียงลิตรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้หรือค่าใช้จ่ายโดยอิงกับลักษณะที่ร่วมกันเพื่อวัตถุประสงค์การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล ลักษณะดังกล่าวรวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะ ลักษณะของรายการ บทบาท (หรือหน้าที่) ในกิจกรรมธุรกิจที่กิจการดำเนินการและวิธีการวัดค่ารายการนั้น
- 7.8 การจัดประเภทรายการสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่ไม่คล้ายกันไว้ด้วยกันสามารถสร้างความคลุมเครือให้กับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ลดความสามารถเข้าใจได้และลดการเปรียบเทียบกันได้ และอาจไม่แสดงถึงความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสิ่งที่ตั้งใจจะสื่อ

การจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สิน

- 7.9 การจัดประเภทใช้กับหน่วยบัญชีที่เลือกสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สิน (ดูย่อหน้าที่ 4.48 ถึง 4.55) อย่างไรก็ได้ บางครั้งการแยกลิตรัพย์หรือหนี้สินออกเป็นส่วนประกอบที่มีลักษณะแตกต่างและจัดประเภทส่วนประกอบแยกกันอาจเหมาะสม กรณีจะเหมาะสมเมื่อการจัดประเภทส่วนประกอบเหล่านั้นแยกกันจะเสริมความมีประโยชน์ของข้อมูลการเงินที่เกิดขึ้น เช่น การแยกสินทรัพย์หรือหนี้สินออกเป็นส่วนประกอบที่หมุนเวียนและไม่หมุนเวียนและจัดประเภทส่วนประกอบเหล่านั้นแยกกันถือเป็นการเหมาะสม

การหักกลบ

- 7.10 การหักกลบเกิดขึ้นเมื่อกิจกรรมรับรู้และวัดค่าสินทรัพย์และหนี้สินเป็นหน่วยบัญชีที่แยกจากกันแต่จัดกลุ่มรายการเป็นจำนวนเงินสุทธิเดียวในงบฐานะการเงิน การหักกลบจัดประเภทรายการที่ไม่คล้ายกันไว้ด้วยกันโดยปกติแล้วจะไม่เหมาะสม
- 7.11 การหักกลบสินทรัพย์และหนี้สินแตกต่างจากการทำให้ชุดของสิทธิและภาระผูกพันเป็นหน่วยบัญชีเดียวกัน (ดูย่อหน้าที่ 4.48 ถึง 4.55)

การจัดประเภทส่วนของเจ้าของ

- 7.12 เพื่อให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อาจจำเป็นต้องจัดประเภทสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของแยกจากกันหากสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของนั้นมีลักษณะแตกต่างกัน (ดูย่อหน้าที่ 4.65)

- 7.13 ในทำนองเดียวกัน เพื่อให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อาจจำเป็นต้องจัดประเภทส่วนประกอบของส่วนของเจ้าของแยกจากกันหากบางส่วนประกอบขึ้นกับข้อกำหนดทางกฎหมาย ระบุหรือข้อกำหนดอื่นโดยเฉพาะ เช่น ในบางประเทศ กิจการอาจได้รับอนุญาตให้จัดสรรคืนให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของเฉพาะกรณีกิจการมีสำรองที่ระบุว่าจัดสรรคืนได้เพียงพอ (ดูย่อหน้าที่ 4.66) การแสดงรายการหรือการเปิดเผยข้อมูลสำรองเหล่านี้แยกกันอาจให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์

การจัดประเภทรายได้และค่าใช้จ่าย

- 7.14 การจัดประเภทใช้กับ

- 7.14.1 รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากหน่วยบัญชีที่เลือกสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สิน หรือ
7.14.2 ส่วนประกอบของรายได้และค่าใช้จ่ายนั้น หากส่วนประกอบเหล่านั้นมีลักษณะแตกต่างกันและระบุแยกจากกัน เช่น การเปลี่ยนแปลงมูลค่าสภาพปัจจุบันของสินทรัพย์อาจรวมผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงมูลค่าและดอกเบี้ยคงค้าง (ดูตารางที่ 6.1) การจัดประเภทส่วนประกอบเหล่านั้นแยกจากกันหากการจัดประเภทนั้นเพิ่มความมีประโยชน์ของข้อมูลการเงินที่เกิดขึ้นถือเป็นการเหมาะสม

กำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

- 7.15 รายได้และค่าใช้จ่ายจะจัดประเภทและรวมอยู่

- 7.15.1 ในงบกำไรขาดทุน¹¹ หรือ

- 7.15.2 นอกงบกำไรขาดทุน โดยเป็นกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

- 7.16 งบกำไรขาดทุนเป็นแหล่งข้อมูลหลักเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการสำหรับรอบระยะเวลารายงาน งบนั้นประกอบด้วยยอดรวมสำหรับกำไรหรือขาดทุนที่แสดงภาพสรุประดับสูงของผลการดำเนินงานการเงินของกิจการในรอบระยะเวลา ผู้ใช้งบการเงินจำนวนมากนัยอดรวมตังกล่าวเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์ ไม่ว่าจะใช้เป็นจุดเริ่มต้นของการวิเคราะห์ หรือเป็นข้อบ่งชี้หลักของผลการดำเนินงานการเงินของกิจการสำหรับรอบระยะเวลา อย่างไรก็ตาม การทำความเข้าใจเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการสำหรับรอบระยะเวลาต้องอาศัยการวิเคราะห์รายได้และค่าใช้จ่ายที่รับรู้ทั้งหมด ซึ่งรวมถึงรายได้และค่าใช้จ่ายที่รวมอยู่ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น รวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลอื่นที่รวมอยู่ในงบกำไร

- 7.17 เนื่องจากงบกำไรขาดทุนเป็นแหล่งข้อมูลหลักเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการสำหรับรอบระยะเวลา โดยหลักการแล้ว รายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดจึงรวมอยู่ในงบนี้ อย่างไรก็ตาม

¹¹ กรอบแนวคิดไม่ระบุว่า งบผลการดำเนินงานการเงินประกอบด้วยงบเดียวหรือ 2 งบ กรอบแนวคิดใช้คำว่า งบกำไรขาดทุน หมายถึงงบแยกหรือส่วนแยกในงบผลการดำเนินงานการเงินงบเดียว ในทำนองเดียวกัน กรอบแนวคิดใช้กำไรหรือขาดทุนรวม หมายถึงยอดรวมงบแยกและยอดรวมย่อยของส่วนในงบผลการดำเนินงานการเงินงบเดียว

ในการพัฒนามาตรฐานการรายงานทางการเงิน บางส่วนแผลล้อมที่เป็นข้อยกเว้น คณะกรรมการฯ อาจตัดสินใจให้รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่าสภาพปัจจุบันของสินทรัพย์หรือหนี้สินรวมอยู่ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น หากการทำเช่นนั้นทำให้งบกำไรขาดทุนให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากกว่าหรือความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมดีกว่าถึงผลการดำเนินงานการเงินของกิจการสำหรับรอบระยะเวลา

- 7.18 รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการลดการวัดค่าด้วยต้นทุนเดิม (ดูตารางที่ 6.1) จะรวมอยู่ในงบกำไรขาดทุน รายได้และค่าใช้จ่ายเดียวกันนี้ที่ระบุแยกต่างหากเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงมูลค่าสภาพปัจจุบันของสินทรัพย์หรือหนี้สินให้รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุน เช่นเดียวกัน ตัวอย่างเช่น หากสินทรัพย์ทางการเงinvัดค่าด้วยมูลค่าสภาพปัจจุบันและหากรายได้ดูกับเบี้ยรบุแยกต่างหากจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่าอื่น รายได้ดูกับเบี้ยนี้ให้รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุน
- 7.19 โดยหลักการแล้ว รายได้และค่าใช้จ่ายที่รวมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในรอบระยะเวลาหนึ่งจะจัดประเภทใหม่จากกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นไปยังงบกำไรขาดทุนในรอบระยะเวลาอนาคต หากการทำเช่นนั้นทำให้งบกำไรขาดทุนให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากกว่าหรือความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมดีกว่าถึงผลการดำเนินงานการเงินของกิจการสำหรับรอบระยะเวลาอย่างไรก็ตาม ถ้าไม่มีเกณฑ์ที่ชัดเจนที่จะระบุถึงรอบระยะเวลาที่จะส่งผลหรือจำนวนเงินที่ควรจะจัดประเภทใหม่ ในการพัฒนามาตรฐานการรายงานทางการเงิน คณะกรรมการฯ อาจตัดสินใจว่า รายได้และค่าใช้จ่ายที่รวมอยู่ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นจะไม่ถูกจัดประเภทใหม่ในภายหลัง

การสรุปรวม

- 7.20 การสรุปรวมเป็นการรวมสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่มีลักษณะร่วมกันและจัดประเภทเดียวกันไว้ด้วยกัน
- 7.21 การสรุปรวมทำให้ข้อมูลมีประโยชน์มากขึ้นจากการสรุปข้อมูลที่มีรายละเอียดจำนวนมากอย่างไรก็ตาม การสรุปรวมปกปิดรายละเอียดบางอย่าง ดังนั้น ต้องมีความสมดุลกันเพื่อที่ว่าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจจะไม่ถูกบดบังด้วยรายละเอียดที่ไม่มีนัยสำคัญจำนวนมากหรือการสรุปรวมมากเกินไป
- 7.22 ระดับของการสรุปรวมที่แตกต่างกันอาจจำเป็นในส่วนที่แตกต่างกันของงบการเงิน ตัวอย่างเช่น งบฐานะการเงินและงบผลการดำเนินงานการเงินมักจะให้ข้อมูลโดยสรุปและให้ข้อมูลที่มีรายละเอียดมากกว่าในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

บทที่ 8 แนวคิดเกี่ยวกับเงินทุนและการรักษาระดับเงินทุน	
แนวคิดเกี่ยวกับเงินทุน	8.1
แนวคิดเกี่ยวกับการรักษาระดับเงินทุนและการคำนวณกำไร	8.3
การปรับปรุงการรักษาระดับเงินทุน	8.10

แนวคิดเกี่ยวกับเงินทุน

- 8.1 กิจการส่วนใหญ่ใช้แนวคิดทางการเงินเกี่ยวกับเงินทุนในการจัดทำงบการเงิน ภายใต้แนวคิดทางการเงินเกี่ยวกับเงินทุน เช่น เงินที่นำมาลงทุน หรืออำนาจซื้อของเงินทุนที่นำมาลง เงินทุนมีความหมายเดียวกับสินทรัพย์สุทธิหรือส่วนของเจ้าของของกิจการ ภายใต้แนวคิดทางกายภาพเกี่ยวกับเงินทุน เช่น ความสามารถในการดำเนินงาน เงินทุนหมายถึงกำลังการผลิตที่กิจการมีอ้างอิงจาก ตัวอย่างเช่น จำนวนผลผลิตต่อวัน
- 8.2 ใน การเลือกแนวคิดเกี่ยวกับเงินทุนที่เหมาะสม กิจการควรอ้างอิงความต้องการของผู้ใช้งบการเงิน ดังนี้ ควรใช้แนวคิดทางการเงินเกี่ยวกับเงินทุน หากผู้ใช้งบการเงินให้ความสนใจเป็นหลักกับการรักษา rate ดับเงินทุนที่นำมาลงทุนที่กำหนดไว้หรืออำนาจซื้อของเงินทุนที่นำมาลงอย่างไรก็ตาม หากผู้ใช้งบการเงินให้ความสนใจเป็นหลักกับความสามารถในการดำเนินงานของกิจการ จึงควรใช้แนวคิดทางกายภาพเกี่ยวกับเงินทุน แนวคิดที่เลือกในการจัดทำงบการเงิน บ่งบอกถึงเป้าหมายที่ต้องบรรลุในการคำนวณกำไร แม้ว่าจะมีความยากลำบากในการวัดค่าเพื่อให้แนวคิดนั้นสามารถใช้ได้จริง

แนวคิดเกี่ยวกับการรักษา rate ดับเงินทุนและการคำนวณกำไร

- 8.3 แนวคิดเกี่ยวกับเงินทุนในย่อหน้าที่ 8.1 ทำให้เกิดแนวคิดเรื่องการรักษา rate ดับเงินทุน ดังต่อไปนี้
- 8.3.1 การรักษา rate ดับเงินทุนทางการเงิน ภายใต้แนวคิดนี้กำไรจะเกิดขึ้นเฉพาะเมื่อจำนวนที่เป็นเงิน (หรือเงิน) ของสินทรัพย์สุทธิเมื่อสิ้นรอบระยะเวลาสูงกว่าจำนวนที่เป็นเงิน (หรือเงิน) ของสินทรัพย์สุทธิเมื่อเริ่มรอบระยะเวลา หลังจากการจัดสรรให้และเงินทุนจากผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของในรอบระยะเวลา นี้ การรักษา rate ดับเงินทุนทางการเงินสามารถวัดได้ด้วยหน่วยเงินตราที่กำหนดไว้หรือหน่วยของอำนาจซื้อคงที่
- 8.3.2 การรักษา rate ดับเงินทุนทางกายภาพ ภายใต้แนวคิดนี้กำไรจะเกิดขึ้นเฉพาะเมื่อกำลังการผลิตทางกายภาพ (หรือความสามารถในการดำเนินงาน) ของกิจการ (หรือทรัพยากรหรือเงินทุนที่จำเป็นในการบรรลุกำลังการผลิต) เมื่อสิ้นรอบระยะเวลาสูงกว่ากำลังการผลิตทางกายภาพเมื่อเริ่มรอบระยะเวลา หลังจากการจัดสรรให้และเงินทุนจากผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของในรอบระยะเวลา
- 8.4 แนวคิดเกี่ยวกับการรักษา rate ดับเงินทุนเป็นเรื่องของการที่กิจการให้คำนิยามอย่างไรสำหรับเงินทุนที่กิจการต้องการรักษา แนวคิดดังกล่าวทำให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างแนวคิดเกี่ยวกับเงินทุนและแนวคิดเกี่ยวกับกำไร เนื่องจากเป็นแนวคิดที่ให้จุดอ้างอิงสำหรับการวัดค่ากำไรและยังเป็นเงื่อนไขที่ต้องมีในการจำแนกความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนจากเงินทุนและผลตอบแทนของเงินทุน เนื่องจากจะได้รับผลกระทบจากสินทรัพย์ที่เกินกว่าจำนวนเงินที่จำเป็นในการรักษา rate ดับเงินทุนอาจถือเป็นกำไรและเงินทุนที่เป็นผลตอบแทนจากเงินทุน ดังนั้น กำไรจึงเป็นจำนวนเงินคงเหลือหลังจากหักค่าใช้จ่าย (รวมถึงรายการปรับปรุงเพื่อรักษา rate ดับเงินทุนเมื่อเหมาะสม) ออกจากรายได้ หากค่าใช้จ่ายเกินกว่ารายได้ จำนวนเงินคงเหลือถือเป็นขาดทุน

- 8.5 แนวคิดการรักษาระดับเงินทุนทางกายภาพจำเป็นต้องใช้หลักการวัดค่าด้วยต้นทุนปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม แนวคิดการรักษาระดับเงินทุนทางการเงินไม่ได้กำหนดให้ใช้หลักการวัดค่าได้เป็น การเฉพาะ การเลือกหลักการวัดค่าตามแนวคิดนี้จึงขึ้นอยู่กับประเภทของเงินทุนทางการเงิน ที่กิจการต้องการรักษาระดับไว้
- 8.6 ความแตกต่างหลักระหว่างแนวคิดการรักษาระดับเงินทุนทั้งสองคือ การปฏิบัติเกี่ยวกับ ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในราคากองสินทรัพย์และหนี้สินของกิจการ โดยทั่วไปกิจการ จะถือว่าสามารถรักษาระดับเงินทุนไว้ได้หากกิจกรรมมีเงินทุนเมื่อสิ้นรอบระยะเวลาเท่ากับเงินทุน เมื่อเริ่มรอบระยะเวลา จำนวนเงินที่เกินกว่าเงินทุนที่ต้องการรักษาระดับไว้เมื่อเริ่มรอบระยะเวลา ถือเป็นกำไร
- 8.7 ภายใต้แนวคิดการรักษาระดับเงินทุนทางการเงินที่นิยามให้เงินทุนเป็นหน่วยเงินตราที่กำหนดไว้ กำไรจะหมายถึงการเพิ่มขึ้นของเงินทุนที่เป็นหน่วยเงินตราที่กำหนดไว้ในระหว่างรอบระยะเวลา ดังนั้น การเพิ่มขึ้นของราคากองสินทรัพย์ที่ถือครองตลอดรอบระยะเวลาซึ่งเดิมเรียกว่าเป็นกำไร จากการถือครอง โดยแนวคิดแล้วถือเป็นกำไร อย่างไรก็ตาม ยังไม่สามารถรับรู้กำไรได้จนกว่า สินทรัพย์จะมีการจำหน่ายออกไปในการแลกเปลี่ยน เมื่อแนวคิดการรักษาระดับเงินทุน ทางการเงินนิยามเป็นหน่วยจำนวนชื่อคงที่ กำไรหมายถึง การเพิ่มขึ้นของจำนวนชื่อที่ลงทุนตลอด รอบระยะเวลา ดังนั้น เฉพาะส่วนของการเพิ่มขึ้นในราคากองสินทรัพย์ที่สูงกว่าการเพิ่มขึ้นของ ระดับราคาทั่วไปเท่านั้นที่จะถือเป็นกำไร ส่วนที่เหลือของการเพิ่มขึ้นถือเป็นรายการปรับปรุง เพื่อรักษาระดับเงินทุน และจึงถือเป็นส่วนหนึ่งของส่วนของเจ้าของ
- 8.8 ภายใต้แนวคิดการรักษาระดับเงินทุนทางกายภาพที่นิยามให้เงินทุนเป็นกำลังการผลิต ทางกายภาพ กำไรจะหมายถึงการเพิ่มขึ้นของเงินทุนตลอดรอบระยะเวลา การเปลี่ยนแปลงราคา ทั้งหมดที่ส่งผลต่อสินทรัพย์และหนี้สินของกิจการถือเป็นการเปลี่ยนแปลงในการวัดค่าของ กำลังการผลิตทางกายภาพของกิจการ ดังนั้นจึงถือเป็นการปรับปรุงเพื่อรักษาระดับเงินทุน ซึ่งแสดงอยู่ในส่วนของเจ้าของและไม่ถือเป็นกำไร
- 8.9 การเลือกหลักการวัดค่าและแนวคิดการรักษาระดับเงินทุนจะเป็นตัวกำหนดแบบจำลอง ทางการบัญชีที่ใช้ในการจัดทำการเงิน แบบจำลองทางการบัญชีที่แตกต่างกันแสดงระดับ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและความน่าเชื่อถือในระดับที่แตกต่างกันและเช่นเดียวกับด้านอื่น ฝ่ายจัดการต้องหาสมดุลระหว่างความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและความน่าเชื่อถือ กรอบแนวคิดนี้ สามารถประยุกต์กับแบบจำลองต่างๆ ทางการบัญชี และใช้เป็นแนวทางในการจัดทำและนำเสนอ งบการเงินในแบบจำลองทางการบัญชีที่เลือกใช้ ในปัจจุบัน คณะกรรมการฯ ไม่มีเจตจำนงที่ จะกำหนดให้ใช้แบบจำลองทางการบัญชีใดเป็นการเฉพาะเว้นแต่ในบางสภาพแวดล้อมที่จำเป็น เช่น ในกรณีของกิจการที่ต้องรายงานงบการเงินในระบบเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการฯ จะทบทวนเจตจำนงนี้เมื่อโลกเปลี่ยนแปลงไป

การปรับปรุงการรักษา紀錄ด้บเงินทุน

- 8.10 การตีราคาใหม่หรือการปรับปรุงย้อนหลังสินทรัพย์และหนี้สินทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของส่วนของเจ้าของ ขณะที่การเพิ่มหรือลดเป็นไปตามคำนิยามของรายได้และค่าใช้จ่าย การเพิ่มหรือลดนี้ไม่รวมในงบกำไรขาดทุนภายใต้แนวคิดการรักษา紀錄ด้บเงินทุนบางแนวคิด รายการนี้จะรวมในส่วนของเจ้าของเป็นการปรับปรุงการรักษา紀錄ด้บเงินทุนหรือสำรองการตีราคาใหม่แทน

ภาคผนวก

คำนิยาม

คำนิยามดังกล่าวคัดหรือนำมายจากย่อหน้าที่เกี่ยวข้องของกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

การสรุปรวม	การรวมสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ หรือ 7.20 ค่าใช้จ่ายที่มีลักษณะร่วมกันและจัดประเภทเดียวกันไว้ด้วยกัน
สินทรัพย์	ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจในปัจจุบันที่อยู่ภายใต้การควบคุมของ 4.3 กิจการซึ่งเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต
มูลค่าตามบัญชี	จำนวนเงินที่รับรู้เป็นสินทรัพย์ หนี้สิน หรือส่วนของเจ้าของใน 5.1 งบฐานะการเงิน
การจัดประเภท	การเรียงสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้หรือ 7.7 ค่าใช้จ่ายโดยอิงกับลักษณะที่ร่วมกันเพื่อวัตถุประสงค์การ แสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล
งบการเงินผนวกรวม	งบการเงินของกิจการที่เสนอรายงานที่ประกอบด้วยกิจการ 3.12 สองแห่งขึ้นไปที่ไม่ได้เกี่ยวข้องด้วยความสัมพันธ์เชิงบริษัท ใหญ่-บริษัทย่อย
งบการเงินรวม	งบการเงินของกิจการที่เสนอรายงานที่ประกอบด้วยบริษัท 3.11 ใหญ่และบริษัทย่อยต่าง ๆ
การควบคุมทรัพยากร เชิงเศรษฐกิจ	ความสามารถปัจจุบันในการกำกับการใช้ทรัพยากรเชิง 4.20 เศรษฐกิจและได้รับผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอันอาจมาจาก ทรัพยกรนั้น
การเลิกรับรู้รายการ	การเอาสินทรัพย์หรือหนี้สินส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดที่เคยรับรู้ 5.26 ออกจากงบฐานะการเงินของกิจการ
ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ	สิทธิที่มีศักยภาพในการสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ 4.4
ลักษณะเชิงคุณภาพ เสริม	ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมที่ทำให้มูลที่เป็นประโยชน์ยิ่งเป็น 2.4 2.23 ประโยชน์มากขึ้น ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมคือ การเปรียบเทียบ กันได้ การพิสูจน์ยืนยันได้ ความทันเวลา และความเข้าใจได้

ส่วนของเจ้าของ	ส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์ของกิจการหลังจากหักหนี้สินทั้งหมดแล้ว	4.63
สิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ	สิทธิเรียกร้องต่อส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์ของกิจการหลังจากหักหนี้สินทั้งหมดแล้ว	4.64
สัญญาที่ยังจะต้องปฏิบัติตาม	สัญญาหรือส่วนของสัญญาที่ยังไม่ได้ปฏิบัติจากทั้งสองฝ่ายอย่างเท่ากัน กล่าวคือ ยังไม่มีฝ่ายใดปฏิบัติตามภาระผูกพันหรือทั้งสองฝ่ายปฏิบัติตามภาระผูกพันบางส่วนในขอบเขตเท่ากัน	4.56
ความไม่แน่นอนของการมีอยู่	ความไม่แน่นอนว่า สินทรัพย์หรือหนี้สินมีอยู่หรือไม่	4.13 4.35
ค่าใช้จ่าย	การลดลงของสินทรัพย์หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สินที่ส่งผลให้เกิดการลดลงของส่วนของเจ้าของ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการจัดสรรคืนให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ	4.69
ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน	ลักษณะเชิงคุณภาพที่ข้อมูลการเงินต้องมีเพื่อให้มีประโยชน์ต่อผู้ใช้หลักของรายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน คือ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	2.4 2.5
รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป	รายงานที่ให้ข้อมูลการเงินเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน สิทธิเรียกร้องต่อ กิจการและการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้อง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้หลักในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดหารัฐทรัพยากรให้แก่กิจการนั้น	1.2 1.12
งบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป	รูปแบบเฉพาะของรายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายของกิจการที่เสนอรายงาน	3.2
รายได้	การเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์ หรือการลดลงของหนี้สินที่ส่งผลให้เกิดการเพิ่มขึ้นของส่วนของเจ้าของ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเงินทุนที่ได้รับจากผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ	4.68

หนึ่ง พื้นที่	ภาระผู้ก่อตั้งจุบันของกิจการในการโอนทรัพยากรเชิง เศรษฐกิจซึ่งเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต 4.26
ข้อมูลมีสาระสำคัญ	ข้อมูลมีสาระสำคัญ หากการละเว้นการแสดงข้อมูล การแสดง 2.11 ข้อมูลที่ชัดต่อข้อเท็จจริง หรือการแสดงข้อมูลแบบไม่ชัดเจนนั้น สามารถคาดได้อย่างสมเหตุสมผลว่ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ บนข้อมูลของงบการเงินของผู้ใช้หลักของงบการเงินเพื่อ ^{วัตถุประสงค์ทั่วไป} ซึ่งให้ข้อมูลการเงินเกี่ยวกับกิจการที่เสนอ ^{รายงาน}
ค่าวัสดุ	ผลของการนำหลักการวัดค่าไปใช้กับสินทรัพย์หรือหนี้สินและ 6.1 รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง
หลักการวัดค่า	เกณฑ์ที่ระบุไว้เพื่อวัดค่าของรายการ เช่น ต้นทุนเดิม มูลค่า 6.1 ยุติธรรมหรือมูลค่าปฏิบัติตามภาระ
ความไม่แน่นอนของ การวัดค่า	ความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นเมื่อจำนวนที่เป็นตัวเงินในรายงาน 2.19 การเงินไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงและต้องใช้การประมาณแทน
การหักกลบ	การจัดกลุ่มสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้และวัดค่าเป็นหน่วย 7.10 บัญชีที่แยกจากกัน เป็นจำนวนเงินสุทธิเดียวในงบฐานะ การเงิน
ความไม่แน่นอนของ ผลลัพธ์	ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงินหรือจังหวะเวลาของ 6.61 กระแสรับหรือกระแสจ่ายใดๆ ของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ที่เป็นผลมาจากการโอนทรัพย์หรือหนี้สิน
ศักยภาพในการสร้าง ผลประโยชน์เชิง เศรษฐกิจ	คุณลักษณะของทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่กิจการมีอยู่ซึ่ง 4.14 ภายใต้สถานการณ์อย่างน้อยหนึ่งสถานการณ์จะก่อให้เกิด ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจแก่กิจการนั้นมากกว่ากิจการอื่น
ผู้ใช้หลัก (ของรายงาน การเงินเพื่อ ^{วัตถุประสงค์ทั่วไป})	นักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็น 1.2 ในอนาคต

ความรอบคอบ	การใช้ดุลยพินิจภายใต้เงื่อนไขของความไม่แน่นอนอย่าง 2.16 ระมัดระวัง การใช้ความรอบคอบหมายความว่าสินทรัพย์และรายได้ไม่แสดงสูงเกินไป และหนี้สินและค่าใช้จ่ายไม่แสดงต่ำเกินไป และการใช้ความรอบคوبก็ไม่ยอมให้แสดงสินทรัพย์หรือรายได้ต่ำเกินไปหรือแสดงหนี้สินหรือค่าใช้จ่ายสูงเกินไป
การรับรู้รายการ	กระบวนการของการนำรายการที่เป็นไปตามคำนิยามของ 5.1 องค์ประกอบของบการเงิน ได้แก่ สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ หรือค่าใช้จ่าย มารวมไว้ในงบฐานะการเงิน หรืองบผลการดำเนินงานการเงิน การรับรู้รายการเป็นการแสดงภาพรายการนั้นในงบการเงิน ลงบการเงินหนึ่ง เป็นรายการเดียวหรือรวมกับรายการอื่น เป็นข้อความและจำนวนเงิน และรวมจำนวนเงินนั้นในยอดรวมหนึ่งยอดหรือหลายยอดในงบการเงินนั้น
กิจการที่เสนอรายงาน	กิจการที่ต้องหรือที่เลือกจัดทำงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ 3.10 ทั่วไป
งบการเงินเดียว	งบการเงินของกิจการที่เสนอรายงานซึ่งเป็นบริษัทใหญ่ 3.11 เพียงลำพัง
หน่วยบัญชี	สิทธิหรือกลุ่มสิทธิ ภาระผูกพันหรือกลุ่มของภาระผูกพัน หรือ 4.48 กลุ่มของสิทธิและภาระผูกพันที่จะใช้เกณฑ์การรับรู้รายการ และแนวคิดการวัดค่า
ข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์	ข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้หลักของรายงานการเงิน 1.2 2.4 เพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดทำทรัพยากรให้แก่กิจการที่เสนอรายงานนั้น ข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์ต้องเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสิ่งที่ตั้งใจจะสื่อ
ผู้ใช้ (ของรายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป)	ดู ผู้ใช้หลัก (ของรายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป) -

กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ เรื่อง กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงของคณะกรรมการมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศที่สืบสุกในวันที่ 31 ธันวาคม 2562 (The Conceptual Framework for Financial Reporting (Bound volume 2020 Consolidated without early application))

กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้อธิบายตัวบทกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2564 เป็นต้นไป ทั้งนี้ อนุญาตให้กิจการนำไปใช้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงินฉบับนี้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลจริงดังกล่าวด้วย

สารบัญ

	จากย่อหน้าที่
สถานะและวัตถุประสงค์ของกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน	ส่วน 1.1
บทที่ 1 วัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป	1.1
บทนำ	1.1
วัตถุประสงค์ ประโยชน์ และข้อจำกัดของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป	1.2
ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน สิทธิเรียกร้องต่อกิจการและการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรและสิทธิเรียกร้อง	1.12
ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้อง	1.13
การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้อง	1.15
ผลการดำเนินงานการเงินที่สะท้อนจากการบัญชีคงค้าง	1.17
ผลการดำเนินงานการเงินที่ถูกสะท้อนด้วยกระแสเงินสดในอดีต	1.20
การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องที่ไม่ได้เป็นผลจากผลการดำเนินงานการเงิน	1.21
ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการใช้ทรัพยากรของกิจการ	1.22
บทที่ 2 ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์	2.1
บทนำ	2.1
ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์	2.4
ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน	2.5
ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม	2.23
ข้อจำกัดด้านต้นทุนต่อการรายงานทางการเงินที่มีประโยชน์	2.39
บทที่ 3 งบการเงินและกิจการที่เสนอรายงาน	
งบการเงิน	3.1
วัตถุประสงค์และขอบเขตของงบการเงิน	3.2
รอบระยะเวลารายงาน	3.4
มุ่งมองที่ปรับใช้ในงบการเงิน	3.8
ข้อสมมติการดำเนินงานต่อเนื่อง	3.9
กิจการที่เสนอรายงาน	3.10
งบการเงินรวมและงบการเงินเดี่ยว	3.15

บทที่ 4 องค์ประกอบของงบการเงิน	
บทนำ	4.1
คำนิยามของสินทรัพย์	4.3
ลิทธิ	4.6
ศักยภาพในการสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ	4.14
การควบคุม	4.19
คำนิยามของหนี้สิน	4.26
ภาระผูกพัน	4.28
การโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ	4.36
ภาระผูกพันปัจจุบันที่เป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต	4.42
สินทรัพย์และหนี้สิน	4.48
หน่วยบัญชี	4.48
สัญญาที่ยังจะต้องปฏิบัติตาม	4.56
สาระของลิทธิตามสัญญาและภาระผูกพันตามสัญญา	4.59
คำนิยามส่วนของเจ้าของ	4.63
คำนิยามของรายได้และค่าใช้จ่าย	4.68
บทที่ 5 การรับรู้รายการและการเลิกรับรู้รายการ	
กระบวนการรับรู้รายการ	5.1
เกณฑ์การรับรู้รายการ	5.6
ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	5.12
ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	5.18
การเลิกรับรู้รายการ	5.26
บทที่ 6 การวัดค่า	
บทนำ	6.1
หลักการวัดค่า	6.4
ต้นทุนเดิม	6.4
มูลค่าสภาพปัจจุบัน	6.10
ข้อมูลที่ให้โดยหลักการวัดค่า	6.23
ต้นทุนเดิม	6.24
มูลค่าสภาพปัจจุบัน	6.32
ปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการเลือกหลักการวัดค่า	6.43
ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	6.49

กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	6.58
ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมและข้อจำกัดด้านต้นทุน	6.63
ปัจจัยเฉพาะการวัดค่าเมื่อเริ่มแรก	6.77
หลักการวัดค่ามากกว่าหนึ่งหลัก	6.83
การวัดค่าส่วนของเจ้าของ	6.87
เทคนิคการวัดค่าอิงกระแสเงินสด	6.91
บทที่ 7 การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล	
การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในฐานะเครื่องมือสื่อสาร	7.1
วัตถุประสงค์และหลักการการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล	7.4
การจัดประเภท	7.7
การจัดประเภทลินทรัพย์และหนี้ลิน	7.9
การจัดประเภทล่วงของเจ้าของ	7.12
การจัดประเภทรายได้และค่าใช้จ่าย	7.14
การสรุปรวม	7.20
บทที่ 8 แนวคิดเกี่ยวกับเงินทุนและการรักษาระดับเงินทุน	
แนวคิดเกี่ยวกับเงินทุน	8.1
แนวคิดเกี่ยวกับการรักษาระดับเงินทุนและการคำนวณกำไร	8.3
การปรับปรุงการรักษาระดับเงินทุน	8.10
ภาคผนวก	
คำนิยาม	

สถานะและวัตถุประสงค์ของกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

- ส่วน 1.1 กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (กรอบแนวคิด) อธิบาย วัตถุประสงค์และแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ที่ว่าไป วัตถุประสงค์ของกรอบแนวคิดคือ
- 1) ช่วยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (คณะกรรมการฯ) พัฒนามาตรฐานการรายงานทางการเงิน (มาตรฐาน) ที่อยู่บนแนวคิดที่สอดคล้องกัน
 - 2) ช่วยผู้จัดทำพัฒนานโยบายการบัญชีที่สอดคล้องกันเมื่อไม่มีมาตรฐานใช้กับรายการนั้นหรือเหตุการณ์นั้นหรือเมื่อมีมาตรฐานอนุญาตให้มีทางเลือกของนโยบายการบัญชี และ
 - 3) ช่วยผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดในการทำความเข้าใจและตีความมาตรฐานฉบับต่างๆ
- ส่วน 1.2 กรอบแนวคิดไม่ใช่มาตรฐาน ไม่มีประเด็นใดของกรอบแนวคิดที่จะแทนที่มาตรฐานหรือข้อกำหนดใดในมาตรฐาน
- ส่วน 1.3 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ที่ว่าไป บางครั้งคณะกรรมการฯ อาจระบุข้อกำหนดที่แตกต่างจากแนวทางของกรอบแนวคิด หากคณะกรรมการฯ ปฏิบัติเช่นนั้น คณะกรรมการฯ จะอธิบายความแตกต่างไว้ในสรุปหลักการและเหตุผลประกอบมาตรฐานนั้น
- ส่วน 1.4 อาจมีการแก้ไขกรอบแนวคิดเป็นครั้งคราวตามประสบการณ์ของคณะกรรมการฯ ที่ทำหน้าที่ การแก้ไขกรอบแนวคิดไม่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงมาตรฐานโดยอัตโนมัติ การตัดสินใจปรับปรุง มาตรฐานจะกำหนดให้คณะกรรมการฯ ต้องผ่านขั้นตอนการจัดทำมาตรฐานโดยเพิ่มโครงการ ในวาระและพัฒนาการปรับปรุงมาตรฐานนั้น
- ส่วน 1.5 กรอบแนวคิดสนับสนุนพันธกิจของ IFRS Foundation และคณะกรรมการฯ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง ของ IFRS Foundation พันธกิจดังกล่าวคือ การพัฒนามาตรฐานที่นำมาซึ่งความโปร่งใส ความรับผิดชอบตามหน้าที่และความมีประสิทธิภาพมาสู่ตลาดการเงินทั่วโลก งานของ คณะกรรมการฯ สนองประโยชน์สาธารณะในเศรษฐกิจโลก โดยการเสริมสร้างความไว้วางใจ การเติบโตและเสถียรภาพทางการเงินระยะยาว กรอบแนวคิดปูพื้นฐานเพื่อให้มาตรฐาน
- 1) สนับสนุนความโปร่งใสโดยเพิ่มความสามารถในการเปรียบเทียบกันได้ระหว่าง ประเทศไทยและเพิ่มคุณภาพของข้อมูลการเงิน ช่วยนักลงทุนและผู้ร่วมตลาดอื่นให้ ตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจอย่างมีข้อมูลประกอบ
 - 2) เสริมความความรับผิดชอบตามหน้าที่โดยลดช่องว่างของข้อมูลระหว่างผู้ให้เงินทุน กับผู้ดูแลเงิน มาตรฐานที่อิงจากการบันทึกจะให้ข้อมูลที่จำเป็นเพื่อให้ฝ่ายบริหาร มีความความรับผิดชอบตามหน้าที่ ในฐานะแหล่งข้อมูลที่เปรียบเทียบกันได้ระดับโลก มาตรฐานเหล่านี้มีความสำคัญต่อหน่วยงานกำกับดูแลทั่วโลก
 - 3) สนับสนุนความมีประสิทธิภาพเชิงเศรษฐกิจโดยช่วยนักลงทุนให้ระบุโอกาสและ ความเสี่ยงทั่วโลก จึงเป็นการปรับปรุงการจัดสรรเงินทุนให้ดีขึ้น สำหรับการประกอบ ธุรกิจ การใช้ภาษาบัญชีเดียวที่เชื่อถือได้เพื่อมาจากการมาตรฐานที่อิงจากการบันทึก ทำให้ต้นทุนเงินทุนต่ำลงและลดต้นทุนการรายงานระหว่างประเทศ

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

บทที่ 1 วัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป

บทนำ

1.1

วัตถุประสงค์ ประโยชน์ และข้อจำกัดของการรายงานทางการเงินเพื่อ
วัตถุประสงค์ทั่วไป

1.2

ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน สิทธิ
เรียกร้องต่อ กิจการและการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรและสิทธิเรียกร้อง

1.12

ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้อง

1.13

การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้อง

1.15

ผลการดำเนินงานการเงินที่สละท้อนจากการบัญชีคงค้าง

1.17

ผลการดำเนินงานการเงินที่ถูกสะท้อนด้วยกระแสเงินสดในอดีต

1.20

การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องที่ไม่ได้เป็นผลจากผล
การดำเนินงานการเงิน

1.21

ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการใช้ทรัพยากรของ
กิจการ

1.22

บทนำ

- 1.1 วัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ที่ว่าไปของรากฐานกรอบแนวคิด ส่วนอื่นของกรอบแนวคิด กำหนดขึ้นอย่างมีเหตุผลจากวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทั้งลักษณะ เชิงคุณภาพและข้อจำกัดด้านต้นทุนของข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์ แนวคิดกิจการที่เสนอ รายงาน องค์ประกอบของงบการเงิน การรับรู้รายการและการเลิกรับรู้รายการ การวัดค่า การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล

วัตถุประสงค์ ประโยชน์ และข้อจำกัดของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ที่ว่าไป

- 1.2 วัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ที่ว่าไป¹ คือ การให้ข้อมูลการเงิน เกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานที่มีประโยชน์ต่อนักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและ ที่อาจจะเป็นในอนาคต ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดทำทรัพยากรให้แก่กิจการนั้น² การตัดสินใจ เหล่านั้นเกี่ยวกับ
- 1.2.1 การซื้อขาย หรือถือตราสารทุนและตราสารหนี้
 - 1.2.2 การให้หรือชำระเงินกู้และสินเชื่อในรูปแบบอื่น หรือ
 - 1.2.3 การใช้สิทธิออกเสียงหรือมีอิทธิพลต่อการดำเนินการของฝ่ายบริหารที่กระทบ การใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ
- 1.3 การตัดสินใจที่อธิบายในย่อหน้าที่ 1.2 ขึ้นอยู่กับผลตอบแทนที่นักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่น ทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นในอนาคตคาดหวัง เช่น ปันผล การจ่ายคืนเงินต้นและการจ่าย ดอกเบี้ยหรือการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำดื่ม ความคาดหวังเกี่ยวกับผลตอบแทนของนักลงทุน ผู้ให้กู้ และเจ้าหนี้อื่น ขึ้นอยู่กับการประเมินจำนวนเงิน จังหวะเวลาและความไม่แน่นอน (การคาดการณ์) ของกระแสเงินสดรับสุทธิอนาคตที่จะเข้าสู่กิจการและการประเมินหน้าที่และความรับผิดชอบของ ฝ่ายบริหารต่อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ นักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบัน และที่อาจจะเป็นในอนาคตต้องการข้อมูลเพื่อช่วยในการประเมิน
- 1.4 ในการประเมินเรื่องต่างๆ ตามย่อหน้าที่ 1.3 นักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและ ที่อาจจะเป็นในอนาคตต้องการข้อมูลเกี่ยวกับ
- 1.4.1 ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ สิทธิเรียกร้องต่อกิจการ และการเปลี่ยนแปลง ทรัพยากรและสิทธิเรียกร้องเหล่านั้น (ดูย่อหน้าที่ 1.12 ถึง 1.21) และ

¹ ในกรอบแนวคิดฉบับนี้ คำว่า รายงานการเงิน และการรายงานทางการเงิน หมายถึง รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ ที่ว่าไปและการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ที่ว่าไปถ้าไม่ระบุเจาะจงเป็นอื่น

² ในกรอบแนวคิดฉบับนี้ คำว่า กิจการ หมายถึงกิจการที่เสนอรายงานถ้าไม่ระบุเจาะจงเป็นอื่น

- 1.4.2 ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของผู้บริหารและคณะกรรมการกำกับดูแล³ของกิจการในการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจกรรมตามความรับผิดชอบ (ดูย่อหน้าที่ 1.22 ถึง 1.23)
- 1.5 นักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นในอนาคตจำนวนมากไม่สามารถกำหนดให้กิจการที่เสนอรายงานเสนอข้อมูลโดยตรงต่อพวกรเข้าได้และต้องใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อให้ได้ข้อมูลการเงินส่วนใหญ่ที่พวกรเข้าต้องการ ดังนั้น บุคคลเหล่านี้จึงเป็นผู้ใช้หลักของรายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป⁴
- 1.6 อย่างไรก็ตาม รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปไม่ให้และไม่สามารถให้ข้อมูลทั้งหมดที่นักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นในอนาคตต้องการ ผู้ใช้เหล่านี้ต้องพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากแหล่งอื่น เช่น สภาพเศรษฐกิจและความคาดหวังเกี่ยวกับเศรษฐกิจโดยทั่วไป เหตุการณ์ทางการเมืองและบรรยายกาศการเมือง สภาพการณ์เกี่ยวกับอุตสาหกรรมและบริษัท
- 1.7 รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปไม่ได้ถูกออกแบบเพื่อแสดงมูลค่าของกิจการที่เสนอรายงาน แต่รายงานทางการเงินนี้ให้ข้อมูลเพื่อช่วยนักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นในอนาคตประมาณมูลค่าของกิจการที่เสนอรายงาน
- 1.8 ผู้ใช้หลักแต่ละรายมีความต้องการข้อมูลที่แตกต่างกันและอาจขัดแย้งกัน ในการพัฒนามาตรฐานการรายงานทางการเงิน คณะกรรมการฯ จะหาวิธีที่จะให้ชุดข้อมูลซึ่งตรงกับความต้องการของผู้ใช้หลักจำนวนสูงที่สุด แต่การเน้นความต้องการข้อมูลของผู้ใช้ล้วนใหญ่ไม่ได้เป็นการกีดกันกิจการที่เสนอรายงานในการให้ข้อมูลเพิ่มเติมที่มีประโยชน์ที่สุดต่อกลุ่มย่อยกลุ่มใดกลุ่มนั่นของผู้ใช้หลักดังกล่าว
- 1.9 ฝ่ายบริหารของกิจการที่เสนอรายงานมีความสนใจข้อมูลการเงินเกี่ยวกับกิจการ เช่น กัน อย่างไรก็ตาม ฝ่ายบริหารไม่จำเป็นต้องอาศัยรายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป เพราะฝ่ายบริหารสามารถได้รับข้อมูลการเงินที่ต้องการจากภายนอกกิจการ
- 1.10 ผู้เกี่ยวข้องอื่น เช่น หน่วยงานกำกับดูแลและสาธารณะนอกรัฐบาล ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่น อาจพบว่ารายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปมีประโยชน์ อย่างไรก็ตาม รายงานเหล่านั้นไม่ได้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อประโยชน์ของผู้ใช้กลุ่มนี้
- 1.11 รายงานการเงินในหลายส่วนมีการใช้การประมาณการ ดุลยพินิจและแบบจำลองมากกว่าการแสดงภาพที่ถูกต้องแม่นยำ กรอบแนวคิดนี้กำหนดแนวคิดเบื้องหลังการประมาณการ ดุลยพินิจและแบบจำลองเหล่านั้น แนวคิดดังกล่าวคือเป้าหมายที่คณะกรรมการฯ และผู้จัดทำรายงานการเงิน มุ่งจะไปให้ถึง แต่เช่นเดียวกับเป้าหมายส่วนใหญ่ วิสัยทัศน์ของกรอบแนวคิดของรายงานการเงินในอุดมคติไม่มีทางที่จะสำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ อย่างน้อยที่สุดภายในระยะเวลาสั้น เพราะต้องใช้เวลาทำความเข้าใจ ยอมรับ และใช้วิธีการใหม่ในการวิเคราะห์รายการและเหตุการณ์อื่น

³ ในกรอบแนวคิดฉบับนี้ คำว่า ฝ่ายบริหารหมายถึง ฝ่ายบริหารและคณะกรรมการกำกับกิจการหากไม่ระบุจะเป็นอื่น

⁴ ในกรอบแนวคิดฉบับนี้ คำว่า ผู้ใช้หลักและผู้ใช้หมายถึง นักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นในอนาคตซึ่งตนเชื่อถือรายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปสำหรับข้อมูลการเงินส่วนใหญ่ที่ผู้ใช้ต้องการ

แต่กระนั้น การกำหนดเป้าหมายที่ต้องมุ่งไปให้ถึงเป็นสิ่งจำเป็นหากการรายงานทางการเงิน จะต้องมีการพัฒนาต่อไปเพื่อปรับปรุงการรายงานทางการเงินให้มีประโยชน์มากยิ่งขึ้น

ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน สิทธิเรียกร้องต่อกิจการ และการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรและสิทธิเรียกร้อง

- 1.12 รายงานการเงินเพื่อวัดคุณประส่งค์ทั่วไปให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินของกิจการที่เสนอรายงาน ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการและสิทธิเรียกร้องต่อกิจการที่เสนอรายงาน รายงานการเงินยังให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของรายการและเหตุการณ์อื่นที่เปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงานและสิทธิเรียกร้องต่อกิจการ ข้อมูลทั้งสองประเภทให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดทำทรัพยากรให้แก่ กิจการหนึ่ง ๆ

ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้อง

- 1.13 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและจำนวนเงินของทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงานและ สิทธิเรียกร้องต่อกิจการซ่วยผู้ใช้ในการระบุจุดแข็งและจุดอ่อนทางการเงินของกิจการที่เสนอรายงาน ข้อมูลนี้ช่วยผู้ใช้ในการประเมินสภาพคล่องและความสามารถในการชำระหนี้ของ กิจการที่เสนอรายงาน ความจำเป็นที่ต้องใช้เงินทุนเพิ่มเติมและความเป็นไปได้ที่จะได้รับเงินทุนนี้ ข้อมูลนี้ยังช่วยผู้ใช้ในการประเมินหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารต่อทรัพยากรเชิง เศรษฐกิจของกิจการ ข้อมูลเกี่ยวกับลำดับความสำคัญและข้อกำหนดการจ่ายชำระของสิทธิ เรียกร้องที่มีอยู่ซ่วยผู้ใช้ในการคาดการณ์ว่าจะจัดสรรกระแสเงินสดอนาคตให้บุคคลต่าง ๆ ที่มี สิทธิเรียกร้องต่อกิจการที่เสนอรายงานอย่างไร

- 1.14 ประเภทของทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่แตกต่างกันส่งผลที่แตกต่างกันต่อการประเมินของผู้ใช้ เกี่ยวกับการคาดการณ์กระแสเงินสดอนาคตของกิจการที่เสนอรายงาน กระแสเงินสดอนาคต บางรายการเป็นผลโดยตรงจากทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่มีอยู่ เช่น ลูกหนี้การค้า กระแสเงินสดอื่น เป็นผลจากการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ร่วมกันเพื่อผลิตและจำหน่ายสินค้าหรือบริการให้ลูกค้า แม้ว่า กระแสเงินสดเหล่านี้ไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นผลจากทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ (หรือสิทธิ เรียกร้อง) รายการใดเป็นการเฉพาะ ผู้ใช้รายงานการเงินจำเป็นต้องทราบลักษณะและจำนวนเงิน ของทรัพยากรที่มีไว้เพื่อใช้ในการดำเนินงานของกิจการที่เสนอรายงาน

การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้อง

- 1.15 การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงานและสิทธิเรียกร้องต่อกิจการ เป็นผลมาจากการดำเนินงานการเงินของกิจการนั้น (ดูย่อหน้าที่ 1.17 ถึง 1.20) และจาก เหตุการณ์อื่นหรือรายการ เช่น การออกตราสารหนี้หรือตราสารทุน (ดูย่อหน้าที่ 1.21) ในกรณี

- ประเมินอย่างเหมาะสมถึงความเป็นไปได้สำหรับกระแสเงินสดรับสุทธิอนาคตของกิจการที่เสนอรายงานและหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารต่อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการได้ผู้ใช้ต้องสามารถระบุการเปลี่ยนแปลงทั้งสองประเภทนี้ได้
- 1.16 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการที่เสนอรายงานช่วยผู้ใช้ให้เข้าใจผลตอบแทนที่กิจการได้มาจากการเชิงเศรษฐกิจของกิจการ ข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนที่กิจการได้มานี้สามารถช่วยผู้ใช้ในการประเมินหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารต่อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน ข้อมูลเกี่ยวกับความผันแปรและส่วนประกอบของผลตอบแทนนั้นมีความสำคัญเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประเมินความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดอนาคต ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินในอดีตของกิจการที่เสนอรายงาน และวิธีการที่ฝ่ายบริหารยุติความรับผิดชอบในหน้าที่และความรับผิดชอบต่อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ มักมีประโยชน์ในการคาดการณ์ผลตอบแทนในอนาคตของกิจการจากทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ

ผลการดำเนินงานการเงินที่สะท้อนจากการบัญชีคงค้าง

- 1.17 การบัญชีคงค้างแสดงภาพผลกระทบของการและเหตุการณ์และสภาพแวดล้อมอื่นต่อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงานและสิทธิเรียกร้องต่อ กิจการในรอบระยะเวลาที่ผลกระทบเหล่านั้นเกิดขึ้น แม้ว่าการรับและจ่ายเงินสดจะเกิดขึ้นในรอบระยะเวลาอื่น ประเด็นนี้สำคัญเนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงานและสิทธิเรียกร้องต่อ กิจการและการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องในระหว่างรอบระยะเวลาเป็นเกณฑ์ที่ดีกว่าข้อมูลการรับและจ่ายเงินในระหว่างรอบระยะเวลาสำหรับการประเมินผลการดำเนินงานในอดีตและอนาคตของกิจการ
- 1.18 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินในระหว่างรอบระยะเวลาของกิจการที่เสนอรายงาน ซึ่งสะท้อนจากการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องนอกเหนือจากการได้รับทรัพยากรเพิ่มเติมโดยตรงจากนักลงทุนและเจ้าหนี้ (ดูย่อหน้าที่ 1.21) เป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ ต่อการประเมินความสามารถในการดีดตัวและอนาคตของกิจการในการสร้างกระแสเงินสดรับสุทธิ ข้อมูลนั้นบ่งชี้ว่ากิจการที่เสนอรายงานได้เพิ่มทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่มีอยู่ได้มากขึ้นเพียงใด และยังบ่งบอกถึงศักยภาพในการสร้างกระแสเงินสดรับสุทธิจากการดำเนินงานของกิจการที่ไม่ใช่การได้รับทรัพยากรเพิ่มเติมโดยตรงจากนักลงทุนและเจ้าหนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน การเงินในระหว่างรอบระยะเวลาของกิจการที่เสนอรายงานยังช่วยผู้ใช้ในการประเมินหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารต่อ ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงานด้วย
- 1.19 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการที่เสนอรายงานในระหว่างรอบระยะเวลาอาจบ่งชี้ว่าเหตุการณ์ เช่น การเปลี่ยนแปลงราคาน้ำดื่มหรืออัตราดอกเบี้ยทำให้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการและสิทธิเรียกร้องต่อ กิจการเพิ่มขึ้นหรือลดลงมากน้อยเพียงใด ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสามารถของกิจการในการสร้างกระแสเงินสดรับสุทธิ

ผลการดำเนินงานการเงินที่สะท้อนจากกระแสเงินสดอดีต

- 1.20 ข้อมูลเกี่ยวกับกระแสเงินสดในระหว่างรอบระยะเวลาของกิจการที่เสนอรายงาน ยังช่วยให้ผู้ใช้ประเมินความสามารถของกิจการในการสร้างกระแสเงินสดรับสุทธิอนาคตและประเมินหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารต่อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ ข้อมูลดังกล่าวบ่งชี้ว่า กิจการที่เสนอรายงานได้รับเงินสดและจ่ายเงินสดอย่างไร รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับการกู้ยืมและการจ่ายคืนหนี้ลิน เงินปันผลหรือการจัดสรรคืนเงินสดอื่นให้นักลงทุน และปัจจัยอื่นที่อาจกระทบสภาพคล่องและความสามารถในการชำระหนี้ของกิจการ ข้อมูลเกี่ยวกับกระแสเงินสดช่วยให้ผู้ใช้เข้าใจการดำเนินงานของกิจการ ประเมินกิจกรรมการจัดหาเงินและกิจกรรมการลงทุน ประเมินสภาพคล่องหรือความสามารถในการชำระหนี้ และตีความข้อมูลอื่นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงิน

การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องที่ไม่ได้เป็นผลจากผลการดำเนินงานการเงิน

- 1.21 ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงานและสิทธิเรียกร้องต่อกิจการอาจยังเปลี่ยนแปลงด้วยเหตุผลอื่นนอกจากผลการดำเนินงานการเงิน เช่น การออกตราสารหนี้หรือตราสารทุน ข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงประเภทนี้มีความจำเป็น เพื่อให้ผู้ใช้มีความเข้าใจอย่างครบถ้วน ถึงสาเหตุที่ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงานและสิทธิเรียกร้องต่อกิจการได้เปลี่ยนแปลงและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นต่อผลการดำเนินงานการเงินอนาคตของกิจการ

ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ

- 1.22 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปลดปล่อยความรับผิดชอบของฝ่ายบริหาร ของกิจการที่เสนอรายงานในการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ ช่วยผู้ใช้ประเมินหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารต่อทรัพยากรเหล่านั้น ข้อมูลดังกล่าวยังมีประโยชน์สำหรับการพยากรณ์ว่า ฝ่ายบริหารจะใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างไรในรอบระยะเวลาอนาคต ดังนั้นข้อมูลนี้จึงมีประโยชน์สำหรับการประเมินความเป็นไปได้สำหรับกระแสเงินสดรับสุทธิอนาคตของกิจการ
- 1.23 ตัวอย่างของความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารในการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจกรรมรวมถึง การปกป้องทรัพยากรของกิจการจากผลกระทบที่ไม่น่าพอใจของปัจจัยเชิงเศรษฐกิจ เช่น การเปลี่ยนแปลงราคาและการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี และทำให้มั่นใจว่า กิจการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบและข้อกำหนดตามสัญญาที่เกี่ยวข้อง

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

บทที่ 2 ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์	
บทนำ	2.1
ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์	2.4
ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน	2.5
ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	2.6
ความมีสาระสำคัญ	2.11
ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	2.12
การประยุกต์ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน	2.20
ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม	2.23
การเปรียบเทียบกันได้	2.24
การพิสูจน์ยืนยันได้	2.30
ความทันเวลา	2.33
ความเข้าใจได้	2.34
การประยุกต์ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม	2.37
ข้อจำกัดด้านต้นทุนต่อการรายงานทางการเงินที่มีประโยชน์	2.39

บทนำ

- 2.1 ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์ซึ่งอภิปรายในบทนี้ระบุประเภทของข้อมูลที่น่าจะมีประโยชน์มากที่สุดสำหรับนักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นในอนาคต เพื่อใช้ตัดสินใจเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานโดยพิจารณาจากข้อมูลในรายงานการเงิน (ข้อมูลการเงิน)
- 2.2 รายงานการเงินให้ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน ลิทธิอิเรียกร้องต่อ กิจการที่เสนอรายงาน และผลกระทบของรายการและเหตุการณ์และเงื่อนไขอื่นที่เปลี่ยนแปลง ทรัพยากรและลิทธิอิเรียกร้องเหล่านั้น (กรอบแนวคิดกล่าวถึงข้อมูลนี้ ว่าเป็นข้อมูลเกี่ยวกับประกอบการนี้ เชิงเศรษฐกิจ) รายงานการเงินยังรวมเอกสารเชิงอรรถอธิบายเกี่ยวกับความคาดหวังและกลยุทธ์ของผู้บริหารสำหรับกิจการที่เสนอรายงานและข้อมูลคาดการณ์อนาคตประเภทอื่นด้วย
- 2.3 ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์⁵ ให้ประยุกต์กับข้อมูลการเงินที่ให้ในแบบการเงินตลอดจนข้อมูลการเงินที่ให้ในรูปแบบอื่น ต้นทุนซึ่งเป็นข้อจำกัดในวงกว้างของความสามารถของกิจการที่เสนอรายงานในการให้ข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์ก็ประยุกต์ได้ในทำนองเดียวกันอย่างไรก็ตาม การพิจารณาในการประยุกต์ลักษณะเชิงคุณภาพและข้อจำกัดด้านต้นทุนอาจแตกต่างกันตามประเภทของข้อมูลที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น การประยุกต์ลักษณะเชิงคุณภาพและข้อจำกัดด้านต้นทุนกับข้อมูลคาดการณ์อนาคตอาจแตกต่างจากการประยุกต์กับข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและลิทธิอิเรียกร้องที่มีอยู่และการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรและลิทธิอิเรียกร้องเหล่านั้น

ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์

- 2.4 ข้อมูลการเงินจะมีประโยชน์ ข้อมูลนั้นต้องเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสิ่งที่ตั้งใจจะสื่อ ประโยชน์ของข้อมูลการเงินจะเพิ่มขึ้นถ้าข้อมูลนั้นเปรียบเทียบกันได้ พิสูจน์ยืนยันได้ ทันเวลาและเข้าใจได้

ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน

- 2.5 ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐานคือความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

⁵ ในกรอบแนวคิดฉบับนี้ คำว่า ลักษณะเชิงคุณภาพและข้อจำกัดด้านต้นทุน หมายถึง ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์และข้อจำกัดด้านต้นทุนต่อข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์

ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

- 2.6 ข้อมูลการเงินที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจสามารถทำให้ผู้ใช้ตัดสินใจแตกต่างกัน ข้อมูลอาจสามารถทำให้เกิดการตัดสินใจที่แตกต่างกันแม้ว่าผู้ใช้งานรายเลือกที่จะไม่ใช้ประโยชน์จากข้อมูล หรือได้รับรู้ข้อมูลดังกล่าวจากแหล่งอื่นแล้ว
- 2.7 ข้อมูลการเงินสามารถทำให้เกิดการตัดสินใจที่แตกต่างกัน ถ้าข้อมูลนั้นมีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์ คุณค่าเพื่อยืนยันหรือทิ้งสองอย่าง
- 2.8 ข้อมูลการเงินมีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์ ถ้าข้อมูลนั้นสามารถใช้เป็นข้อมูลนำเข้าสู่กระบวนการที่ผู้ใช้ในการพยากรณ์ผลลัพธ์ในอนาคต ข้อมูลการเงินไม่จำเป็นต้องเป็นค่าพยากรณ์หรือค่าคาดการณ์จึงจะถือว่ามีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์ ผู้ใช้ข้อมูลการเงินที่มีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์ในการได้มาซึ่งค่าพยากรณ์ของตนเอง
- 2.9 ข้อมูลการเงินมีคุณค่าเพื่อยืนยัน ถ้าข้อมูลนั้นให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับ (ยืนยันหรือเปลี่ยนแปลง) การประเมินก่อนหน้า
- 2.10 คุณค่าเพื่อการพยากรณ์และคุณค่าเพื่อยืนยันของข้อมูลการเงินมีความล้มเหลวชั่วคราวและกันข้อมูลที่มีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์มากจะมีคุณค่าเพื่อยืนยันด้วย เช่น ข้อมูลรายได้สำหรับปีปัจจุบันซึ่งสามารถใช้เป็นเกณฑ์สำหรับการพยากรณ์รายได้ในปีต่อๆไป สามารถเปรียบเทียบกับข้อมูลรายได้สำหรับปีปัจจุบันที่ได้พยากรณ์ไว้ในปีก่อนๆ ด้วย ผลของการเปรียบเทียบดังกล่าวสามารถช่วยให้ผู้ใช้แก้ไขและปรับปรุงกระบวนการต่างๆ ที่เคยใช้ในการได้มาซึ่งค่าพยากรณ์ก่อนหน้า

ความมีสาระสำคัญ

- 2.11 ข้อมูลมีสาระสำคัญ หากการละเว้นการแสดงข้อมูล การแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริง หรือการแสดงข้อมูลแบบไม่ชัดเจนนั้น สามารถคาดได้อย่างสมเหตุสมผลว่ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ บนข้อมูลของงบการเงินของผู้ใช้หลักของงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป (ดูย่อหน้าที่ 1.5) ซึ่งให้ข้อมูลการเงินเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงาน กล่าวอีกนัยหนึ่ง ความมีสาระสำคัญเป็นแง่มุมหนึ่งของความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจอันมีความจำเพาะกับกิจการที่อิงกับลักษณะหรือขนาดของรายการหรือทั้งสองอย่างซึ่งมีความล้มเหลวข้อมูลนั้นในบริบทของรายงานการเงินของกิจการได้ กิจการหนึ่ง ดังนั้น คณะกรรมการฯ ไม่สามารถกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำเชิงปริมาณเพียงเกณฑ์เดียว สำหรับความมีสาระสำคัญหรือไม่สามารถกำหนดได้ล่วงหน้าได้ว่าจำนวนเงินเท่าใดถือว่ามีสาระสำคัญในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง

ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

- 2.12 รายงานการเงินสื่อความถึงปราภ្យាករណ៍เชิงเศรษฐกิจในรูปของข้อความและตัวเลข ข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์ต้องไม่เพียงแต่สื่อความถึงปราภ្យាករណ៍ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเท่านั้น แต่ยังต้องเป็น

- ตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสาระของปรากฏการณ์ที่ตั้งใจจะสื่อความในหมายสภาพแวดล้อมสาระของปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจและรูปแบบตามกฎหมายมีความเหมือนกัน แต่ถ้าไม่เหมือนกัน การให้ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบตามกฎหมายเท่านั้นจะไม่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจ (ดูย่อหน้าที่ 4.59 ถึง 4.62)
- 2.13 เพื่อให้เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมอย่างสมบูรณ์แบบ การแสดงภาพเชิงเศรษฐกิจจะมีสามลักษณะได้แก่ ความครบถ้วน ความเป็นกลาง และการปราศจากข้อผิดพลาด แน่นอนที่ความสมบูรณ์แบบหากจะเกิดขึ้นก็เป็นไปได้ยาก วัตถุประสงค์ของคณะกรรมการฯ จึงเป็นการทำให้ข้อมูลมีลักษณะดังกล่าวมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
- 2.14 การแสดงภาพที่ครบถ้วนจะรวมข้อมูลทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับผู้ใช้ เพื่อให้เข้าใจปรากฏการณ์ที่ต้องการแสดงภาพ รวมทั้งคำบรรยายและคำอธิบายที่จำเป็นทั้งหมด เช่น การแสดงภาพที่ครบถ้วนของกลุ่มสินทรัพย์ อย่างน้อยที่สุดจะรวมคำบรรยายของลักษณะของสินทรัพย์ในกลุ่ม การแสดงภาพที่เป็นตัวเลขของสินทรัพย์ทั้งหมดในกลุ่มและคำบรรยายถึงลิ่งของการแสดงภาพที่เป็นตัวเลขจะสื่อความ (ตัวอย่างเช่น ต้นทุนเดิมหรือมูลค่าดุลิตธรรม) ในบางรายการ การแสดงภาพที่ครบถ้วนอาจนำไปสู่คำอธิบายของข้อเท็จจริงที่มีนัยสำคัญเกี่ยวกับคุณภาพและลักษณะของรายการนั้น ปัจจัยและสภาพแวดล้อมที่อาจกระทบคุณภาพและลักษณะของรายการเหล่านั้น และกระบวนการที่ใช้ในการกำหนดการแสดงภาพที่เป็นตัวเลข
- 2.15 การแสดงภาพที่เป็นกลางคือการเลือกหรือนำเสนอข้อมูลการเงินที่ปราศจากอคติ การแสดงภาพที่เป็นกลางจะไม่เออนเอียง ไม่ถ่วงน้ำหนักไปข้างใดข้างหนึ่ง ไม่ย้ำเน้น หรือย้ำเน้น หรือมิฉะนั้นไม่ปูรุ่งแต่งเพื่อเพิ่มความน่าจะเป็นไปที่ทำให้ข้อมูลการเงินเป็นคุณหรือไม่เป็นคุณต่อผู้ใช้ ข้อมูลที่เป็นกลางมิได้หมายความถึงข้อมูลที่ไม่มีวัตถุประสงค์หรือไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ในการตั้งข้าม ข้อมูลการเงินที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจโดยคำนิยามแล้วสามารถทำให้ผู้ใช้ตัดสินใจแตกต่างกันได้
- 2.16 ความเป็นกลางจะต้องมีการใช้ความรอบคอบ ความรอบคอบเป็นการใช้ดุลยพินิจภายใต้เงื่อนไขของความไม่แน่นอนอย่างระมัดระวัง การใช้ความรอบคอบหมายความว่าสินทรัพย์และรายได้ไม่แสดงสูงเกินไป และหนี้สินและค่าใช้จ่ายไม่แสดงต่ำเกินไป⁶ และการใช้ความรอบคอบก็ไม่ยอมให้แสดงสินทรัพย์หรือรายได้ต่ำเกินไป หรือแสดงหนี้สินหรือค่าใช้จ่ายสูงเกินไป การแสดงรายการที่ขัดต่อข้อเท็จจริงดังกล่าวนำไปสู่การแสดงรายได้สูงเกินไปหรือค่าใช้จ่ายต่ำเกินไปในรอบระยะเวลาอนาคต
- 2.17 การใช้ความรอบคอบไม่ได้มีนัยถึงความจำเป็นต้องมีความอสมมาตร ตัวอย่างเช่น ระบบที่การรับรู้สินทรัพย์หรือรายได้ต้องมีหลักฐานที่ชัดเจนให้เชื่อมากกว่าการรับรู้หนี้สินหรือค่าใช้จ่าย ความอสมมาตรดังกล่าวมิใช้ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์ แม้กระนั้นก็ตาม มาตรฐานบางฉบับอาจมีข้อกำหนดที่อสมมาตร หากเป็นผลที่ตามมาของการตัดสินใจที่ตั้งใจเลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุดเพื่อเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงลิ่งที่ตั้งใจจะสื่อ

⁶ สินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ ค่าใช้จ่ายนิยามในตารางที่ 4.1 รายการเหล่านี้เป็นองค์ประกอบของงบการเงิน

- 2.18 ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมมิได้หมายถึงความแม่นยำในทุกแห่งมุน การปราศจากข้อผิดพลาด หมายความว่า ไม่มีข้อผิดพลาดหรือไม่มีการละเว้นในคำบรรยายของประกาศการณ์ และ กระบวนการที่ใช้ในการสร้างข้อมูลที่รายงานได้เลือกและประยุกต์โดยไม่มีข้อผิดพลาด ในบริบทนี้ การปราศจากข้อผิดพลาดมิได้หมายถึง ความแม่นยำอย่างสมบูรณ์แบบในทุกแห่งมุน เช่น ประมาณการราคาหรือมูลค่าที่ไม่สามารถสังเกตได้ ไม่สามารถบอกได้ว่าแม่นยำหรือไม่แม่นยำ อย่างไรก็ตาม ค่าประมาณการนั้นสามารถเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมหากจำนวนเงินได้บรรยายไว้อย่างชัดเจนและถูกต้องว่าเป็นค่าประมาณการ มีการอธิบายถึงลักษณะและข้อจำกัดของกระบวนการในการประมาณการ และไม่มีข้อผิดพลาดในการเลือกและประยุกต์กระบวนการที่เหมาะสมเพื่อการได้มาซึ่งค่าประมาณการนั้น
- 2.19 เมื่อจำนวนที่เป็นตัวเงินในรายงานการเงินไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงและต้องใช้การประมาณการแทนความไม่แน่นอนของการวัดค่าจะเกิดขึ้น การใช้ค่าประมาณการที่สมเหตุสมผลเป็นส่วนสำคัญของการจัดทำข้อมูลการเงินและไม่ทำให้ประโยชน์ของข้อมูลลดลง หากค่าประมาณการ มีการบรรยายและอธิบายอย่างชัดเจนและถูกต้อง การมีความไม่แน่นอนของการวัดค่าในระดับสูง ไม่เกิดกันค่าประมาณการนั้นในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ (ดูย่อหน้าที่ 2.22)

การประยุกต์ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน

- 2.20 ข้อมูลต้องมีทั้งความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและต้องสามารถเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงลิ่งที่ตั้งใจจะลี่จิงจะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของประกาศการณ์ที่ไม่เกี่ยวข้อง กับการตัดสินใจหรือการไม่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของประกาศการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ไม่ช่วยให้ผู้ใช้มีการตัดสินใจที่ดี
- 2.21 กระบวนการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุดสำหรับการประยุกต์ลักษณะเชิงคุณภาพ พื้นฐานมักจะเป็นดังนี้ (ขึ้นอยู่กับผลกระทบของลักษณะเสริมและข้อจำกัดด้านต้นทุนที่ไม่นำมาพิจารณาในตัวอย่างนี้) ลำดับแรก ระบุประกาศการณ์เชิงเศรษฐกิจที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้ ข้อมูลการเงินของกิจการที่เสนอรายงาน ลำดับที่สอง ระบุประเภทของข้อมูลเกี่ยวกับประกาศการณ์นั้น ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุด ลำดับที่สาม พิจารณาว่าข้อมูลมีพร้อมหรือไม่และสามารถเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงประกาศการณ์เชิงเศรษฐกิจนั้นหรือไม่ หากเป็นเช่นนั้น กระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐานสิ้นสุด ณ จุดนั้น หากไม่เป็นเช่นนั้น ต้องปฏิบัติตามกระบวนการอีกรอบกับประเภทข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุดรองลงไป ในบางกรณี การได้มาซึ่งลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐานลักษณะหนึ่งแลกกับการสูญเสียลักษณะ เชิงคุณภาพอีกอย่างหนึ่งอาจเป็นเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงิน ซึ่งคือ การให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับประกาศการณ์เชิงเศรษฐกิจ ตัวอย่างเช่น ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับการตัดสินใจมากที่สุดเกี่ยวกับประกาศการณ์หนึ่งอาจเป็นค่าประมาณการที่มีความไม่แน่นอนสูง ในบางกรณี ระดับความไม่แน่นอนของการวัดค่าที่เกี่ยวข้องกับการประมาณการอาจสูงมาก จนเกิดข้อสงสัยว่าค่าประมาณการจะเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมอย่างเพียงพอถึงประกาศการณ์นั้นหรือไม่ ในกรณีดังกล่าว ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากที่สุดอาจเป็นค่าประมาณการที่มีความไม่แน่นอนสูง

ซึ่งมาพร้อมกับคำบรรยายของค่าประมาณการและคำอธิบายของความไม่แน่นอนที่ส่งผลกระทบต่อค่าประมาณการนั้น ในกรณีอื่น หากข้อมูลนั้นไม่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมอย่างเพียงพอถึง pragmatism ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากที่สุดอาจรวมค่าประมาณการอิกเพร์เกทนี้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจลดลงเพียงเล็กน้อยแต่มีความไม่แน่นอนของการวัดค่าต่ำกว่าในสภาพแวดล้อมที่ไม่บอยนัก อาจไม่มีค่าประมาณการใดที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์จึงอาจจำเป็นที่ต้องให้ข้อมูลที่ไม่ออาศัยค่าประมาณการ

ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม

- 2.23 การเปรียบเทียบกันได้ การพิสูจน์ยืนยันได้ ความทันเวลาและความเข้าใจได้ เป็นลักษณะเชิงคุณภาพที่เสริมความมีประโยชน์ของข้อมูลที่ทั้งเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสิ่งที่ตั้งใจจะสื่อ ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมอาจช่วยในการพิจารณาระหว่างสองแนวทางว่าควรใช้แนวทางใดเพื่อแสดงภาพประภากลาง หากทั้งสองแนวทางนั้นให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเท่ากันและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมเท่ากันถึงประภากลางนี้

การเปรียบเทียบกันได้

- 2.24 การตัดสินใจของผู้ใช้เกี่ยวข้องกับการเลือกระหว่างทางเลือกต่าง ๆ เช่น การขายหรือถือครองเงินลงทุนหรือการลงทุนในกิจการแห่งหนึ่งหรืออีกแห่ง ดังนั้น ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานจะมีประโยชน์มากขึ้น หากข้อมูลนั้นสามารถเปรียบเทียบกันได้กับข้อมูลที่คล้ายกันเกี่ยวกับกิจการอื่นและกับข้อมูลที่คล้ายกันเกี่ยวกับกิจการเดียวกันนั้นสำหรับระยะเวลาอื่นหรือณวันที่อื่น
- 2.25 การเปรียบเทียบกันได้เป็นลักษณะเชิงคุณภาพที่ทำให้ผู้ใช้สามารถระบุและเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างของรายการต่าง ๆ การเปรียบเทียบกันได้ไม่เหมือนลักษณะเชิงคุณภาพอื่นคือไม่เกี่ยวกับรายการเพียงรายการเดียว การเปรียบเทียบต้องมีอย่างน้อยสองรายการ
- 2.26 แม้ความสม่ำเสมอเกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบกันได้แต่ไม่เหมือนกัน ความสม่ำเสมอหมายถึงการใช้วิธีเดียวกันกับรายการที่เหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นจากรอบระยะเวลาหนึ่งสู่รอบระยะเวลาหนึ่งในกิจการที่เสนอรายงานเดียวกันและในรอบระยะเวลาเดียวกันระหว่างกิจการต่าง ๆ การเปรียบเทียบกันได้เป็นเป้าหมายในขณะที่ความสม่ำเสมอช่วยให้บรรลุเป้าหมายนั้น
- 2.27 การเปรียบเทียบกันได้ไม่ใช้การมีรูปแบบเดียวกัน การที่ข้อมูลจะเปรียบเทียบกันได้ สิ่งที่เหมือนกันต้องดูเหมือนกันและสิ่งที่แตกต่างกันต้องดูแตกต่างกัน การเปรียบเทียบกันได้ของข้อมูลการเงินจะไม่เพิ่มขึ้นด้วยการทำให้สิ่งที่ไม่เหมือนกันดูเหมือนกันหรือการทำให้สิ่งที่เหมือนกันดูแตกต่างกัน
- 2.28 การเปรียบเทียบกันได้ในระดับหนึ่งน่าจะได้มาโดยการทำให้เป็นไปตามลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงประภากลางที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจโดยธรรมชาติแล้วควรเปรียบเทียบกันได้ในระดับหนึ่งกับความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึง

- ปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่คล้ายคลึงกันของกิจกรรมที่เสนอรายงาน อีกแห่งหนึ่ง
- 2.29 แม้ว่าปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจสามารถเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมได้ในหลายวิธี การอนุญาตให้เลือกใช้วิธีการบัญชีต่าง ๆ สำหรับปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจเดียวกันจะทำให้การเปรียบเทียบกันได้ลดลง

การพิสูจน์ยืนยันได้

- 2.30 การพิสูจน์ยืนยันได้ช่วยให้ความเชื่อมั่นแก่ผู้ใช้ว่าข้อมูลเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงปรากฏการณ์ เชิงเศรษฐกิจถึงลิ่งที่ตั้งใจจะสื่อ การพิสูจน์ยืนยันได้หมายความว่า ผู้สังเกตการณ์รายต่าง ๆ ที่มีความรอบรู้และมีความเป็นอิสระมีฉันทามติ แต่ไม่จำเป็นต้องเป็นเอกฉันท์ว่าการแสดงภาพนั้นคือความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ข้อมูลเชิงปริมาณที่พิสูจน์ยืนยันได้ไม่จำเป็นต้องเป็นค่าประมาณการค่าเดียว ซึ่งของจำนวนเงินที่เป็นไปได้และความน่าจะเป็นที่เกี่ยวข้องสามารถพิสูจน์ยืนยันได้เช่นกัน
- 2.31 การพิสูจน์ยืนยันได้สามารถทำได้โดยตรงหรือโดยอ้อม การพิสูจน์ยืนยันโดยตรงหมายถึง การพิสูจน์ยืนยันจำนวนเงินหรือการสื่อความอื่นด้วยการสังเกตโดยตรง เช่น การนับเงินสด การพิสูจน์ยืนยันโดยอ้อมหมายถึงการตรวจสอบปัจจัยนำเข้าแบบจำลอง สูตร หรือเทคนิคอื่น และการคำนวณผลลัพธ์อีกครั้งด้วยวิธีเดียวกัน เช่น การพิสูจน์ยืนยันมูลค่าตามบัญชีของสินค้าคงเหลือด้วยการตรวจสอบปัจจัยนำเข้า (ปริมาณและต้นทุน) และคำนวณสินค้าคงเหลือสิ่งวัสดุ อีกครั้งด้วยข้อมูลติดการให้หล่อئอนของต้นทุนเดียวกัน (เช่น การใช้วิธีเข้าก่อน ออกก่อน)
- 2.32 การพิสูจน์ยืนยันคำอธิบายและข้อมูลการเงินคาดการณ์อนาคตบางอย่างอาจเป็นไปไม่ได้จนกว่าอนาคตจะมาถึง ซึ่งบางครั้งอาจพิสูจน์ยืนยันไม่ได้เลย เพื่อช่วยผู้ใช้ในการตัดสินใจว่าจะใช้ข้อมูลนั้น หรือไม่ โดยปกติแล้วจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลติดที่ใช้ในการจัดทำข้อมูลนั้น วิธีรวมรวมข้อมูล และปัจจัยและสภาพแวดล้อมอื่นที่สนับสนุนข้อมูลนั้น

ความทันเวลา

- 2.33 ความทันเวลา หมายถึง การมีข้อมูลพร้อมให้ผู้ตัดสินใจในเวลาที่ข้อมูลสามารถมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ โดยทั่วไป ข้อมูลยิ่งย้อนอดีตนานขึ้นข้อมูลยิ่งมีประโยชน์น้อยลง แต่ข้อมูลบางอย่าง อาจยังถือว่ามีความทันเวลาไปอีกนานหลังสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ด้วยเหตุผลเช่น ผู้ใช้งานรายอาจจำเป็นต้องระบุและประเมินแนวโน้ม

ความเข้าใจได้

- 2.34 การจัดประเภท การกำหนดลักษณะ และการนำเสนอข้อมูลอย่างชัดเจนและกระชับทำให้ข้อมูลนั้น เป็นที่เข้าใจได้

- 2.35 ปรากฏการณ์บางอย่างโดยตัวเองแล้วมีความซับซ้อนและไม่สามารถทำให้ง่ายต่อความเข้าใจ การไม่รวมข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์นั้นในรายงานการเงินอาจทำให้ข้อมูลในรายงานการเงินง่ายขึ้นต่อความเข้าใจ แต่รายงานการเงินนั้นจะไม่สมบูรณ์และอาจเป็นไปได้ที่จะทำให้เกิดความเข้าใจผิด
- 2.36 รายงานการเงินจัดทำเพื่อผู้ใช้ที่มีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางธุรกิจและเศรษฐกิจอย่างสมเหตุสมผล และเป็นผู้ที่ทบทวนและวิเคราะห์ข้อมูลนั้นด้วยความอุตสาหะ บางครั้ง แม้ผู้ใช้ที่มีความอุตสาหะและรับทราบข้อมูลเป็นอย่างดียังอาจจำเป็นต้องแสวงหาความช่วยเหลือจากที่ปรึกษาเพื่อให้เข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจที่ซับซ้อน

การประยุกต์ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม

- 2.37 ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมควรนำมาประยุกต์ให้ครอบคลุมมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ อย่างไรก็ตาม ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม ไม่ว่าจะนำมาประยุกต์โดยลำพังหรือเป็นกลุ่มไม่สามารถทำให้ข้อมูลมีประโยชน์ได้หากข้อมูลนั้นไม่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจหรือไม่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสิ่งที่ตั้งใจจะลือ
- 2.38 การประยุกต์ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมเป็นกระบวนการที่ต้องทบทวนเป็นประจำโดยไม่มีการกำหนดลำดับไว้ ในบางครั้งอาจต้องลดลักษณะเชิงคุณภาพเสริมหนึ่งเพื่อเพิ่มลักษณะเชิงคุณภาพเสริมอีกอย่างหนึ่งให้มากที่สุด เช่น การลดการเปรียบเทียบกันได้เป็นการชี้คร่าว ซึ่งเป็นผลของการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับใหม่แบบเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไปอาจคุ้มค่าเพื่อเพิ่มความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจหรือความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมในระยะยาว การเปิดเผยข้อมูลที่เหมาะสมอาจชดเชยการเปรียบเทียบกันไม่ได้ในบางส่วน

ข้อจำกัดด้านต้นทุนต่อการรายงานทางการเงินที่มีประโยชน์

- 2.39 ต้นทุนเป็นข้อจำกัดในวงกว้างของข้อมูลที่ได้จากการรายงานทางการเงิน การรายงานข้อมูลการเงินมีต้นทุน จึงมีความสำคัญที่ต้นทุนนั้นต้องคุ้มกับผลประโยชน์ของการรายงานข้อมูลนั้น ต้นทุนและผลประโยชน์ที่จะนำมาพิจารณา มีหลายประเภท
- 2.40 ผู้ให้ข้อมูลการเงินใช้ความพยายามส่วนใหญ่ไปกับการรวบรวม การประมวลผล การพิสูจน์ยืนยัน และการเผยแพร่ข้อมูลการเงิน แต่ในท้ายที่สุด ผู้ใช้เป็นผู้แบกรับต้นทุนนั้นในรูปของผลตอบแทน ที่ลดลง ผู้ใช้ข้อมูลการเงินยังมีต้นทุนการวิเคราะห์และการตีความข้อมูลที่ได้ด้วย หากไม่ได้รับ ข้อมูลที่ต้องใช้ ผู้ใช้จะมีต้นทุนส่วนเพิ่มเพื่อให้ได้รับข้อมูลนั้นจากแหล่งอื่นหรือประมาณการ ข้อมูลนั้นขึ้นเอง
- 2.41 การรายงานข้อมูลการเงินที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสิ่งที่ตั้งใจจะสื่อช่วยให้ผู้ใช้ตัดสินใจด้วยความเชื่อมั่นยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลให้การทำหน้าที่ของตลาดทุนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและต้นทุนเงินทุนต่ำลงสำหรับเศรษฐกิจในภาพรวม นักลงทุน ผู้ให้กู้ หรือเจ้าหนี้อื่นแต่ละรายยังได้รับผลประโยชน์จากการตัดสินใจด้วยการรับทราบข้อมูลที่มากขึ้น

อย่างไรก็ตาม เป็นไปไม่ได้ที่รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปจะให้ข้อมูลทั้งหมดที่ผู้ใช้ทุกคน เห็นว่ามีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

- 2.42 ในการประยุกต์ข้อจำกัดด้านต้นทุน คณะกรรมการฯ ประเมินว่าผลประโยชน์ของการรายงาน ข้อมูลเรื่องไดเริ่งหนึ่งน่าจะคุ้มกับต้นทุนที่เกิดขึ้นเพื่อให้และใช้ข้อมูลนั้นหรือไม่ เมื่อคณะกรรมการฯ ประยุกต์ข้อจำกัดด้านต้นทุนในการพัฒนาข้อเสนอมาตรฐานการรายงานทางการเงิน คณะกรรมการฯ จะแสวงหาข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลการเงิน ผู้ใช้ ผู้สอบบัญชี นักวิชาการและบุคคลอื่นเกี่ยวกับลักษณะ และปริมาณของผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับและต้นทุนที่คาดว่าจะเกิดของข้อเสนอมาตรฐาน การรายงานทางการเงินนี้ ในสถานการณ์ส่วนใหญ่ การประเมินจะอิงกับข้อมูลทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพรวมกัน
- 2.43 ด้วยอัตวิสัยเอง การประเมินต้นทุนและผลประโยชน์ของการรายงานข้อมูลการเงินรายการได้ รายการหนึ่งโดยผู้ประเมินคนละคนกันจะได้ผลที่แตกต่างกัน ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงพยายาม ที่จะพิจารณาต้นทุนและผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับการรายงานทางการเงินโดยทั่วไปและ ไม่เพียงเกี่ยวข้องกับกิจการที่เสนอรายงานแต่ละกิจการ ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าการประเมิน ต้นทุนและผลประโยชน์จะสนับสนุนว่าการใช้ข้อกำหนดการรายงานที่เหมือนกันสำหรับทุกกิจการ มีความเหมาะสมสมesenอยู่ การใช้ข้อกำหนดที่แตกต่างกันอาจเหมาะสมเพราะขนาดที่แตกต่างกัน ของกิจการ แนวทางที่แตกต่างกันในการระดมทุน (ผ่านสาธารณะหรือเอกชน) ความต้องการ ของผู้ใช้ที่แตกต่างกันหรือปัจจัยอื่น

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

บทที่ 3 งบการเงินและกิจการที่เสนอรายงาน

งบการเงิน	3.1
วัตถุประสงค์และขอบเขตของงบการเงิน	3.2
รอบระยะเวลารายงาน	3.4
มุมมองที่ปรับใช้ในงบการเงิน	3.8
ข้อสมมติการดำเนินงานต่อเนื่อง	3.9
กิจการที่เสนอรายงาน	3.10
งบการเงินรวมและงบการเงินเดียว	3.15

งบการเงิน

3.1 บทที่ 1 และ 2 อภิรายข้อมูลที่ให้ไว้ในรายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป และบทที่ 3 ถึง 8 อภิรายข้อมูลที่ให้ไว้ในงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ซึ่งเป็นรูปแบบเฉพาะของรายงาน การเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป งบการเงิน⁷ให้ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่ เสนอรายงาน สิทธิเรียกร้องต่อ กิจการ และการเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรและสิทธิเรียกร้อง เหล่านั้นที่เป็นไปตามนิยามขององค์ประกอบของงบการเงิน (ดูตารางที่ 4.1)

วัตถุประสงค์และขอบเขตของงบการเงิน

- 3.2 วัตถุประสงค์ของงบการเงินคือการให้ข้อมูลการเงินเกี่ยวกับ สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่าย⁸ของกิจการที่เสนอรายงาน ซึ่งมีประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินในการประเมิน ความเป็นไปได้สำหรับกระแสเงินสดรับสุทธิอนาคตของกิจการที่เสนอรายงานและการประเมิน หน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารต่อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ 1.3)
- 3.3 ข้อมูลดังกล่าวจะปรากฏใน
- 3.3.1 งบฐานะการเงินโดยการรับรู้สินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของเจ้าของ
 - 3.3.2 งบผลการดำเนินงานการเงิน⁹ โดยการรับรู้รายได้และค่าใช้จ่าย และ
 - 3.3.3 ในงบอื่นและหมายเหตุประกอบงบการเงินโดยการนำเสนอด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ
 - 3.3.3.1 สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายที่ได้รับรู้ (ดูย่อหน้าที่ 5.1) รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากสินทรัพย์และ หนี้สินที่ได้รับรู้นั้น
 - 3.3.3.2 สินทรัพย์และหนี้สินที่ยังไม่รับรู้ (ดูย่อหน้าที่ 5.6) รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับ ลักษณะและความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากสินทรัพย์และหนี้สินนี้
 - 3.3.3.3 กระแสเงินสด
 - 3.3.3.4 เงินทุนที่ได้รับจากผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของและการจัดสรรคืน ให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ และ
 - 3.3.3.5 วิธี ข้อสมมติ และดุลยพินิจที่ใช้ในการประมาณการจำนวนเงินที่นำเสนอหรือ เปิดเผย และการเปลี่ยนแปลงวิธี ข้อสมมติ และดุลยพินิจเหล่านั้น

⁷ ในกรอบแนวคิดฉบับนี้ คำว่า งบการเงินหมายถึง งบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป

⁸ สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายนิยามในตารางที่ 4.1 รายการเหล่านี้เป็นองค์ประกอบของ งบการเงิน

⁹ กรอบแนวคิดไม่ระบุว่างบผลการดำเนินงานการเงินประกอบด้วยงบเดียวหรือสองงบ

รอบระยะเวลารายงาน

- 3.4 งบการเงินให้จัดทำสำหรับรอบระยะเวลาที่ระบุ (รอบระยะเวลารายงาน) และให้ข้อมูลเกี่ยวกับ
- 3.4.1 สินทรัพย์และหนี้สินซึ่งรวมถึงสินทรัพย์และหนี้สินที่ยังไม่รับรู้ และส่วนของเจ้าของที่มีอยู่ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงานหรือระหว่างรอบระยะเวลารายงาน และ
- 3.4.2 รายได้และค่าใช้จ่ายสำหรับรอบระยะเวลารายงาน
- 3.5 งบการเงินยังให้ข้อมูลเปรียบเทียบอย่างน้อยหนึ่งรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้าเพื่อช่วยผู้ใช้งบการเงินในการระบุและประเมินการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้ม
- 3.6 ข้อมูลเกี่ยวกับรายการในอนาคตที่เป็นไปได้และเหตุการณ์ในอนาคตที่เป็นไปได้อื่น (ข้อมูลคาดการณ์อนาคต) จะรวมอยู่ในงบการเงิน หากข้อมูลนั้น
- 3.6.1 เกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สินของกิจการซึ่งรวมถึงสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ยังไม่รับรู้ หรือส่วนของเจ้าของที่มีอยู่ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงานหรือระหว่างรอบระยะเวลารายงาน หรือรายได้หรือค่าใช้จ่ายสำหรับรอบระยะเวลารายงาน และ
- 3.6.2 เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน
- ตัวอย่างเช่น หากสินทรัพย์หรือหนี้สินวัดค่าโดยการประมาณการกระแสเงินสดอนาคต ข้อมูลเกี่ยวกับกระแสเงินสดอนาคตที่ประมาณการอาจช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจค่าวัสดุที่รายงานไว้ งบการเงินมักจะไม่ให้ข้อมูลคาดการณ์อนาคตประเภทอื่น ตัวอย่างเช่น เอกสารเชิงอรรถाचิယายเกี่ยวกับความคาดหวังและกลยุทธ์ของฝ่ายบริหารสำหรับกิจการที่เสนอรายงาน
- 3.7 งบการเงินยังรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับรายการและเหตุการณ์อื่นที่ได้เกิดขึ้นหลังจากสิ้นรอบระยะเวลารายงาน หากการให้ข้อมูลนั้นมีความจำเป็นเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของงบการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 3.2)

มุ่งมองที่ปรับใช้ในงบการเงิน

- 3.8 งบการเงินให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายการและเหตุการณ์อื่นที่พิจารณาจากมุ่งมองของกิจการที่เสนอรายงานในภาพรวม ไม่ใช่จากมุ่งมองของกลุ่มไดกุลุ่มนั่งของนักลงทุน ผู้ให้กู้หรือเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นในอนาคต

ข้อสมมติการดำเนินงานต่อเนื่อง

- 3.9 โดยปกติ งบการเงินจะจัดทำตามข้อสมมติว่ากิจการที่เสนอรายงานมีการดำเนินงานต่อเนื่องและจะดำเนินงานต่อไปในอนาคตที่คาดการณ์ได้ ดังนั้นจึงสมมติได้ว่ากิจการไม่มีความตั้งใจและไม่มีความจำเป็นที่จะเข้าสู่การชำระบัญชีหรือหยุดดำเนินการ หากความตั้งใจหรือความจำเป็นนั้นมีอยู่จริง งบการเงินอาจจัดทำด้วยหลักที่แตกต่าง เมื่อเป็นเช่นนั้น ให้เปิดเผยหลักดังกล่าวในงบการเงิน

กิจการที่เสนอรายงาน

- 3.10 กิจการที่เสนอรายงานคือกิจการที่ต้องหรือที่เลือกจัดทำงบการเงิน กิจการที่เสนอรายงานสามารถเป็นกิจการหนึ่งเดียวหรือเป็นส่วนหนึ่งของกิจการ หรือสามารถประกอบด้วยกิจการมากกว่าหนึ่งกิจการ กิจการที่เสนอรายงานไม่จำเป็นต้องเป็นนิติบุคคล
- 3.11 บางครั้งกิจการหนึ่ง (บริษัทใหญ่) มีอำนาจควบคุมกิจการอีกแห่งหนึ่ง (บริษัทย่อย) หากกิจการที่เสนอรายงานประกอบด้วยบริษัทใหญ่และบริษัทย่อยต่าง ๆ งบการเงินของกิจการที่เสนอรายงานนี้จึงเรียกว่างบการเงินรวม (ดูย่อหน้าที่ 3.15 ถึง 3.16) หากกิจการที่เสนอรายงานเป็นบริษัทใหญ่เพียงลำพังงบการเงินของกิจการที่เสนอรายงานนี้จึงเรียกว่างบการเงินเดียว (ดูย่อหน้าที่ 3.17 ถึง 3.18)
- 3.12 หากกิจการที่เสนอรายงานประกอบด้วยกิจการสองแห่งขึ้นไปที่ไม่เกี่ยวข้องด้วยความสัมพันธ์ เชิงบริษัทใหญ่-บริษัทย่อย งบการเงินของกิจการที่เสนอรายงานนี้จึงเรียกว่างบการเงินผนวกรวม
- 3.13 การกำหนดขอบเขตที่เหมาะสมของกิจการที่เสนอรายงานอาจทำได้ยาก หากกิจการที่เสนอรายงาน
- 3.13.1 ไม่ใช่นิติบุคคล และ
 - 3.13.2 ไม่ได้ประกอบด้วยเพียงแค่นิติบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วยความสัมพันธ์เชิงบริษัทใหญ่-บริษัทย่อย
- 3.14 ในกรณีดังกล่าว การกำหนดขอบเขตของกิจการที่เสนอรายงานจะขึ้นอยู่กับความต้องการข้อมูลของผู้ใช้งบการเงินหลักของกิจการที่เสนอรายงาน ผู้ใช้งบกล่าวว่าต้องการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงลิ่งที่ตั้งใจจะสื่อ ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมกำหนดว่า
- 3.14.1 ขอบเขตของกิจการที่เสนอรายงานไม่มีกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจที่กำหนดขึ้นเองหรือที่ไม่สมบูรณ์
 - 3.14.2 การรวมกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจดังกล่าวภายในขอบเขตของกิจการที่เสนอรายงานทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นกลาง และ
 - 3.14.3 คำอธิบายว่าขอบเขตของกิจการที่เสนอรายงานกำหนดอย่างไรและกิจการที่เสนอรายงานประกอบด้วยหน่วยงานใดบ้าง

งบการเงินรวมและงบการเงินเดียว

- 3.15 งบการเงินรวมให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายของทั้งบริษัทใหญ่และบริษัทย่อยเสมือนว่าเป็นกิจการที่เสนอรายงานหนึ่งเดียว ข้อมูลนี้เป็นประโยชน์ ต่อนักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อันทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นในอนาคตของบริษัทใหญ่ ในการประเมินความเป็นไปได้สำหรับกระแสเงินสดรับสุทธิอคาดตของบริษัทใหญ่ เพราะกระแสเงินสดรับสุทธิของบริษัทใหญ่ได้รวมถึงเงินที่บริษัทย่อยจัดสรรให้บริษัทใหญ่และเงินที่จัดสรรนี้ขึ้นอยู่กับกระแสเงินสดรับสุทธิของบริษัทย่อย

- 3.16 งบการเงินรวมไม่ได้ออกแบบเพื่อให้ข้อมูลแยกต่างหากเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของรายได้ และค่าใช้จ่ายของบริษัทย่อยรายได้รายหนึ่ง งบการเงินของบริษัทย่อยเองที่ออกแบบมาเพื่อให้ข้อมูลนั้น
- 3.17 งบการเงินเดียวออกแบบเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายของบริษัทใหญ่และไม่ใช่ของบริษัทย่อย ข้อมูลนี้เป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นในอนาคตของบริษัทใหญ่ เพราะ
- 3.17.1 โดยปกติสิทธิเรียกร้องต่อบริษัทใหญ่ไม่ได้ให้สิทธิแก่ผู้ถือสิทธินั้นในการเรียกร้องต่อ บริษัทย่อย และ
- 3.17.2 ในบางประเทศ จำนวนเงินที่สามารถจัดสรรคืนได้ตามกฎหมายให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้อง ส่วนของเจ้าของบริษัทใหญ่ขึ้นอยู่กับลำดองที่จัดสรรได้ของบริษัทใหญ่ แนวทางอีกแนวทางหนึ่งในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่ายบางส่วนหรือทั้งหมดของบริษัทใหญ่เพียงลำพังในงบการเงินรวมคือในหมายเหตุ
- 3.18 โดยปกติข้อมูลที่ให้ในงบการเงินเดียวจะไม่เพียงพอเพื่อตอบสนองความต้องการข้อมูลของนักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นในอนาคตของบริษัทใหญ่ ดังนั้น เมื่อต้องจัดทำงบการเงินรวม งบการเงินเดียวไม่สามารถทดแทนงบการเงินรวมได้ แต่จะนั้น บริษัทใหญ่อาจถูกกำหนดหรือเลือกที่จะจัดทำงบการเงินเดียวเพิ่มเติมจากงบการเงินรวม

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

บทที่ 4 องค์ประกอบของงบการเงิน

บทนำ	4.1
คำนิยามของสินทรัพย์	4.3
สิทธิ	4.6
ศักยภาพในการสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ	4.14
การควบคุม	4.19
คำนิยามของหนี้สิน	4.26
ภาระผูกพัน	4.28
การโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ	4.36
ภาระผูกพันปัจจุบันที่เป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต	4.42
สินทรัพย์และหนี้สิน	4.48
หน่วยบัญชี	4.48
สัญญาที่ยังจะต้องปฏิบัติตาม	4.56
สาระของสิทธิตามสัญญาและภาระผูกพันตามสัญญา	4.59
คำนิยามส่วนของเจ้าของ	4.63
คำนิยามของรายได้และค่าใช้จ่าย	4.68

บทนำ

- 4.1 องค์ประกอบของงบการเงินที่นิยามไว้ในกรอบแนวคิด ได้แก่
- 4.1.1 สินทรัพย์ หนี้สินและส่วนของเจ้าของ ที่เกี่ยวข้องกับฐานะการเงินของกิจการที่เสนอรายงาน และ
 - 4.1.2 รายได้และค่าใช้จ่าย ที่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการที่เสนอรายงาน
- 4.2 องค์ประกอบเหล่านี้เชื่อมโยงกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ สิทธิเรียกร้องและการเปลี่ยนแปลง ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจกับสิทธิเรียกร้องที่อภิป্রายในบทที่ 1 และองค์ประกอบเหล่านี้ได้นิยามไว้ในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 องค์ประกอบของงบการเงิน

รายการที่อภิป্রายใน บทที่ 1	องค์ประกอบ	คำนิยามหรือคำอธิบาย
ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ	สินทรัพย์	ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจในปัจจุบันที่อยู่ในความควบคุม ของกิจการอันเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ คือ สิทธิที่มีคักยภาพในการ สร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ
สิทธิเรียกร้อง	หนี้สิน	ภาระผูกพันในปัจจุบันของกิจการที่จะโอนทรัพยากร เชิงเศรษฐกิจอันเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต
	ส่วนของเจ้าของ	ส่วนได้เสียคงเหลือในลินทรัพย์ของกิจการหลังจาก หักหนี้สินของกิจการทั้งหมด
การเปลี่ยนแปลงทรัพยากร เชิงเศรษฐกิจและสิทธิ เรียกร้องที่สะท้อนผลการ ดำเนินงานการเงิน	รายได้	การเพิ่มขึ้นของลินทรัพย์หรือการลดลงของหนี้สิน ส่งผลให้เกิดการเพิ่มขึ้นของส่วนของเจ้าของ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเงินทุนที่ได้รับจากผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของ เจ้าของ
	ค่าใช้จ่าย	การลดลงของลินทรัพย์หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สิน ส่งผลให้เกิดการลดลงของส่วนของเจ้าของ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการจัดสรรคืนให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของ เจ้าของ
การเปลี่ยนแปลงอื่นของ ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ และสิทธิเรียกร้อง	-	เงินทุนที่ได้รับจากผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ และการจัดสรรคืนให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของ เจ้าของ
	-	การแยกเปลี่ยนลินทรัพย์หรือหนี้สินที่ไม่ส่งผลให้ส่วน ของเจ้าของเพิ่มขึ้นหรือลดลง

คำนิยามของสินทรัพย์

- 4.3 สินทรัพย์คือทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจในปัจจุบันที่อยู่ภายใต้การควบคุมของกิจการซึ่งเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต
- 4.4 ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ คือ สิทธิที่มีศักยภาพในการสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ
- 4.5 ส่วนนี้อภิปรายคำนิยามในสามแง่มุมต่อไปนี้
- 4.5.1 สิทธิ (ดูย่อหน้าที่ 4.6 ถึง 4.13)
 - 4.5.2 ศักยภาพในการสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ (ดูย่อหน้าที่ 4.14 ถึง 4.18) และ
 - 4.5.3 การควบคุม (ดูย่อหน้าที่ 4.19 ถึง 4.25)

สิทธิ

- 4.6 สิทธิที่มีศักยภาพในการสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจมีหลายรูปแบบรวมถึง
- 4.6.1 สิทธิที่มาคู่กับภาระผูกพันของอีกฝ่าย (ดูย่อหน้าที่ 4.39) เช่น
 - 4.6.1.1 สิทธิที่จะได้รับเงิน
 - 4.6.1.2 สิทธิที่จะได้รับสินค้าหรือบริการ
 - 4.6.1.3 สิทธิที่จะแลกเปลี่ยนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจกับอีกฝ่ายด้วยเงื่อนไขที่เป็นผลดี เช่น สัญญาฟอร์เวิร์ดที่จะซื้อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจด้วยเงื่อนไขที่เป็นผลดี ณ เวลาหนึ่ง หรือสิทธิเลือกที่จะซื้อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ
 - 4.6.1.4 สิทธิที่จะได้รับผลประโยชน์จากการภาระผูกพันของกิจการอีกฝ่าย ที่จะโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจเมื่อเหตุการณ์ในอนาคตที่ระบุไว้ที่มีความไม่แน่นอนได้เกิดขึ้น (ดูย่อหน้าที่ 4.37)
 - 4.6.2 สิทธิที่ไม่ได้มาคู่กับภาระผูกพันของอีกฝ่าย เช่น
 - 4.6.2.1 สิทธิเหนือสิ่งที่มีตัวตน เช่น ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ หรือสินค้าคงเหลือ ตัวอย่างของสิทธิตั้งกล่าว เช่น สิทธิที่จะใช้สิ่งที่มีตัวตนหรือสิทธิที่จะได้รับผลประโยชน์จากมูลค่าคงเหลือของสิ่งที่ เช่น
 - 4.6.2.2 สิทธิที่จะใช้ทรัพย์สินทางปัญญา
- 4.7 สิทธิจำนวนมากเกิดจากสัญญา ข้อกฎหมายหรือวิธีอื่นที่คล้ายกัน เช่น กิจการอาจได้รับสิทธิจากการเป็นเจ้าของหรือการเช่าสิ่งที่มีตัวตน หรือจากการเป็นเจ้าของตราสารหนี้หรือตราสารทุน หรือจากการเป็นเจ้าของสิทธิบัตรที่จดทะเบียน อย่างไรก็ตาม กิจการอาจได้รับสิทธิจากวิธีอื่น เช่น
- 4.7.1 จากการได้มาหรือการสร้างความรู้จัดเจนที่ไม่ใช่องค์ความรู้สาธารณะ (ดูย่อหน้าที่ 4.22) หรือ
 - 4.7.2 ผ่านภาระผูกพันของอีกฝ่ายที่เกิดขึ้นเพราอีกฝ่ายไม่สามารถในทางปฏิบัติที่จะกระทำการที่ไม่เป็นไปตามประเพณีปฏิบัติ หรือนโยบายที่เผยแพร่ หรือข้อความที่ระบุ (ดูย่อหน้าที่ 4.31)

- 4.8 สินค้าหรือบริการบางประเภทที่ได้รับและใช้หมดในทันที เช่น การให้บริการของพนักงาน สิทธิของกิจการที่จะรับผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจากสินค้าหรือบริการจะมีอยู่เพียงชั่วขณะจนกระทั่งกิจการใช้สินค้าหรือบริการนั้นหมด
- 4.9 ไม่ใช้สิทธิทุกประเภทของกิจการจะเป็นสินทรัพย์ของกิจการนั้น สิทธิที่จะเป็นสินทรัพย์ของกิจการต้องมีทั้งคักกี้ภาพในการสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจให้กิจการที่เกินกว่าผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่ผู้อื่นได้รับ (ดูย่อหน้าที่ 4.14 ถึง 4.18) และอยู่ภายใต้การควบคุมของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ 4.19 ถึง 4.25) ตัวอย่าง สิทธิที่หากับทุกกิจการโดยไม่มีต้นทุนที่มีนัยสำคัญ เช่น สิทธิในการเข้าถึงสินค้าสาธารณะ เช่น สิทธิสาธารณะในการใช้ทางผ่านบนที่ดิน หรือความรู้จัดเจนที่เป็นองค์ความรู้สาธารณะ โดยปกติแล้วไม่ถือเป็นสินทรัพย์ของกิจการที่ถือครองสิทธิเหล่านั้น กิจการไม่สามารถมีสิทธิในการได้รับผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจากตนเอง ดังนี้
- 4.10.1 ตราสารหนี้หรือตราสารทุนที่กิจการออกและซื้อคืนและถือโดยกิจการเอง (เช่น หุ้นทุนซื้อคืน) ไม่ใช่ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ และ
 - 4.10.2 ในกรณีที่กิจการที่เสนอรายงานประกอบด้วยนิติบุคคลมากกว่าหนึ่งราย ตราสารหนี้หรือตราสารทุนที่ออกโดยนิติบุคคลหนึ่งและถือโดยนิติบุคคลอื่นไม่ใช่ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน
- 4.11 โดยหลักการแล้ว สิทธิแต่ละสิทธิของกิจการเป็นสินทรัพย์ที่แยกต่างหาก อย่างไรก็ตาม เพื่อวัตถุประสงค์ทางการบัญชี สิทธิที่เกี่ยวข้องกันมักจะถือปฏิบัติเป็นหน่วยบัญชีเดียวที่ถือเป็นสินทรัพย์เดียว (ดูย่อหน้าที่ 4.48 ถึง 4.55) ตัวอย่าง ความเป็นเจ้าของตามกฎหมายของสิ่งที่มีตัวตนรายการหนึ่งอาจก่อให้เกิดสิทธิหลายประการ ได้แก่
- 4.11.1 สิทธิการใช้สิ่งนั้น
 - 4.11.2 สิทธิในการขายสิทธิเหนือสิ่งนั้น
 - 4.11.3 สิทธิในการนำสิทธิเหนือสิ่งนั้นไปค้ำประกัน และ
 - 4.11.4 สิทธิอื่นที่ไม่กล่าวในย่อหน้าที่ 4.11.1 ถึง 4.11.3
- 4.12 ในหลายกรณี กลุ่มของสิทธิที่เกิดจากความเป็นเจ้าของตามกฎหมายของสิ่งที่มีตัวตนรายการหนึ่ง ให้ถือปฏิบัติเป็นสินทรัพย์เดียว โดยหลักการแล้ว ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจคือกลุ่มของสิทธิไม่ใช่สิ่งที่มีตัวตน ลึกลึกล้ำว่า การอธิบายกลุ่มของสิทธิด้วยสิ่งที่มีตัวตนมักให้ความเป็นตัวแทนยังนั้นเที่ยงธรรมถึงสิทธิเหล่านั้นที่กระชับและเข้าใจได้มากที่สุด
- 4.13 ในบางกรณี มีความไม่แนนอนว่าสิทธิมีอยู่จริงหรือไม่ ตัวอย่าง กิจการและอีกฝ่ายอาจโต้แย้งว่า กิจการมีสิทธิที่จะได้รับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจจากอีกฝ่ายหรือไม่ จนกว่าความไม่แนนอนว่าสิทธิมีอยู่หรือไม่จะคลี่คลาย เช่น ตามคำสั่งศาล ยังมีความไม่แนนอนว่ากิจการมีสิทธิหรือไม่และสินทรัพย์มีอยู่หรือไม่ (ย่อหน้าที่ 5.14 อภิปรายการรับรู้สินทรัพย์ซึ่งการมีอยู่มีความไม่แนนอน)

ศักยภาพในการสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ

- 4.14 ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจคือสิทธิที่มีศักยภาพในการสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ การมีอยู่ของศักยภาพนั้นไม่จำเป็นที่ว่าสิทธิในการสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจต้องมีความแนนอนหรือ

- คาดว่าจะเกิดขึ้น ขอเพียงแค่สิทธินั้นที่กิจการมีอยู่ชั่งกายได้สถานการณ์อย่างน้อยหนึ่งสถานการณ์ จะก่อให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจแก่กิจการนั้นมากกว่ากิจการอื่น
- 4.15 เมื่อสิทธิเป็นไปตามนิยามของทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ สิทธินั้นถือเป็นสินทรัพย์แม้ว่าจะมีความน่าจะเป็นต่ำที่จะสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ แต่กรณั้น ความน่าจะเป็นที่ต่อจากระบบท การตัดสินใจว่าจะให้ข้อมูลใดบ้างและให้อย่างไรเกี่ยวกับสินทรัพย์ รวมถึงการตัดสินใจว่าจะรับรู้ สินทรัพย์นี้หรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ 5.15 ถึง 5.17) และวัดค่าอย่างไร
- 4.16 ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจสามารถสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจเพื่อกิจการโดยการให้สิทธิกิจการ หรือทำให้กิจการสามารถดำเนินการต่าง ๆ อย่างน้อยหนึ่งอย่าง ตัวอย่างเช่น
- 4.16.1 รับกระแสเงินสดตามสัญญาหรือทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่น
 - 4.16.2 แลกเปลี่ยนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจนั้นกับอีกฝ่ายหนึ่งด้วยเงื่อนไขที่เป็นผลดีต่อกิจการ
 - 4.16.3 ดำเนินการใด ๆ ที่สร้างกระแสเงินสดรับหรือหลีกเลี่ยงกระแสเงินสดจ่าย เช่น
 - 4.16.3.1 ใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจนั้นตามลำพังหรือใช้ร่วมกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่น เพื่อผลิตสินค้าหรือให้บริการ
 - 4.16.3.2 ใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจนั้นเพื่อเพิ่มมูลค่าทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่น หรือ
 - 4.16.3.3 ให้อีกฝ่ายหนึ่งเช่าทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจนั้น
 - 4.16.4 รับเงินสดหรือทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่นจากการขายทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจนั้น หรือ
 - 4.16.5 ชำระหนี้สินโดยการโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจนั้น
- 4.17 แม้ว่ามูลค่าของทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจเกิดมาจากการศักยภาพปัจจุบันในการสร้างผลประโยชน์ เชิงเศรษฐกิจอนาคต ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจเป็นสิทธิปัจจุบันที่มีศักยภาพอยู่ แต่ไม่ใช่ ผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอนาคตที่สิทธินั้นอาจสร้างขึ้น ตัวอย่างเช่น มูลค่าสิทธิเลือกที่ซื้อมาแล้ว เกิดจากศักยภาพในการสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจผ่านการใช้สิทธิเลือกในวันใดวันหนึ่ง ในอนาคต อย่างไรก็ตาม ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจนี้เป็นสิทธิปัจจุบันซึ่งหมายถึงสิทธิในการใช้ สิทธิเลือกนั้นในวันใดวันหนึ่งในอนาคต ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจนี้ไม่ใช่ผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ อนาคตที่ผู้ถือสิทธิเลือกจะได้รับหากมีการใช้สิทธิเลือก
- 4.18 การเกิดรายจ่ายและการได้มาซึ่งสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน แต่รายการทั้งสอง ไม่จำเป็นต้องเกิดคู่กันเสมอไป ดังนั้น รายจ่ายของกิจการที่เกิดขึ้นอาจเป็นหลักฐานว่ากิจการเสียหา ผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอนาคต แต่ไม่ใช่ข้อพิสูจน์ที่นำไปสู่ข้อสรุปว่ากิจการได้รับสินทรัพย์แล้ว ในทำนองเดียวกัน การไม่มีรายจ่ายที่เกี่ยวข้องไม่ได้ตัดโอกาสของรายการไดจากการเป็นไปตาม นิยามของสินทรัพย์ ตัวอย่างเช่น สินทรัพย์สามารถรวมถึงสิทธิที่รัฐบาลให้กับกิจการโดยไม่เรียก เก็บสิ่งตอบแทนหรือสิทธิที่อีกฝ่ายบริจาคให้กิจการ

การควบคุม

- 4.19 การควบคุมเชื่อมโยงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจกับกิจการ การประเมินว่าการควบคุมมีอยู่หรือไม่ ช่วยในการระบุทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่กิจการดำเนินถึง ตัวอย่างเช่น กิจการอาจควบคุมสัดส่วน หนึ่งขององลังหาริมทรัพย์โดยปราศจากการควบคุมกรรมสิทธิ์ในองลังหาริมทรัพย์ทั้งรายการ

- ในกรณีเหล่านี้ สินทรัพย์ของกิจการคือสัดส่วนในอสังหาริมทรัพย์อันเกิดจากการควบคุมของ กิจการ มิใช่เกิดจากการลิทธิ์ซึ่งกิจการไม่ได้ควบคุมในอสังหาริมทรัพย์ทั้งรายการ
- 4.20 กิจการควบคุมทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจเมื่อกิจการมีความสามารถปัจจุบันในการกำกับการใช้ ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและได้รับผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอันอาจมาจากการนั้น การควบคุมรวมถึงความสามารถปัจจุบันในการกีดกันไม่ให้ฝ่ายอื่นกำกับการใช้ทรัพยากร เชิงเศรษฐกิจและไม่ให้ได้รับผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่อาจมาจากการนั้น ผลที่ตามมา คือหากฝ่ายหนึ่งควบคุมทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจนั้นแล้ว จะไม่มีฝ่ายอื่นควบคุมทรัพยากรนั้นอีก
- 4.21 กิจการมีความสามารถปัจจุบันในการกำกับการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจหากกิจการมีลิทธิ์ระดม ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจมาใช้ในกิจกรรมของกิจการหรืออนุญาตให้อีกฝ่ายระดมทรัพยากร เชิงเศรษฐกิจไปใช้ในกิจกรรมของฝ่ายอื่น
- 4.22 การควบคุมทรัพยากรเชิงเศรษฐกิjmักเกิดขึ้นจากความสามารถบังคับลิทธิตามกฎหมาย แต่การควบคุมยังสามารถเกิดขึ้นได้หากกิจการมีวิธีอื่นที่ทำให้มั่นใจว่ากิจการเท่านั้นไม่ใช้ฝ่ายอื่น ที่มีความสามารถปัจจุบันในการกำกับการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและได้รับผลประโยชน์อัน อาจเกิดจากทรัพยากรนั้น ตัวอย่างเช่น กิจการสามารถควบคุมลิทธิการใช้ความรู้จัดเจนที่ไม่ใช่ องค์ความรู้สาธารณะ ถ้ากิจการมีลิทธิเข้าถึงความรู้จัดเจนและมีความสามารถปัจจุบันในการเก็บ ความรู้จัดเจนเป็นความลับแม้ว่าความรู้จัดเจนนั้นไม่ได้รับการปกป้องด้วยลิทธิบัตรจดทะเบียน
- 4.23 กิจการควบคุมทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจเมื่อผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอนาคตจากทรัพยากรนั้น ต้องเข้าสู่กิจการแทนที่จะเป็นอีกฝ่ายไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม การควบคุมลักษณะนี้ไม่ได้ส่อ โดยนัยว่า กิจการสามารถมั่นใจว่าทรัพยากรนั้นจะสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจได้ทุก สภาพแวดล้อม แต่หมายถึงว่า หากทรัพยากรนั้นสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ กิจการเป็นผู้ที่ จะได้รับประโยชน์นั้นไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม
- 4.24 การเปิดรับต่อความหลากหลายที่มีนัยสำคัญของจำนวนผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่สร้างจาก ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจจากชี้ว่ากิจการควบคุมทรัพยากรนั้น อย่างไรก็ตาม การเปิดรับนี้เป็น เพียงปัจจัยหนึ่งเท่านั้นในการพิจารณาประเมินภาพรวมว่าการควบคุมมีอยู่หรือไม่
- 4.25 บางครั้งฝ่ายหนึ่ง (ตัวการ) ให้อีกฝ่าย (ตัวแทน) กระทำการในนามของตัวการและเพื่อประโยชน์ ของตัวการ เช่น ตัวการอาจให้ตัวแทนจัดการขายสินค้าที่ควบคุมโดยตัวการ แม้ว่าทรัพยากร เชิงเศรษฐกิจที่ตัวการควบคุมจะอยู่ในความดูแลของตัวแทน ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจนั้นก็ไม่ใช่ สินทรัพย์ของตัวแทน นอกจากนี้ แม้ว่าตัวแทนจะมีภาระผูกพันในการโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ ที่ตัวการควบคุมให้กับบุคคลที่สามภาระผูกพันนั้นก็มิใช่หนึ่งสินของตัวแทน เพราะทรัพยากร เชิงเศรษฐกิจที่จะโอนไปเป็นทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของตัวการไม่ใช่ของตัวแทน

คำนิยามของหนี้สิน

- 4.26 หนี้สินคือภาระผูกพันปัจจุบันของกิจการในการโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจซึ่งเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต
- 4.27 หนี้สินจะมีอยู่ได้ต้องเป็นไปตามเกณฑ์ทั้งสามข้อต่อไปนี้
- 4.27.1 กิจการมีภาระผูกพัน (ดูย่อหน้าที่ 4.28 ถึง 4.35)
 - 4.27.2 เป็นภาระผูกพันที่ต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ (ดูย่อหน้าที่ 4.36 ถึง 4.41) และ
 - 4.27.3 เป็นภาระผูกพันที่เป็นภาระผูกพันปัจจุบันที่มีอยู่อันเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต (ดูย่อหน้าที่ 4.42 ถึง 4.47)

ภาระผูกพัน

- 4.28 เกณฑ์แรกของหนี้สินคือ กิจการมีภาระผูกพัน
- 4.29 ภาระผูกพันเป็นหน้าที่หรือความรับผิดชอบที่กิจการไม่มีความสามารถทางปฏิบัติที่จะหลีกเลี่ยงภาระผูกพันเป็นหนี้ต่ออีกฝ่าย (หรือหลายฝ่าย) เสมอ ฝ่ายอื่น (หรือหลายฝ่าย) อาจเป็นบุคคลหรือกิจการอีกแห่ง กลุ่มบุคคลหรือกลุ่มกิจการ หรือสังคมในวงกว้าง จึงไม่จำเป็นต้องทราบว่าภาระผูกพันนี้เป็นหนี้ต่อผู้ใด
- 4.30 หากฝ่ายหนึ่งมีภาระผูกพันให้โอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ ผลที่ตามมาคือ อีกฝ่าย (หรือหลายฝ่าย) มีลิขสิทธิ์ได้รับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม ข้อกำหนดให้ฝ่ายหนึ่งรับรู้หนี้สินและวัดค่าหนี้สิน ณ จำนวนที่ระบุได้ ไม่ได้สืบทอดยังฝ่ายอีกฝ่าย (หรือหลายฝ่าย) ต้องรับรู้สินทรัพย์หรือวัดค่าด้วยจำนวนเงินเท่ากัน เช่น มาตรฐานการรายงานทางการเงินหนึ่งอาจมีเกณฑ์การรับรู้รายการหรือข้อกำหนดการวัดค่าที่แตกต่างกันสำหรับหนี้สินของฝ่ายหนึ่งและสินทรัพย์คู่กันของอีกฝ่ายหนึ่ง หากเกณฑ์หรือข้อกำหนดที่แตกต่างกันนั้นเป็นผลของการตัดสินใจที่ตั้งใจเลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องมากที่สุดที่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงลิستี่ตั้งใจจะสื่อถึง
- 4.31 ภาระผูกพันต่าง ๆ เกิดขึ้นจากสัญญา ข้อกฎหมายหรือวิธีที่คล้ายคลึงและบังคับได้ตามกฎหมายโดยฝ่ายหนึ่ง (หรือหลายฝ่าย) ที่มีหนี้ต่อกัน อย่างไรก็ตาม ภาระผูกพันสามารถเกิดขึ้นจากประเพณีปฏิบัติ นโยบายที่เผยแพร่หรือคำແດลงการณ์ของกิจการที่กิจการไม่มีความสามารถในทางปฏิบัติที่จะปฏิบัติผิดไปจากประเพณีปฏิบัติ นโยบายที่เผยแพร่หรือคำແດลงการณ์ดังกล่าว ภาระผูกพันที่เกิดในสถานการณ์เหล่านี้บางครั้งเรียกว่า “ภาระผูกพันโดยปริยาย”
- 4.32 ในบางสถานการณ์ กิจการมีหน้าที่หรือความรับผิดชอบในการโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ เมื่อเกิดการกระทำในอนาคตอย่างหนึ่งที่กิจการอาจเป็นผู้ทำ การกระทำดังกล่าวรวมถึงการดำเนินธุรกิจอย่างหนึ่งหรือดำเนินงานในตลาดแห่งหนึ่งในวันที่ระบุในอนาคต หรือใช้สิทธิเลือกอย่างหนึ่งตามสัญญา ในสถานการณ์เหล่านั้น กิจการมีภาระผูกพันถ้าไม่มีความสามารถในทางปฏิบัติที่จะหลีกเลี่ยงการกระทำการดังกล่าว

- 4.33 ข้อสรุปที่ว่าการทำงบการเงินของกิจกรรมเกณฑ์การดำเนินงานต่อเนื่องมีความเหมาะสมยังสืบ
โดยนัยที่สรุปได้ว่ากิจการไม่มีความสามารถในทางปฏิบัติที่จะหลีกเลี่ยงการโอนที่หลีกเลี่ยงได้
จากการชำระบัญชีของกิจการหรือจากการยุติการค้าเท่านั้น
- 4.34 ปัจจัยที่ใช้ประเมินว่ากิจการมีความสามารถในทางปฏิบัติที่จะหลีกเลี่ยงการโอนทรัพยากร
เชิงเศรษฐกิจอาจขึ้นอยู่กับลักษณะของหน้าที่หรือความรับผิดชอบของกิจการ เช่น ในบางกรณี
กิจการอาจไม่มีความสามารถในทางปฏิบัติที่จะหลีกเลี่ยงการโอนหากการกระทำใด ๆ ที่กิจการ
สามารถทำเพื่อเลี่ยงการโอนจะเกิดผลที่ตามมาเชิงเศรษฐกิจในทางลบมากกว่าย่างมีนัยสำคัญ
เมื่อเทียบกับการโอน อย่างไรก็ตาม ทั้งความตั้งใจโอนและความเป็นไปได้สูงในการโอนไม่เป็น
เหตุผลเพียงพอให้สรุปว่ากิจการไม่มีความสามารถในทางปฏิบัติที่จะเลี่ยงการโอน
- 4.35 ในบางกรณี มีความไม่แนนอนว่าภาระผูกพันมีอยู่หรือไม่ ตัวอย่างเช่น หากฝ่ายหนึ่งอยู่ระหว่าง
การเรียกค่าสินใหม่ทดแทนสำหรับการกระทำผิดของกิจกรรมตามข้อกล่าวหาจึงอาจมีความ
ไม่แนนอนว่ามีการกระทำผิดหรือไม่ กิจการเป็นผู้กระทำการผิดหรือไม่ หรือกฎหมายจะบังคับใช้
อย่างไร มีความไม่แนนอนว่ากิจการมีภาระผูกพันต่อฝ่ายที่เรียกร้องค่าสินใหม่ทดแทนหรือไม่
และผลที่ตามมาดื้อ หนี้สินมีอยู่หรือไม่ จนกว่าความไม่แนนอนที่มีอยู่นั้นจะคลี่คลายลง เช่น
จากคำตัดสินของศาล (ย่อหน้าที่ 5.14 อภิปรายการรับรู้หนี้สินที่การเกิดขึ้นยังไม่แนนอน)

การโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ

- 4.36 เกณฑ์ที่สองของหนี้สินคือ ภาระผูกพันที่ต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ
เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์นี้ ภาระผูกพันต้องมีศักยภาพในการทำให้กิจการต้องโอนทรัพยากร
เชิงเศรษฐกิจให้ออกฝ่าย (หรือห้าย้ายฝ่าย) การมีอยู่ของคดีแพ่งดังกล่าวไม่จำเป็นต้องมีความ
แนนอนหรือคาดว่าจะเกิดขึ้นที่กิจการจะต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ เช่น การโอนอาจจะมีขึ้น
เมื่อเกิดเหตุการณ์อนาคตที่ระบุไว้ซึ่งมีความไม่แนนอนว่าจะเกิดขึ้นเท่านั้น การเข้าเงื่อนไข¹
ดังกล่าวขอเพียงแค่ ภาระผูกพันมีอยู่แล้วและมีอย่างน้อยหนึ่งสถานการณ์ที่กำหนดให้กิจการ
ต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ
- 4.38 ภาระผูกพันจะเป็นไปตามคำนิยามของหนี้สินแม้ว่ามีความน่าจะเป็นต่ำที่จะโอนทรัพยากร
เชิงเศรษฐกิจ แต่กรณั้น ความน่าจะเป็นที่ต่ำอาจกระทบการตัดสินใจว่าจะให้ข้อมูลใดบ้างและ
ให้อย่างไรเกี่ยวกับหนี้สิน รวมถึงการตัดสินใจว่าจะรับรู้หนี้สินหรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ 5.15 ถึง
5.17) และวัดค่าอย่างไร
- 4.39 ภาระผูกพันที่จะโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ ให้รวมถึง ตัวอย่างต่อไปนี้
- 4.39.1 ภาระผูกพันที่จะจ่ายเงินสด
 - 4.39.2 ภาระผูกพันที่จะส่งมอบสินค้าหรือให้บริการ
 - 4.39.3 ภาระผูกพันที่จะแลกเปลี่ยนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจกับอีกฝ่ายด้วยเงื่อนไขที่เป็น²
ผลเสียต่อกิจการ ตัวอย่างของภาระผูกพันดังกล่าวรวมถึงสัญญาฟอร์เวิร์ดที่จะขาย
ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจด้วยเงื่อนไขที่เป็นผลเสียในปัจจุบันหรือลิทธิเลือกที่ให้ลิทธิอีก
ฝ่ายที่จะซื้อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจจากการ

- 4.39.4 ภาระผูกพันที่จะโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจหากเกิดเหตุการณ์อนาคตที่ระบุไว้ซึ่งมีความไม่แน่นอนว่าจะเกิดขึ้น
- 4.39.5 ภาระผูกพันที่จะออกเครื่องมือทางการเงินหากเครื่องมือทางการเงินนั้นจะผูกพันกิจการให้โอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ
- 4.40 แทนที่กิจการจะปฏิบัติตามภาระผูกพันด้วยการโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจให้อีกกิจการหนึ่งที่มีสิทธิรับทรัพยารนั้น บางครั้งกิจการอาจตัดสินใจดำเนินการอื่นแทน ตัวอย่างเช่น
 - 4.40.1 ชำระภาระผูกพันโดยเจรจาการปลดจากภาระผูกพัน
 - 4.40.2 โอนภาระผูกพันให้บุคคลที่สาม หรือ
 - 4.40.3 ทดแทนภาระผูกพันที่จะโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจด้วยภาระผูกพันอื่นที่เกิดจาก การเข้าทำรายการใหม่
- 4.41 ในสถานการณ์ตามที่อธิบายในย่อหน้าที่ 4.40 กิจการมีภาระผูกพันที่จะโอนทรัพยากร เชิงเศรษฐกิจจนกว่ากิจการได้ชำระ โอนหรือทดแทนภาระผูกพันนั้น

ภาระผูกพันปัจจุบันที่เป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต

- 4.42 เกณฑ์ที่สามของหนี้สินคือ ภาระผูกพันที่เป็นภาระผูกพันปัจจุบันที่มีอยู่อันเป็นผลของเหตุการณ์ ในอดีต
- 4.43 ภาระผูกพันปัจจุบันอันเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีตจะมีอยู่ เฉพาะเมื่อ
 - 4.43.1 กิจการได้รับผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจแล้วหรือได้กระทำการแล้ว และ
 - 4.43.2 อันส่งผลให้กิจการจะหรืออาจจะต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่มีจะนั้นกิจการ ไม่ต้องโอน
- 4.44 ผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่ได้รับแล้ว เช่น สินค้าหรือบริการ การดำเนินการที่ได้กระทำการแล้ว อาจรวม เช่น การดำเนินธุรกิจอย่างหนึ่งหรือดำเนินงานในตลาดแห่งหนึ่ง หากผลประโยชน์ เชิงเศรษฐกิจที่ได้รับหรือการกระทำที่ดำเนินการเกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง ภาระผูกพันปัจจุบัน ที่เกิดขึ้นอาจสะสมในช่วงเวลาหนึ่ง
- 4.45 หากข้อกฎหมายใหม่เริ่มมีผลบังคับ ภาระผูกพันปัจจุบันเกิดขึ้นตามที่กฎหมายใหม่กำหนด เฉพาะเมื่อกิจการจะหรืออาจจะต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอันเป็นผลจากการได้รับ ผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจหรือได้กระทำการแล้ว มีจะนั้นแล้วกิจการไม่ต้องโอน การบังคับใช้ กฎหมายด้วยตัวของมันเองไม่เพียงพอจะสร้างภาระผูกพันปัจจุบันให้กิจการ เช่นเดียวกันกับ ประเพณีปฏิบัติ นโยบายที่เผยแพร่หรือคำແດลงการณ์ที่ระบุตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 4.31 ทำให้ภาระผูกพันปัจจุบันเกิดขึ้นตามประเพณีปฏิบัติ นโยบายที่เผยแพร่หรือคำແດลงการณ์ เฉพาะเมื่อกิจการจะหรืออาจจะต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอันเป็นผลจากการได้รับ ผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจหรือได้กระทำการแล้ว มีจะนั้นแล้วกิจการไม่ต้องโอน
- 4.46 ภาระผูกพันปัจจุบันสามารถมีอยู่ได้แม้ว่าการโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจยังไม่สามารถบังคับได้ จนกว่าจะถึงวันหนึ่งในอนาคต เช่น หนี้สินตามสัญญาที่จะจ่ายเงินสดอาจมีอยู่ ณ ตอนนี้แม้ว่า สัญญายังไม่กำหนดให้จ่ายชำระจนกว่าจะถึงวันหนึ่งในอนาคต เช่นเดียวกัน ภาระผูกพันตามสัญญา

ที่ให้กิจการปฏิบัติงาน ในวันหนึ่งในอนาคตอาจมีอยู่ ณ ตอนนี้ แม้ว่าคู่สัญญาไม่สามารถบังคับให้กิจการปฏิบัติงานดังกล่าวจนกว่าจะถึงวันนั้นในอนาคต

- 4.47 กิจการยังไม่มีภาระผูกพันปัจจุบันที่จะโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจหากยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ในย่อหน้าที่ 4.43 กล่าวคือ หากกิจการยังไม่ได้รับผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจหรือกระทำการที่จะหรืออาจทำให้กิจการต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่มีะนั้นกิจการไม่ต้องโอน เช่น หากกิจการเข้าทำสัญญาที่จะจ่ายเงินเดือนให้พนักงานเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนกับการรับบริการของพนักงาน กิจการยังไม่มีภาระผูกพันปัจจุบันที่จะจ่ายเงินเดือนจนกว่าจะได้รับบริการจากพนักงาน ก่อนหน้านั้นถือว่าเป็นสัญญาที่จะต้องปฏิบัติตาม กล่าวคือกิจการมีทั้งสิทธิและภาระผูกพันที่จะแลกเปลี่ยนเงินเดือนในอนาคตสำหรับบริการในอนาคตของพนักงาน (ดูย่อหน้าที่ 4.56 ถึง 4.58)

สินทรัพย์และหนี้สิน

หน่วยบัญชี

- 4.48 หน่วยบัญชีคือสิทธิหรือกลุ่มของสิทธิ ภาระผูกพันหรือกลุ่มของภาระผูกพัน หรือกลุ่มของสิทธิและภาระผูกพันที่จะใช้เกณฑ์การรับรู้รายการและแนวคิดการวัดค่า
- 4.49 ให้เลือกหน่วยบัญชีสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินเมื่อพิจารณาว่าจะใช้เกณฑ์การรับรู้รายการและแนวคิดการวัดค่าอย่างไรกับสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้นและกับรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในบางสภาพแวดล้อม อาจจะเป็นการเหมาะสมที่จะเลือกหน่วยบัญชีหนึ่งเพื่อการรับรู้รายการและอีกหน่วยบัญชีหนึ่งที่แตกต่างกันเพื่อการวัดค่า ตัวอย่างเช่น ในบางครั้งอาจจะรับรู้รายการที่คลัสัญญาแต่ตัวค่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มของสัญญา ในการนำเสนอและการเปิดเผยข้อมูลสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้และค่าใช้จ่ายอาจจำเป็นต้องแสดงเป็นยอดรวมหรือแสดงแยกกันเป็นส่วนประกอบต่างๆ
- 4.50 หากกิจการโอนส่วนหนึ่งของสินทรัพย์หรือส่วนหนึ่งของหนี้สิน หน่วยบัญชีอาจเปลี่ยนแปลงณ เวลาเดียวกัน เพื่อที่ว่าส่วนประกอบที่โอนไปกับส่วนประกอบที่คงไว้เป็นหน่วยบัญชีที่แยกจากกัน (ดูย่อหน้าที่ 5.26 ถึง 5.33)
- 4.51 ให้เลือกหน่วยบัญชีเพื่อให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ซึ่งลือโดยนัยว่า
- 4.51.1 ข้อมูลที่ให้เกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สินและเกี่ยวกับรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องต้องเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ การปฏิบัติกับกลุ่มสิทธิและภาระผูกพันเป็นหน่วยบัญชีเดียวกันอาจให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจได้ว่าการปฏิบัติกับสิทธิหรือภาระผูกพันแต่ละรายการเป็นหน่วยบัญชีแยกกัน เช่น หากสิทธิและภาระผูกพันเหล่านี้
- 4.51.1.1 ไม่สามารถเป็นหรือไม่น่าจะเป็นไปได้ที่จะเป็นสิ่งที่เกิดจากการรายการที่แยกกัน
- 4.51.1.2 ไม่สามารถหรือไม่น่าจะเป็นไปได้ที่จะหมวดอายุด้วยรูปแบบที่แตกต่างกัน

- 4.51.1.3 มีลักษณะและความเสี่ยงเชิงเศรษฐกิจคล้ายคลึงกันและน่าจะทำให้มีความหมายโดยนัยที่คล้ายกันเกี่ยวกับความเป็นไปได้สำหรับกระแสเงินสดรับสุทธิอนาคตของกิจการหรือกระแสเงินสดจ่ายสุทธิของกิจการหรือ
- 4.51.1.4 ใช้ด้วยกันในกิจกรรมทางธุรกิจที่กิจการทำเพื่อสร้างกระแสเงินสดและวัดค่าโดยอ้างอิงประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตที่พึงพิเคราะห์ระหว่างกัน
- 4.51.2 ข้อมูลที่ให้เกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สินและเกี่ยวกับรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องต้องเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสาระของรายการหรือเหตุการณ์อื่นที่ทำให้สินทรัพย์หรือหนี้สินและรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเกิดขึ้น ดังนั้น จึงอาจจำเป็นที่จะปฏิบัติกับสิทธิหรือภาระผูกพันที่เกิดขึ้นจากแหล่งที่มาที่แตกต่างกันเป็นหน่วยบัญชีหน่วยเดียวกันหรือแยกสิทธิหรือภาระผูกพันที่เกิดขึ้นจากแหล่งที่มาเดียวกัน (ดูย่อหน้าที่ 4.62) ในทำนองเดียวกัน ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสิทธิและภาระผูกพันที่ไม่เกี่ยวข้องกันอาจจำเป็นต้องรับรู้รายการและวัดค่าแยกจากกัน
- 4.52 ต้นทุนสร้างข้อจำกัดสำหรับการตัดสินใจการรายงานทางการเงินเช่นใด ต้นทุนก็สร้างข้อจำกัดสำหรับการเลือกหน่วยบัญชี เช่นนั้น ดังนั้น ในการเลือกหน่วยบัญชีจึงมีความสำคัญที่จะพิจารณา ว่าผลประโยชน์ของข้อมูลที่ให้แก่ผู้ใช้งานการเงินด้วยการเลือกหน่วยบัญชีนั้นน่าจะอิบายถึงต้นทุนในการให้และใช้ข้อมูลนั้นหรือไม่ โดยทั่วไป ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้และวัดค่าสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้และค่าใช้จ่ายจะเพิ่มขึ้นเมื่อหน่วยบัญชีมีขนาดเล็กลง ดังนั้น โดยทั่วไป สิทธิหรือภาระผูกพันที่เกิดขึ้นจากแหล่งที่มาเดียวกันจะแยกกันเฉพาะเมื่อข้อมูลที่เป็นผลจากการแยกกันมีผลประโยชน์มากกว่าและผลประโยชน์เกินกว่าต้นทุน
- 4.53 ทั้งสิทธิและภาระผูกพันมักเกิดขึ้นจากแหล่งที่มาเดียวกัน ตัวอย่างเช่น บางสัญญา ก่อให้เกิดทั้งสิทธิและภาระผูกพันสำหรับแต่ละคู่สัญญา เมื่อสิทธิและภาระผูกพันเหล่านั้นพึงพิเคราะห์กัน และไม่สามารถแยกกันได้ จึงประกอบกันขึ้นเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินหนึ่งเดียวกันและไม่สามารถแยกกันได้ดังนั้นจึงก่อให้เกิดหน่วยบัญชีเดียว เช่น สัญญาที่ยังจะต้องปฏิบัติตาม (ดูย่อหน้าที่ 4.57) ในทางตรงข้าม หากสิทธิแยกออกจากภาระผูกพันได้ ในบางครั้งอาจเหมาะสมที่จะจัดกลุ่มสิทธิแยกออกจากภาระผูกพัน ส่งผลให้เกิดการระบุสินทรัพย์แยกต่างหากรายการเดียวหรือหลายรายการ และหนี้สินแยกต่างหากรายการเดียวหรือหลายรายการ สำหรับกรณีอื่น ๆ อาจจะเหมาะสมกว่าที่จะจัดกลุ่มสิทธิและภาระผูกพันที่แยกกันได้เป็นหน่วยบัญชีเดียว ซึ่งจะถือเป็นสินทรัพย์เดียวหรือหนี้สินเดียว
- 4.54 การปฏิบัติกับชุดของสิทธิและภาระผูกพันเป็นหน่วยบัญชีเดียวแตกต่างจากการหักกลบสินทรัพย์และหนี้สิน (ดูย่อหน้าที่ 7.10)
- 4.55 หน่วยบัญชีที่เป็นไปได้ รวมถึง
- 4.55.1 สิทธิหรือภาระผูกพันแต่ละรายการ
 - 4.55.2 สิทธิทั้งหมด ภาระผูกพันทั้งหมด หรือสิทธิทั้งหมดและภาระผูกพันทั้งหมดที่เกิดจากแหล่งเดียวกัน เช่น สัญญา

- 4.55.3 กลุ่มย่อยของสิทธิและ/หรือภาระผูกพัน เช่น กลุ่มย่อยของสิทธิเหนือรายการหนึ่งของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ซึ่งอายุการใช้ประโยชน์และรูปแบบการใช้งานแตกต่างจากสิทธิอื่นๆ เหนือรายการนั้น
- 4.55.4 กลุ่มของสิทธิและ/หรือภาระผูกพันที่เกิดจากกลุ่มของรายการที่มีลักษณะคล้ายกัน
- 4.55.5 กลุ่มของสิทธิและ/หรือภาระผูกพันที่เกิดจากกลุ่มของรายการที่มีลักษณะไม่คล้ายกัน เช่น กลุ่มของสินทรัพย์และหนี้สินที่จะจำหน่ายเป็นรายการเดียว และ
- 4.55.6 ฐานะเปิดความเสี่ยงภายในกลุ่มของรายการ หากกลุ่มของรายการขึ้นอยู่กับความเสี่ยงร่วมลักษณะทางการบัญชีบางอย่าง สำหรับกลุ่มนี้ สามารถเน้นฐานะเปิดรวมต่อความเสี่ยงภายในกลุ่มรายการนั้น

สัญญาที่ยังจะต้องปฏิบัติตาม

- 4.56 สัญญาที่ยังจะต้องปฏิบัติตาม เป็นสัญญาหรือส่วนของสัญญาที่ยังไม่ได้ปฏิบัติจากทั้งสองฝ่ายอย่างเท่ากัน กล่าวคือ ยังไม่มีฝ่ายใดปฏิบัติตามภาระผูกพันหรือทั้งสองฝ่ายปฏิบัติตามภาระผูกพันบางส่วนในขอบเขตที่เท่ากัน
- 4.57 สัญญาที่ยังจะต้องปฏิบัติตาม กำหนดสิทธิและการผูกพันรวมกันในการแลกเปลี่ยนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ สิทธิและการผูกพันดังกล่าว มีการพึงพา กันและไม่สามารถแยกกันได้ ดังนั้น สิทธิและการผูกพันรวมกันจึงประกอบเป็นสินทรัพย์เดียวหรือหนี้สินเดียว กิจการจะมีสินทรัพย์ หากเงื่อนไขการแลกเปลี่ยนเป็นผลดี ณ เวลานี้ ในขณะที่กิจการจะมีหนี้สินหากเงื่อนไขการแลกเปลี่ยนเป็นผลเสีย ณ เวลานี้ สินทรัพย์หรือหนี้สินดังกล่าว นั้นจะรวมในงบการเงินหรือไม่ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขการรับรู้รายการ (ดูบทที่ 5) และหลักการวัดค่า (ดูบทที่ 6) ที่เลือกสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สิน หรือในบางกรณีให้รวมถึงการทดสอบว่าเป็นสัญญาที่สร้างภาระหรือไม่ เมื่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดปฏิบัติตามภาระผูกพันตามสัญญาอย่างครบถ้วน สัญญานี้จะไม่ต้องปฏิบัติตามอีกต่อไป หากกิจการที่เสนอรายงานทำงานตามสัญญา ก่อน และผลงานดังกล่าว เป็นเหตุการณ์ที่เปลี่ยนสิทธิและการผูกพันของกิจการที่เสนอรายงานในการแลกเปลี่ยนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจเป็นสิทธิที่จะได้รับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ สิทธินี้ถือเป็นสินทรัพย์ หากอีกฝ่ายหนึ่งทำงานก่อน และผลงานดังกล่าว เป็นเหตุการณ์ที่เปลี่ยนสิทธิและการผูกพันของกิจการที่เสนอรายงานในการแลกเปลี่ยนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ เป็นภาระผูกพันในการโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ ภาระผูกพันนี้ถือเป็นหนี้สิน
- 4.58

สาระของสิทธิตามสัญญาและการผูกพันตามสัญญา

- 4.59 เงื่อนไขของสัญญาทำให้เกิดสิทธิและการผูกพันสำหรับกิจการที่เป็นฝ่ายหนึ่งในสัญญานี้ งบการเงินจะรายงานสาระในฐานะเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสิทธิและการผูกพัน (ดูย่อหน้าที่ 2.12) ในบางกรณี สาระของสิทธิและการผูกพันมีความชัดเจนจากรูปแบบ

- ตามกฎหมายของสัญญา ในกรณีอื่น เงื่อนไขของสัญญาเดียว หรือกลุ่มหรือชุดของสัญญาต้องมี การวิเคราะห์เพื่อรับบุสระของสิทธิและการผูกพัน
- 4.60 เงื่อนไขทั้งหมดในสัญญา ไม่ว่าจะกล่าวโดยชัดแจ้งหรือโดยนัย จะได้รับการพิจารณาเว้นแต่ เงื่อนไขดังกล่าวไม่มีสาระ เงื่อนไขโดยนัยอาจรวม ตัวอย่างเช่น ภาระผูกพันที่กำหนดโดย กฎหมาย เช่น ภาระผูกพันการรับประกันตามกฎหมายที่บังคับกิจการที่เข้าทำสัญญาขายสินค้าให้ ลูกค้า
- 4.61 เงื่อนไขที่ไม่มีสาระไม่ต้องพิจารณา เงื่อนไขไม่มีสาระถ้าเป็นเงื่อนไขไม่มีผลกระทบที่สัมภพได้ ต่อผลทางเศรษฐกิจของสัญญา เงื่อนไขที่ไม่มีสาระอาจรวม เช่น
- 4.61.1 เงื่อนไขที่ไม่ผูกพันคู่สัญญา หรือ
 - 4.61.2 สิทธิรวมถึงสิทธิเลือกที่ผู้ถือครองไม่มีความสามารถในทางปฏิบัติที่จะใช้สิทธิไม่ว่าจะ ออยู่ในสภาพแวดล้อมใด
- 4.62 กลุ่มหรือชุดของสัญญาอาจบรรลุหรือออกแบบให้บรรลุผลกระทบเชิงพาณิชย์ในภาพรวม ในการรายงานสาระของสัญญาดังกล่าว อาจถือว่าสิทธิและการผูกพันที่เกิดจากกลุ่มหรือชุดของ สัญญาเป็นหน่วยบัญชีเดียว ตัวอย่างเช่น หากสิทธิหรือภาระผูกพันในสัญญานั้นมีขึ้นเพียงเพื่อ ทำให้สิทธิหรือภาระผูกพันในอีกสัญญานั้นที่ทำในเวลาเดียวกันกับคู่สัญญาเดียวกันเป็นโมฆะ เท่านั้น ผลกระทบร่วมคือ ทั้งสองสัญญาไม่สร้างทั้งสิทธิหรือภาระผูกพัน ในทางตรงข้ามถ้าสัญญา ฉบับเดียวทำให้เกิดสิทธิหรือภาระผูกพันตั้งแต่สองชุดขึ้นไป ที่อาจเกิดจากสัญญาที่แยกกันตั้งแต่สอง สัญญาขึ้นไป กิจการอาจจำเป็นต้องรับรู้สิทธิหรือภาระผูกพันแยกกันเสมือนว่าเกิดจากสัญญาแยก เพื่อเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสิทธิและการผูกพัน (ดูย่อหน้าที่ 4.48 ถึง 4.55)

คำนิยามส่วนของเจ้าของ

- 4.63 ส่วนของเจ้าของคือส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์ของกิจการหลังจากหักหนี้สินทั้งหมดแล้ว
- 4.64 สิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของคือสิทธิเรียกร้องต่อส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์ของกิจการ หลังจากหักหนี้สินทั้งหมดแล้ว กล่าวอีกนัยหนึ่ง ส่วนของเจ้าของเป็นสิทธิเรียกร้องต่อการ ที่ไม่เป็นไปตามคำนิยามของหนี้สิน สิทธิเรียกร้องนั้นอาจกำหนดตามสัญญา ข้อกฎหมายหรือ วิธีการที่คล้ายกันและรวมรายการดังต่อไปนี้หากไม่เป็นไปตามคำนิยามของหนี้สิน
- 4.64.1 หุ้นประเภทต่าง ๆ ที่กิจการออก และ
 - 4.64.2 ภาระผูกพันบางอย่างของกิจการที่ต้องออกสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของอีกสิทธิ
- 4.65 สิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของที่แตกต่างกัน เช่น หุ้นสามัญและหุ้นบุริมสิทธิ อาจให้สิทธิที่ แตกต่างกันกับผู้ถือ ตัวอย่างเช่น สิทธิในการได้รับบางรายการหรือทุกรายการจากกิจการดังนี้
- 4.65.1 ปันผลหากกิจการตัดสินใจจ่ายปันผลให้ผู้ถือที่มีสิทธิ
 - 4.65.2 เงินที่ได้รับจากสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของในการชำระบัญชีทั้งหมด หรือในการ ชำระบัญชีบางส่วนในเวลาอื่น หรือ
 - 4.65.3 สิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของอื่น

- 4.66 ข้อกำหนดตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อกำหนดอื่นบางครั้งระบุที่ส่วนประกอบของส่วนของเจ้าของบางรายการ เช่น ส่วนทุนหรือกำไรสะสม ยกตัวอย่างเช่น ข้อกำหนดบางอย่างอนุญาตให้กิจการจัดสรรคืนให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของเฉพาะกรณีกิจการมีสำรองตามข้อกำหนดที่ระบุให้สามารถจัดสรรคืนได้เพียงพอ
- 4.67 กิจกรรมธุรกิจมักดำเนินการโดยกิจการ เช่น เจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน ทรัสต์หรือการดำเนินธุรกิจภาครัฐประเภทอื่น ๆ กรอบของกฎหมายและระเบียบของกิจการตั้งกล่าวมักแตกต่างจากการที่ใช้กับกิจการบริษัท เช่น ถ้ามีข้อจำกัดในการจัดสรรคืนให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของก็อาจมีจำนวนน้อย แต่กรณีนี้ คำนวณของส่วนของเจ้าของในย่อหน้าที่ 4.63 ของกรอบแนวคิดใช้กับทุกกิจการที่เสนอรายงาน

คำนิยามของรายได้และค่าใช้จ่าย

- 4.68 รายได้คือการเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์หรือการลดลงของหนี้สินที่ส่งผลให้เกิดการเพิ่มขึ้นของส่วนของเจ้าของ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเงินทุนที่ได้รับจากผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ
- 4.69 ค่าใช้จ่ายคือการลดลงของสินทรัพย์หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สินที่ส่งผลให้เกิดการลดลงของส่วนของเจ้าของ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการจัดสรรคืนให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ
- 4.70 จากคำนิยามของรายได้และค่าใช้จ่าย เงินทุนที่ได้รับจากผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของไม่ใช้รายได้และการจัดสรรคืนให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของไม่ใช้ค่าใช้จ่าย
- 4.71 รายได้และค่าใช้จ่ายเป็นองค์ประกอบของงบการเงินที่เกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ ผู้ใช้งบการเงินต้องการข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ ดังนั้น แม้รายได้และค่าใช้จ่ายนิยามในรูปของการเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์และหนี้สิน ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้และค่าใช้จ่ายยังคงสำคัญเท่ากับข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์และหนี้สิน รายการและเหตุการณ์อื่นที่แตกต่างกันก่อให้เกิดรายได้และค่าใช้จ่ายด้วยลักษณะที่แตกต่างกัน การให้ข้อมูลแยกเกี่ยวกับรายได้และค่าใช้จ่ายด้วยลักษณะที่แตกต่างกันสามารถช่วยผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ 7.14 ถึง 7.19)

สารบัญ

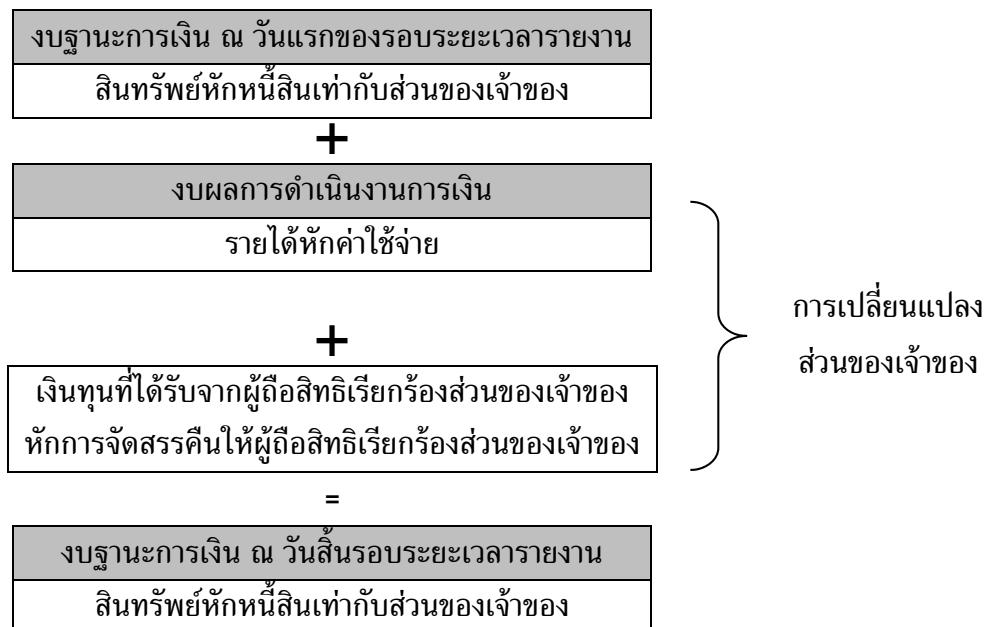
จากย่อหน้าที่

บทที่ 5 การรับรู้รายการและการเลิกรับรู้รายการ	
กระบวนการรับรู้รายการ	5.1
เกณฑ์การรับรู้รายการ	5.6
ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	5.12
ความไม่แน่นอนของการมีอยู่	5.14
ความน่าจะเป็นในระดับต่ำของกระแสรับหรือจ่ายของผลประโยชน์เชิง	
เศรษฐกิจ	5.15
ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	5.18
ความไม่แน่นอนของการวัดค่า	5.19
ปัจจัยอื่น	5.24
การเลิกรับรู้รายการ	5.26

กระบวนการรับรู้รายการ

- 5.1 การรับรู้รายการเป็นกระบวนการของการนำรายการที่เป็นไปตามคำนิยามขององค์ประกอบของงบการเงิน ได้แก่ สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้หรือค่าใช้จ่าย มารวมไว้ในงบฐานะการเงินหรือผลการดำเนินงานการเงิน การรับรู้รายการเป็นการแสดงภาพรายการนั้นในงบการเงินโดยการเงินหนึ่ง เป็นรายการเดียวหรือสรุปรวมกับรายการอื่น เป็นข้อความและจำนวนเงิน และรวมจำนวนเงินนั้นในยอดรวมหนี้ของดหรือulatoryยอดในงบการเงินนั้น จำนวนเงินที่รับรู้เป็นสินทรัพย์ หนี้สิน หรือส่วนของเจ้าของในงบฐานะการเงินเรียกว่า มูลค่าตามบัญชีงบฐานะการเงินและบผลการดำเนินงานการเงินแสดงภาพสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของรายได้และค่าใช้จ่ายที่กิจกรรมรับรู้เป็นการสรุปที่มีแบบแผนซึ่งออกแบบเพื่อให้ข้อมูลการเงินเปรียบเทียบกันได้และเข้าใจได้ ลักษณะสำคัญของแบบแผนของการสรุปเหล่านั้นคือ ให้รวมจำนวนเงินที่รับรู้ในยอดรวมในงบการเงินและในงบกำไรให้รวมในยอดรวมอย่างที่เชื่อมโยงกับรายการต่าง ๆ ที่รับรู้ในงบการเงินนั้น
- 5.2 การรับรู้รายการเชื่อมโยงองค์ประกอบต่าง ๆ งบฐานะการเงินและบผลการดำเนินงานการเงินดังนี้ (ดูแผนภาพ 5.1)
- 5.3.1 ในงบฐานะการเงิน ณ วันแรกของรอบระยะเวลารายงาน สินทรัพย์รวมหักหนี้สินรวมเท่ากับส่วนของเจ้าของรวม และ
 - 5.3.2 การเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของที่รับรู้ระหว่างรอบระยะเวลารายงานประกอบด้วย
 - 5.3.2.1 รายได้หักค่าใช้จ่ายที่รับรู้ในงบผลการดำเนินงานการเงิน บวก
 - 5.3.2.2 เงินทุนที่ได้รับจากผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ หักการจัดสรรคืนให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ
- 5.4 งบการเงินต่าง ๆ เชื่อมโยงกับรายการรับรู้รายการหนึ่งรายการ (หรือการเปลี่ยนแปลงมูลค่าตามบัญชี) ต้องมีการรับรู้รายการหรือการเลิกรับรู้รายการของรายการหนึ่งหรือulatoryรายการ (หรือการเปลี่ยนแปลงมูลค่าตามบัญชีของรายการอื่นหนึ่งหรือulatoryรายการ) ตัวอย่าง
- 5.4.1 การรับรู้รายได้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันกับ
 - 5.4.1.1 การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์หรือการเพิ่มขึ้นของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ หรือ
 - 5.4.1.2 การเลิกรับรู้รายการของหนี้สินหรือการลดลงของมูลค่าตามบัญชีของหนี้สิน
 - 5.4.2 การรับรู้ค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันกับ
 - 5.4.2.1 การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของหนี้สินหรือการเพิ่มขึ้นของมูลค่าตามบัญชีของหนี้สิน หรือ
 - 5.4.2.2 การเลิกรับรู้รายการของสินทรัพย์หรือการลดลงของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์

แผนภาพ 5.1 การรับรู้รายการเชื่อมโยงองค์ประกอบต่าง ๆ ของงบการเงินอย่างไร

- 5.5 การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการหรือเหตุการณ์อื่นอาจส่งผลให้มีการรับรู้ทั้งรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องพร้อมกัน ตัวอย่าง การขายสินค้าเป็นเงินสดส่งผลให้มีการรับรู้ทั้งรายได้ (จากการรับรู้รายการของสินทรัพย์รายการหนึ่ง ได้แก่ เงินสด) และค่าใช้จ่าย (จากการเลิกรับรู้รายการของสินทรัพย์อีกรายการหนึ่ง ได้แก่ สินค้าที่ขายไป) การรับรู้ทั้งรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกันบางครั้งเรียกว่า การจับคู่ต้นทุนกับรายได้ การประยุกต์แนวคิดในกรอบแนวคิดนำไปสู่การจับคู่ดังกล่าวเมื่อเกิดจากการรับรู้การเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์และหนี้สิน อย่างไรก็ตาม การจับคู่ของต้นทุนกับรายได้มิใช้วัตถุประสงค์ของกรอบแนวคิด กรอบแนวคิดไม่อนุญาตให้มีการรับรู้รายการที่ไม่เป็นไปตามคำนิยามของสินทรัพย์ หนี้สิน หรือส่วนของเจ้าของ ในงบฐานะการเงิน

เกณฑ์การรับรายการ

- 5.6 รายการที่เป็นไปตามคำนิยามของสินทรัพย์ หนี้สิน หรือส่วนของเจ้าของเท่านั้นที่จะสามารถรับรู้ในงบฐานะการเงิน ในทำนองเดียวกัน รายการที่เป็นไปตามคำนิยามของรายได้และค่าใช้จ่ายเท่านั้นที่จะสามารถรับรู้ในงบผลการดำเนินงานการเงิน อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกรายการที่เป็นไปตามคำนิยามขององค์ประกอบของงบการเงินจะสามารถรับรู้รายการได้

5.7 การไม่รับรู้รายการที่เป็นไปตามคำนิยามขององค์ประกอบของงบการเงินทำให้งบฐานะการเงิน และงบผลการดำเนินงานการเงินมีความสมบูรณ์น้อยลงและไม่รวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ไว้ในงบการเงิน ในทางตรงข้าม ในบางสภาพแวดล้อม การรับรู้บางรายการที่เป็นไปตามคำนิยามขององค์ประกอบของงบการเงินจะไม่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ สินทรัพย์หรือหนี้สินจะรับรู้ก็ต่อเมื่อ

- การรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น และการรับรู้รายได้ ค่าใช้จ่าย หรือการเปลี่ยนแปลงของส่วนของเจ้าของที่เป็นผลตามมาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับผู้ใช้งบการเงิน ด้วยคุณลักษณะต่อไปนี้
- 5.7.1 เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สินและเกี่ยวกับรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือการเปลี่ยนแปลงของส่วนของเจ้าของที่เป็นผลตามมา (ดูย่อหน้าที่ 5.12 ถึง 5.17) และ
- 5.7.2 มีความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินและรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือ การเปลี่ยนแปลงของส่วนของเจ้าของที่เป็นผลตามมา (ดูย่อหน้าที่ 5.18 ถึง 5.25)
- 5.8 ต้นทุนสร้างข้อจำกัดสำหรับการตัดสินใจการรายงานทางการเงินเช่นใด ต้นทุนก็สร้างข้อจำกัด สำหรับการตัดสินใจการรับรู้รายการเรื่องนั้น การรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินมีต้นทุน ผู้จัดทำ งบการเงินมีต้นทุนในการได้มาซึ่งตัววัสดุที่เกี่ยวข้องของสินทรัพย์หรือหนี้สิน ผู้ใช้งบการเงินก็มี ต้นทุนในการวิเคราะห์และตีความข้อมูลที่ให้เช่นกัน สินทรัพย์หรือหนี้สินจะรับรู้ได้เมื่อประโยชน์ ของข้อมูลที่ให้ผู้ใช้งบการเงินที่เกิดจากการรับรู้รายการน่าจะจดจำได้ถูกต้อง ถึงความสมเหตุสมผลของ การเกิดต้นทุนในการให้และการใช้ข้อมูลนั้น ในบางกรณี ต้นทุนการรับรู้รายการอาจมากกว่า ประโยชน์ที่ได้รับ
- 5.9 เป็นไปไม่ได้ที่จะกำหนดอย่างแน่นอนว่าเมื่อใดการรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินจะให้ข้อมูลที่เป็น ประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินด้วยต้นทุนที่ไม่มากกว่าประโยชน์ที่ได้รับ ข้อมูลใดมีประโยชน์ต่อผู้ใช้ ขึ้นอยู่กับรายการและข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อม ดังนั้น การใช้ดุลยพินิจจังดำเน็นในการตัดสินใจ ว่าจะรับรู้รายการหรือไม่ ซึ่งส่งผลข้อกำหนดเกี่ยวกับการรับรู้รายการอาจต่างกันทั้งในมาตรฐาน รายงานทางการเงินฉบับเดียวกันและหลายฉบับ
- 5.10 สิ่งที่สำคัญในการตัดสินใจเกี่ยวกับการรับรู้รายการคือการพิจารณาข้อมูลที่จะมีให้ถ้าไม่มีการรับรู้ สินทรัพย์หรือหนี้สิน ตัวอย่าง เมื่อรายจ่ายเกิดขึ้นหากไม่มีการรับรู้สินทรัพย์ก็ต้องรับรู้เป็น ค่าใช้จ่าย ในช่วงระยะเวลาหนึ่งการรับรู้ค่าใช้จ่ายในบางกรณีอาจให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ เช่น ข้อมูลที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินระบุแนวโน้มได้
- 5.11 แม้ว่าจะไม่ได้รับรู้รายการที่เป็นไปตามคำนิยามของสินทรัพย์หรือหนี้สิน กิจการอาจให้ข้อมูล เกี่ยวกับรายการนั้นในหมายเหตุประกอบงบการเงิน จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องพิจารณาว่าจะทำ อย่างไรให้ข้อมูลนั้นปรากฏชัดเจนอย่างเพียงพอเพื่อชดเชยกับการที่ไม่มีรายการนั้นในการสรุป อย่างมีแบบแผนในงบฐานะการเงินและในบางกรณีในงบผลการดำเนินงานการเงิน

ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

- 5.12 ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ของผู้ใช้งบการเงิน อย่างไรก็ตาม การรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินรายการใดรายการหนึ่งและรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือการเปลี่ยนแปลงของส่วนของเจ้าของที่เป็นผลตามมาอาจไม่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจเสมอไป ตัวอย่างเช่น
- 5.12.1 เมื่อมีความไม่แน่นอนว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินมีอยู่หรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ 5.14) หรือ

- 5.12.2 แม้ว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินจะมีอยู่ แต่ความน่าจะเป็นของกระแสรับหรือกระแสจ่ายของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำ (ดูย่อหน้าที่ 5.15 ถึง 5.17)
- 5.13 การมีปัจจัยเพียงหนึ่งข้อหรือห้าส่องข้อที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.12 ไม่นำไปสู่ข้อสรุปโดยอัตโนมัติว่าข้อมูลที่ให้จากการรับรู้รายการขาดความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ยังไงกวนันน์ ปัจจัยอื่นนอกเหนือจากที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.12 อาจส่งผลต่อข้อสรุปข้างต้นด้วย การพิจารณาว่า การรับรู้รายการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจหรือไม่อาจเป็นผลของการพิจารณาหลายปัจจัยรวมกันและไม่ใช่เพียงปัจจัยเดียว

ความไม่แน่นอนของการมีอยู่

- 5.14 ย่อหน้าที่ 4.13 และ 4.35 อภิปรายกรณีต่างๆ ที่มีความไม่แน่นอนว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินมีอยู่หรือไม่ ในบางกรณี ความไม่แน่นอนของการมีอยู่ก่อประกับความน่าจะเป็นในระดับต่ำของกระแสรับหรือกระแสจ่ายของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและช่วงกว้างเป็นพิเศษของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ อาจหมายความว่าการรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินที่จำต้องวัดด้วยค่าเดียวจะไม่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ไม่ว่าจะรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินหรือไม่ อาจต้องมีข้อมูลเชิงอรรถอธิบายเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของการมีอยู่ในงบการเงิน

ความน่าจะเป็นในระดับต่ำของกระแสรับหรือจ่ายของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ

- 5.15 สินทรัพย์หรือหนี้สินสามารถมีอยู่แม้ความน่าจะเป็นของกระแสรับหรือกระแสจ่ายของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำ (ดูย่อหน้าที่ 4.15 และ 4.38)
- 5.16 หากความน่าจะเป็นของกระแสรับหรือกระแสจ่ายของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุดเกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สินอาจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับขนาดของกระแสรับหรือกระแสจ่ายที่เป็นไปได้ จังหวะเวลาที่เป็นไปได้และปัจจัยที่กระทบความน่าจะเป็นของการเกิดกระแสรับหรือจ่ายนั้น โดยปกติข้อมูลดังกล่าวจะแสดงในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 5.17 แม้ว่าความน่าจะเป็นของกระแสรับหรือกระแสจ่ายของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำ การรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินอาจให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจนอกเหนือจากข้อมูลที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.16 ประเด็นดังกล่าวขึ้นอยู่กับปัจจัยที่หลากหลาย เช่น
- 5.17.1 ถ้าการได้มาซึ่งสินทรัพย์หรือการเกิดขึ้นของหนี้สินเกิดจากการรายการแลกเปลี่ยนด้วยเงื่อนไขตลาด โดยทั่วไปต้นทุนของสินทรัพย์หรือหนี้สินดังกล่าวจะหักลดหย่อนความน่าจะเป็นของกระแสรับหรือกระแสจ่ายของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ต้นทุนดังกล่าวจึงอาจเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและมีพร้อมทุกเมื่อ ยังไงกวนันน์ การไม่รับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินจะส่งผลให้เกิดการรับรู้ค่าใช้จ่ายหรือรายได้ ณ เวลาที่มีการแลกเปลี่ยนซึ่งอาจไม่เป็นความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของรายการ (ดูย่อหน้าที่ 5.25.1)

- 5.17.2 ถ้าสินทรัพย์หรือหนี้สินเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ที่ไม่ใช่รายการแลกเปลี่ยน การรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินมักจะส่งผลให้เกิดการรับรู้รายได้หรือค่าใช้จ่าย หากมีความน่าจะเป็นในระดับต่ำที่สินทรัพย์หรือหนี้สินจะก่อให้เกิดกระแสลบหรือกระแสจ่ายของผลประโยชน์ เชิงเศรษฐกิจ ผู้ใช้งบการเงินอาจไม่ถือว่าการรับรู้สินทรัพย์และรายได้ หรือการรับรู้หนี้สิน และค่าใช้จ่ายเป็นการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

- 5.18 การรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินรายการโดยการหนึ่งถือว่าเหมาะสม หากไม่เพียงแต่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจแต่ยังมีความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สิน และรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือการเปลี่ยนแปลงของส่วนของเจ้าของที่เป็นผลตามมา การรับรู้รายการจะมีความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมหรือไม่อาจถูกกระทบจากระดับของความไม่แน่นอนของการวัดค่าที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์หรือหนี้สินหรือจากปัจจัยอื่น

ความไม่แน่นอนของการวัดค่า

- 5.19 สินทรัพย์หรือหนี้สินจะรับรู้ได้ต้องมีการวัดค่า ในหลายกรณี การวัดค่าตั้งกล่าวทั้งท้องมีการประมาณ จึงมีความไม่แน่นอนของการวัดค่า ตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 2.19 การใช้ประมาณการที่สมเหตุสมผลเป็นส่วนสำคัญของการจัดทำข้อมูลการเงินและไม่ลดประโยชน์ของข้อมูลหากประมาณการได้อธิบายไว้อย่างชัดเจนและถูกต้อง ความไม่แน่นอนของการวัดค่าในระดับสูงไม่เกิดกับประมาณการนั้นจากการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เสมอไป
- 5.20 ในบางกรณี ระดับของความไม่แน่นอนเกี่ยวกับการประมาณมาตรฐานตรวจของสินทรัพย์หรือหนี้สิน อาจอยู่ในระดับสูงมากจนกระทั่งอาจเกิดคำถามว่าประมาณการดังกล่าวให้ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมอย่างเพียงพอหรือไม่ของสินทรัพย์หรือหนี้สิน และรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือการเปลี่ยนแปลงของส่วนของเจ้าของที่เป็นผลตามมา ตัวอย่างเช่น ระดับของความไม่แน่นอนของการวัดค่าอาจสูงมาก ถ้ามีเพียงวิธีการเดียวในการประมาณมาตรฐานตรวจของสินทรัพย์หรือหนี้สินคือ การใช้เทคนิคการวัดค่าอิงกระแสเงินสดและมีสภาพแวดล้อมต่อไปนี้อย่างน้อยหนึ่งข้อ
- 5.20.1 ช่วงของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้มีความกว้างมากเป็นพิเศษและความน่าจะเป็นของแต่ละผลลัพธ์มีความยากมากเป็นพิเศษในการประมาณ
- 5.20.2 มาตรวัดมีความอ่อนไหวมากเป็นพิเศษต่อการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยของประมาณการของความน่าจะเป็นของผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน เช่น ถ้าความน่าจะเป็นของกระแสเงินสดรับหรือจ่ายอนาคตที่จะเกิดขึ้นอยู่ในระดับต่ำมากเป็นพิเศษ แต่ขนาดของกระแสเงินสดรับหรือจ่ายหากเกิดขึ้นจะสูงมากเป็นพิเศษ
- 5.20.3 การวัดค่าสินทรัพย์หรือหนี้สินต้องใช้การบันทุณส่วนกระแสเงินสดที่มีความยากมากเป็นพิเศษหรือขึ้นอยู่กับปัจจัยมากเป็นพิเศษ โดยไม่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์หรือหนี้สินที่กำลังวัดค่าแต่ประการใด

- 5.21 ในบางกรณีที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.20 ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากที่สุดอาจเป็นมาตรวัดที่ใช้ประมาณการที่มีความไม่แน่นอนสูงมากพร้อมด้วยคำบรรยายเกี่ยวกับประมาณการและคำอธิบายเกี่ยวกับความไม่แน่นอนที่กระทบประมาณการนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่มาตรวัดนั้นเป็นมาตรวัดของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุดในกรณีอื่นหากข้อมูลนั้นไม่ให้ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมอย่างเพียงพอของสินทรัพย์หรือหนี้สิน และรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือการเปลี่ยนแปลงของส่วนของเจ้าของที่เป็นผลตามมา ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากที่สุดอาจเป็นมาตรวัดที่อาจต่างออกไป (พร้อมด้วยคำบรรยายและคำอธิบายที่จำเป็นอื่นใด) ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจอยกว่าเล็กน้อยแต่อยู่ภายใต้ความไม่แน่นอนของการวัดค่าที่ต่ำกว่า
- 5.22 ในบางสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ไม่มากนัก มาตรวัดที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจทั้งหมดของสินทรัพย์ หรือหนี้สินที่มี (หรือจะได้มา) อาจอยู่ภายใต้ความไม่แน่นอนของการวัดค่าในระดับสูงมาก จนกระทั่งไม่มีมาตรวัดใดจะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สิน (และรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือการเปลี่ยนแปลงของส่วนของเจ้าของที่เป็นผลตามมา) แม้ว่ามาตรวัดนั้นจะมาพร้อมด้วยคำบรรยายเกี่ยวกับประมาณการที่ใช้ในการจัดทำมาตรวัดและคำอธิบายเกี่ยวกับความไม่แน่นอนที่กระทบประมาณการนั้น ในสภาพแวดล้อมเหล่านั้นจะไม่รับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สิน
- 5.23 ไม่ว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินจะรับรู้หรือไม่ ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สิน อาจจำเป็นต้องรวมข้อมูลเชิงօรรถาธิบายเกี่ยวกับความไม่แน่นอนที่เกี่ยวข้องกับการมีอยู่หรือ การวัดค่าของสินทรัพย์หรือหนี้สิน หรือผลลัพธ์ ได้แก่ จำนวนเงินหรือจังหวะเวลาของกระแสรับ หรือกระแสจ่ายของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่จะเป็นผลที่ตามมาในที่สุด (ดูย่อหน้าที่ 6.60 ถึง 6.62)

ปัจจัยอื่น

- 5.24 ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่รับรู้ เกี่ยวข้องกับทั้งการรับรู้รายการนั้นและการวัดค่าตลอดจนการแสดงรายการและการเปิดเผย ข้อมูลเกี่ยวกับรายการนั้น (ดูบทที่ 6 ถึง 7)
- 5.25 ดังนั้น ในการประเมินว่าการรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินให้ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของ สินทรัพย์หรือหนี้สินหรือไม่ มีความจำเป็นต้องพิจารณาไม่เพียงแต่คำอธิบายและการวัดค่าใน งบฐานะการเงิน แต่ยังต้อง
- 5.25.1 พิจารณาการแสดงภาพของรายได้ ค่าใช้จ่ายและการเปลี่ยนแปลงของส่วนของเจ้าของ ที่เป็นผลตามมา ตัวอย่างเช่น หากกิจการได้มาซึ่งสินทรัพย์โดยการแลกเปลี่ยนกับ สิ่งตอบแทน การไม่รับรู้สินทรัพย์จะทำให้เกิดค่าใช้จ่ายและลดกำไรและส่วนของ เจ้าของของกิจการ ในบางกรณี เช่น ถ้ากิจการไม่ใช้สินทรัพย์ให้หมุนไปในทันที ผลของการไม่รับรู้สินทรัพย์จะเป็นตัวแทนที่บิดเบือนว่าฐานะการเงินของกิจการแย่ลง
 - 5.25.2 พิจารณาว่ามีการรับรู้สินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องหรือไม่ ถ้าไม่มีการรับรู้สินทรัพย์ และหนี้สินที่เกี่ยวข้อง การรับรู้รายการอาจสร้างความไม่สม่ำเสมอของการรับรู้รายการ

(การจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชี) ซึ่งอาจไม่ให้ข้อมูลที่เข้าใจได้หรือความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของผลกระทบภาพรวมที่ทำให้เกิดสินทรัพย์หรือหนี้สิน แม้ว่าจะมีข้อมูลเชิงօรรถาธิบายในหมายเหตุประกอบงบการเงินแล้วก็ตาม

- 5.25.3 พิจารณาการนำเสนอและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน และรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือการเปลี่ยนแปลงของส่วนของเจ้าของที่เป็นผลตามมา การแสดงภาพที่สมบูรณ์รวมข้อมูลทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับผู้ใช้งบการเงินในการทำความเข้าใจ ปรากฏการณ์ทางเศรษฐศาสตร์ที่แสดงภาพไว้ รวมถึงคำบรรยายและคำอธิบายที่จำเป็นทั้งหมด ดังนั้น การนำเสนอและการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องทำให้จำนวนเงินที่รับรู้สามารถประกอบเป็นส่วนหนึ่งของความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้หรือค่าใช้จ่าย

การเลิกรับรู้รายการ

- 5.26 การเลิกรับรู้รายการคือการเอาสินทรัพย์หรือหนี้สินส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดที่เคยรับรู้ออกจากงบฐานะการเงินของกิจการ โดยปกติ การเลิกรับรู้รายการเกิดขึ้นเมื่อรายการนั้นไม่เป็นไปตามคำนิยามของสินทรัพย์หรือหนี้สินอีกต่อไป
- 5.26.1 สำหรับสินทรัพย์ โดยปกติ การเลิกรับรู้รายการเกิดขึ้นเมื่อกิจการสูญเสียการควบคุมสินทรัพย์ส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดที่เคยรับรู้ และ
 - 5.26.2 สำหรับหนี้สิน โดยปกติ การเลิกรับรู้รายการเกิดขึ้นเมื่อกิจการไม่มีภาระผูกพันปัจจุบันอีกต่อไปสำหรับหนี้สินส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดที่เคยรับรู้
- 5.27 ข้อกำหนดทางบัญชีสำหรับการเลิกรับรู้รายการมุ่งเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึง
- 5.27.1 สินทรัพย์และหนี้สินที่เหลือหลังจากการหรือเหตุการณ์อื่นที่นำไปสู่การเลิกรับรู้รายการ (รวมถึงสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ได้มา เกิดขึ้น หรือสร้างขึ้นอันเป็นส่วนหนึ่งของรายการหรือเหตุการณ์อื่น) และ
 - 5.27.2 การเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์และหนี้สินของกิจการอันเป็นผลของรายการหรือเหตุการณ์อื่นนั้น
- 5.28 โดยปกติ จุดมุ่งหมายในย่อหน้าที่ 5.27 จะบรรลุโดย
- 5.28.1 การเลิกรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินได้ฯ ที่หมดอายุ ใช้ไป รับชำระ ปฏิบัติครบถ้วน หรือโอน และการรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายได้ฯ ที่เป็นผลตามมา ในส่วนที่เหลือของบทนี้ คำว่าส่วนประกอบที่โอนจะใช้แทนสินทรัพย์และหนี้สินนั้นทั้งหมด
 - 5.28.2 การยังคงรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินที่คงไว้ หรือเรียกว่า ส่วนประกอบที่คงไว้ (ถ้ามี) ส่วนประกอบที่คงไว้จะกล่าวเป็นหน่วยบัญชีที่แยกต่างหากจากส่วนประกอบที่โอน ดังนั้น จะไม่มีการรับรู้รายได้หรือค่าใช้จ่ายจากส่วนประกอบที่คงไว้ซึ่งเป็นผลของการเลิกรับรู้รายการของส่วนประกอบที่โอน เว้นแต่การเลิกรับรู้รายการทำให้เกิด การเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดของการวัดค่าที่ใช้กับส่วนประกอบที่คงไว้ และ

- 5.28.3 การนำกระบวนการรออย่างน้อยหนึ่งชั้อต่อไปนี้ไปประยุกต์ หากการนำไปประยุกต์ เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายหนึ่งข้อหรือทั้งสองข้อที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.27
- 5.28.3.1 การแสดงส่วนประกอบที่คงไว้แยกต่างหากในบัญชีรายรับราย支
 - 5.28.3.2 การแสดงรายได้และค่าใช้จ่ายที่รับรู้อันเป็นผลจากการเลิกรับรู้รายการ ส่วนประกอบที่โอนแยกต่างหากในงบผลการดำเนินงานการเงิน หรือ
 - 5.28.3.3 การให้ข้อมูลเชิงอรรถอธิบาย
- 5.29 ในบางกรณี กิจการอาจดูเหมือนว่าโอนสินทรัพย์หรือหนี้สิน แต่ทว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น ยังคงเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินของกิจการ เช่น
- 5.29.1 หากกิจการได้โอนสินทรัพย์อย่างชัดเจน แต่ยังมีฐานะเปิดต่อความผันแปรทั้งทางบวก หรือลบอย่างมีนัยสำคัญในจำนวนเงินของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่อาจเกิดจาก สินทรัพย์ ในบางครั้งเหตุการณ์นี้บ่งชี้ว่า กิจการอาจยังคงควบคุมสินทรัพย์นั้น (ดูย่อหน้าที่ 4.24) หรือ
 - 5.29.2 หากกิจการได้โอนสินทรัพย์ให้ฝ่ายหนึ่งที่ถือครองสินทรัพย์นั้น ในฐานะตัวแทนของ กิจการ ผู้โอนยังคงควบคุมสินทรัพย์ (ดูย่อหน้าที่ 4.25)
- 5.30 สำหรับกรณีที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.29 การเลิกรับรู้รายการของสินทรัพย์หรือหนี้สินจะไม่เหมาะสม เพราะไม่บรรลุจุดมุ่งหมายข้อใดข้อหนึ่งในสองข้อที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 5.27
- 5.31 เมื่อกิจการไม่มีส่วนประกอบที่โอนอีกต่อไป การเลิกรับรู้รายการของส่วนประกอบที่โอนเป็น ตัวแทนอันเที่ยงธรรมลึกลึกลับ อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีการเลิกรับรู้รายการอาจไม่เป็น ตัวแทนอันเที่ยงธรรมว่ารายการหรือเหตุการณ์อื่นได้เปลี่ยนแปลงสินทรัพย์หรือหนี้สินของกิจการ มากน้อยเพียงใด แม้ว่าจะสนับสนุนโดยกระบวนการที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.28.3 อย่างน้อยหนึ่งข้อ สำหรับกรณีเหล่านั้น การเลิกรับรู้รายการของส่วนประกอบที่โอนอาจมีนัยว่าฐานะการเงินของ กิจการเปลี่ยนแปลงมากกว่าที่เป็นอย่างมีนัยสำคัญ ตัวอย่างอาจเป็นดังนี้
- 5.31.1 หากกิจการโอนสินทรัพย์และขณะเดียวกัน กิจการเข้าทำรายการอีกรายการที่เป็นผล ให้มีสิทธิปักจุบันหรือภาระผูกพันปักจุบันที่จะได้สินทรัพย์นั้นกลับคืนมา สิทธิปักจุบัน หรือภาระผูกพันปักจุบันดังกล่าวอาจเกิดจากสัญญาฟอร์เวิร์ด สิทธิเลือกขายที่กิจการออก หรือสิทธิเลือกซื้อที่กิจการซื้อ เป็นต้น
 - 5.31.2 หากกิจการยังมีฐานะเปิดต่อความผันแปรทั้งทางบวกหรือลบอย่างมีนัยสำคัญในจำนวนเงิน ของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่อาจเกิดจากส่วนประกอบที่โอนซึ่งกิจการไม่ได้ควบคุม ส่วนประกอบที่โอนอีกต่อไป
- 5.32 หากการเลิกรับรู้รายการไม่เพียงพอที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายทั้งสองประการที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.27 แม้ว่าจะสนับสนุนโดยกระบวนการที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.28.3 อย่างน้อยหนึ่งข้อ ในบางครั้งจุดมุ่งหมายทั้งสองประการอาจบรรลุได้โดยการยังคงรับรู้ส่วนประกอบที่โอนต่อไป ซึ่งส่งผลดังต่อไปนี้
- 5.32.1 ไม่รับรู้รายได้หรือค่าใช้จ่ายจากส่วนประกอบที่คงไว้หรือส่วนประกอบที่โอนซึ่งเป็นผล ของรายการหรือเหตุการณ์อื่น

- 5.32.2 เงินที่ได้รับ (หรือจ่าย) จากการโอนสินทรัพย์ (หรือหนี้สิน) ถือเป็นเงินกู้ยืม (หรือเงินให้กู้ยืม) และ
- 5.32.3 การแสดงรายการแยกต่างหากของส่วนประกอบที่โอนในบัญชีการเงินหรือการให้ข้อมูล เชิงอรรถอธิบายเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อแสดงภาพว่า กิจการไม่มีสิทธิหรือภาระผูกพันที่เกิดขึ้น จากส่วนประกอบที่โอนออกต่อไป ในทำนองเดียวกัน อาจจำเป็นที่จะต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับ รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากส่วนประกอบที่โอนหลังการโอน
- 5.33 กรณีหนึ่งที่อาจมีความเกี่ยวกับการเลิกรับรู้รายการคือ เมื่อสัญญาการเปลี่ยนแปลงที่ลดหรือ จำกัดสิทธิหรือภาระผูกพันที่มีอยู่ ในการตัดสินใจว่าจะปฏิบัติกับการเปลี่ยนแปลงในสัญญาอย่างไร เป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องพิจารณาว่าหน่วยบัญชีใดจะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากที่สุดต่อผู้ใช้งานการเงิน เกี่ยวกับสินทรัพย์และหนี้สินที่คงไว้หลังการเปลี่ยนแปลงและเกี่ยวกับว่าการเปลี่ยนแปลง ดังกล่าวทำให้สินทรัพย์และหนี้สินของกิจการเปลี่ยนแปลงอย่างไร
- 5.33.1 หากการเปลี่ยนแปลงสัญญาเพียงแต่จำกัดสิทธิหรือภาระผูกพันที่มีอยู่เท่านั้น ให้พิจารณา คำอภิปรายในย่อหน้าที่ 5.26 ถึง 5.32 ในการตัดสินใจว่าจะเลิกรับรู้สิทธิหรือภาระ ผูกพันนั้นหรือไม่
- 5.33.2 หากการเปลี่ยนแปลงสัญญาเพิ่มสิทธิหรือภาระผูกพันใหม่ ก็จำเป็นต้องตัดสินใจว่า สิทธิหรือภาระผูกพันที่เพิ่มเติมจะถือเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินแยกต่างหากหรือเป็น ส่วนหนึ่งของหน่วยบัญชีเดียวกันกับสิทธิหรือภาระผูกพันที่มีอยู่ (ดูย่อหน้าที่ 4.48 ถึง 4.55) และ
- 5.33.3 หากการเปลี่ยนแปลงสัญญาทั้งจำกัดสิทธิหรือภาระผูกพันที่มีอยู่และเพิ่มสิทธิหรือ ภาระผูกพันใหม่ ก็จำเป็นต้องพิจารณาทั้งผลกระทบเฉพาะและผลกระทบรวมของ การเปลี่ยนแปลงนั้น ในบางกรณี สัญญามีการเปลี่ยนแปลงในสาระจนกระทั่ง การเปลี่ยนแปลงทดแทนสินทรัพย์หรือหนี้สินเดิมด้วยสินทรัพย์หรือหนี้สินใหม่ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงสัญญาอย่างกว้างขวาง กิจการอาจจำเป็นต้องเลิกรับรู้ สินทรัพย์หรือหนี้สินเดิมและรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินใหม่

สารบัญ

จากย่อหน้าที่'

บทที่ 6 การวัดค่า	
บทนำ	6.1
หลักการวัดค่า	6.4
ต้นทุนเดิม	6.4
มูลค่าสภาพปัจจุบัน	6.10
มูลค่าดูติธรรม	6.12
มูลค่าจากการใช้และมูลค่าปฏิบัติตามภาระ	6.17
ต้นทุนปัจจุบัน	6.21
ข้อมูลที่ให้โดยหลักการวัดค่า	6.23
ต้นทุนเดิม	6.24
มูลค่าสภาพปัจจุบัน	6.32
มูลค่าดูติธรรม	6.32
มูลค่าจากการใช้และมูลค่าปฏิบัติตามภาระ	6.37
ต้นทุนปัจจุบัน	6.40
ปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการเลือกหลักการวัดค่า	6.43
ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	6.49
ลักษณะของสินทรัพย์หรือหนี้สิน	6.50
การก่อให้เกิดกระแสเงินสดอนาคต	6.54
ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	6.58
ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมและข้อจำกัดด้านต้นทุน	6.63
ต้นทุนเดิม	6.69
มูลค่าสภาพปัจจุบัน	6.72
ปัจจัยเฉพาะการวัดค่าเมื่อเริ่มแรก	6.77
หลักการวัดค่ามากกว่าหนึ่งหลัก	6.83
การวัดค่าส่วนของเจ้าของ	6.87
เทคนิคการวัดค่าอิงกระแสเงินสด	6.91

บทนำ

- 6.1 องค์ประกอบที่รับรู้ในงบการเงินกำหนดเป็นเชิงปริมาณในรูปตัวเงิน ซึ่งต้องเลือกหลักการวัดค่า หลักการวัดค่าเป็นเกณฑ์ที่ระบุไว้เพื่อวัดค่าของรายการ เช่น ต้นทุนเดิม มูลค่าอยู่ต่อรวมหรือมูลค่า ปฏิบัติตามภาระ การนำหลักการวัดค่าไปใช้กับสินทรัพย์หรือหนี้สินทำให้ได้ค่าสำหรับสินทรัพย์ หรือหนี้สินและสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง
- 6.2 การพิจารณาลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์และของข้อจำกัดด้านต้นทุน นักจะส่งผลให้การเลือกหลักการวัดค่าที่แตกต่างกันสำหรับสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้และค่าใช้จ่าย ที่แตกต่างกัน
- 6.3 มาตรฐานการรายงานทางการเงินอาจจำเป็นต้องบรรยายวิธีการนำหลักการวัดค่าที่มาตรฐาน การรายงานทางการเงินฉบับนั้นเลือกมาปฏิบัติ คำบรรยายอาจรวมถึง
- 6.3.1 การระบุเทคนิคที่อาจหรือต้องใช้ในการประมาณค่าที่ได้จากการประยุกต์หลักการวัดค่า หนึ่ง ๆ
 - 6.3.2 การระบุวิธีการวัดค่าอย่างง่ายที่น่าจะให้ข้อมูลใกล้เคียงกับที่ได้จากการวัดค่าที่ ดีกว่า หรือ
 - 6.3.3 การอธิบายวิธีการปรับหลักการวัดค่า เช่น การไม่รวมผลกระทบของความเป็นไปได้ ที่กิจการอาจไม่สามารถปฏิบัติตามภาระหนี้สินให้แล้วเสร็จ (ความเสี่ยงด้านเครดิต ของตนเอง) ในมูลค่าปฏิบัติตามภาระของหนี้สิน

หลักการวัดค่า

ต้นทุนเดิม

- 6.4 ต้นทุนเดิมให้ข้อมูลที่เป็นตัวเงินเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยใช้ ข้อมูลทั้งหมดหรือบางส่วนที่ได้มาจากราคาของรายการหรือเหตุการณ์อื่นที่ทำให้เกิดรายการ เหล่านั้น ต้นทุนเดิมแตกต่างจากมูลค่าสภาพปัจจุบันตรงที่ต้นทุนเดิมไม่สะท้อนการเปลี่ยนแปลง มูลค่า ยกเว้นการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวกับการตัดยอดคงสินทรัพย์หรือการที่หนี้สินสร้างภาระมากขึ้น (ดูย่อหน้าที่ 6.7.3 และ 6.8.2)
- 6.5 ต้นทุนเดิมของสินทรัพย์เมื่อได้มาหรือสร้างขึ้นคือมูลค่าของต้นทุนทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการได้มา หรือสร้างสินทรัพย์ ซึ่งประกอบด้วยลิ่งตوبแทนที่จ่ายไปเพื่อให้ได้มาหรือเพื่อสร้างสินทรัพย์ บวกด้วยต้นทุนการทำรายการ ต้นทุนเดิมของหนี้สินเมื่อเกิดขึ้นหรือเข้ารับภาระคือมูลค่าของ ลิ่งตوبแทนที่ได้รับจากการเกิดหรือเข้ารับภาระหนี้สินหักด้วยต้นทุนการทำรายการ
- 6.6 เมื่อได้สินทรัพย์มาหรือสร้างสินทรัพย์ขึ้นหรือเมื่อเกิดหนี้สินหรือเข้ารับภาระหนี้สินอันเป็น ผลของเหตุการณ์ที่ไม่ใช่รายการตามเงื่อนไขตลาด (ดูย่อหน้าที่ 6.80) การระบุต้นทุนอาจ เป็นไปไม่ได้หรือต้นทุนอาจไม่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สิน ในบางกรณีดังกล่าวนั้น ให้ใช้มูลค่าสภาพปัจจุบันของสินทรัพย์หรือหนี้สินเป็นต้นทุนเสมอเมื่อ

- รับรู้รายการเริ่มแรกและใช้ต้นทุนเสมอจนเป็นต้นทุนเดิมซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการวัดค่าภาษีหลัง
- 6.7 ต้นทุนเดิมของสินทรัพย์ต้องปรับให้เป็นปัจจุบันตลอดช่วงเวลาเพื่อแสดงให้เห็นภาพถึง
- 6.7.1 การใช้ไปบางส่วนหรือทั้งหมดซึ่งทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่ประกอบเป็นสินทรัพย์ (ค่าเสื่อมราคารหรือค่าตัดจำหน่าย)
 - 6.7.2 การรับชำระที่ทำให้สินทรัพย์ทั้งหมดหรือบางส่วนหมดไป
 - 6.7.3 ผลกระทบของเหตุการณ์ที่ทำให้บางส่วนหรือทั้งหมดของต้นทุนเดิมของสินทรัพย์ไม่ได้คืนอีกต่อไป (การต้อดค่า) และ
 - 6.7.4 ดอกเบี้ยค้างรับที่สะท้อนส่วนประกอบทางการเงินของสินทรัพย์
- 6.8 ต้นทุนเดิมของหนี้สินต้องปรับให้เป็นปัจจุบันตลอดช่วงเวลาเพื่อแสดงให้เห็นภาพถึง
- 6.8.1 การปฏิบัติตามภาระบางส่วนหรือทั้งหมดของหนี้สิน เช่น การจ่ายชำระเพื่อทำให้หนี้สินทั้งหมดหรือบางส่วนหมดไปหรือการล่งมอบบลินค้าตามภาระผูกพันที่ต้องปฏิบัติตัว
 - 6.8.2 ผลกระทบของเหตุการณ์ที่เพิ่มมูลค่าของภาระผูกพันในการโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามภาระหนี้สินจนทำให้หนี้สินสร้างภาระเพิ่มมากขึ้น หนี้สินจะสร้างภาระเพิ่มมากขึ้นหากต้นทุนเดิมไม่เพียงพอที่จะแสดงให้เห็นภาพถึงภาระผูกพันที่ต้องปฏิบัติตามภาระหนี้สินอีกต่อไป และ
 - 6.8.3 ดอกเบี้ยค้างจ่ายที่สะท้อนส่วนประกอบทางการเงินของหนี้สิน
- 6.9 แนวทางหนึ่งในการนำหลักการวัดค่าตามต้นทุนเดิมไปประยุกต์กับสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินคือการวัดค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย ราคาทุนตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินสะท้อนประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตซึ่งคิดลดด้วยอัตราที่กำหนด ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก สำหรับตราสารที่มีอัตราผันแปร ให้ปรับอัตราคิดลดให้เป็นปัจจุบันเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของอัตราผันแปร นอกเหนือนี้ให้ปรับปรุงราคาทุนตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินให้เป็นปัจจุบันตลอดช่วงเวลาเพื่อแสดงภาพถึงการเปลี่ยนแปลงภายหลัง เช่น ดอกเบี้ยคงค้าง การต้อดค่าของสินทรัพย์ทางการเงินและการรับหรือจ่ายชำระ

มูลค่าสภาพปัจจุบัน

- 6.10 มูลค่าสภาพปัจจุบันให้ข้อมูลที่เป็นตัวเงินเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องโดยใช้ข้อมูลที่ปรับให้เป็นปัจจุบันเพื่อสะท้อนสภาพ ณ วันที่วัดค่า การปรับให้เป็นปัจจุบันทำให้มูลค่าสภาพปัจจุบันของสินทรัพย์และหนี้สินสะท้อนการเปลี่ยนแปลงในประมาณการกระแสเงินสดและปัจจัยอื่นที่สะท้อนไว้ในมูลค่าสภาพปัจจุบันเหล่านั้นบ้างแต่วันที่วัดค่าครั้งก่อน (ดูย่อหน้าที่ 6.14 ถึง 6.15 และ 6.20) มูลค่าสภาพปัจจุบันของสินทรัพย์หรือหนี้สินต่างจากต้นทุนเดิมตรงที่มูลค่าสภาพปัจจุบันไม่ได้มาจากการคำนวณรายการหรือเหตุการณ์อื่นที่ก่อให้เกิดสินทรัพย์หรือหนี้สินแม้แต่น้อย

- 6.11 หลักการวัดค่าตามมูลค่าสภาพปัจจุบัน ได้แก่
- 6.11.1 มูลค่ายุติธรรม (ดูย่อหน้าที่ 6.12 ถึง 6.16)
- 6.11.2 มูลค่าจากการใช้สำหรับสินทรัพย์และมูลค่าปฏิบัติตามภาระสำหรับหนี้สิน (ดูย่อหน้าที่ 6.17 ถึง 6.20) และ
- 6.11.3 ต้นทุนปัจจุบัน (ดูย่อหน้าที่ 6.21 ถึง 6.22)

มูลค่ายุติธรรม

- 6.12 มูลค่ายุติธรรมคือราคาน้ำที่จะได้รับจากการขายสินทรัพย์หรือจะจ่ายเพื่อโอนหนี้สินจากรายการในสถานการณ์ปกติระหว่างผู้ร่วมตลาด ณ วันที่วัดค่า
- 6.13 มูลค่ายุติธรรมจะหักลบมูลค่าของผู้ร่วมตลาดซึ่งอยู่ในตลาดที่กิจการเข้าถึง สินทรัพย์หรือหนี้สินจะวัดค่าด้วยข้อสมมติเดียวกันกับที่ผู้ร่วมตลาดจะใช้เมื่อกำหนดรากาลสินทรัพย์หรือหนี้สินเพื่อประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่สุดของตนเอง
- 6.14 ในบางกรณี มูลค่ายุติธรรมสามารถกำหนดได้โดยตรงจากการล้างเกตราคาในตลาดซื้อขายคล่องในกรณีอื่น มูลค่ายุติธรรมจะกำหนดโดยอ้อมด้วยเทคนิคการวัดค่า เช่น เทคนิคการวัดค่าอิงกระแสเงินสด (ดูย่อหน้าที่ 6.91 ถึง 6.95) ที่สะท้อนปัจจัยต่อไปนี้
- 6.14.1 ประมาณการกระแสเงินสดอนาคต
- 6.14.2 ความผันแปรที่เป็นไปได้ของประมาณการจำนวนเงินหรือจังหวะเวลาของกระแสเงินสดอนาคตของสินทรัพย์และหนี้สินที่วัดค่าที่เกิดจากความไม่แน่นอนอันเป็นปกติวิสัยของกระแสเงินสด
- 6.14.3 มูลค่าเงินตามเวลา
- 6.14.4 ราคาน้ำที่รับสินทรัพย์ความไม่แน่นอนอันเป็นปกติวิสัยของกระแสเงินสด (ส่วนเพิ่มความเสี่ยงหรือส่วนลดความเสี่ยง) ราคาน้ำที่รับสินทรัพย์ความไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับขนาดความไม่แน่นอน ราคานี้ยังคงที่ต้องคำนึงถึงว่าสินทรัพย์ (จะเรียกร้องมากกว่าสำหรับเข้ารับภาระหนี้สิน) ที่มีกระแสเงินสดไม่แน่นอนเมื่อเทียบกับสินทรัพย์ (หรือหนี้สิน) ที่มีกระแสเงินสดแน่นอน
- 6.14.5 ปัจจัยอื่น เช่น สภาพคล่อง หากผู้ร่วมตลาดจะพิจารณาปัจจัยเหล่านี้ในภาพรวมแล้วมันนับปัจจัยที่กล่าวในย่อหน้าที่ 6.14.2 และ 6.14.4 ให้รวมถึงความเป็นไปได้ที่คู่สัญญาอาจไม่สามารถปฏิบัติตามภาระหนี้สินที่มีต่อ กิจการ (ความเสี่ยงด้านเครดิต) หรือกิจการอาจไม่สามารถปฏิบัติตามภาระหนี้สินของกิจการ (ความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการเอง)
- 6.15 เนื่องจากมูลค่ายุติธรรมไม่ได้มาจากการคำนวณภาระหนี้สินที่ทำให้เกิดสินทรัพย์หรือหนี้สินแม้แต่น้อย มูลค่ายุติธรรมจึงไม่เพิ่มขึ้นด้วยต้นทุนการทำรายการที่เกิดขึ้นเมื่อได้มาซึ่งสินทรัพย์และไม่ลดลงด้วยต้นทุนการทำรายการที่เกิดขึ้นเมื่อหนี้สินเกิดขึ้นหรือเข้ารับภาระหนี้สิน นอกจากนี้ มูลค่ายุติธรรมจะไม่ลงทะเบียนต้นทุนการทำรายการที่จะเกิดขึ้นเมื่อจำหน่ายสินทรัพย์หรือโอนหรือชำระหนี้สินในที่สุด

มูลค่าจากการใช้และมูลค่าปัจจุบันตามภาระ

- 6.17 มูลค่าจากการใช้คือมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดหรือผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอื่นที่กิจการคาดว่าจะได้มาจากการใช้สินทรัพย์และการจำหน่ายสินทรัพย์ในที่สุด มูลค่าปัจจุบันติตามภาระคือ มูลค่าปัจจุบันของเงินสดหรือทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่นที่กิจการคาดว่าจะต้องโอนเพื่อปฏิบัติตามภาระหนี้สิน จำนวนเงินของเงินสดหรือทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่นไม่เพียงรวมจำนวนเงินที่จะโอนให้คู่สัญญาที่กิจการมีหนี้สินด้วยแต่ยังรวมจำนวนเงินที่กิจการคาดว่าจะต้องโอนให้ผู้อื่นเพื่อให้กิจการสามารถปฏิบัติตามภาระหนี้สิน
- 6.18 เนื่องจากมูลค่าจากการใช้และมูลค่าปัจจุบันตามภาระจะอิงกระแสเงินสดอนาคต จึงไม่รวมต้นทุนการนำร่องที่เกิดจากการได้มาซึ่งสินทรัพย์หรือเข้ารับภาระหนี้สิน อย่างไรก็ตาม มูลค่าจากการใช้และมูลค่าปัจจุบันติตามภาระจะรวมมูลค่าปัจจุบันของต้นทุนการทำรายการที่กิจการคาดว่าจะเกิดขึ้นจากการจำหน่ายสินทรัพย์หรือปัจจุบันติตามภาระหนี้สินในที่สุด
- 6.19 มูลค่าจากการใช้และมูลค่าปัจจุบันติตามภาระจะสะท้อนข้อสมมติเฉพาะกิจกรรมแทนที่จะเป็นข้อสมมติของผู้ร่วมตลาด ในทางปัจจุบัน บางครั้งข้อสมมติที่ผู้ร่วมตลาดจะใช้อ้างแตกต่างจากข้อสมมติที่กิจการใช้เล็กน้อย
- 6.20 มูลค่าจากการใช้และมูลค่าปัจจุบันติตามภาระไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงและให้กำหนดด้วยเทคนิควัดค่าอิงกระแสเงินสด (ดูย่อหน้าที่ 6.91 ถึง 6.95) มูลค่าจากการใช้และมูลค่าปัจจุบันติตามภาระจะสะท้อนปัจจัยเดียวกันกับที่อธิบายสำหรับมูลค่าอุตธรรมในย่อหน้าที่ 6.14 แต่จะสะท้อนมุ่งเนพะกิจกรรมแทนที่จะเป็นมุ่งเนพะกิจการของผู้ร่วมตลาด

ต้นทุนปัจจุบัน

- 6.21 ต้นทุนปัจจุบันของสินทรัพย์คือต้นทุนของสินทรัพย์เทียบเท่า ณ วันที่วัดค่าซึ่งประกอบด้วย สิ่งตอบแทนที่จะจ่าย ณ วันที่วัดค่าหากด้วยต้นทุนการทำรายการที่จะเกิดขึ้น ณ วันนั้น ต้นทุนปัจจุบันของหนี้สินคือสิ่งตอบแทนที่จะได้รับสำหรับหนี้สินเทียบเท่า ณ วันที่วัดค่าหักต้นทุนการทำรายการที่จะเกิดขึ้น ณ วันที่วัดค่า ต้นทุนปัจจุบันเหมือนต้นทุนเดิมคือเป็นมูลค่าขาเข้าซึ่งสะท้อนราคาในตลาดที่กิจการจะได้มาซึ่งสินทรัพย์หรือจะมีหนี้สิน ดังนั้น ต้นทุนปัจจุบันจึงแตกต่างจากมูลค่าอุตธรรม มูลค่าจากการใช้ และมูลค่าปัจจุบันติตามภาระซึ่งเป็นมูลค่าขาออกอย่างไรก็ตาม ต้นทุนปัจจุบันต่างจากต้นทุนเดิมตรงที่ต้นทุนปัจจุบันสะท้อนสภาพ ณ วันที่วัดค่าในบางกรณี ต้นทุนปัจจุบันไม่สามารถกำหนดโดยตรงด้วยการสังเกตราคาในตลาดที่ซื้อขาย คล่องแคล่ต้องกำหนดโดยอ้อมด้วยวิธีอื่น เช่น หากหาได้เฉพาะราคาของสินทรัพย์ใหม่เท่านั้น ต้นทุนปัจจุบันของสินทรัพย์ที่ผ่านการใช้งานมาแล้วอาจจำเป็นต้องประมาณด้วยการปรับปรุงราคาปัจจุบันของสินทรัพย์ใหม่ให้สะท้อนอายุและสภาพปัจจุบันของสินทรัพย์ที่กิจการถือครอง
- 6.22

ข้อมูลที่ให้โดยหลักการวัดค่า

- 6.23 ในการเลือกหลักการวัดค่า เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณารูมชาติของข้อมูลที่หลักการวัดค่าจะให้ทั้งในงบฐานะการเงินและงบผลการดำเนินงานการเงิน ข้อมูลดังกล่าวสรุปไว้ในตารางที่ 6.1 และอภิปรายเพิ่มเติมในย่อหน้าที่ 6.24 ถึง 6.42

ต้นทุนเดิม

- 6.24 ข้อมูลที่ได้จากการวัดค่าสินทรัพย์หรือหนี้สินด้วยต้นทุนเดิมอาจเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน เพราะต้นทุนเดิมใช้ข้อมูลทั้งหมดหรือบางส่วนที่มาจากราคาของรายการหรือเหตุการณ์อื่นที่ทำให้เกิดสินทรัพย์หรือหนี้สิน
- 6.25 โดยปกติ หากกิจการได้มาซึ่งสินทรัพย์จากการไม่นานนี้ตามเงื่อนไขตลาด กิจการคาดว่าสินทรัพย์จะให้ผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอย่างเพียงพอที่กิจการจะได้ศึกษาอย่างน้อยเท่ากับต้นทุนของสินทรัพย์นั้น ในทำนองเดียวกัน หากมีหนี้สินเกิดขึ้นหรือมีการเข้ารับภาระหนี้สินอันเป็นผลจากรายการไม่นานนี้ตามเงื่อนไขตลาด กิจการคาดว่ามูลค่าของภาระผูกพันที่จะโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจเพื่อปฏิบัติตามภาระหนี้สินโดยปกติจะไม่เกินมูลค่าสิ่งตอบแทนที่ได้รับหักด้วยต้นทุนการทำรายการ ดังนั้น การวัดค่าสินทรัพย์หรือหนี้สินด้วยต้นทุนเดิมในกรณีดังกล่าวจะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเกี่ยวกับทั้งสินทรัพย์หรือหนี้สินและราคากลางรายการที่ทำให้เกิดสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น
- 6.26 เนื่องจากต้นทุนเดิมจะลดลงเพื่อสะท้อนการใช้ไปของสินทรัพย์และการต่อยอดค่าของสินทรัพย์จำนวนเงินที่คาดว่าจะได้ศึกษาสินทรัพย์ที่วัดค่าด้วยต้นทุนเดิม อย่างน้อยที่สุดต้องเท่ากับมูลค่าตามบัญชี ในทำนองเดียวกัน เนื่องจากต้นทุนเดิมของหนี้สินเพิ่มเมื่อหนี้สินมีภาระเพิ่มมากขึ้นมูลค่าของภาระผูกพันที่จะโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่จำเป็นในการปฏิบัติตามภาระหนี้สินจะไม่สูงกว่ามูลค่าตามบัญชีของหนี้สิน
- 6.27 หากสินทรัพย์นอกเหนือจากสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดค่าด้วยต้นทุนเดิม การใช้ไปหรือการขายสินทรัพย์หรือส่วนหนึ่งของสินทรัพย์จะก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายที่วัดค่าด้วยต้นทุนเดิมของสินทรัพย์หรือส่วนหนึ่งของสินทรัพย์ที่ใช้ไปหรือขาย
- 6.28 ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการขายสินทรัพย์ให้รับรู้ ณ เวลาเดียวกันกับการรับรู้สิ่งตอบแทนจาก การขายเป็นรายได้ ผลต่างระหว่างรายได้และค่าใช้จ่ายคือส่วนต่างราคาจากการขาย ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการใช้ไปของสินทรัพย์สามารถเปรียบเทียบกับรายได้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับส่วนต่างราคา
- 6.29 ในทำนองเดียวกัน หากหนี้สินนอกเหนือจากหนี้สินทางการเงินที่เกิดขึ้นหรือมีการเข้ารับภาระเพื่อแลกเปลี่ยนกับสิ่งตอบแทนและวัดค่าด้วยต้นทุนเดิม การปฏิบัติตามภาระหนี้สินทั้งหมดหรือบางส่วนก่อให้เกิดรายได้ที่วัดค่าด้วยมูลค่าของสิ่งตอบแทนที่ได้รับสำหรับส่วนที่ได้ปฏิบัติตามภาระแล้ว ผลต่างระหว่างรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการปฏิบัติตามภาระหนี้สินคือส่วนต่างราคาที่เกิดจากการปฏิบัติตามภาระ

- 6.30 ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนของสินทรัพย์ที่ขายหรือใช้ไป ซึ่งรวมถึงสินค้าและบริการที่ใช้ไปทันที (ดูย่อหน้าที่ 4.8) และข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งตอบแทนที่ได้รับอาจมีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์ ข้อมูลนี้สามารถใช้เป็นปัจจัยนำเข้าในการพยากรณ์ส่วนต่างราคาในอนาคตจากการขายสินค้า (รวมถึงสินค้าที่กิจการไม่ถือครองในปัจจุบัน) และบริการในอนาคต และใช้ในการประเมินความเป็นไปได้ของกระแสเงินสดรับสุทธิอนาคตของกิจการ ในการประเมินความเป็นไปได้สำหรับกระแสเงินสด รับสุทธิอนาคตของกิจการ ผู้ใช้งบการเงินมักจะเน้นที่ความเป็นไปได้ในการสร้างส่วนต่างราคา ในอนาคตของกิจการเป็นระยะเวลาหลายรอบระยะเวลา ไม่ใช่เพียงแค่ความเป็นไปได้ในการสร้าง ส่วนต่างราคาจากสินค้าที่ถือครองอยู่แล้ว รายได้และค่าใช้จ่ายที่วัดค่าด้วยต้นทุนเดิมอาจมีคุณค่า เพื่อการยืนยันด้วย เพราะให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้ใช้งบการเงินเกี่ยวกับการพยากรณ์ก่อนหน้าของ กระแสเงินสดหรือส่วนต่างราคาข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนสินทรัพย์ที่ขายหรือใช้ไปอาจช่วย ในการประเมินประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการปลดเปลี่ยนความรับผิดชอบของฝ่ายบริหาร ของกิจการในการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ
- 6.31 ด้วยเหตุผลที่คล้ายคลึงกัน ข้อมูลเกี่ยวกับดอกเบี้ยที่เกิดจากสินทรัพย์หรือหนี้สินที่วัดค่าด้วย ต้นทุนตัดจำหน่ายอาจมีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์และคุณค่าเพื่อการยืนยัน

มูลค่าสภาพปัจจุบัน

มูลค่าด้วยค่าธรรมูล

- 6.32 ข้อมูลที่ได้จากการวัดค่าสินทรัพย์และหนี้สินด้วยมูลค่าด้วยค่าธรรมูลอาจมีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์ เพราะมูลค่าด้วยค่าธรรมูลสะท้อนความคาดหวังในปัจจุบันของผู้ร่วมตลาดเกี่ยวกับจำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดอนาคต ความคาดหวังส่งผลต่อราคาน้ำที่สะท้อนทศนะต่อ ความเสี่ยงในปัจจุบันของผู้ร่วมตลาด ข้อมูลนี้ยังอาจมีคุณค่าเพื่อการยืนยันโดยการให้ข้อมูล ย้อนกลับเกี่ยวกับความคาดหวังในอดีตอีกด้วย
- 6.33 รายได้และค่าใช้จ่ายที่สะท้อนความคาดหวังในปัจจุบันของผู้ร่วมตลาดอาจมีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์ อยู่บ้าง เพราะรายได้และค่าใช้จ่ายสามารถใช้เป็นข้อมูลนำเข้าในการพยากรณ์รายได้และค่าใช้จ่าย ในอนาคต รายได้และค่าใช้จ่ายเหล่านี้ยังอาจช่วยในการประเมินประสิทธิผลและประสิทธิภาพ ของการปลดเปลี่ยนความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารของกิจการในการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ ของกิจการ
- 6.34 การเปลี่ยนแปลงมูลค่าด้วยค่าธรรมูลของสินทรัพย์หรือหนี้สินสามารถเกิดจากปัจจัยที่ระบุในย่อหน้าที่ 6.14 เมื่อปัจจัยเหล่านี้มีลักษณะแตกต่างกัน การระบุรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากปัจจัยเหล่านี้ แยกกันอาจให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 7.14.2)
- 6.35 หากกิจการได้มาซึ่งสินทรัพย์จากตลาดหนึ่งและกำหนดมูลค่าด้วยค่าธรรมูลด้วยราคาในตลาด ที่แตกต่างกัน (ตลาดที่กิจการจะขายสินทรัพย์) ผลต่างของราคาน้ำทั้งสองตลาดให้รับรู้เป็นรายได้ เมื่อใช้มูลค่าด้วยค่าธรรมูลเป็นครั้งแรก

- 6.36 การขายสินทรัพย์หรือการโอนหนี้สินโดยปกติมีเพื่อสิ่งตอบแทนที่มีจำนวนเงินใกล้เคียงกับมูลค่า ยุติธรรม หากรายการดังกล่าวเกิดขึ้นในตลาดที่เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับการทำราคา ที่ใช้ในการวัดมูลค่า ยุติธรรมนั้น ในกรณีดังกล่าว หากสินทรัพย์หรือหนี้สินวัดค่าด้วยมูลค่า ยุติธรรม รายได้สุทธิหรือค่าใช้จ่ายสุทธิที่เกิดขึ้น ณ เวลาที่มีการขายหรือการโอนมักจะน้อยกว่า แต่ผลกระทบของต้นทุนการทำรายการมีนัยสำคัญ

มูลค่าจากการใช้และมูลค่าปฏิบัติตามภาระ

- 6.37 มูลค่าจากการใช้จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่าปัจจุบันของประมาณการกระแสเงินสดจากการใช้ สินทรัพย์และจากการจำหน่ายในที่สุด ข้อมูลนี้อาจมีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์ เพราะสามารถใช้ในการประเมินความเป็นไปได้สำหรับกระแสเงินสดรับสุทธิอนาคต
- 6.38 มูลค่าปฏิบัติตามภาระจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่าปัจจุบันของประมาณการกระแสเงินสดที่จำเป็นต่อการปฏิบัติตามภาระหนี้สิน ดังนั้น มูลค่าปฏิบัติตามภาระอาจมีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์โดยเฉพาะในกรณีที่จะต้องปฏิบัติตามภาระหนี้สินแทนที่จะโอนหรือยุติด้วยการเจรจาต่อรอง
- 6.39 ประมาณการมูลค่าจากการใช้หรือมูลค่าปฏิบัติตามภาระที่ปรับให้เป็นปัจจุบันร่วมกับข้อมูล ประมาณการของจำนวนเงิน จังหวะเวลาและความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดอนาคตอาจมี คุณค่าเพื่อการยืนยันด้วย เพราะให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับประมาณการในอดีตของมูลค่า จากการใช้หรือมูลค่าปฏิบัติตามภาระ

ต้นทุนปัจจุบัน

- 6.40 ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์และหนี้สินที่วัดค่าด้วยต้นทุนปัจจุบันอาจเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ เพราะ ต้นทุนปัจจุบันสะท้อนต้นทุนของการได้มาหรือสร้างขึ้นของสินทรัพย์เทียบเท่า ณ วันที่วัดค่า หรือสะท้อนลิ่งตอบแทนที่จะได้รับจากการเกิดหนี้สินเทียบเท่าหรือการเข้ารับภาระหนี้สิน เทียบเท่า
- 6.41 ต้นทุนปัจจุบันเหมือนต้นทุนเดิมตรงที่ต้นทุนปัจจุบันให้ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนของสินทรัพย์ ที่ใช้ไปหรือรายได้จากการปฏิบัติตามภาระหนี้สิน ข้อมูลนั้นสามารถใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งส่วนต่าง ราคainปัจจุบันและสามารถใช้เป็นข้อมูลนำเข้าในการพยากรณ์ส่วนต่างราคainอนาคต ต้นทุน ปัจจุบันแตกต่างจากต้นทุนเดิมตรงที่ต้นทุนปัจจุบันสะท้อนราคathaiได้ทั่วไป ณ เวลาที่มีการใช้ไป ซึ่งสินทรัพย์หรือการปฏิบัติตามภาระหนี้สิน เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงราคาย่างมีนัยสำคัญ ส่วนต่างราคathaiที่อิงกับต้นทุนปัจจุบันอาจมีประโยชน์มากกว่าส่วนต่างราคathaiที่อิงกับต้นทุนเดิม ใน การพยากรณ์ส่วนต่างราคainอนาคต
- 6.42 ในการรายงานต้นทุนปัจจุบันของการใช้ไปซึ่งสินทรัพย์ (หรือรายได้ปัจจุบันจากการปฏิบัติตามภาระ) จำเป็นต้องแยกการเปลี่ยนแปลงมูลค่าตามบัญชีในรอบระยะเวลาทำงานออกเป็น ต้นทุนปัจจุบันของการใช้ไปซึ่งสินทรัพย์ (หรือรายได้ปัจจุบันจากการปฏิบัติตามภาระ) และ

กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงราคา ผลกระทบการเปลี่ยนแปลงราคางานครั้งเรียกว่า ผลกำไรจากการถือครองหรือผลขาดทุนจากการถือครอง

ตารางที่ 6.1 สรุปข้อมูลที่ได้จากการวัดค่าต่าง ๆ

สินทรัพย์

งบฐานะการเงิน				
	ต้นทุนเดิม	มูลค่ายุติธรรม (ข้อสมมติของผู้ร่วม ตลาด)	มูลค่าจากการใช้ (ข้อสมมติเฉพาะ กิจการ) ⁽¹⁾	ต้นทุนปัจจุบัน
มูลค่าตามบัญชี	ต้นทุนเดิม (รวมต้นทุน การทำรายการ) ที่ยังไม่ใช้ ไป ที่ยังไม่เรียกเก็บและที่ จะได้รับคืน ⁽²⁾ (รวมดอกเบี้ยค้างรับของ ส่วนประกอบที่เกี่ยวข้อง กับการจัดทำเงิน)	ราคาที่จะได้รับจากการ ขายสินทรัพย์ (ไม่หักต้นทุนการทำ รายการในการจำหน่าย) ราคานี้จะต้องหัก มูลค่าปัจจุบันของ ต้นทุนการทำรายการ ในการจำหน่าย)	มูลค่าปัจจุบันของ กระแสเงินสดอนาคต จากการใช้สินทรัพย์ และการจำหน่ายในที่สุด (หลังจากหัก มูลค่าปัจจุบันของ ต้นทุนการทำรายการ ในการจำหน่าย)	ต้นทุนปัจจุบัน (รวม ต้นทุนการทำรายการ) ที่ยังไม่ใช้ไป ที่ยังไม่ เรียกเก็บและที่จะได้รับ คืน
งบผลการดำเนินงานการเงิน				
เหตุการณ์	ต้นทุนเดิม	มูลค่ายุติธรรม (ข้อสมมติของผู้ร่วม ตลาด)	มูลค่าจากการใช้ (ข้อสมมติเฉพาะ กิจการ)	ต้นทุนปัจจุบัน
การรับรู้ รายการเมื่อ ⁽²⁾ เริ่มแรก	-	ผลต่างระหว่างสิ่งตอบ แทนที่จ่ายกับมูลค่า ⁽³⁾ ยุติธรรมของสินทรัพย์ที่ ได้มา ⁽³⁾ ต้นทุนการทำรายการ จากการได้มาซึ่ง สินทรัพย์	ผลต่างระหว่างสิ่งตอบ แทนที่จ่ายและมูลค่า ⁽³⁾ จากการใช้ของ สินทรัพย์ที่ได้มา ⁽³⁾ ต้นทุนการทำรายการ จากการได้มาซึ่ง สินทรัพย์	-

กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

งบผลการดำเนินงานการเงิน				
เหตุการณ์	ต้นทุนเดิม	มูลค่าดั้งเดิม (ข้อสมมติของผู้ร่วม ตลาด)	มูลค่าจากการใช้ (ข้อสมมติเฉพาะ กิจการ)	ต้นทุนปัจจุบัน
การขายหรือใช้ ไปของ สินทรัพย์ ^{(4), (5)}	ค่าใช้จ่ายเท่ากับต้นทุน เดิมของสินทรัพย์ที่ขาย หรือใช้ไป รายได้ที่ได้รับ ^{(สามารถนำเสนอด้วย รายได้หักต้นทุนหรือ^{นำเสนอด้วยยอดสุทธิ)}} ค่าใช้จ่ายสำหรับต้นทุน การทำรายการจากการขาย สินทรัพย์	ค่าใช้จ่ายเท่ากับมูลค่า ^{ดั้งเดิมของสินทรัพย์ ที่ขายหรือใช้ไป} รายได้ที่ได้รับ ^{(สามารถนำเสนอด้วย รายได้หักต้นทุนหรือ^{นำเสนอด้วยยอดสุทธิ)}} ค่าใช้จ่ายสำหรับต้นทุน การทำรายการจากการขาย สินทรัพย์	ค่าใช้จ่ายเท่ากับมูลค่า ^{จากการใช้ของสินทรัพย์ ที่ขายหรือใช้ไป} รายได้ที่ได้รับ ^{(สามารถนำเสนอด้วย รายได้หักต้นทุนหรือ^{นำเสนอด้วยยอดสุทธิ)}}	ค่าใช้จ่ายเท่ากับต้นทุน ปัจจุบันของสินทรัพย์ ที่ขายหรือใช้ไป รายได้ที่ได้รับ ^{(สามารถนำเสนอด้วย รายได้หักต้นทุนหรือ^{นำเสนอด้วยยอดสุทธิ)}} ค่าใช้จ่ายสำหรับต้นทุน การทำรายการจากการ ขายสินทรัพย์
รายได้ดอกเบี้ย	รายได้ดอกเบี้ยคำนวณ ด้วยอัตราเดิมและปรับให้ เป็นปัจจุบันหากสินทรัพย์ มีดอกเบี้ยผันแปร	สะท้อนอยู่ในรายได้และ ค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ^{ดั้งเดิม} (สามารถระบุแยก ต่างหากได้)	สะท้อนอยู่ในรายได้ และค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ^{จากการใช้} (สามารถระบุแยก ต่างหากได้)	รายได้ดอกเบี้ยคำนวณ ด้วยอัตราปัจจุบัน
การด้อยค่า	ค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นเพราะต้น ทุนเดิมจะไม่ได้คืนอีก ต่อไป	สะท้อนอยู่ในรายได้และ ค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ^{ดั้งเดิม} (สามารถระบุแยก ต่างหากได้)	สะท้อนอยู่ในรายได้ และค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ^{จากการใช้} (สามารถระบุแยก ต่างหากได้)	ค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นเพราะ ต้นทุนปัจจุบันจะไม่ได้ คืนอีกต่อไป
การ เปลี่ยนแปลง มูลค่า	ไม่รับรู้เว้นแต่จะสะท้อน การด้อยค่า	สะท้อนอยู่ในรายได้และ ค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ^{ดั้งเดิม}	สะท้อนอยู่ในรายได้ และค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ^{จากการใช้}	รายได้และค่าใช้จ่าย สะท้อนผลกระทบของ การเปลี่ยนแปลงราคา (ผลกำไรจากการถือ)

กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

	<p>สำหรับสินทรัพย์ทาง การเงินให้รับรู้เป็นรายได้ และค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงประมาณ กระแสเงินสด</p>			ครองและผลขาดทุน การถือครอง)
⁽¹⁾	colummn นี้สรุปข้อมูลที่ได้จากหลักการวัดค่าด้วยมูลค่าจากการใช้ อย่างไรก็ตาม ตามที่ปรากฏในยอดหน้าที่ 6.75 มูลค่า จากการใช้อาจไม่ใช่หลักการวัดค่าในทางปฏิบัติสำหรับการวัดค่าใหม่ตามปกติ			
⁽²⁾	รายได้หรือค่าใช้จ่ายอาจเกิดขึ้นเมื่อมีการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ที่ไม่ได้มาด้วยเงื่อนไขตลาด			
⁽³⁾	รายได้หรือค่าใช้จ่ายอาจเกิดขึ้นหากตลาดที่ได้มาซึ่งสินทรัพย์แตกต่างจากตลาดที่เป็นแหล่งที่มาของราคานั้นที่ใช้ในการวัดมูลค่าดูต่อรวมของสินทรัพย์			
⁽⁴⁾	การใช้ไปซึ่งสินทรัพย์มักจะรายงานในรูปของต้นทุนขาย ค่าเสื่อมราคา หรือค่าตัดจำหน่าย			
⁽⁵⁾	รายได้ที่ได้รับมักจะเท่ากับสิ่งตอบแทนที่ได้รับแต่ขึ้นอยู่กับหลักการวัดค่าที่ใช้สำหรับหนี้สินที่เกี่ยวข้อง			

หนี้สิน

งบฐานะการเงิน				
	ต้นทุนเดิม	มูลค่าด้วยตัวอธิบาย (ข้อสมมติของผู้ร่วม ตลาด)	มูลค่าปัจจุบัน ตามภาระ (ข้อสมมติ เฉพาะกิจการ)	ต้นทุนปัจจุบัน
มูลค่าตามบัญชี	ลิ่งตอบแทนที่ได้รับ (สุทธิจากต้นทุนการทำรายการ) สำหรับการเข้ารับภาระ ส่วนที่ยังไม่ได้ปฏิบัติตามภาระ บวกด้วยส่วนเกินของประมาณการกระแสเงินสดจ่ายที่สูงกว่าลิ่งตอบแทนที่ได้รับ ⁽¹⁾ (รวมดอกเบี้ยค้างจ่ายของส่วนประกอบที่เกี่ยวข้อง กับการจัดทำเงิน)	ราคาที่จะจ่ายเพื่อโอนหนี้สินส่วนที่ยังไม่ได้ปฏิบัติตามภาระ (ไม่รวมต้นทุนการทำรายการที่จะเกิดขึ้นเมื่อโอน)	มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตที่จะเกิดขึ้นในการปฏิบัติตามภาระหนี้สินส่วนที่ยังไม่ได้ปฏิบัติตามภาระ (รวมมูลค่าปัจจุบันของต้นทุนการทำรายการที่จะเกิดขึ้นในการปฏิบัติตามภาระหรือใน การโอน)	ลิ่งตอบแทน (สุทธิจากต้นทุนการทำรายการ) ที่จะได้รับในปัจจุบันสำหรับการเข้ารับภาระหนี้สินส่วนที่ยังปฏิบัติไม่ปฏิบัติตามภาระ บวกเพิ่มด้วยส่วนเกินของประมาณการกระแสเงินสดจ่ายที่สูงกว่าลิ่งตอบแทนนั้น

งบผลการดำเนินงานการเงิน

เหตุการณ์	ต้นทุนเดิม	มูลค่าด้วยตัวอธิบาย (ข้อสมมติของผู้ร่วม ตลาด)	มูลค่าปัจจุบัน ตามภาระ (ข้อสมมติ เฉพาะกิจการ)	ต้นทุนปัจจุบัน
การรับรู้ รายการเมื่อ ⁽¹⁾ เริ่มแรก	-	ผลต่างระหว่างลิ่งตอบแทนที่ได้รับและมูลค่าด้วยตัวอธิบายของหนี้สิน ⁽²⁾ ต้นทุนการทำรายการจากการเกิดขึ้นของหนี้สินหรือการเข้ารับภาระหนี้สิน	ผลต่างระหว่างลิ่งตอบแทนที่ได้รับและมูลค่าปฏิบัติตามภาระของหนี้สิน ต้นทุนการทำรายการจากการเกิดขึ้นของหนี้สินหรือการเข้ารับภาระหนี้สิน	-

กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

งบผลการดำเนินงานการเงิน				
เหตุการณ์	ต้นทุนเดิม	มูลค่าอยู่ต่อรอม (ข้อสมมติของผู้ร่วม ตลาด)	มูลค่าปฏิบัติ ตามภาระ (ข้อสมมติ เฉพาะกิจการ)	ต้นทุนปัจจุบัน
การปฏิบัติตาม ภาระหนี้สิน	<p>รายได้เท่ากับต้นทุนเดิม ของหนี้สินที่ได้ปฏิบัติตาม ภาระแล้ว (สะท้อนสิ่งตอบ แทนเดิม)</p> <p>ค่าใช้จ่ายสำหรับต้นทุนที่ เกิดขึ้นในการปฏิบัติตาม ภาระหนี้สิน</p> <p>(สามารถนำเสนอด้วยยอด สุทธิหรือนำเสนอด้วย รายได้หักต้นทุน)</p>	<p>รายได้เท่ากับมูลค่า อยู่ต่อรอมของหนี้สินที่ได้ ปฏิบัติตามภาระแล้ว</p> <p>ค่าใช้จ่ายสำหรับต้นทุนที่ เกิดขึ้นในการปฏิบัติตาม ภาระหนี้สิน</p> <p>(สามารถนำเสนอด้วย ยอดสุทธิหรือนำเสนอ ด้วยรายได้หักต้นทุน หากนำเสนอด้วยรายได้หักต้นทุน สามารถนำเสนอโดย นำเสนอด้วยรายได้หักต้นทุน สามารถนำเสนอสิ่ง ตอบแทนเดิมแยก ต่างหากได้)</p>	<p>รายได้เท่ากับมูลค่า ปฏิบัติตามภาระของ หนี้สินที่ได้ปฏิบัติตาม ภาระแล้ว</p> <p>ค่าใช้จ่ายสำหรับ ต้นทุนที่เกิดขึ้นในการ ปฏิบัติตามภาระ หนี้สิน</p> <p>(สามารถนำเสนอด้วย ยอดสุทธิหรือนำเสนอ ด้วยรายได้หักต้นทุน หากนำเสนอด้วยราย ได้หักต้นทุน สามารถนำเสนอสิ่ง ตอบแทนเดิมแยก ต่างหากได้)</p>	<p>รายได้เท่ากับต้นทุน ปัจจุบันของหนี้สินที่ได้ ปฏิบัติตามภาระแล้ว (สะท้อนสิ่งตอบแทน ปัจจุบัน)</p> <p>ค่าใช้จ่ายสำหรับ ต้นทุนที่เกิดขึ้นในการ ปฏิบัติตามภาระ หนี้สิน</p> <p>(สามารถนำเสนอด้วย ยอดสุทธิหรือนำเสนอ ด้วยรายได้หักต้นทุน หากนำเสนอด้วยราย ได้หักต้นทุน สามารถนำเสนอสิ่ง ตอบแทนเดิมแยก ต่างหากได้)</p>
การโอนหนี้สิน	<p>รายได้เท่ากับต้นทุนเดิม ของหนี้สินที่โอน(สะท้อน สิ่งตอบแทนเดิม)</p> <p>ค่าใช้จ่ายสำหรับต้นทุนที่ จ่าย (รวมต้นทุนการทำ รายการ) ในการโอน หนี้สิน</p> <p>(สามารถนำเสนอด้วยยอด สุทธิหรือยอดรายได้ก่อน หักต้นทุน)</p>	<p>รายได้เท่ากับมูลค่า อยู่ต่อรอมของหนี้สินที่ โอน</p> <p>ค่าใช้จ่ายสำหรับต้นทุนที่ จ่าย (รวมต้นทุนการทำ รายการ) ในการโอน หนี้สิน</p> <p>(สามารถนำเสนอด้วย ยอดสุทธิหรือยอด รายได้ก่อนหักต้นทุน)</p>	<p>รายได้เท่ากับมูลค่า ปฏิบัติตามภาระของ หนี้สินที่โอน</p> <p>ค่าใช้จ่ายสำหรับ ต้นทุนที่จ่าย (รวม ต้นทุนการทำรายการ) ในการโอนหนี้สิน</p> <p>(สามารถนำเสนอด้วย ยอดสุทธิหรือยอด รายได้ก่อนหักต้นทุน)</p>	<p>รายได้เท่ากับต้นทุน ปัจจุบันของหนี้สินที่ โอน (สะท้อนสิ่งตอบ แทนปัจจุบัน)</p> <p>ค่าใช้จ่ายสำหรับ ต้นทุนที่จ่าย (รวม ต้นทุนการทำรายการ) ในการโอนหนี้สิน</p> <p>(สามารถนำเสนอด้วย ยอดสุทธิหรือยอด รายได้ก่อนหักต้นทุน)</p>

กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

งบผลการดำเนินงานการเงิน				
เหตุการณ์	ต้นทุนเดิม	มูลค่าอยู่ต่อรอม (ข้อสมมติของผู้ร่วม ตลาด)	มูลค่าปฏิบัติ ตามภาระ (ข้อสมมติ เฉพาะกิจการ)	ต้นทุนปัจจุบัน
ค่าใช้จ่าย ดอกเบี้ย	ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยคำนวณ ด้วยอัตราเดิม และปรับให้ เป็นปัจจุบันหากหนี้สินมี ดอกเบี้ยผันแปร	สะท้อนอยู่ในรายได้และ ค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า อยู่ต่อรอม (สามารถระบุแยก ต่างหากได้)	สะท้อนอยู่ในรายได้ และค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ปฏิบัติตามภาระ (สามารถระบุแยก ต่างหากได้)	ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย คำนวณด้วยอัตรา ปัจจุบัน
ผลกระทบของ เหตุการณ์ที่ทำ ให้หนี้สินเป็น ⁽¹⁾ ภาระเพิ่มมาก ขึ้น	ค่าใช้จ่ายเท่ากับส่วนเกิน ของประมาณการกระแสเงินสด จ่ายที่สูงกว่าต้นทุนเดิมของ หนี้สินหรือการ เปลี่ยนแปลงภัยหลังของ ส่วนเกินดังกล่าว	สะท้อนอยู่ในรายได้และ ค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า อยู่ต่อรอม (สามารถระบุแยก ต่างหากได้)	สะท้อนอยู่ในรายได้ และค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ปฏิบัติตามภาระ (สามารถระบุแยก ต่างหากได้)	ค่าใช้จ่ายเท่ากับ ส่วนเกินของประมาณ การกระแสเงินสดจ่ายที่สูง กว่าต้นทุนปัจจุบันของ หนี้สินหรือการ เปลี่ยนแปลงภัยหลัง ของส่วนเกินดังกล่าว
การ เปลี่ยนแปลง มูลค่า	ไม่รับรู้ เว้นแต่หนี้สินจะ ⁽²⁾ เป็นภาระเพิ่มมากขึ้น สำหรับหนี้สินทางการเงิน ⁽³⁾ ให้รับรู้รายได้และค่าใช้จ่าย จากการเปลี่ยนประมาณ การกระแสเงินสด	สะท้อนอยู่ในรายได้และ ค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า อยู่ต่อรอม	สะท้อนอยู่ในรายได้ และค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ปฏิบัติตามภาระ	รายได้และค่าใช้จ่าย สะท้อนผลกระทบของ การเปลี่ยนแปลงราคา (ผลกำไรจากการถือ ครองและผลขาดทุน การถือครอง)

⁽¹⁾ รายได้หรือค่าใช้จ่ายอาจเกิดขึ้นเมื่อรายการเมื่อเริ่มแรกของหนี้สินที่เกิดขึ้นหรือเข้ารับภาระที่ไม่ได้เกิดจากเงื่อนไขตลาด

⁽²⁾ รายได้หรือค่าใช้จ่ายอาจเกิดขึ้นหากตลาดที่ก่อให้เกิดหนี้สินหรือเข้ารับภาระหนี้สินต่างจากตลาดที่เป็นแหล่งที่มาของ
ราคาที่ใช้ในการวัดมูลค่าอยู่ต่อรอมของหนี้สิน

ปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการเลือกหลักการวัดค่า

- 6.43 ในการเลือกหลักการวัดค่าของสินทรัพย์หรือหนี้สินและรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง จำเป็นต้อง พิจารณาธรรมชาติของข้อมูลที่หลักการวัดค่านั้นจะให้ทั้งในงบฐานะการเงินและบผลการดำเนินงาน การเงิน (ดูย่อหน้าที่ 6.23 ถึง 6.42 และตารางที่ 6.1) และปัจจัยอื่น (ดูย่อหน้าที่ 6.44 ถึง 6.86)
- 6.44 โดยส่วนใหญ่แล้วไม่มีปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเพียงปัจจัยเดียวที่จะกำหนดได้ว่าต้องเลือกหลักการ วัดค่าใด ความสำคัญเชิงเปรียบเทียบของแต่ละปัจจัยขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อม
- 6.45 ข้อมูลที่ให้จากหลักการวัดค่าต้องเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน กล่าวคือ ข้อมูลต้องเกี่ยวข้อง กับการตัดสินใจและต้องเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงลิ่งที่ตั้งใจจะสืบ นอกจากนี้ข้อมูลที่ให้ควร เปรียบเทียบกันได้ พิสูจน์ยืนยันได้ ทันเวลาและเข้าใจได้เท่าที่จะเป็นไปได้
- 6.46 ตามที่อธิบายในย่อหน้าที่ 2.21 กระบวนการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการ ประยุกต์หลักณะเชิงคุณภาพพื้นฐานมักจะระบุข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุด เกี่ยวกับปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจ หากไม่มีข้อมูลนั้นหรือไม่สามารถให้ข้อมูลที่สามารถเป็น ตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจ ให้พิจารณาใช้ข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจมากที่สุดรองลงมา ย่อหน้าที่ 6.49 ถึง 6.76 อภิปรายเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของ หลักณะเชิงคุณภาพในการเลือกหลักการวัดค่า
- 6.47 การอภิปรายในย่อหน้าที่ 6.49 ถึง 6.76 นี้ เน้นปัจจัยที่ต้องพิจารณาในการเลือกหลักการวัดค่า ของสินทรัพย์ที่รับรู้และของหนี้สินที่รับรู้ การอภิปรายบางส่วนอาจนำไปใช้ในการเลือกหลักการ วัดค่าสำหรับข้อมูลของรายการที่รับรู้หรือยังไม่รับรู้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 6.48 ย่อหน้าที่ 6.77 ถึง 6.82 อภิปรายปัจจัยเพิ่มเติมในการพิจารณาเลือกหลักการวัดค่าในการรับรู้ รายการเมื่อเริ่มแรก หากหลักการวัดค่าเมื่อเริ่มแรกไม่สอดคล้องกับหลักการวัดค่าภายหลัง อาจรับรู้รายได้และค่าใช้จ่าย ณ เวลาที่มีการวัดค่าภายหลังในครั้งแรกเพียงเพราะมีการเปลี่ยนแปลง หลักการวัดค่า การรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายนั้นอาจดูเหมือนเพื่อแสดงภาพรวมหรือเหตุการณ์อื่น เมื่อในความเป็นจริงแล้วไม่มีรายการหรือเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น ดังนั้น ทางเลือกของหลักการวัด ค่าสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สิน และสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องจะกำหนดโดยการ พิจารณาทั้งการวัดค่าเมื่อเริ่มแรกและการวัดค่าภายหลัง

ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

- 6.49 ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของข้อมูลที่ได้จากหลักการวัดค่าสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินและ สำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องจะได้รับผลกระทบจาก
- 6.49.1 ลักษณะของสินทรัพย์หรือหนี้สิน (ดูย่อหน้าที่ 6.50 ถึง 6.53) และ
 - 6.49.2 การที่สินทรัพย์หรือหนี้สินจะนำมาซึ่งกระแสเงินสดอนาคตอย่างไร (ดูย่อหน้าที่ 6.54 ถึง 6.57)

ลักษณะของสินทรัพย์หรือหนี้สิน

- 6.50 ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของข้อมูลที่ได้จากหลักการวัดค่าส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของสินทรัพย์หรือหนี้สิน โดยเฉพาะความผันแปรของกระแสเงินสดและขึ้นอยู่กับว่ามูลค่าของสินทรัพย์หรือหนี้สินอ่อนไหวต่อปัจจัยตลาดหรือความเสี่ยงอื่นหรือไม่
- 6.51 หากมูลค่าของสินทรัพย์หรือหนี้สินอ่อนไหวต่อปัจจัยตลาดหรือความเสี่ยงอื่น ต้นทุนเดิมของสินทรัพย์หรือหนี้สินอาจแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากมูลค่าสภาพปัจจุบัน ดังนั้น ต้นทุนเดิมอาจไม่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจหากข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงมูลค่ามีความสำคัญต่อผู้ใช้งบการเงิน ตัวอย่าง ต้นทุนตัดจำหน่ายไม่สามารถให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเกี่ยวกับสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่เป็นอนุพันธ์
- 6.52 นอกจากนี้ หากใช้ต้นทุนเดิม การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าจะรายงานไม่ใช่มูลค่าเปลี่ยนแปลงแต่รายงานเมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้น เช่น การจำหน่าย การด้อยค่า หรือการปฏิบัติตามภาระ ซึ่งถือว่าการตีความไม่ถูกต้องหากมีนัยว่า รายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่รับรู้เมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้นแทนที่จะรับรู้ตลอดช่วงเวลาที่ถือครองสินทรัพย์หรือหนี้สิน นอกจากนี้ เนื่องจากการวัดค่าด้วยต้นทุนเดิมไม่ให้ข้อมูลอย่างทันเวลาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงมูลค่า รายได้และค่าใช้จ่ายที่รายงานตามหลักนี้อาจขาดคุณค่าเพื่อการพยากรณ์และคุณค่าเพื่อการยืนยันโดยไม่แสดงภาพผลกระทบทั้งหมดของฐานะเปิดต่อความเสี่ยงของกิจการที่เกิดขึ้นจากการถือครองสินทรัพย์หรือหนี้สินระหว่างรอบระยะเวลารายงาน
- 6.53 การเปลี่ยนแปลงมูลค่าด้วยตัวรวมของสินทรัพย์หรือหนี้สินจะท้อนการเปลี่ยนแปลงความคาดหวังของผู้ร่วมตลาดและการเปลี่ยนแปลงทัศนะต่อความเสี่ยง ข้อมูลที่สะท้อนความเปลี่ยนแปลง มูลค่าด้วยตัวรวมอาจไม่ให้คุณค่าเพื่อการพยากรณ์หรือคุณค่าเพื่อการยืนยันแก่ผู้ใช้งบการเงินเสมอไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่วัดค่าและลักษณะกิจกรรมทางธุรกิจของกิจการ ดังเช่นในกรณีที่กิจกรรมทางธุรกิจของกิจการไม่เกี่ยวข้องกับการขายสินทรัพย์หรือการโอนหนี้สิน เช่น หากกิจการถือครองสินทรัพย์เพียงเพื่อการใช้งานเท่านั้นหรือเพียงเพื่อรับชำระกระแสเงินสดตามสัญญาหรือหากกิจกรรมทางธุรกิจนี้สินด้วยตนเอง

การก่อให้เกิดกระแสเงินสดอนาคต

- 6.54 ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 1.14 ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจบางรายการก่อให้เกิดกระแสเงินสดโดยตรง ในขณะที่ ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจบางรายการเมื่อใช้ร่วมกันจะสร้างกระแสเงินสดโดยอ้อม วิธีการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและวิธีการที่สินทรัพย์และหนี้สินสร้างกระแสเงินสดบางส่วนขึ้นอยู่กับลักษณะกิจกรรมทางธุรกิจที่ดำเนินการโดยกิจการ
- 6.55 เมื่อกิจกรรมทางธุรกิจของกิจการเกี่ยวข้องการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจหลายรายการ เพื่อสร้างกระแสเงินสดโดยอ้อม โดยการใช้ร่วมกันเพื่อผลิตและทำการตลาดสินค้าหรือบริการให้ลูกค้า ต้นทุนเดิมหรือต้นทุนปัจจุบันน่าจะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมนั้น ตัวอย่างเช่น ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์โดยปกติแล้วจะใช้ร่วมกันกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่น

- ของกิจการ ในทำนองเดียวกัน สินค้าคงเหลือโดยปกติไม่สามารถขายให้ลูกค้าได้เอง เว้นแต่ จะใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่นของกิจการอย่างกว้างขวาง (เช่น ในกิจกรรมการผลิตและ กิจกรรมการตลาด) ย่อหน้าที่ 6.24 ถึง 6.31 และ 6.40 ถึง 6.42 อธิบายว่า การวัดค่าสินทรัพย์ ด้วยต้นทุนเดิมหรือต้นทุนปัจจุบันให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่สามารถใช้คำนวณกำไร ระหว่างรอบระยะเวลาได้อย่างไร
- 6.56 สำหรับสินทรัพย์และหนี้สินที่สร้างกระแสเงินสดโดยตรง เช่น สินทรัพย์ที่สามารถขายได้อิสระ และไม่มีความเสี่ยงหายเชิงเศรษฐกิจที่มีนัยสำคัญ (เช่น ไม่มีการหยุดชะงักทางธุรกิจที่มีนัยสำคัญ) หลักการวัดค่าที่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุดน่าจะเป็นมูลค่าสภาพปัจจุบันที่ได้รวม ประมาณการปัจจุบันของจำนวนเงิน จังหวะเวลาและความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดอนาคตไว้แล้ว เมื่อกิจกรรมทางธุรกิจของกิจการเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อการรับชำระกระแสเงินสดตามสัญญา ต้นทุนตัดจำหน่ายอาจให้ข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจซึ่งสามารถใช้คำนวณส่วนต่างระหว่างดอกเบี้ยที่เกิดจากสินทรัพย์และ ดอกเบี้ยที่เกิดจากหนี้สิน อย่างไรก็ตาม ในการประเมินว่าต้นทุนตัดจำหน่ายจะให้ข้อมูลที่เป็น ประโยชน์หรือไม่ จำเป็นต้องพิจารณาลักษณะสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน ต้นทุนตัดจำหน่ายไม่น่าจะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดที่ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นนอกเหนือจาก เงินต้นและดอกเบี้ย
- 6.57

ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

- 6.58 เมื่อสินทรัพย์และหนี้สินสัมพันธ์กันในบางลักษณะ การใช้หลักการวัดค่าสินทรัพย์และหนี้สิน แตกต่างกันอาจเกิดความไม่สอดคล้องในการวัดค่า (การจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชี) หากงบการเงินมีความไม่สอดคล้องของการวัดค่า งบการเงินอาจไม่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ในบางแห่งมุขย์ฐานะการเงินและผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ ดังนั้น ในบางสภาพแวดล้อม การใช้หลักการวัดค่าเดียวกันกับสินทรัพย์และหนี้สินที่สัมพันธ์กันอาจให้ข้อมูลที่มีประโยชน์แก่ ผู้ใช้งบการเงินมากกว่าข้อมูลที่ได้จากหลักการวัดค่าที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะในกรณีที่กระแส เงินสดจากสินทรัพย์หรือหนี้สินรายการหนึ่งเชื่อมโยงโดยตรงกับกระแสเงินสดจากสินทรัพย์หรือ หนี้สินอีกรายการหนึ่ง
- 6.59 ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 2.13 และ 2.19 ถึงแม้ว่าความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมอย่างสมบูรณ์ แบบคือ การปราศจากข้อผิดพลาด แต่เมื่อได้หมายความว่า ค่าที่ได้จากการวัดค่าต้องแม่นยำอย่าง สมบูรณ์แบบในทุกแห่งมุขย์
- 6.60 เมื่อค่าวัดไม่สามารถกำหนดได้โดยตรงด้วยการสังเกตราคาในตลาดซื้อขายคล่องและต้อง ประมาณการแทน ความไม่แน่นอนของการวัดค่าจึงเกิดขึ้น ระดับความไม่แน่นอนของการวัดค่า ที่เกี่ยวกับหลักการวัดค่าหลักใดหลักหนึ่งอาจส่งผลว่าข้อมูลจากหลักการวัดค่านั้นให้ข้อมูลที่เป็น ตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงฐานะการเงินและผลการดำเนินงานการเงินของกิจการหรือไม่ ระดับความไม่แน่นอนของการวัดค่าที่สูงไม่จำเป็นต้องกีดกันการใช้หลักการวัดค่าที่ให้ข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ อย่างไรก็ตาม ในบางกรณี ระดับความไม่แน่นอนของการวัดค่าสูงมาก

- งานทำให้ข้อมูลที่ได้จากหลักการวัดค่าไม่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมอย่างเพียงพอ (ดูย่อหน้าที่ 2.22) ในกรณีนั้น จึงมีความเหมาะสมที่จะพิจารณาเลือกหลักการวัดค่าที่แตกต่างออกไปซึ่งจะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเช่นกัน
- 6.61 ความไม่แน่นอนของการวัดค่าแตกต่างจากทั้งความไม่แน่นอนของผลลัพธ์และความไม่แน่นอนของมืออยู่
- 6.61.1 ความไม่แน่นอนของผลลัพธ์เกิดขึ้นเมื่อมีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงินหรือ จังหวะเวลาของกระแสรับหรือกระแสจ่ายได ๆ ของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่เป็นผล มาจากสินทรัพย์หรือหนี้สิน
 - 6.61.2 ความไม่แน่นอนของการมืออยู่เกิดขึ้นเมื่อมีความไม่แน่นอนว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินมืออยู่ หรือไม่ ย่อหน้าที่ 5.12 – 5.14 อภิปรายว่า ความไม่แน่นอนของการมืออยู่อาจกระทบ อย่างไรต่อการตัดสินใจว่า กิจการรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินหรือไม่ เมื่อมีความไม่แน่นอนว่า สินทรัพย์หรือหนี้สินมืออยู่หรือไม่
- 6.62 การมีความไม่แน่นอนของผลลัพธ์หรือความไม่แน่นอนของการมืออยู่บางครั้งอาจเป็นการนำมาซึ่ง ความไม่แน่นอนของการวัดค่า อย่างไรก็ตาม ความไม่แน่นอนของผลลัพธ์หรือความไม่แน่นอน ของมืออยู่ไม่จำเป็นต้องทำให้เกิดความไม่แน่นอนของการวัดค่า ตัวอย่างเช่น หากมูลค่าอยู่ติดรวม ของสินทรัพย์สามารถกำหนดได้โดยตรงจากการสังเกตราคาในตลาดซื้อขายคล่อง จึงไม่มีความ ไม่แน่นอนของการวัดค่าที่เกี่ยวข้องกับการวัดค่าของมูลค่าอยู่ติดรวม แม้ว่าจะมีความไม่แน่นอนว่า สินทรัพย์นั้นจะสร้างเงินสดเป็นจำนวนเงินเท่าไหร่ซึ่งแสดงถึงการมีความไม่แน่นอนของผลลัพธ์
- ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมและข้อจำกัดด้านต้นทุน**
- 6.63 ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมของการเปรียบเทียบกันได้ ความเข้าใจได้ การพิสูจน์ยืนยันได้ และข้อจำกัด ด้านต้นทุนมีความหมายโดยนัยต่อการเลือกหลักการวัดค่าด้วย ย่อหน้าต่อ ๆ ไปอภิปราย ความหมายโดยนัยนี้ ย่อหน้าที่ 6.69 ถึง 6.76 อภิปรายความหมายโดยนัยเฉพาะหลักการวัดค่าได ๆ ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม เรื่องของความทันเวลาไม่มีความหมายโดยนัยเฉพาะเจาะจงต่อการวัดค่า ต้นทุนสร้างข้อจำกัดสำหรับการตัดสินใจการรายงานทางการเงินเช่นได ต้นทุนก็สร้างข้อจำกัด สำหรับการเลือกหลักการวัดค่า เช่นนั้น ดังนั้น ในการเลือกหลักการวัดค่าจึงมีความสำคัญที่จะ พิจารณาว่าผลประโยชน์ของข้อมูลที่ให้แก่ผู้ใช้งบการเงินด้วยหลักการวัดค่านั้นจะอธิบายถึง ต้นทุนในการให้และใช้ข้อมูลนั้นหรือไม่
 - 6.64 การใช้หลักการวัดค่าเหมือนกันสำหรับรายการที่เหมือนกันอย่างสมำเสมอ ไม่ว่ากรอบระยะเวลาหนึ่ง สู่รอบระยะเวลาหนึ่งในกิจการที่เสนอรายงานเดียวกันและในรอบระยะเวลาเดียวกันระหว่าง กิจการต่าง ๆ สามารถช่วยให้งบการเงินเปรียบเทียบกันได้ดีขึ้น
 - 6.65 การเปลี่ยนหลักการวัดค่าทำให้งบการเงินมีความเข้าใจได้ลดลง อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลง อาจอธิบายได้หากปัจจัยอื่นสำคัญกว่าการลดลงของความเข้าใจได เช่น หากการเปลี่ยนแปลง

- ทำให้ข้อมูลมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากขึ้น หากมีการเปลี่ยนแปลง ผู้ใช้งบการเงินอาจต้องการข้อมูลเชิงอրรถາอิบายที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงนั้น 6.67 ความเข้าใจได้ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับว่ามีการใช้หลักการวัดค่าที่แตกต่างกันมากน้อยเพียงใดและมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่เมื่อเวลาผ่านไป โดยทั่วไปแล้ว ยิ่งมีการใช้หลักการวัดค่าหลายหลักในการจัดทำงบการเงินหนึ่งชุดจะยิ่งทำให้ข้อมูลที่ได้มีความซับซ้อนมากขึ้น และทำให้ความเข้าใจได้น้อยลง และทำให้ยอดรวมหรือยอดรวมย่อยในงบฐานะการเงินและงบผลการดำเนินงาน การเงินเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์น้อยลง อย่างไรก็ตาม การใช้หลักการวัดค่าหลายหลักยังเหมาะสมหากมีความจำเป็นในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์
- 6.68 การพิสูจน์ยืนยันได้เพิ่มขึ้นได้โดยการใช้หลักการวัดค่าที่ทำให้คำวัดสามารถยืนยันได้โดยอิสระไม่ว่าจะโดยตรง เช่น การสังเกตราคา หรือทางอ้อม เช่น โดยตรวจสอบข้อมูลนำเข้าในแบบจำลอง หากคำวัดพิสูจน์ยืนยันไม่ได้ ผู้ใช้งบการเงินอาจต้องการข้อมูลเชิงอรรถາอิบายเพื่อช่วยให้เข้าใจว่าคำวัดถูกกำหนดอย่างไร ในบางกรณีตั้งกล่าว อาจมีความจำเป็นในการระบุการใช้หลักการวัดค่าที่แตกต่างกัน

ต้นทุนเดิม

- 6.69 ในหลายสถานการณ์ การวัดค่าด้วยต้นทุนเดิมง่ายกว่าและเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการวัดค่าด้วยมูลค่าสภาพปัจจุบัน นอกจากนี้ คำวัดที่กำหนดด้วยหลักการวัดค่าด้วยต้นทุนเดิมโดยทั่วไปแล้วเข้าใจได้ง่าย และในหลายกรณีพิสูจน์ยืนยันได้
- 6.70 อย่างไรก็ตาม การประมาณการการใช้ไปและการระบุและการวัดค่าผลขาดทุนจากการด้อยค่า หรือหนี้สินที่สร้างภาระขึ้นอยู่กับดุลยพินิจ ดังนั้น ต้นทุนเดิมของลินทรัพย์หรือหนี้สินบางครั้งจึงยากที่จะวัดค่าหรือพิสูจน์ยืนยันไม่ต่างจากมูลค่าสภาพปัจจุบัน
- 6.71 สำหรับการใช้หลักการวัดค่าด้วยต้นทุนเดิม สินทรัพย์ที่ได้มาหรือหนี้สินที่เกิดขึ้นที่เหมือนกันในเวลาที่ต่างกันสามารถรายงานในงบการเงินด้วยจำนวนเงินที่แตกต่างกัน กรณีลดการเปรียบเทียบกันได้จากการอบรมฯ เวลาหนึ่งสู่อีกเวลางหนึ่งในกิจการที่เสนอรายงานเดียวกันและในรอบระยะเวลาเดียวกันระหว่างกิจการต่าง ๆ

มูลค่าสภาพปัจจุบัน

- 6.72 เนื่องจากมูลค่าอยู่ติดธรรมชำนาญด้วยมุมมองของผู้ร่วมตลาดไม่ใช่มุมมองเฉพาะกิจการและเป็นอิสระจากเวลาที่ได้ลินทรัพย์มาหรือหนี้สินเกิดขึ้น ในหลักการลินทรัพย์หรือหนี้สินที่เหมือนกันที่วัดด้วยมูลค่าอยู่ติดธรรมจะถูกวัดค่าด้วยจำนวนเงินเดียวกันโดยกิจการที่เข้าถึงตลาดเดียวกันได้กรณีเพิ่มการเปรียบเทียบกันได้ทั้งจากการอบรมฯ เวลาหนึ่งสู่อีกเวลางหนึ่งในกิจการที่เสนอรายงานเดียวกันและในรอบระยะเวลาเดียวกันระหว่างกิจการต่าง ๆ ในทางตรงข้าม เนื่องจากมูลค่าจากการใช้และมูลค่าปฏิบัติตามภาระสะสมที่มุมมองเฉพาะกิจการ คำวัดเหล่านี้สามารถแตกต่างกันได้สำหรับลินทรัพย์หรือหนี้สินที่เหมือนกันในกิจการที่ต่างกัน ความแตกต่างนี้อาจ

- ผลการเปรียบเทียบกันได้โดยเฉพาะหากสินทรัพย์หรือหนี้สินก่อให้เกิดกระแสเงินสดในลักษณะใดลักษณะใด
- 6.73 หากมูลค่าด้วยตัวรวมของสินทรัพย์หรือหนี้สินสามารถกำหนดได้โดยตรงโดยการสังเกตราคาในตลาดซื้อขายคล่อง กระบวนการของการวัดค่าด้วยมูลค่าด้วยตัวรวมมีต้นทุนต่ำ ง่าย และเข้าใจง่าย มูลค่าด้วยตัวรวมจึงพิสูจน์ยืนยันผ่านการสังเกตโดยตรง
- 6.74 เทคนิคการประเมินมูลค่า ซึ่งบางครั้งรวมถึงการใช้เทคนิคการวัดค่าอิงกระแสเงินสดอาจจำเป็นต้องใช้ในการประมาณมูลค่าด้วยตัวรวมเมื่อไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงในตลาดซื้อขายคล่องและโดยทั่วไปแล้วจำเป็นต้องใช้ในการกำหนดมูลค่าจากการใช้และมูลค่าปฏิบัติตามภาระ กรณีต่อไปนี้เกิดขึ้นได้ขึ้นอยู่กับเทคนิคที่ใช้
- 6.74.1 การประมาณการปัจจัยนำเข้าในการประเมินมูลค่าและการประยุกต์เทคนิคการประเมินมูลค่าอาจมีต้นทุนสูงและซับซ้อน
 - 6.74.2 ปัจจัยนำเข้าในกระบวนการอาจต้องใช้ดุลยพินิจและอาจยากที่จะพิสูจน์ยืนยันทั้งปัจจัยนำเข้าและความถูกต้องของกระบวนการที่ใช้ ดังนั้น ค่าวัดของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่เหมือนกันอาจแตกต่างกันซึ่งลดการเปรียบเทียบกันได้
- 6.75 ในรายกรณี มูลค่าจากการใช้ไม่สามารถกำหนดได้อย่างมีความหมายสำหรับสินทรัพย์แต่ละรายการที่ใช้ร่วมกับสินทรัพย์อื่น แต่มูลค่าจากการใช้กำหนดสำหรับกลุ่มสินทรัพย์และผลลัพธ์จึงอาจจำเป็นต้องบันลุ่นให้สินทรัพย์แต่ละรายการ กระบวนการนี้เป็นอัตโนมัติและเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเอง นอกเหนือนี้ ประมาณการมูลค่าจากการใช้สินทรัพย์อาจสะท้อนผลกระทบของผลผนวกกับสินทรัพย์อื่นในกลุ่มสินทรัพย์โดยไม่ได้เจาะจง ดังนั้น การกำหนดมูลค่าจากการใช้สินทรัพย์ที่ใช้ร่วมกับสินทรัพย์อื่นเป็นกระบวนการที่มีต้นทุนสูง และความซับซ้อน และอัตโนมัติลดการพิสูจน์ยืนยันได้ ด้วยเหตุผลเหล่านี้ มูลค่าจากการใช้อาจไม่ใช่หลักการวัดค่าในทางปฏิบัติสำหรับการวัดค่าใหม่ตามปกติของสินทรัพย์ อย่างไรก็ตาม มูลค่าจากการใช้อาจมีประโยชน์กับการวัดค่าใหม่เป็นครั้งคราวของสินทรัพย์ เช่น เมื่อใช้มูลค่าจากการใช้ในการทดสอบการต่อยค่าเพื่อกำหนดว่าต้นทุนเดิมจะได้รับคืนทั้งจำนวนหรือไม่
- 6.76 สำหรับการใช้หลักการวัดค่าด้วยต้นทุนปัจจุบัน สินทรัพย์ที่ได้มาหรือหนี้สินที่เกิดขึ้นที่เหมือนกัน ณ เวลาที่ต่างกันจะรายงานในงบการเงินด้วยจำนวนเงินเดียวกัน ดังนั้น จึงเพิ่มการเปรียบเทียบกันได้ทั้งจากการอบรมระยะเวลาหนึ่งสู่รอบระยะเวลาหนึ่งในกิจกรรมที่เสนอรายงานเดียวกันและในรอบระยะเวลาเดียวกันระหว่างกิจกรรมต่างๆ แต่การกำหนดต้นทุนปัจจุบันมีความซับซ้อน ต้องใช้ดุลยพินิจและมีต้นทุนสูง เช่น ในยุคหน้าที่ 6.22 การประมาณการต้นทุนปัจจุบันของสินทรัพย์อาจจำเป็นต้องปรับราคา ณ ปัจจุบันของสินทรัพย์ใหม่ให้สะท้อนอย่างและสภาพ ณ ปัจจุบันของสินทรัพย์ที่กิจกรรมถือครอง นอกจากนี้ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงแนวปฏิบัติทางธุรกิจ สินทรัพย์หลายรายการจะไม่ถูกเปลี่ยนแทนด้วยสินทรัพย์ที่เหมือนกัน การปรับปรุงราคา ณ ปัจจุบันของสินทรัพย์ใหม่ซึ่งใช้ดุลยพินิจมากขึ้นจึงต้องทำเพื่อประมาณต้นทุนปัจจุบันของสินทรัพย์เทียบเท่ากับสินทรัพย์ที่มีอยู่ นอกจากนี้ การแยกการเปลี่ยนแปลง มูลค่าตามบัญชีตามต้นทุนปัจจุบันระหว่างต้นทุนปัจจุบันของการใช้ไปและผลกระทบการ

เปลี่ยนแปลงราคา (ดูย่อหน้าที่ 6.42) อาจซับซ้อนและต้องใช้ข้อสมมติที่กำหนดขึ้นเอง เนื่องจากความยากเหล่านี้ ค่าวัสดุตามต้นทุนปัจจุบันอาจขาดการพิสูจน์ยืนยันได้และความเข้าใจได้

ปัจจัยเฉพาะการวัดค่าเมื่อเริ่มแรก

- 6.77 ย่อหน้าที่ 6.43 ถึง 6.76 อภิปรายปัจจัยที่พิจารณาเมื่อเลือกหลักการวัดค่าไม่ว่าการรับรู้รายการ เมื่อเริ่มแรกหรือการวัดค่าภายใน ย่อหน้าที่ 6.78 ถึง 6.82 อภิปรายปัจจัยเพิ่มเติมบางปัจจัย ที่พิจารณาเมื่อรับรู้รายการ เมื่อเริ่มแรก
- 6.78 ใน การรับรู้รายการ เมื่อเริ่มแรก ต้นทุนของสินทรัพย์ที่ได้มาหรือหนี้สินที่เกิดขึ้นอันเป็นผลของเหตุการณ์ซึ่งเป็นรายการตามเงื่อนไขตลาดโดยปกติแล้วจะใกล้เคียงกับมูลค่าถูกต้องตาม ณ วันนั้น เว้นแต่ต้นทุนการทำรายการมีนัยสำคัญ แต่กระนั้น ถึงแม้ว่าจำนวนเงินทั้งคู่ใกล้เคียงกัน ก็ยังจำเป็นที่ต้องอธิบายหลักการวัดค่าที่ใช้เมื่อรับรู้รายการ เมื่อเริ่มแรก หากจะใช้ต้นทุนเดิมในภายใน หลักการวัดค่าที่ใช้เมื่อรับรู้รายการ เมื่อเริ่มแรกมักจะมีความเหมาะสม ในทำนองเดียวกัน หากจะใช้มูลค่าสภาพปัจจุบันในภายใน หลักการวัดค่าที่ใช้เมื่อรับรู้รายการ เมื่อเริ่มแรกมักจะมีความเหมาะสมเช่นกัน การใช้หลักการวัดค่าเดียวกันทั้งการรับรู้รายการ เมื่อเริ่มแรกและการวัดค่าภายในจะหลีกเลี่ยงการรับรู้รายได้หรือค่าใช้จ่าย เมื่อมีการวัดค่าภายในจะเป็นครั้งแรกอันเกิดจาก การเปลี่ยนแปลงหลักการวัดค่าเพียงประการเดียว (ดูย่อหน้าที่ 6.48)
- 6.79 เมื่อกิจการได้มาซึ่งสินทรัพย์หรือก่อหนี้สินเพื่อแลกเปลี่ยนกับการโอนสินทรัพย์หรือหนี้สินอีก รายการอันเป็นผลของการตามเงื่อนไขตลาด ค่าวัสดุเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ที่ได้มาหรือ หนี้สินที่เกิดขึ้นจะกำหนดว่ารายได้หรือค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นจากการนั้นหรือไม่ เมื่อสินทรัพย์หรือ หนี้สินถูกวัดค่าด้วยต้นทุน จะไม่มีรายได้หรือค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นเมื่อรับรู้รายการ เมื่อเริ่มแรกเว้นแต่ รายได้หรือค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นจากการเลิกรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินที่โอน หรือเว้นแต่สินทรัพย์มี การด้อยค่าหรือหนี้สินมีภาวะเพิ่มมากขึ้น
- 6.80 สินทรัพย์อาจได้มาหรือหนี้สินอาจเกิดขึ้นอันเป็นผลจากเหตุกรณ์ที่ไม่ใช้รายการตามเงื่อนไข ตลาด ตัวอย่างเช่น
- 6.80.1 ราคากลางรายการอาจได้รับผลกระทบจากความสัมพันธ์ระหว่างคู่สัญญาหรือบัญชา ทางการเงินหรือการบีบบังคับของคู่สัญญา
 - 6.80.2 สินทรัพย์อาจได้รับมอบจากรัฐบาลโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายหรืออาจได้รับบริจาคจาก กิจการอื่น
 - 6.80.3 หนี้สินอาจเกิดขึ้นตามข้อบังคับของกฎหมายหรือระเบียบ หรือ
 - 6.80.4 หนี้สินการจ่ายค่าชดเชยหรือค่าปรับอาจเกิดจากการกระทำความผิด
- 6.81 ในกรณีดังกล่าว การวัดค่าสินทรัพย์ที่ได้มาหรือหนี้สินที่เกิดขึ้นด้วยต้นทุนเดิมอาจเป็นตัวแทน อันเที่ยงธรรมถึงสินทรัพย์หรือหนี้สินและรายได้หรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการนั้นหรือ เหตุกรณ์อื่น ดังนั้น จึงเหมาะสมที่จะวัดค่าสินทรัพย์ที่ได้มาหรือหนี้สินที่เกิดขึ้นด้วยต้นทุน เสมือนที่อธิบายในย่อหน้าที่ 6.6 ผลต่างใด ๆ ระหว่างต้นทุนเสมือนกับสิ่งตอบแทนที่ให้ไปหรือ ได้รับจะรับรู้เป็นรายได้หรือค่าใช้จ่ายเมื่อรับรู้รายการ เมื่อเริ่มแรก

- 6.82 เมื่อมีการได้มาซึ่งสินทรัพย์หรือมีการเกิดขึ้นของหนี้สินจากเหตุการณ์ที่ไม่ใช่รายการตามเงื่อนไขตลาด จำเป็นต้องระบุและพิจารณาลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจทั้งหมดของรายการนั้นหรือ เหตุการณ์อื่น ตัวอย่างเช่น อาจจำเป็นต้องรับรู้สินทรัพย์อื่น หนี้สินอื่น เงินทุนที่ได้รับจากผู้ถือสิทธิ เรียกร้องส่วนของเจ้าของและการจัดสรรคืนให้ผู้ถือสิทธิ เรียกร้องส่วนของเจ้าของเพื่อให้เป็นตัวแทน อันเที่ยงธรรมถึงสาระของผลกระทบของการนั้นหรือเหตุการณ์อื่นต่อฐานะการเงินของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ 4.59 ถึง 4.62) และผลกระทบที่เกี่ยวข้องใด ๆ ต่อผลการดำเนินงานการเงินของ กิจการ

หลักการวัดค่ามากกว่าหนึ่งหลัก

- 6.83 ในบางครั้ง การพิจารณาปัจจัยที่อิบายในย่อหน้าที่ 6.43 ถึง 6.76 อาจนำไปสู่ข้อสรุปว่ามีความจำเป็น ต้องใช้หลักการวัดค่ามากกว่าหนึ่งหลัก สำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินและรายได้และค่าใช้จ่ายที่ เกี่ยวข้องเพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงทั้งฐานะการเงิน และผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ
- 6.84 ในกรณีส่วนใหญ่ วิธีการให้ข้อมูลที่เข้าใจได้มากที่สุด คือ
- 6.84.1 การใช้หลักการวัดค่าเดียวทั้งสินทรัพย์หรือหนี้สินในงบฐานะการเงินและรายได้ ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในงบผลการดำเนินงานการเงิน และ
- 6.84.2 การเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมในหมายเหตุประกอบการเงินสำหรับหลักการวัดค่าที่ต่างไป อย่างไรก็ตาม ในบางกรณี ข้อมูลจะเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากกว่าหรือความเป็นตัวแทน อันเที่ยงธรรมได้ดีกว่าของทั้งฐานะการเงินและผลการดำเนินงานการเงินของกิจการผ่านการใช้
- 6.85.1 หลักการวัดค่าที่เป็นมูลค่าสภาพปัจจุบันสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินในงบฐานะการเงิน และ
- 6.85.2 หลักการวัดค่าที่แตกต่างสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในงบกำไรขาดทุน¹⁰ (ดูย่อหน้าที่ 7.17 ถึง 7.18)
- ในการเลือกหลักการวัดค่าเหล่านี้มีความจำเป็นต้องพิจารณาถึงปัจจัยที่อภิปรายในย่อหน้าที่ 6.43 ถึง 6.76
- 6.86 ในกรณีดังกล่าว รายได้รวมหรือค่าใช้จ่ายรวมที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลง มูลค่าสภาพปัจจุบันของสินทรัพย์หรือหนี้สินให้แยกแสดงและจัดประเภท (ดูย่อหน้าที่ 7.14 ถึง 7.19) เพื่อที่ว่า
- 6.86.1 งบกำไรขาดทุนจะรวมรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่วัดค่าด้วยหลักการวัดค่าที่เลือกสำหรับ งบนั้น และ
- 6.86.2 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นจะรวมรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เหลืออยู่ ดังนั้น กำไรขาดทุน เบ็ดเสร็จอื่นจะแสดงที่เกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สินเท่ากับผลต่างระหว่าง

¹⁰ กรอบแนวคิดไม่ระบุว่างบผลการดำเนินงานการเงินประกอบด้วยงบเดียวหรือ 2 งบ กรอบแนวคิดใช้คำว่า งบกำไร ขาดทุน เพื่อหมายถึง งบแยกและส่วนแยกภายในงบผลการดำเนินงานการเงินงบเดียว

- 6.86.2.1 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์หรือหนี้สินในงบฐานะการเงิน และ
- 6.86.2.2 มูลค่าตามบัญชีที่ควรจะถูกกำหนดหากประยุกต์หลักการวัดค่าที่เลือกสำหรับบกำไรขาดทุน

การวัดค่าส่วนของเจ้าของ

- 6.87 ยอดรวมของมูลค่าตามบัญชีของส่วนของเจ้าของ (ส่วนของเจ้าของรวม) จะไม่วัดค่าโดยตรงแต่จะเท่ากับยอดรวมของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่รับรู้ทั้งหมดหักด้วยยอดรวมของมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินที่รับรู้ทั้งหมด
- 6.88 เนื่องด้วยงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ที่ว่าไปไม่ได้ออกแบบเพื่อแสดงมูลค่าของกิจการ โดยที่ว่าไปแล้วยอดรวมของมูลค่าตามบัญชีของส่วนของเจ้าของจึงไม่เท่ากัน
 - 6.88.1 มูลค่าตลาดโดยรวมของสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของต่อ กิจการ
 - 6.88.2 จำนวนเงินที่สามารถระดมได้จากการขายกิจการทั้งหมดตามเกณฑ์การดำเนินงานต่อเนื่อง หรือ
 - 6.88.3 จำนวนเงินที่สามารถระดมได้จากการขายสินทรัพย์ทั้งหมดหลังจากชำระหนี้สินทั้งหมดของกิจการ
- 6.89 ถึงแม้ว่าส่วนของเจ้าของรวมจะไม่ได้วัดค่าโดยตรง แต่อาจเหมาะสมที่จะวัดค่าโดยตรงสำหรับมูลค่าตามบัญชีของส่วนของเจ้าของแต่ละประเภท (ดูย่อหน้าที่ 4.65) หรือส่วนประกอบของส่วนของเจ้าของบางส่วน (ดูย่อหน้าที่ 4.66) อย่างไรก็ตาม เนื่องจากส่วนของเจ้าของรวมจะวัดค่าด้วยจำนวนเงินที่เหลือ ดังนั้นส่วนของเจ้าของอย่างน้อยหนึ่งประเภทจะไม่สามารถวัดค่าได้โดยตรง ในทำนองเดียวกัน ส่วนประกอบของส่วนของเจ้าของอย่างน้อยหนึ่งประเภทไม่สามารถวัดค่าได้โดยตรง
- 6.90 ยอดรวมของมูลค่าตามบัญชีของส่วนของเจ้าของหรือส่วนประกอบของส่วนของเจ้าของแต่ละประเภทมักจะมีค่าเป็นบวกแต่ก็สามารถเป็นลบได้ในบางสภาพแวดล้อม ในทำนองเดียวกัน ส่วนของเจ้าของรวมมักจะมีค่าเป็นบวก แต่ก็สามารถเป็นลบได้ขึ้นอยู่กับว่าสินทรัพย์ใดและหนี้สินใดที่มีการรับรู้ และสินทรัพย์และหนี้สินนั้นวัดค่าอย่างไร

เทคนิคการวัดค่าอิงกระแสเงินสด

- 6.91 ในบางครั้ง ค่าวัดไม่สามารถลังเลต์ได้โดยตรง ในบางกรณีดังกล่าว วิธีหนึ่งในการประมาณค่าวัดคือการใช้เทคนิคการวัดค่าอิงกระแสเงินสด เทคนิคดังกล่าวไม่ใช่หลักการวัดค่า แต่เป็นเพียงเทคนิคที่ใช้ในการประยุกต์หลักการวัดค่า ดังนั้น เมื่อนำเทคนิคนั้นมาประยุกต์ จึงจำเป็นต้องระบุถึงหลักการวัดค่าที่ใช้และขอบเขตที่เทคนิคนั้นจะท่อนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการวัดค่านั้น ตัวอย่างเช่น หากใช้มูลค่าอยุติธรรมเป็นหลักการวัดค่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องคือปัจจัยที่อธิบายในย่อหน้าที่ 6.14
- 6.92 เทคนิคการวัดค่าอิงกระแสเงินสดสามารถใช้ในการประยุกต์ใช้หลักการวัดค่าดัดแปลง ตัวอย่างเช่น มูลค่าปัจจุบันตามภาระที่ดัดแปลงให้ไม่รวมผลกระทบของความเป็นไปได้ที่กิจการ

อาจจะไม่สามารถปฏิบัติตามภาระหนี้สินได้ (ความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการเอง) การดัดแปลงหลักการวัดค่าในบางครั้งอาจทำให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงินได้ดีกว่าหรืออาจมีค่าใช้จ่ายน้อยกว่าในการจัดทำหรือทำความเข้าใจ อย่างไรก็ตาม หลักการวัดค่าดัดแปลงอาจทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจได้ยากกว่า

- 6.93 ความไม่แน่นอนของผลลัพธ์ (ดูย่อหน้าที่ 6.61.1) จะเกิดจากความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงินหรือจังหวะเวลาของกระแสเงินสดอนาคต ความไม่แน่นอนดังกล่าวเป็นลักษณะสำคัญของสินทรัพย์และหนี้สิน เมื่อวัดค่าสินทรัพย์หรือหนี้สินโดยอ้างอิงประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตที่มีความไม่แน่นอน ปัจจัยหนึ่งที่ต้องพิจารณาคือความผันแปรที่เป็นไปได้ของจำนวนเงิน หรือจังหวะเวลาที่ประมาณการของกระแสเงินสด (ดูย่อหน้าที่ 6.14.2) ให้พิจารณาความผันแปรเหล่านี้ในการเลือกจำนวนเงินเพียงหนึ่งเดียวจากช่วงกระแสเงินสดที่เป็นไปได้ จำนวนเงินที่เลือกนี้ในบางครั้งเป็นจำนวนเงินของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ แต่ก็ไม่เสมอไป จำนวนเงินที่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุดมักจะเป็นค่ากลางของช่วง (ประมาณการค่ากลาง) ประมาณการค่ากลางที่แตกต่างกันให้ข้อมูลที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น
- 6.93.1 มูลค่าที่คาดหวัง (ค่าเฉลี่ยต่อหน้าหนักตามความน่าจะเป็น หรือที่รู้จักกันว่า ค่าเฉลี่ยทางสถิติ) สะท้อนผลลัพธ์ทั้งช่วงและให้น้ำหนักมากกว่ากับผลลัพธ์ที่เป็นไปได้มากกว่า มูลค่าที่คาดหวังไม่ได้มีไว้เพื่อคาดการณ์กระแสเงินสดรับหรือจ่ายที่จะเกิดขึ้นในที่สุด หรือผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอื่นที่เกิดขึ้นจากสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น
 - 6.93.2 จำนวนเงินสูงสุดที่มีโอกาสเกิดขึ้นมากกว่าไม่เกิด (คล้ายค่ามอร์ยฐานทางสถิติ) ซึ่งว่าความน่าจะเป็นของผลขาดทุนที่จะเกิดขึ้นภายหลังไม่มากกว่าร้อยละ 50 และความน่าจะเป็นของผลกำไรที่จะเกิดขึ้นภายหลังไม่มากกว่าร้อยละ 50
 - 6.93.3 ผลลัพธ์ที่เป็นไปได้มากที่สุด (ค่าฐานนิยมทางสถิติ) คือกระแสรับหรือจ่ายเพียงค่าเดียวที่มีโอกาสมากที่สุดที่จะเกิดขึ้นในที่สุดจากสินทรัพย์หรือหนี้สิน
- 6.94 ประมาณการค่ากลางจะขึ้นอยู่กับประมาณการกระแสเงินสดอนาคตและความผันแปรที่เป็นไปได้ของจำนวนเงินหรือจังหวะเวลา แต่ไม่สะท้อนราคาน้ำหนึบการแบกรับความไม่แน่นอนที่ผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นในที่สุดอาจแตกต่างจากประมาณการค่ากลาง (กล่าวคือ ปัจจัยที่อธิบายในย่อหน้าที่ 6.14.4)
- 6.95 ไม่มีประมาณการค่ากลางได้ที่ให้ข้อมูลที่ครบถ้วนเกี่ยวกับช่วงของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ ดังนั้นผู้ใช้งานอาจต้องการข้อมูลเกี่ยวกับช่วงของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

บทที่ 7 การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล

การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในฐานะเครื่องมือสื่อสาร	7.1
วัตถุประสงค์และหลักการการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล	7.4
การจัดประเภท	7.7
การจัดประเภทลินทรัพย์และหนี้สิน	7.9
การหักกลบ	7.10
การจัดประเภทส่วนของเจ้าของ	7.12
การจัดประเภทรายได้และค่าใช้จ่าย	7.14
กำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเต็งจื่น	7.15
การสรุปรวม	7.20

การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในฐานะเครื่องมือสื่อสาร

- 7.1 กิจการที่เสนอรายงานสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายโดยการแสดงข้อมูลและเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินของกิจการ
- 7.2 การสื่อสารข้อมูลในงบการเงินอย่างมีประสิทธิผลทำให้ข้อมูลนั้นมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากขึ้นและทำให้มีความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของรายการสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่ายของกิจการ การสื่อสารนั้นยังเสริมความสามารถเข้าใจได้และการเปรียบเทียบกันได้ของข้อมูลในงบการเงิน การสื่อสารข้อมูลในงบการเงินอย่างมีประสิทธิผล ต้อง
- 7.2.1 เน้นที่วัตถุประสงค์และหลักการการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลไม่ใช่เน้นที่กฎ
 - 7.2.2 จัดประเภทข้อมูลในลักษณะที่รวมกลุ่มรายการที่คล้ายกันและแยกกลุ่มรายการที่ไม่คล้ายกัน และ
 - 7.2.3 รวมข้อมูลในลักษณะที่ไม่คลุมเครือ ไม่ว่าจะเป็นการให้รายละเอียดที่ไม่จำเป็นหรือการรวมข้อมูลไว้มากเกินไป
- 7.3 ต้นทุนสร้างข้อจำกัดสำหรับการตัดสินใจการรายงานทางการเงินเช่นใด ต้นทุนก็สร้างข้อจำกัดสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลเช่นนั้น ดังนั้น ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลจึงมีความสำคัญที่จะพิจารณาว่าผลประโยชน์ของข้อมูลที่ให้แก่ผู้ใช้งบการเงินด้วยการแสดงรายการหรือการเปิดเผยข้อมูลรายการหนึ่งนั้น น่าจะอธิบายถึงต้นทุนในการให้และใช้ข้อมูลนั้นหรือไม่

วัตถุประสงค์และหลักการการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล

- 7.4 ในการช่วยการสื่อสารข้อมูลในงบการเงินอย่างมีประสิทธิผล เมื่อพัฒนาข้อกำหนดการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ต้องสร้างความสมดุลระหว่าง
- 7.4.1 การให้กิจการมีความยืดหยุ่นเพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจซึ่งเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของรายการสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายของกิจการ และ
 - 7.4.2 การกำหนดข้อมูลที่เปรียบเทียบกันได้ ทั้งจากรอบระยะเวลาหนึ่งสู่รอบระยะเวลาหนึ่งของกิจการที่เสนอรายงาน และในรอบระยะเวลารายงานเดียวกันระหว่างกิจการต่าง ๆ
- 7.5 การรวมวัตถุประสงค์การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสนับสนุนการสื่อสารในงบการเงินอย่างมีประสิทธิผล เพราะวัตถุประสงค์ดังกล่าวช่วยให้กิจการระบุข้อมูลที่เป็นประโยชน์และตัดสินใจว่าจะสื่อสารข้อมูลนั้นอย่างไรให้มีประสิทธิผลมากที่สุด
- 7.6 การพิจารณาหลักการดังต่อไปนี้ยังสนับสนุนการสื่อสารในงบการเงินอย่างมีประสิทธิผลด้วย
- 7.6.1 ข้อมูลเฉพาะกิจการมีประโยชน์มากกว่าคำอธิบายที่เป็นมาตรฐาน ซึ่งบางครั้งเรียกว่าแบบสำเร็จรูป และ

7.6.2 การทำซ้ำของข้อมูลในส่วนต่าง ๆ ของงบการเงินมักไม่จำเป็นและสามารถทำให้เข้าใจงบการเงินได้น้อยลง

การจัดประเภท

- 7.7 การจัดประเภทเป็นการเรียงลิสทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้หรือค่าใช้จ่ายโดยอิงกับลักษณะที่ร่วมกันเพื่อวัตถุประสงค์การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล ลักษณะดังกล่าวรวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะ ลักษณะของรายการ บทบาท (หรือหน้าที่) ในกิจกรรมธุรกิจที่กิจการดำเนินการและวิธีการวัดค่ารายการนั้น
- 7.8 การจัดประเภทรายการลิสทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่ไม่คล้ายกันไว้ด้วยกันสามารถสร้างความคลุมเครือให้กับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ลดความสามารถเข้าใจได้และลดการเปรียบเทียบกันได้ และอาจไม่แสดงถึงความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสิ่งที่ตั้งใจจะสื่อ

การจัดประเภทลิสทรัพย์และหนี้สิน

- 7.9 การจัดประเภทใช้กับหน่วยบัญชีที่เลือกสำหรับลิสทรัพย์หรือหนี้สิน (ดูย่อหน้าที่ 4.48 ถึง 4.55) อย่างไรก็ได้ บางครั้งการแยกลิสทรัพย์หรือหนี้สินออกเป็นส่วนประกอบที่มีลักษณะแตกต่างและจัดประเภทส่วนประกอบแยกกันอาจเหมาะสม กรณีจะเหมาะสมเมื่อการจัดประเภทส่วนประกอบเหล่านั้นแยกกันจะเสริมความมีประโยชน์ของข้อมูลการเงินที่เกิดขึ้น เช่น การแยกลิสทรัพย์หรือหนี้สินออกเป็นส่วนประกอบที่หมุนเวียนและไม่หมุนเวียนและจัดประเภทส่วนประกอบเหล่านั้นแยกกันถือเป็นการเหมาะสม

การหักกลบ

- 7.10 การหักกลบเกิดขึ้นเมื่อกิจกรรมรับรู้และวัดค่าลิสทรัพย์และหนี้สินเป็นหน่วยบัญชีที่แยกจากกันแต่จัดกลุ่มรายการเป็นจำนวนเงินสุทธิเดียวในงบฐานะการเงิน การหักกลบจัดประเภทรายการที่ไม่คล้ายกันไว้ด้วยกันโดยปกติแล้วจึงไม่เหมาะสม
- 7.11 การหักกลบลิสทรัพย์และหนี้สินแตกต่างจากการทำให้ชุดของสิทธิและภาระผูกพันเป็นหน่วยบัญชีเดียวกัน (ดูย่อหน้าที่ 4.48 ถึง 4.55)

การจัดประเภทส่วนของเจ้าของ

- 7.12 เพื่อให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อาจจำเป็นต้องจัดประเภทลิสทรัพย์เรียกร้องส่วนของเจ้าของแยกจากกันหากสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของนั้นมีลักษณะแตกต่างกัน (ดูย่อหน้าที่ 4.65)

- 7.13 ในทำนองเดียวกัน เพื่อให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อาจจำเป็นต้องจัดประเภทส่วนประกอบของส่วนของเจ้าของแยกจากกันหากบางส่วนประกอบขึ้นกับข้อกำหนดทางกฎหมาย ระบุเป็นหรือข้อกำหนดอื่นโดยเฉพาะ เช่น ในบางประเทศ กิจการอาจได้รับอนุญาตให้จัดสรรคืนให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของเฉพาะกรณีกิจการมีสำรองที่ระบุว่าจัดสรรคืนได้เพียงพอ (ดูย่อหน้าที่ 4.66) การแสดงรายการหรือการเปิดเผยข้อมูลสำรองเหล่านี้แยกกันอาจให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์

การจัดประเภทรายได้และค่าใช้จ่าย

- 7.14 การจัดประเภทใช้กับ

- 7.14.1 รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากหน่วยบัญชีที่เลือกสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สิน หรือ
- 7.14.2 ส่วนประกอบของรายได้และค่าใช้จ่ายนั้น หากส่วนประกอบเหล่านั้นมีลักษณะแตกต่างกันและระบุแยกจากกัน เช่น การเปลี่ยนแปลงมูลค่าสภาพปัจจุบันของสินทรัพย์อาจรวมผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงมูลค่าและดอกเบี้ยคงค้าง (ดูตารางที่ 6.1) การจัดประเภทส่วนประกอบเหล่านั้นแยกจากกันหากการจัดประเภทนั้นเพิ่มความมีประโยชน์ของข้อมูลการเงินที่เกิดขึ้นถือเป็นการเหมาะสม

กำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเต็ร์จื่น

- 7.15 รายได้และค่าใช้จ่ายจะจัดประเภทและรวมอยู่

- 7.15.1 ในงบกำไรขาดทุน¹¹ หรือ

- 7.15.2 นอกงบกำไรขาดทุน โดยเป็นกำไรขาดทุนเบ็ดเต็ร์จื่น

- 7.16 งบกำไรขาดทุนเป็นแหล่งข้อมูลหลักเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการสำหรับรอบระยะเวลารายงาน งบนั้นประกอบด้วยยอดรวมสำหรับกำไรหรือขาดทุนที่แสดงภาพสรุประดับสูงของผลการดำเนินงานการเงินของกิจการในรอบระยะเวลา ผู้ใช้งบการเงินจำนวนมากนัยอดรวมตั้งกล่าวเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์ ไม่ว่าจะใช้เป็นจุดเริ่มต้นของการวิเคราะห์ หรือเป็นข้อบ่งชี้หลักของผลการดำเนินงานการเงินของกิจการสำหรับรอบระยะเวลา อย่างไรก็ตาม การทำความเข้าใจเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการสำหรับรอบระยะเวลาต้องอาศัยการวิเคราะห์รายได้และค่าใช้จ่ายที่รับรู้ทั้งหมด ซึ่งรวมถึงรายได้และค่าใช้จ่ายที่รวมอยู่ในกำไรขาดทุนเบ็ดเต็ร์จื่น รวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลอื่นที่รวมอยู่ในงบการเงิน

- 7.17 เนื่องจากงบกำไรขาดทุนเป็นแหล่งข้อมูลหลักเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการสำหรับรอบระยะเวลา โดยหลักการแล้ว รายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะรวมอยู่ในงบนั้น อย่างไรก็ตาม

¹¹ กรอบแนวคิดไม่ระบุว่า งบผลการดำเนินงานการเงินประกอบด้วยงบที่ยวหรือ 2 งบ กรอบแนวคิดใช้คำว่า งบกำไรขาดทุน หมายถึงงบแยกหรือส่วนแยกในงบผลการดำเนินงานการเงินงบที่ยว ในทำนองเดียวกัน กรอบแนวคิดใช้กำไรหรือขาดทุนรวม หมายถึงยอดรวมงบแยกและยอดรวมยอดของส่วนในงบผลการดำเนินงานการเงินงบที่ยว

- ในการพัฒนามาตรฐานการรายงานทางการเงิน บางส่วนแผลด้อยที่เป็นข้อกเว้น คณะกรรมการฯ อาจตัดสินใจให้รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่าสภาพปัจจุบันของสินทรัพย์หรือหนี้สินรวมอยู่ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น หากการทำเช่นนั้นทำให้งบกำไรขาดทุน ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากกว่าหรือความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมดีกว่าถึงผลการดำเนินงานการเงินของกิจการสำหรับรอบระยะเวลา
- 7.18 รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการวัดค่าด้วยต้นทุนเดิม (ดูตารางที่ 6.1) จะรวมอยู่ในงบกำไรขาดทุน รายได้และค่าใช้จ่ายเดียวกันนี้ที่ระบุแยกต่างหากเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงมูลค่าสภาพปัจจุบันของสินทรัพย์หรือหนี้สินให้รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุน เช่นเดียวกัน ตัวอย่างเช่น หากสินทรัพย์ทางการเงinvัดค่าด้วยมูลค่าสภาพปัจจุบันและหากรายได้ดอกเบี้ยระบุแยกต่างหากจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่าอื่น รายได้ดอกเบี้ยนั้นให้รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุน
- 7.19 โดยหลักการแล้ว รายได้และค่าใช้จ่ายที่รวมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในรอบระยะเวลาหนึ่งจะจัดประเภทใหม่จากกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นไปยังงบกำไรขาดทุนในรอบระยะเวลาอนาคต หากการทำเช่นนั้นทำให้งบกำไรขาดทุนให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากกว่าหรือความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมดีกว่าถึงผลการดำเนินงานการเงินของกิจการสำหรับระยะเวลาอย่างไรก็ตาม ถ้าไม่มีเหตุที่ชัดเจนที่จะระบุถึงรอบระยะเวลาที่จะส่งผลหรือจำนวนเงินที่ควรจะจัดประเภทใหม่ ในการพัฒนามาตรฐานการรายงานทางการเงิน คณะกรรมการฯ อาจตัดสินใจว่า รายได้และค่าใช้จ่ายที่รวมอยู่ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นจะไม่ถูกจัดประเภทใหม่ในภายหลัง

การสรุปรวม

- 7.20 การสรุปรวมเป็นการรวมสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่มีลักษณะร่วมกันและจัดประเภทเดียวกันไว้ด้วยกัน
- 7.21 การสรุปรวมทำให้ข้อมูลมีประโยชน์มากขึ้นจากการสรุปข้อมูลที่มีรายละเอียดจำนวนมากอย่างไรก็ตาม การสรุปรวมปกปิดรายละเอียดบางอย่าง ดังนั้น ต้องมีความสมดุลกันเพื่อที่ว่า ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจจะไม่ถูกบดบังด้วยรายละเอียดที่ไม่มีนัยสำคัญจำนวนมากหรือ การสรุปรวมมากเกินไป
- 7.22 ระดับของการสรุปรวมที่แตกต่างกันอาจจำเป็นในส่วนที่แตกต่างกันของงบการเงิน ตัวอย่างเช่น งบฐานะการเงินและงบผลการดำเนินงานการเงินมักจะให้ข้อมูลโดยสรุปและให้ข้อมูลที่มีรายละเอียดมากกว่าในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

บทที่ 8 แนวคิดเกี่ยวกับเงินทุนและการรักษาระดับเงินทุน	
แนวคิดเกี่ยวกับเงินทุน	8.1
แนวคิดเกี่ยวกับการรักษาระดับเงินทุนและการคำนวณกำไร	8.3
การปรับปรุงการรักษาระดับเงินทุน	8.10

แนวคิดเกี่ยวกับเงินทุน

- 8.1 กิจการส่วนใหญ่ใช้แนวคิดทางการเงินเกี่ยวกับเงินทุนในการจัดทำงบการเงิน ภายใต้แนวคิดทางการเงินเกี่ยวกับเงินทุน เช่น เงินที่นำมาลงทุน หรืออำนาจซื้อของเงินทุนที่นำมาลง เงินทุนมีความหมายเดียวกับสินทรัพย์สุทธิหรือส่วนของเจ้าของของกิจการ ภายใต้แนวคิดทางกายภาพเกี่ยวกับเงินทุน เช่น ความสามารถในการดำเนินงาน เงินทุนหมายถึงกำลังการผลิตที่กิจการมีอ้างอิงจาก ตัวอย่างเช่น จำนวนผลผลิตต่อวัน
- 8.2 ใน การเลือกแนวคิดเกี่ยวกับเงินทุนที่เหมาะสม กิจการควรอ้างอิงความต้องการของผู้ใช้งบการเงิน ดังนี้ ควรใช้แนวคิดทางการเงินเกี่ยวกับเงินทุน หากผู้ใช้งบการเงินให้ความสนใจเป็นหลักกับการรักษา rate ดับเงินทุนที่นำมาลงทุนที่กำหนดไว้หรืออำนาจซื้อของเงินทุนที่นำมาลงอย่างไรก็ตาม หากผู้ใช้งบการเงินให้ความสนใจเป็นหลักกับความสามารถในการดำเนินงานของกิจการ จึงควรใช้แนวคิดทางกายภาพเกี่ยวกับเงินทุน แนวคิดที่เลือกในการจัดทำงบการเงิน บ่งบอกถึงเป้าหมายที่ต้องบรรลุในการคำนวณกำไร แม้ว่าจะมีความยากลำบากในการวัดค่าเพื่อให้แนวคิดนั้นสามารถใช้ได้จริง

แนวคิดเกี่ยวกับการรักษา rate ดับเงินทุนและการคำนวณกำไร

- 8.3 แนวคิดเกี่ยวกับเงินทุนในย่อหน้าที่ 8.1 ทำให้เกิดแนวคิดเรื่องการรักษา rate ดับเงินทุน ดังต่อไปนี้
- 8.3.1 การรักษา rate ดับเงินทุนทางการเงิน ภายใต้แนวคิดนี้กำไรจะเกิดขึ้นเฉพาะเมื่อจำนวนที่เป็นเงิน (หรือเงิน) ของสินทรัพย์สุทธิเมื่อสิ้นรอบระยะเวลาสูงกว่าจำนวนที่เป็นเงิน (หรือเงิน) ของสินทรัพย์สุทธิเมื่อเริ่มรอบระยะเวลา หลังจากการจัดสรรให้และเงินทุนจากผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของในรอบระยะเวลา นั้น การรักษา rate ดับเงินทุนทางการเงินสามารถวัดได้ด้วยหน่วยเงินตราที่กำหนดไว้หรือหน่วยของอำนาจซื้อคงที่
- 8.3.2 การรักษา rate ดับเงินทุนทางกายภาพ ภายใต้แนวคิดนี้กำไรจะเกิดขึ้นเฉพาะเมื่อกำลังการผลิตทางกายภาพ (หรือความสามารถในการดำเนินงาน) ของกิจการ (หรือทรัพยากรหรือเงินทุนที่จำเป็นในการบรรลุกำลังการผลิต) เมื่อสิ้นรอบระยะเวลาสูงกว่ากำลังการผลิตทางกายภาพเมื่อเริ่มรอบระยะเวลา หลังจากการจัดสรรให้และเงินทุนจากผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของในรอบระยะเวลา นั้น
- 8.4 แนวคิดเกี่ยวกับการรักษา rate ดับเงินทุนเป็นเรื่องของการที่กิจการให้คำนิยามอย่างไรสำหรับเงินทุนที่กิจการต้องการรักษา แนวคิดดังกล่าวทำให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างแนวคิดเกี่ยวกับเงินทุนและแนวคิดเกี่ยวกับกำไร เนื่องจากเป็นแนวคิดที่ให้จุดอ้างอิงสำหรับการวัดค่ากำไรและยังเป็นเงื่อนไขที่ต้องมีในการจำแนกความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนจากเงินทุนและผลตอบแทนของเงินทุน เนื่องจากสิ่งที่เกินกว่าจำนวนเงินที่จำเป็นในการรักษา rate ดับเงินทุนอาจถือเป็นกำไรและเงินที่เป็นผลตอบแทนจากเงินทุน ดังนั้น กำไรจึงเป็นจำนวนเงินคงเหลือหลังจากหักค่าใช้จ่าย (รวมถึงรายการปรับปรุงเพื่อรักษา rate ดับเงินทุนเมื่อเหมาะสม) ออกจากรายได้ หากค่าใช้จ่ายเกินกว่ารายได้ จำนวนเงินคงเหลือถือเป็นขาดทุน

- 8.5 แนวคิดการรักษาระดับเงินทุนทางกายภาพจำเป็นต้องใช้หลักการวัดค่าด้วยต้นทุนปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม แนวคิดการรักษาระดับเงินทุนทางการเงินไม่ได้กำหนดให้ใช้หลักการวัดค่าได้เป็น การเฉพาะ การเลือกหลักการวัดค่าตามแนวคิดนี้จึงขึ้นอยู่กับประเภทของเงินทุนทางการเงิน ที่กิจการต้องการรักษาระดับไว้
- 8.6 ความแตกต่างหลักระหว่างแนวคิดการรักษาระดับเงินทุนทั้งสองคือ การปฏิบัติเกี่ยวกับ ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในราคาของสินทรัพย์และหนี้สินของกิจการ โดยทั่วไปกิจการ จะถือว่าสามารถรักษาระดับเงินทุนไว้ได้หากกิจกรรมมีเงินทุนเมื่อสิ้นรอบระยะเวลาเท่ากับเงินทุน เมื่อเริ่มรอบระยะเวลา จำนวนเงินที่เกินกว่าเงินทุนที่ต้องการรักษาระดับไว้เมื่อเริ่มรอบระยะเวลา ถือเป็นกำไร
- 8.7 ภายใต้แนวคิดการรักษาระดับเงินทุนทางการเงินที่นิยามให้เงินทุนเป็นหน่วยเงินตราที่กำหนดไว้ กำไรจะหมายถึงการเพิ่มขึ้นของเงินทุนที่เป็นหน่วยเงินตราที่กำหนดไว้ในระหว่างรอบระยะเวลา ดังนั้น การเพิ่มขึ้นของราคาของสินทรัพย์ที่ถือครองตลอดรอบระยะเวลาซึ่งเดิมเรียกว่าเป็นกำไร จากการถือครอง โดยแนวคิดแล้วถือเป็นกำไร อย่างไรก็ตาม ยังไม่สามารถรับรู้กำไรได้จนกว่า สินทรัพย์จะมีการจำหน่ายออกไปในการแลกเปลี่ยน เมื่อแนวคิดการรักษาระดับเงินทุน ทางการเงินนิยามเป็นหน่วยอำนาจซื้อคงที่ กำไรหมายถึง การเพิ่มขึ้นของอำนาจซื้อที่ลงทุนตลอด รอบระยะเวลา ดังนั้น เฉพาะส่วนของการเพิ่มขึ้นในราคาของสินทรัพย์ที่สูงกว่าการเพิ่มขึ้นของ ระดับราคาทั่วไปเท่านั้นที่จะถือเป็นกำไร ส่วนที่เหลือของการเพิ่มขึ้นถือเป็นรายการปรับปรุง เพื่อรักษาระดับเงินทุน และจึงถือเป็นส่วนหนึ่งของส่วนของเจ้าของ
- 8.8 ภายใต้แนวคิดการรักษาระดับเงินทุนทางกายภาพที่นิยามให้เงินทุนเป็นกำลังการผลิต ทางกายภาพ กำไรจะหมายถึงการเพิ่มขึ้นของเงินทุนตลอดรอบระยะเวลา การเปลี่ยนแปลงราคา ทั้งหมดที่ส่งผลต่อสินทรัพย์และหนี้สินของกิจการถือเป็นการเปลี่ยนแปลงในการวัดค่าของ กำลังการผลิตทางกายภาพของกิจการ ดังนั้นจึงถือเป็นการปรับปรุงเพื่อรักษาระดับเงินทุน ซึ่งแสดงอยู่ในส่วนของเจ้าของและไม่ถือเป็นกำไร
- 8.9 การเลือกหลักการวัดค่าและแนวคิดการรักษาระดับเงินทุนจะเป็นตัวกำหนดแบบจำลอง ทางการบัญชีที่ใช้ในการจัดทำงบการเงิน แบบจำลองทางการบัญชีที่แตกต่างกันแสดงระดับ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและความน่าเชื่อถือในระดับที่แตกต่างกันและเช่นเดียวกับด้านอื่น ฝ่ายจัดการต้องหาสมดุลระหว่างความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและความน่าเชื่อถือ ครอบแนวคิดนี้ สามารถประยุกต์กับแบบจำลองต่างๆ ทางการบัญชี และใช้เป็นแนวทางในการจัดทำและนำเสนอ งบการเงินในแบบจำลองทางการบัญชีที่เลือกใช้ ในปัจจุบัน คณะกรรมการฯ ไม่มีเจตจำนงที่ จะกำหนดให้ใช้แบบจำลองทางการบัญชีใดเป็นการเฉพาะเว้นแต่ในบางสภาพแวดล้อมที่จำเป็น เช่น ในกรณีของกิจการที่ต้องรายงานงบการเงินในระบบเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการฯ จะทบทวนเจตจำนงนี้เมื่อโลกเปลี่ยนแปลงไป

การปรับปรุงการรักษา紀錄ด้บเงินทุน

- 8.10 การตีราคาใหม่หรือการปรับปรุงย้อนหลังสินทรัพย์และหนี้สินทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของส่วนของเจ้าของ ขณะที่การเพิ่มหรือลดเป็นไปตามคำนิยามของรายได้และค่าใช้จ่าย การเพิ่มหรือลดนี้ไม่รวมในงบกำไรขาดทุนภายใต้แนวคิดการรักษา紀錄ด้บเงินทุนบางแนวคิด รายการนี้จะรวมในส่วนของเจ้าของเป็นการปรับปรุงการรักษา紀錄ด้บเงินทุนหรือสำรองการตีราคาใหม่แทน

ภาคผนวก คำนิยาม

คำนิยามดังกล่าวคัดหรือนำมายกย่อหน้าที่เกี่ยวข้องของกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

การสรุปรวม	การรวมสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ หรือ 7.20 ค่าใช้จ่ายที่มีลักษณะร่วมกันและจัดประเภทเดียวกันไว้ด้วยกัน
สินทรัพย์	ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจในปัจจุบันที่อยู่ภายใต้การควบคุมของ 4.3 กิจการซึ่งเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต
มูลค่าตามบัญชี	จำนวนเงินที่รับรู้เป็นสินทรัพย์ หนี้สิน หรือส่วนของเจ้าของใน 5.1 งบฐานะการเงิน
การจัดประเภท	การเรียงสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ หรือ 7.7 ค่าใช้จ่ายโดยอิงกับลักษณะที่ร่วมกันเพื่อวัตถุประสงค์การ แสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล
งบการเงินผนวกรวม	งบการเงินของกิจการที่เสนอรายงานที่ประกอบด้วยกิจการ 3.12 สองแห่งขึ้นไปที่ไม่ได้เกี่ยวข้องด้วยความล้มเหลวของบริษัท ใหญ่-บริษัทย่อย
งบการเงินรวม	งบการเงินของกิจการที่เสนอรายงานที่ประกอบด้วยบริษัท 3.11 ใหญ่และบริษัทย่อยต่าง ๆ
การควบคุมทรัพยากร เชิงเศรษฐกิจ	ความสามารถปัจจุบันในการกำกับการใช้ทรัพยากรเชิง 4.20 เศรษฐกิจและได้รับผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอันอาจมาจากการ ทรัพยากรนั้น
การเลิกรับรู้รายการ	การเอาสินทรัพย์หรือหนี้สินส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดที่เคยรับรู้ 5.26 ออกจากงบฐานะการเงินของกิจการ
ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ	สิทธิที่มีศักยภาพในการสร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ 4.4
ลักษณะเชิงคุณภาพ เสริม	ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมที่ทำให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ยิ่งเป็น 2.4 2.23 ประโยชน์มากขึ้น ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมคือ การเปรียบเทียบ กันได้ การพิสูจน์ยืนยันได้ ความทันเวลา และความเข้าใจได้

ส่วนของเจ้าของ	ส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์ของกิจการหลังจากหักหนี้ลินทั้งหมดแล้ว	4.63
สิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ	สิทธิเรียกร้องต่อส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์ของกิจการหลังจากหักหนี้ลินทั้งหมดแล้ว	4.64
สัญญาที่ยังจะต้องปฏิบัติตาม	สัญญาหรือส่วนของสัญญาที่ยังไม่ได้ปฏิบัติจากทั้งสองฝ่ายอย่างเท่ากัน กล่าวคือ ยังไม่มีฝ่ายใดปฏิบัติตามภาระผูกพันหรือทั้งสองฝ่ายปฏิบัติตามภาระผูกพันบางส่วนในขอบเขตเท่ากัน	4.56
ความไม่แน่นอนของ การมีอยู่	ความไม่แน่นอนว่า สินทรัพย์หรือหนี้สินมีอยู่หรือไม่	4.13 4.35
ค่าใช้จ่าย	การลดลงของสินทรัพย์หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สินที่ส่งผลให้เกิดการลดลงของส่วนของเจ้าของ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการจัดสรรคืนให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ	4.69
ลักษณะเชิงคุณภาพ พื้นฐาน	ลักษณะเชิงคุณภาพที่ข้อมูลการเงินต้องมีเพื่อให้มีประโยชน์ต่อผู้ใช้หลักของรายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน คือ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	2.4 2.5
รายงานการเงินเพื่อ วัตถุประสงค์ทั่วไป	รายงานที่ให้ข้อมูลการเงินเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน สิทธิเรียกร้องต่อ กิจการและการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้อง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้หลักในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดหารัฐพยากรณ์แก่กิจการนั้น	1.2 1.12
งบการเงินเพื่อ วัตถุประสงค์ทั่วไป	รูปแบบเฉพาะของรายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายของกิจการที่เสนอรายงาน	3.2
รายได้	การเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์ หรือการลดลงของหนี้สินที่ส่งผลให้เกิดการเพิ่มขึ้นของส่วนของเจ้าของ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเงินทุนที่ได้รับจากผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ	4.68

หนึ่ง	ภาระผู้กันปัจจุบันของกิจการในการโอนทรัพยากรเชิง เศรษฐกิจซึ่งเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต 4.26
สอง	ข้อมูลมีสาระสำคัญ หากการละเว้นการแสดงข้อมูล การแสดง 2.11 ข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริง หรือการแสดงข้อมูลแบบไม่ชัดเจนนั้น สามารถคาดได้อย่างสมเหตุสมผลว่ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ บนข้อมูลของงบการเงินของผู้ใช้หลักของงบการเงินเพื่อ วัตถุประสงค์ทั่วไป ซึ่งให้ข้อมูลการเงินเกี่ยวกับกิจการที่เสนอ รายงาน
สาม	ผลของการนำหลักการวัดค่าไปใช้กับสินทรัพย์หรือหนี้สินและ 6.1 รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง
สี่	เกณฑ์ที่ระบุไว้เพื่อวัดค่าของรายการ เช่น ต้นทุนเดิม มูลค่า 6.1 ยุติธรรมหรือมูลค่าปฏิบัติตามภาระ
ห้า	ความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นเมื่อจำนวนที่เป็นตัวเงินในรายงาน 2.19 การเงินไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงและต้องใช้การประมาณแทน
หก	การจัดกลุ่มสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้และวัดค่าเป็นหน่วย 7.10 บัญชีที่แยกจากกัน เป็นจำนวนเงินสุทธิเดียวในงบฐานะ การเงิน
เจ็ด	ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงินหรือจังหวะเวลาของ 6.61 กระแสรับหรือกระแสจ่ายใด ๆ ของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ที่เป็นผลมาจากการโอนทรัพย์หรือหนี้สิน
แปด	คุณลักษณะของทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่กิจการมีอยู่ซึ่ง 4.14 ภายใต้สถานการณ์อย่างน้อยหนึ่งสถานการณ์จะก่อให้เกิด ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจแก่กิจการนั้นมากกว่ากิจการอื่น
เก้า	ผู้ใช้หลัก (ของรายงาน นักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็น 1.2 การเงินเพื่อ ในอนาคต วัตถุประสงค์ทั่วไป)

ความรอบคอบ	การใช้ดุลยพินิจภายใต้เงื่อนไขของความไม่แน่นอนอย่าง 2.16 ระมัดระวัง การใช้ความรอบคอบหมายความว่าสินทรัพย์และ รายได้ไม่แสดงสูงเกินไป และหนี้สินและค่าใช้จ่ายไม่แสดงต่ำ เกินไป และการใช้ความรอบคอบก็ไม่ยอมให้แสดงสินทรัพย์ หรือรายได้ต่ำเกินไปหรือแสดงหนี้สินหรือค่าใช้จ่ายสูงเกินไป
การรับรู้รายการ	กระบวนการของการนำรายการที่เป็นไปตามคำนิยามของ 5.1 องค์ประกอบของบการเงิน ได้แก่ สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของ เจ้าของ รายได้ หรือค่าใช้จ่าย มารวมไว้ในงบฐานะการเงิน หรืองบผลการดำเนินงานการเงิน การรับรู้รายการเป็นการ แสดงภาพรายการนั้นในงบการเงิน ดังการเงินหนึ่ง เป็นรายการเดียวหรือรวมกับรายการอื่น เป็นข้อความและ จำนวนเงิน และรวมจำนวนเงินนั้นในยอดรวมหนึ่งยอดหรือ หลายยอดในงบการเงินนั้น
กิจการที่เสนอรายงาน	กิจการที่ต้องหรือที่เลือกจัดทำงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ 3.10 ทั่วไป
งบการเงินเดียว	งบการเงินของกิจการที่เสนอรายงานซึ่งเป็นบริษัทใหญ่ 3.11 เพียงลำพัง
หน่วยบัญชี	สิทธิหรือกลุ่มสิทธิ ภาระผูกพันหรือกลุ่มของภาระผูกพัน หรือ 4.48 กลุ่มของสิทธิและภาระผูกพันที่จะใช้เกณฑ์การรับรู้รายการ และแนวคิดการวัดค่า
ข้อมูลการเงินที่มี ประโยชน์	ข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้หลักของรายงานการเงิน 1.2 2.4 เพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดทำ ทรัพยากรให้แก่กิจการที่เสนอรายงานนั้น ข้อมูลการเงินที่มี ประโยชน์ต้องเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเป็นตัวแทนอัน เที่ยงธรรมถึงลิ่งที่ตั้งใจจะสื่อ
ผู้ใช้ (ของรายงาน การเงินเพื่อ วัตถุประสงค์ทั่วไป)	ดู ผู้ใช้หลัก (ของรายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป) -